

A
POETICAL VERSION IN TAMIL OF THE
HOLY SCRIPTURES.

PART, I.
GENESIS AND EXODUS XX

EDITED BY THE
REV. C. C. MACARTHUR C. M. S.

திருவாக்குப்பராணம்.

இஃது

கிறிஸ்துசமய வித்தியாசாலை மாணுக்கரும் பிறரும்
சத்தியவேதநூலைக் கற்றுக்கொள்வதற்குபயோகமாக
மேக்காதர் ஐயரால்

புராணநடையாகச் செய்விக்கப்பட்டது.

முதலாம் பங்கு

J A F F N A .

PRINTED FOR THE EDITOR BY RIPLEY & STRONG.

1866.

(Copyright Secured.)

Should any profit arise from the sale of this Work it will be applied in aid of the Native Pastorate Endowment Fund of the Jaffna Church Missionary Society.

திருவாக்குப் புராணம்.

துள்ளு தெண்டிரைத் தொல்கடற் பாரினூட்
கள்ள மற்ற கருத்துமெய்த் ஞானிகள்
வள்ள லென்று வழித்து மொருபெருள்
உள்ள முற்றென் னுணர்வினு ணிற்பதே.

கடவுள் வாழ்த்து.

பிதாவுக்குத்துதி.

மன்னுயிர்த் தொகுதி பாவ வழியினை யொருவித்துய்ய
நன்னெறிப் படருமாறு ஞானசிபா தகத்தை நல்கத்
தன்னொரு மகவை மேனாட் சற்குரு வாகத்தத்து
பன்னருங் கருணை பூத்த பரமனைப் பணிதல் செய்வாம்.

குமாரனுக்குத்துதி.

யாவருந் தெளித்த் கெட்டா வியல்பினே இள்ளத்தன்பு
மேவலாற் புலியின் மாந்தர் வேடமாய்ப் பாவம் போக்கற்
காவதோர் பலியாய் நன்மோட் சானந்த வழியாய் நின்ற
தேவசித்ருண ன்பொற்பாதஞ் சித்தையாற்றொழுதுவாழ்வாம்.

பரிசுத்தாலிக்குத்துதி.

மாயமாம் பிரபஞ்சத்துண் மயக்கறுத் தன்பர் தம்மைத்
தூயதா முணர்வோ ராக்கித் துன்றிய கருணை யோடும்
மேயபே ரின்பமுத்தி வீடுறு நெறிய ராதற்
காயவாங் குணங்கணல்கு மாலியைத் துதித்தல் செய்வாம்.

திரியேகமூர்த்திக்குத்துதி.

தர்னத்யென நின்றலகில் மகவைத் தந்துந்
தனயனென வீடேற்ற மூலகோர்த் தீய்த்தும்
கோதகனுஞ் சீர்ப்பரிசுத் தாவி யெண்ணக்
குலவுதொண்ட ரான்மாவைப் புனிதஞ் செய்தும்

கிணவாக்கப்பராணம்.

மேசகுபே ரின்பமுத்தி வாழ்வு நல்கும்
மெய்ஞ்ஞான திரியேக விமல னாகும்
நாதனுறு திருப்புசுழை யென்று மே தி
காவாலும் பாவாலும் நலிற்று வாழே.

அவையடக்கம்.

முற்பர னுளால்மோசே முதற்பலர் மொழிந்த ஞானச
சொற்பயில் சரிசந் தன்னுட் நின்றிய பொருளை யோர்த்து
நற்றமிழ்ப் பாவியுலே நானுரைத் திடுதல் பன்னூற்
பொற்புறு பறிஞருக்குப் புன்னகை விளைக்கு மாதோ.

எப்பெரும்பொருட் குமேலாம் இறையவன்செயல்படம்மைச்
செப்பிய வாற்றினிலே சிறியனென் சவிச்சுக் குற்ற
மொப்பறு கலைஞரோதா ருட்பொரு ளோர்வராமால்
இப்பியிற் பிறத்து மொண்முத் திசுழங்கிடற் பாலதாமோ.

பதிகம்.

ஆதியிலே யெப்பெருமான் விண்ணும் மண்ணு
மவற்றிலுள்ள சராசரங்க ளனைத்தினோந்
திதிலரா யதமேவை தமையுமாறு
நின்ன்களுக்குட் படைத்ததுவு மேழாநாளே
மேறினியோர் சனைநினைத்தற் கோய்வுகளா
விதித்ததுவும் நரனையெவற் றினுக்குமேலாப்
போதிலகு சினைவிடவி யேதேன்காவுட்
பூவையொடும் வாழ்தியெனப் புசுன்றிட் டாங்கே.

நின்றவொரு தாருவினிற் கணியை யுண்ணு
நெறியவர்க்குப் பணிதததுவும் நெடுநா ளன்னோர்
அன்றமல னுரைத்தமொழி கடவா ரரய்ப்பின்
அப்பணியை யலகையின்வஞ் சனையால்மீறித்
துன்றுபெரும் பாவிகளா யுலகிலின்றந்
தொலையாத கொடுஞ்சாபந் தொடரக் கீழ்பாற்
சென்றுதுய ரொடும்பரவி யெம்பிரான்றன்
திருவாக்குத் தத்தமுட னருன்பெற் றுய்க்கே.

அசமேவை யொடுங் கூடிக் காயினோபே
லாதியாம் பிள்ளைகள்பெற்றததுவு மன்போ
டிதமாகற் பலிகடவுட் கீத்தவாற்றா
லினையோனைக் காயின்செற் றதுவும்பாரிற்
கதமேவு நரர்பெருகிப் பாவஞ்செய்த
காரணத்தால் நோவாவோ டெண்மர்மாந்தர்
விதமாமற் றுயிர்வகையிற் சிலவு மல்லால்
மேவனைத்தும் பிரளயத்தால் வீயச் செய்து.

பதிகம்.

மனாவாவின் புத்திரருக் கெக்டோ னாகி
துவன்றதுவு மவர்மரபோர் தன்முத்துப் போந்து
பாவேலின் கோபுரத்தைச் சமைத்த காலே
பாடைதடுமாறி யெண்ணம் பாழா யோர்பால்
மேவாது புலியிலெககுஞ் சிதறி வாழ்து
மிகுதிமை விளைத்ததனால் விமல மூர்ச்சி
ஒவாகற் குணத்தினனா பிரகாமெனனும்
உத்தமனைக் காணாநூ ருறுவித்திந்த.

வரமு முலோத் தின்வாழ்வு ிகம வேலின்
வரலாறும் வந்தியாய் முதிர்ந்த சாராள்
உரமருவு மீசாக்காவ் குமரன் றின்னை
யுதவியது மாபிரகா மோர்தன் சேனையப்
பரனுக்கப் பலியீதற் கிபைந்த தாதி
பலவுமச்சன் பால்வரங்க ளீசாக் கெய்தித்
திரமுறமே சாயாக்கோப் பெனுமிரண்டு
சிறுவரையின் றதுமேசா செய்த யாவும்.

ஏசாவின் முதற்பிறப்பி னுரிமை வெளவி
இறையருளபெத் தேவ்லடைந் தியாக்கோப் பெருத்
தேசாரும் வனிதையரையிலாபான் பாலித்
செனுமணம் புரிந்திருந்து மாதலற்குப்
பேசாது தனதூர் போம் நெறியில் மீண்டும்
பெம்மானைத் துரிசித்தோ ரிரவு முற்றுங்
கூசாது மல்லாடி வரங்கன் பெற்றுக்
கொண்டிசிர வேலெனுமபேர் குலவு மாறும்.

உருபன்முதற் புத்திரர்தஞ் செயலு மன்றோர்
யோசேப்பை விற்றதுவு மவனெகிப்தின்
நிருபன்விறற் பிரதானிக் கடிமை யாகி
நிறைகடந்தாங் சுவன்றேவி நிகழ்த்தும் பொய்யால்
மருவுசிறைச் சாலையிட நெடுகாள் கைகி
மனைவற்குக் கனாகருத்தம் வகுத்த தாலெம்
பெருமனருள் பெற்றுயர்ந்தந் நாட்டை யாளும்
பேறுடைய வ்திகரம் பெற்ற நாளில்.

பஞ்சமிகக் காணானிலாகி வெய்ய
பசியதனா லவன்றுணைவர் தாமுன் செய்த
வஞ்சனையின் முடிபறியார் வருத லோடும்
மற்றவர்க டனைத்தெரிய வகுத்துக் காட்டி
அஞ்சமவ ருளந்தெளியத் தையகள் செய்திட்
டவ்விடத்திற் ருதையை யு மடையப் பண்ணி
விஞ்சபுக ழந்நாட்டில் வளங்கள் சான்று
விளங்கியகோ சேனகரில் மிகுவாழ் வீது.

திருவாக்குப்புராணம்.

மகிழ்வீனுட ணந்நகர்க்கண் வாழ்ந்த காளில்
மக்களுக்கும் யோசேப்பின் மைதே ருக்குந்
துகளுறமா சிகன்சொல்லி யாக்கோப் பாக்கே
துஞ்சியதும் யோசேப்பு துணைவ ரோடும்
இகழ்வரிய நண்பினுடன் வைகிப் பின்ன
நிறைவனருள் மொழிப்படியே காண னாட்டிற்
புகழ்பெறவீ சிரவேலர் பேரூகும் உண்ணம்
புகன்றன்னோன் புவிவாழ்வை யகன்ற வாறும்.

அன்னகரில் யோசேப்பை யறியா வேந்தன்
அரசுபுரிந் தீசிரவேல் மரபி னோருந்
கின்னல்புரிந் தாண்குழவி பிறக்குங் காறு
மெறிதிறைநீ ரிடைபுதைப்பித் திட்ட நாளில்
தன்னிகரில் மோசேயார் தகயன் றோன்றத்
தாயவனை மூன்றுதிங்கள் மறைத்துக் காத்துப்
பின்னரசன் நனதானைக் கஞ்சி நாணற்
பேழையில்வைத் தாற்றினிடை பேணி யுய்த்தே.

மறைந்தனனோர் சாரிருப்ப மன்ன னீன்ற
வனிதைநதி குடைநசையால் மருங்கி னேகி
அறைந்ததிரைப் பேராற்றங் கரையி னாண
லகத்தினிலக் குமரனைக்கண் டவன்றே சத்தின்
நிறைந்தவெழிற் குளமகிழ்ந்து கொடுபோய்த தன்னின்
னையமுடன் வளர்த்ததுவு நெடுநா ளாங்கே
உறைந்தபின்றன் குலத்தொருவன் தனக்காவ் கவ்வு
குளனொருவ னுறுவருத்தம் புரிதல் காணு.

செயிர்த்தவனைத் தடிந்ததுவு மவ்வா றந்தத்
தேயத்தோர் பலரறிந்தா ரெனத்தன் னுள்ளத்
தயிர்த்ததனால் மீதியா னகருக் கோடி
அணிகிளருஞ் சிப்போரா னென்னு மின்னை
உயிர்க்குநிகர் மனையவனாக் கொண்டே யங்ங
னுறைந்ததுவு முட்புதரி னொளிநீசற் தீயுட்
பயிர்ப்பில்குணத் தவனுக்குக் காட்சி யாகிப்
பரனுவந்து யேகொவா வெனுந் தன் நாமம்.*

உரைத்ததுவுந் தனதுசனஞ் சிறையில் வைசி
யுழக்கின்ற தயர்களைவா னுளங்கொண் டையன்
வரைத்தடந்தோள் மோசேயை யெகிப்து நாட்டின்
மன்னனிடந் தூதனுப்ப மற்றத் தூதன்
கரைக்கடங்கா வுவுகையெனுங் கடலு ளாழ்ந்து
கடிதேகி யாரோனாந்துணைவ னோடும்
நிரைக்கதிர்மா முடிப்பார்வோன் பாற்போய்த் தேவன
கிசுத்தியசொற் படி சிறையை விடுந் தென்ன.

பதிகம்.

வெய்யநய லாறுடையான் வடாமை யாடல்
மிக்ககொரு பதுவாதை விளைத்தந் நாட்டை
ஐயனனி வருத்தவவ னஞ்சி யந்த
அருஞ்சிறையை விட்டதுவு ம் நாணற் சிந்து
மையமுற நீர்பிளந்து வழியாய் நிற்க
மாமேகத் தறிபகலிற் கவகுற் போயிற்
செய்யவன்னித் தம்பமுமாய்த் துணையா யத்தன்
செலவிசிர வேற்சனங்கள் சென்ற காலே.

கச

மீண்டுமவர் தமைச்சிறையு ளைமப்பா னெண்ணி
விறல்வேந்தன் மனக்கடின முடன் நருங்கத்
தாண்டபரித் தேரிவுளி மிதுப தாதி
தற்குமுத் தொடர்ந்து செய்ய நடலுட் சார
நீண்டபுனல்பரன்செயலி னெறியை முடி
நின்றதினற் சேனையுடன் நிருபன்னுனும்
மாண்டதுவு மீசிரவேல் மரபோ ரந்த
வாரிதியின் க ிறி மகிழ்ச்சி யோடும்.

கரு

சேனவனந் தனிலடைந்து நன்னீர் மற் றா
சிறைக்குறும்புள் தேவருளா லடைந்த துங்கார்
வானணவுஞ் சீனாமால் வரை யிலேகன்
மகிமையுடன் நரிசனையா யருளிச் செய்த
ஞானமுறுங் சுற்பனையீ ரைந்தும் வேறு
நவின்றருளும் பிரமாணம் நானா பேத
மானவைபெற் நதுமோசே யேகோ வாவால்
அழைக்கப்பட்ட ச்சிமயத் தணுகி யாங்கே.

கசு

புரிந்தவையும் நாற்பதுநா ளவன்மற் றந்தப்
பொருப்பினிட மிருந்ததுவு மீசி ராவேல்
தெரிந்துபரன் றனைத்தொழந் கூடா ற்த்தைச்
செய்விதியும் பணிமுட்டும் பலிக ளாதி
பரிந்திடுபு சனேமுறையுஞ் சாட்சி யின்கற்
பலகைகளும் பெற்றதுவு மையெண் னாளும்
விரிந்தவெற்பி லுவனிருப்பச் சனம்பொன் னாலே
விழைந்துகன்றுக் குட்டியின் விக் கிரகஞ் செய்து.

கசு

பணிந்ததுவும் பருப்பதரின் நிழிந்து மோசே
பாளயத்தி லணுகியவர் செயல்மே லையந்
துணிந்திருகற் பலகையையுந் தகர வீசிச்
சுளித்ததுவு மவன்செபத்தாற் றேவன் கோபம்
தணிந்ததுவு மவனமலன் மகிமை கண்டு
தருக்கியது மாரோனு மகாரும் பட்ட
மணிந்துரு வபிடேகம் பெற்ற துத்தே
வணிகிமை கூடாரத் தமர்ந்த வாறும்.

கஅ

திருவாக்குப்பராணம்.

பலிவகைகாணிக்கைகளின் முறையுஞ் செய்யும்
பாடத்தி னிவ்ர்த்திகளு முணவுக் காகும்
பொலிவுறமா மிசமாகு சங்க டம்மைப்
போக்குவிதி விவாகம்பண் முகைகள் பொல்லார்
மெலிவடையுந் தண்டனைவிக் கிரக கீக்கல்
மெய்மார்க்க வழிபாடு நெறிகின் றோர்க்கு
நலிவறமா சியு மொழிந்தோர் தமக்குச் சாபம்
நாடுதலும் பிறவுமங்கே நவின்ற வாகும்.

கக

கணக்கிடப்பட்ட டவ்வனத்தை யிடுத்து பாறான்
கானகத்தி சிரவேலர் படர்ந்த தும்பின்
பிணக்கமுற முறையீடு செய்து சில்லோர்
பேரழலான் மடிந்ததுவு மோசே தேவ
வணக்கமிகப் புரிந்தொழிந்தோர் தமையந் காளில்
மாயாமற் காத்ததுவு மீரைந் தொற்றர்
இணக்கமறக் காணுநிற் செய்தி சொல்லி
மெய்தியதோர் கலகமுமற் றிருவ ருண்மை.

உ0

வகுத்தனா லவ்விரு வருடனைந் நான்கு
வயதின்மீழானோர்க டாமு மல்லால்
மிகுத்தவர்க ளிறுதிபெறு மளவும் யாரும்
வெங்கானத் துழலவையன் விதித்த துங்கோன்
வெகுத்தகல் கம்புரிந்த கோற னைப்பார்
விழுங்கிழுதும் வேறிருவர் தம்மைச் செத்தி
செகுத்ததுவு மோசேக்கு மாரோ னுக்குஞ்
செய்ததொரு ல் ரோதத்தா லந்த காளில்.

உக

பதினாலா யிரத்தெழுநூ றாட்கன் வானைப்
பட்டழிய மொழிந்தோர்கள் ஆரோன் றாப
மதினாலயந் ததுமோசே தன்கைத் தண்டால்
அதிர்வறக்கற் பாறையீனை யடித்துக் காளில்
நதியாதி நீர்க்கிடனின் மேரி பாவி
னறம்புனலீந் ததுமாரோன் தேவ பூசை
விதியாயுந் குருப்பட்டஞ் சுதனுக் கீந்து
மேதினிவாழ் வொருவியது மாராத் தின்கண்.

உஉ

உற்றிடுங்கா னுனியரை வதைத்த துங்கா
ஹாசிர வேலர்குறை கூறி யோர்காட்
பற்பலர்வெந் தழல்வாய்ப்பாம் பதனால் வானைப்
பட்டதுவு மனத்தாப மடைந்து கோக்கி
மற்றவருய்ந் திடுமாரோர் கஞ்சப் பார்தன்
வைத்திடப்பட்ட டதுமரினும் பரலு மிக்குத்
தற்றிடுகா னகத்தவர்பல் பிரயா ணங்க
டொலைத்ததுவுஞ் சீகோனு மோகு மென்னும்.

உக

பதிகம்.

வேந்தர்தமைச் செருத்ததுவும் பாலாக் கென்போன்
விரைந்திர வேலர்தம்பாற் பீலே யாகைப்
போந்துசுபித் திடுதியெனப் போச்சுத் தேவன்
புகன்றமொழி கடந்தவன்செல் தெறிய லத்தன்
ஈந்தவதி சயக்காட்சி யதனா லன்னோன்
ஏகியவர்க் காசிபுகன் றதுஞ்சித் தீமிற்
சாந்தமறப் புரிந்தபவந் தன்னா லெண்மூ
வாயிரவர் தமதாவி வாழை யாலே.

௨௪

இறந்ததுவும் யோசுவா காலேப் பென்னு
மிருவரல்லால் மேனாள் லெகிப்து காடு
தறத்துவனம் புகுந்தமுதி யோர்கள் வீடத்
தொலைந்தபினீ சிரவேலர் தொகையுந் தீரா
மறந்திசும்பீ தியானர்முடி வதும்பின் சென்ற
வழிநடையுந் காணான் முடிவு மிக்குச்
சிறந்திடுசீ ரிலேவயர்கள் புரங்க ளோடு
சேருமடைக் கவிப்புரமுந் தெரித்த வாறும்.

௨௫

இறையவனான பணையதனா லவகபது நாட்டுக்
கிறைவனிடந் துதுசென்றோ ளிராவேல்
கிறையகன்ற பின்னிகழ்ந்த பலவுந் தேவன்
தெரித்தபிர மாணமுடன் மீட்டுங் கூறி
பொறையினிரட் சகன்வரவும் பிறவு மாந்,கே
புகன்றவருக் கந்நாளிற் றிடனுஞ் செப்பி
அறைதிகழும் கேபோவெந் படைத்த காளு
னணிகாடுங் கண்டிகவாழ் வகன்ற வாறும்.

௨௬

தான்முதல்வ னெப்பொருட்கு மானோன் மோசே
சகதலவாழ் பொருவியபின் னவனுக் காக
தூன்புதல்வன் யோசுவா வென்போன் தன்னோ
நோனார்க ளுளம்பெருவத் தெரிந்த தும்விண்
மீன்பொருவுந் தொகுதிக்கொளி சிரவேற்சேனை
மிகவுமவற் கமைத்ததுவு மிருவ ரொற்றர்
வான்மருவு மணிமாடக் காணன் மூதார்
வயினேகி மீண்டுமறு செய்தி கொண்டு.

௨௭

வந்து புகன் றதுஞ்சனங்கால் னையா வண்ணம்
வழிகடந்து காணான் மருவு மாறு
சிந்துபுனல் வகிர்ந்த தெரியோர் தானென்னுஞ்
செழுநதி யீர்திடச் சேரா ரெவருமுன்னம்
கொந்துடப்புக்கதுமன்னா வுணவிலேவும்
தூன்புதல்வனெனிகோவின் வெளியிற்றன்முன்
முத்ததெய்வச்சேனையதிபதிதனக்கு
மொழிந்தபடி மொய்த்தபெருஞ்சேனையோடும்.

௨௮

திருவாக்குப்பராணம்.

(வேறு.) மதிப்புதவம்டைபட்ட வெரிகோவை வணைத்தார்த்துவரவலங்கம்
அசிப்புறவங் சேழாநாளதிரையமா வீழ்த்ததுவு மங்குனோரைச்
சதிப்புறக்கொண் றழித்ததுவு மிராசாப்பைத்தவிர்ந்ததுவுந் தக்கவாயிப் [உக்
பதிப்புறஞ்சேர்ந் தப்புரமும் பார்த்திபனும் படப்பொருது பசையுத்தீர்த்து

வலிபெற்றுவிளங்குமவ ருடண்மலையப் பலவேந்தர் மணங்கொன்போழ்தில்
மெலியுள்ளமுட ண்கீப யோனியரீ சரவேல்பால் மேவலோரா
கொலிதற்ற சமர்க்கவரோடுருத்தாச ரைவரெழ யோசவாடெம் [ல். ௩௦
புலியிற்பொங்குகொளம்பு கடைந்தவரைப் புரந்துபகை பொன்றப்போரி

உழக்கிவர கொருபாவில் ஒருபாவற் பரன்செயலா லுயர்வானின்று
முழக்கிடுகெடுங்கண்மையும பொழிந்ததனூல்மொய்யனிக் முடிவுகாணத்
தழச்சுசெருமுடிவளவுந் தபணையுஞ்செய்யையும்விண் டனினிற் பித்துச்
சுழக்கிராமுடிநிசுப ரைவரையும்நூன் குமான் தடிந்தவாறும். ௩௧

அதிர்ந்துவரும்படையரசர் பலர்கெட்டுமொரிந்தோட வடுபோராற்றி
எதிர்த்துபொருந்திறல்வெழுமே னாக்கிபருக்கிறுதிவிளைத் ததமங்கெங்கும்
முதிர்ந்தவலி யுடண்முடுகி யவன்கவ ர்ந்தகாடுகளும் மூண்னாண்மோசே
வெதிர்ந்தபகை தொலைத்துவென்றநாடுகளும் விதிதமாப் பகருசெய்து. ௩௨

எத்திசையும்புசூழ்விளங்க யேகோவாவாகன்பெற்றுய்ந் தீசிராவேற்
புத்திரரினுட ண்கெழுமிப் பொரு டுவாங்குப் பொருத்திகெஞ்சிற்
குத்திரமினுன்சதனைச்சரித்தவர்க்குப் போதனைகள் கொடுத்தபின்னர்
இத்தரையிங்கிதமொரு வி யெம்பெருமான்பதமருவியிருந்தடாறும். ௩௩

சிறந்தவியா யாதிபரீ சிரவேலையாண்டெதிர்ந்த தெவ்வாம் வாரி
வறந்திடப்போர்புரிந்ததுவும் உலிகெழுமெம்பி ருயீமர் பலர்வண்ணாட்பில்
இறந்ததுவுந் தம்மனோ ரிழுக்கடையக் கொடும்பாவ மியற்றியிக்க
புறந்தவ றித்தமர்களினுற்பென்யயி ன்குலத்தவர்க ளழிந்தவாறும். ௩௪

உருத்தெனுமின் வரலாறுஞ் சாமுதேவ் சரிதமு மிக்குரைசாலேவி
திருத்தகுபுத் திரரிவர்கள் செய்கைகளுஞ் செகருதலாவனைத்துமீன்ற
சருத்தரை சான்வதுவே. பெருமைதமக்கென வுளத்திற் கருதார்தம்முள்
ஒருத்தனைத்தக் காவலஞ் வுதவுகெனவீசிரவேலொருங்குவேண்ட. ௩௫

தற்பரண்கீ சுகள் மகவைத் தராபதியா வீத்ததுமச் சவுலாரீதிய
கொற்றவன்வீற் ததுப்பின்பு கோவியாத் தைக்கடிந்தோன் கோமானாகி
மற்றவற்சா மணிமகுடம் புனைந்திறையோனுலக்குநெறி வழுவாதோனாய்
பற்றலர்களுயிர்பருகிப் பார்புரந்து பரலேர்கம் படர்ந்தவாறும். ௩௬

நசாயின் றருன்சதனின் பின்பவன்சேய் சாலோமோனென்னுமேந்தல்
தேசார்மா முடிபுனைந்து தவிதிறைவனெந்நபடி தேவன்நன்னை
ஆசாகா முறைதொழுதற் காலயமொன்றாக்கியது மவற்கக்காளில்
மாசாகாத்திரியேகன் காட்சிகொடுத்தருன்மாரி வழங்குமாறும். ௩௭

விலக்கப்பட்டிருந்தகுலக் கன்னியரைத் தவிதிறைசேய் வேட்டம்மாநர்
கலக்கப்பட்டவருவப்பத் தனக்குறுவான் னுணையரும் காநன்மேலன்

பதிகம்.

புலக்கப்பொய்த்தேவரின்பன்னுனஞ்சாய்த்தபோதமலனுருப்பானெஞ்சுங்
கலக்கப்பட்ட துமகன்றன் காவத்தின் பின்புகத னிரோகபேயாம். ௩௮

திருமகுடம் புணைந்தரச செலுத்துகையிற் பெய்யமீன் யூதாவென்னு
மிருமரபோ ரல்லாத வீரேவேற் புத்திரருக் கேரோ பேயாம்
கிருபதியாய் கின்றதும்பின் பக்குலங்க டமையாண்ட கிருபர்த்தம்
பொருவரிய சரிதமுடன் புங்கவன்பா வருளடைந்தவெவியாவாதி. ௩௯

திர்க்கதரி சிகன்செயலுந் தீத்தொழிலா லீரேவேல் சிதறுமாறும்
மூர்க்கமுடன் தீமைசெய்த யூதரையெம் பெருமான்றன் முனிவுதண்டப்
போர்க்குலவிகெழுநேபு காத்தேசரெனும்நாமப் பொருவில்வேந்தன் [சு
ஆர்க்குமனீகினியுடன்சென் றடிமைகளாக்கொண்டேன தணிகனனாட்டில்

அடையவிளைத் தொழிந்தவருக் கதிபதியாச் சீதேக்கி யாவாகாம
முடையவனை யுதவியது மவன்கடவு ளுளம் வெறுப்ப வுலப்பீரீய
நடையவனாய் வாழ்ந்ததுமக் கரபாலன் றனக்கரசு கல்கிநின்ற [ந்தகால.
மிடையதிமாண்டமுடப்பாபேல் வேந்தனேமேற் கொண்டெறையான்விழை

அப்பாபே னகர்க்கிறைவ நெருசலேம் புரத்தைத்தன் னனிகமோடுந்
றெப்பாலும் வளைந்தரச னிருவீழியுங் குருடாக்கி மகார்க்கொன்றேது
மொப்பாகாநகரையழித் திழிஞர்சிலர்தீமையொழித்தங் கொழிந்துளோரை
தப்பாமந் சிறைப்படுத்தி நிதிகவர்த்து பிரபுக்க ளானோர் தம்மை. ௪௨

வீட்டிக்கே தலியாவை மீதியா னவந்தலைவ னாக்கிமிண்டும்
காட்டிற்கே கியதும்ந்த நலிசிறையி லாண்டெழுபா னண்ணியூதர்
சுட்டிற்கேதம்பொருந்தியிருந்ததுவும் பேர்சியர்கோன்கோரேசென்போன்
மீட்டுந்தே வாலயத்தை யியற்றாமெனத் தேவருளால் விளமபலோடும். ௪௩

அந்தமொழிப்படிபழைய ஆலயத்தின் பணிமுட்டு அனைத்தும்பெற்றுப்
பந்தமுற யூதசன மெருசலேம் பதியணுகிப் பரனின்கோட்டம்
முந்துமுறைப்படியியற்றப் பகைவர்பொருதெழுதுதிரு முகத்தைக்கண்டு
விந்தசெறி அர்த்தசடாயெனுங்கொற்ற வேந்து தகைந் ததுவுமினடும். ௪௪

தேவனாருள் பெறுத்தீர்க்க தரிசிகன்சொற் படிதொடங்கச் சேரலார்கள்
காவலஞ் தரியுவுக்குக் கடிதனுப்ப கிருபத்தைக் கண்டவ்வன்னல்
ஒவலற வாராய்ந்து கோரேசு மேனாளி லுதவாநின்ற
தாஹுசட் டனைகண்டாவ் குத்தரவு தந்ததனாற்றடைவேறின்றி.

ஆலயத்தை யாக்கியது மதிகாரப் பத்திரம்பெற் றெருசலேமிற்
சீலமுற்ற வெஸ்ருப்போய்த் தேவனையேத் தியதும்பின் செய்தவாறுபு
ஞாலமுற்று புகழுடையுந் ககரினிடை கேகேமி யூவு ளண்ணிக்
கோலமிக்க மதிலெழுப்பிக் கொண்டதுவு மனந்தரமாவ் குற்றயாவும். ௪௬

எர்கினரு மதிவதனைத் தெஸ்தரென்பா ளகாகவே ரிறையில் லானாய்ப்
பார்க்புகழ வாழ்ந்ததுமப் பார்த்திபனுக் கமச்சனும் பழிசே ராமான்
கேந்திகழு மொத்தேகாய் தனைப்பணியா கியாயத்தாற் சலஞ்சாதித்தங்
ஶ்ரம்மிழ விறந்ததுவும் மொத்தேகா யரசனா லுயர்ந்த வாறும். ௪௭

திருவாக்குப்பராணம்.

மேனாளில் யேகோவா மேலன்ப னாயோபை வெம்பிச்சாச்
தானை லுடன்கோதித் ததும்யாவந் தானரோற்றுஞ் சலிப்பிலாத
வானுதி தந்தபரன் மலரடியை மற்திலனய் மற்றத தேவந்
சானுத நண்புடைத் தருஞ்செல்வ மிகப்பெற்றாங் கமர்ந்த வாரும். சஅ

பத்தர்நாளா யுயர்ந்தமுன்னோர் பரம்பொருட்டுக் கீர்த்தனையாப்பாட லுற்ற
துதியமாஞ் சங்கீதத் தொகுதியுந் னீதிமொழித் தொகையு மிக்
உத்தமமாம் பிரசங்கி யின்முறையு முந்நமாம் பாட்டும் பல்கால்
அத்தனடி யவரவாக்கால் ஆறைவித்த தீர்க்கதரி சனங்களோடு. சக

தலம்புகழ்தங் குலச்சிறுமைக் கேரேமி யாவுள்ளந் தாங்கானுகிப்
புலம்புவதும் பாபேலார் பூபாலன மறந்தகனாப் புகலக்கேட்ப
லம்புனையுந் தானியே லுரைத்தருத்தம் நவ்ன்றவுங் நண்பா ய்த
உலம்புகரைதிண் புயவேந்த னுதவுதைய மிகவும்பெற்றுயர்ந்தவாறும். இர

துலங்குசுவர்ப் புறத்துவிர ரோன்றிவரைந் ததற்கருத்தந் தானியேல்முன்
நலம்பெறச்சொற் றதும்நினிவே நகரத்தார் பாவத்தால் நந்தாதொண்மை
பலம்பெறச்சொற் றியெனபகர்ந்தபிரான்பணிகடந்துயோனாநன் னுங் [ன்
கலம்பெருங் கார்நினிலுலைய கடவுள்செயலதுவென்னக்கண்டங்கன்னோ

தான்மயற்சிந் தனையாற்செய் சவறதனு லத்தயாந் சார்ந்துநிற்க [டோர்
வன்றுயக்கம் பலர்க்குமென னுசைத்தெறிநீரிடைத் தன்னே யிடுவித்தான்
மீன்கயிற்றில் மூன்றுதின மிருந்துபிழைத் ததுவுநினி வேயிற்போதந்
தேன்புயல்பெய்தெனப்பொழி ந்துதேவமுனி வவற்ககலச்செய்தவாறும்.

கற்சிலையிற் புயநெடு காத்தேச ரெனுமரசன் றான்கற் பித்த
பொற்சிலையைத்தொழாமையினாற்பொங்கழலினிடை சினந்துபோடுவித்த
சிற்சிலருந் தேவனடி தொழுததனாற் சிங்கத்தின் கெபியுட் சேர்த்த
நற்சிலைய துதிநாவான் றுனியெலு முய்ந்துநல நண்ணுமாறும். இக

யேகோவா பலவாற்றா லீந்ததிரு வாக்கதுபோல் யேசுநாதன்
பூசோவாழ் பவரேத்தப் புன்மனவி னுருவெடுத்தப் புலியைப்போற்றச்
சேகோவா மனத்தலகை திகைத்தேங்கப் பெத்திலகேம் நகரிற்சென்ற
மாகோவா மதிவதனி மரிபம்மை திருவயின்வந்தடைந்து தோணி. இச

புல்லணையிற் கிடந்ததுகிப் புதுமையையெம் பிரான்றுதர் புகலமேய்ப்பார்
வல்லசவி சேடமதாந் கேட்டனுகி வணங்கியதங் குணபானின்று
நல்லவுகெ் குறிகண்டு நாடிவரு மறிஞர்நளா லோர்த்தே ரோது [இடு
கொல்லவுளங் கொண்டதுணர்ந் தியூதர்குலப் பதியாமக் குமரன்நனை.

வணங்கியெழுஞ் சாஸ்திரிகள்வன்னுறையிடந்தனக்கு வகுக்கக்கேட்ட
நிணங்கமழும் வாள்நீந்தற் கோதார்க ணீங்கியதும் நிருபனஞ்சித்
தணந்தருளான் பூதேயா தனிற்சாரீ ராண்டினுளாந் தநயர்தம்மைச்
சுணங்கலறக் கொலப்பணிப்பத் துயவனும் யோசேப்பு தேவனுதன். இக

சொன்னபடி யெழுந்தத்தப் பதியதனை யொருவித்தன் றுணையியான
அன்னமரியுடன்ந் மகவையுட்கொண் டன்மெகித்தினடைந்துவாழ்ந்தம்

பதிகம்.

மன்னனிற் ததன்பின்பு கவிலேயா வளநாட்டில் நசரேத்தாமர்
கன்னகரி னிடைவாழ்வு கண்ணிவளர்ந் தெவகிறிஸ்துகாதலோங்கி. இ

பன்னிரண்டாம் வயதாகிப் பலகாவை யாசரிக்க யெருசலேயில்
அன்னைதந்தை யுடனணுகி யறிஞர்குழாத் திருப்பவ வறியார்போய்மீண்
டின்னலுறத் தேடியுற்ற போதிசைத வாகசமு மெலிசபேத்தாம்
மின்னிடையான் வயிள்ளேன்றி விமலனுக்கு முற்றாத னுகிமேய. இ

யோவானென் றுரைசெழுபே ருடையான்மா னிடவடிவ மூவந்துதாங்கி
பூவானெல் லாம்புரக்கும் புங்கவன்வந் தனென்னொப் புரிவிலேடும்
நாவானற் சவிசேட நவின்றதவும் யோர்தான்மா நதிநீ ரத்தில்
தேவானென் றுனுமன்று. சேர்ந்தங்கு செறிந்தகரர் செய்கைபோல. இ

சகரியா வின்ருமரன் றன்கரத்தாற் சலத்தினு விஸநானத்தைப்
புகரற்பெற் றதுமாவி புறவம்போல் விண்ணின்று பொருவிவான்மேல்
தகவிலுட னிறங்கிவந்து தங்கியது மிவனமக்குத் தருமன்பான
மகவிவனி லன்பினம்பா மெனவானிலசீரி வழுத்துமாறும். ௯௦

ஆவியினு விரட்சகன ராரணிய மடைந்ததுநீ யலகையென்னும்
பாவியினற் சோதிக்கப் பட்டுநாற் பதுகாளாப் பசியிலேடும்
மேவியவன் றன்னெவென்று மேலவன்றன் றாதர்பணி விடைகன்செய்யக்
கோவியன்பார்மதிக்கவைகிக்கவிலேயாவளநாட்டிற்குறுகிப்பின்னர். ௯௧

சென்றுசென்றங் காலயங்க டம்மினுப தேசித்தச் செழுநன்னாட்டி
லொன்றுகின்ற கானாவு நுற்றுநரர் பலர்குழுமு மொருகல்யாண
மன்றினன்று முந்திரிகை யிரசமதா வைத்திடுமூ வீருசாடிவனத்தையாக்கி
என்றுநின்ற தன்றேவ தத்துவத்தை வெளியாக்கி யெருசலேயில். ௯௨

மன்னுதிரு வாலயத்தில் வாணிகஞ்செய் வதைமாற்று மாறுந் தன்பாற்
சென்றிரவில் வருகீக்கோ தேழுவினுக் குபதேசஞ் செயத துஞ்சீர்
துன்றுசலி லேயாவின் றெல்கடலில் மின்வேட்டைத் தொழிலராக
அன்றுகண்ட பேதுருவோ டந்திரே யாவாகு மறுசன்றனை. ௯௩

அடிமைக்கொண் டகலுதையில் யாக்கோபு யோவானு மவரோடத்தின்
வடிமைத்தெண் டிரைக்கடலில் வலையிருத்திவதிந்தவரா மவரைப்பாவ
மிடிமைக்கண்டாதழைத்தங்காட்கொன்னுமாறுமொருவியன்கோவிற்கண்
செடிமெத்துண் னெருராற் றீண்டப்பட்ட னுனுகின்றகத் தீமை தீர. ௯௪

[நின்றி]

செய்ததுவுஞ்சனநெருக்காற் றிருமுன்னெனவொணுமையினற்செயல்வே
வெய்தினிறப் பைப்பிரித்து வீட்டுறய்த்த திமிர்வாத வியாதி யானன்
உய்திடகோய் தீர்த்ததுவு முன்பவமும் பொறுத்த றுரைத்தகாலே
மொய்திரளுட் பரிசெயரும் வேதபாரகருமந்த மொழியைக் கேட்டு. ௯௫

தேவநிந்தை யிதவென்னச் சிந்தித்த தோர்ந்தையன் செப்பலுற்ற
தாவதந்த வுரையும்தே யுகையடிமை யாக்கியது மெருசலேயில்
கவமண்டை முப்பத்தெட் டரண்டிழந்த கொடுகோயன்குணமதாசி [௯௬
மேவவன்று புரிந்ததுந்தன் பின்சென்ற யாவரையும் விழித்தன்னோருன்.

திருவாக்குப்பராணம்.

பன்னிருவர்தமைத்தெரிந்துபரிவொடப்போஸ்தலரம்பேர்பகர்த்துலீர்
துன்னியுல கெக்கணம்போய்ச் சவிசேட போதனைசெய் தொழிலரதி
ரென்னவுரைத் தெய்தியகோய் தீர்க்கவும்பே யோட்டிடவு மீறெற்றெய்த
மன்னவதி காரமீந் ததுமலையிற் பிரசங்க மறைந்த வாரும். ௧௭

கப்பருண கூம்பதியிற் கருணையினு லேகியதங் கடவுள்சென்ற
தப்புரம்பாழ் துற்றுவருக் கதிகாரி யறிந்துதன தடிமனக்குற்ற
செப்பரிய நியிர்வாதத் தீயபிணி தீர்க்கவெனச் சென்றுவேண்டும்
ஒப்பரிய விசுவாச முவந்தநீகோ யொழியகரமுதவுமாரும். ௧௮

பிறையகான் காயினும் பெரும்பதிகென் றக்கிறந்தோன் பிரிந்தவாவி
பெற்றிடலீந் ததுமிந்தப் பிரபலமாம் பெரும்புதுமை யோகாணுக்காங்
குற்றணர்த்தச் சீடரவ னெற்றரைநம் மிறைபாலுய்த் தறுவானியோ
மற்றொருவன்வரவினைக்காத்திருக்குவமோவெனக்கேட்டே வன்னலோதம்.

உத்தரமுஞ் சீமோனென் றோதுமொரு பரிசெயன்சா ருணவுகொள்ளும்
அத்தருண மோர்ப்புவை யண்ணலைப்பூ சித்தாங்க ணடைந்தபேறும்
பித்தலகைபிடித்தருடட் மேனுக்குச் சுகமருளப் பேல்சேபூலால் [றும். ௭௦
இத்தொழிற்செய் தனனென்ன இயம்பினருக் கெதிர்மாற்றமிசைத்தவா

தாயுந் தன் றுணைவருமித் தகையாவா ரென்றெடுத்துச் சாற்றாமாரும்
மேயன்று துணைகணுக்குந் தனக்குமுள்ள நிதிபகிர வேண்டலுற்ற
காய்நின்றகற்பனைகேட் டவனுக்காங் கருன்மொழியு மமாமூர்த்தி
சேய்துன்று பலநீலத்திற் றெளித்தலித்தி னுவமையினுட் சிறந்ததான. ௭௧

அருத்தமதைச் சீடர்களுக் கருளிச்செய் ததுமுவுமையாகவாக்கே [ற
பொருத்தமுற மோக்கத்தினியல்புகளை யெடுத்துரைத்துட் பொருந்தாநின்
நிருத்தமுறும் பொருள்களையுந் தெரித்ததுவும் கேதபா ரகளுங் குன்னோ
னொருத்தன்கண்டெங்கணுநீசென்றாலு முணைப்பிரியேனெனக்கேட்டோ
தும். ௭௨

எதிர்மொழியுமீண் றோணைப்புரைத்துப் பின்சென்றிடேகெனென்றானுக்கும்
பதியுழிச்சென் றுணர்த்திவந்து பின்செல்வெ னெனத்தனக்குப்பகர்ந்தோ
னுக்கும்

துதிபொழியச் சொற்றவையும் நாகாயிற் றுயிலமயந் துன்று முநீர்
கதிவளியா லலைபுரன் விழித்தெழுந்த நாலினுற் றித்த வாரும். ௭௩

வத்திரந்தொட் டாறிரண்டு உருடமுமற் றென்றானு மாறப் பூப்பின்
அத்திரம்போல் விழியொருத்தி அன்றுசுகம்பெற்றதுவு மாலிபொன்றுஞ்
சித்திரஞ்சேர் மதிமுசெத்துச்சிறுமியுயிர்மிண்டுமுறச் சென்றுதேவ [கே. ௭௪
புத்திரன்செய் திட்டனும் பொதுவனில்லா வாடுகன்போற் குலைவுற்றங்

பலவிடத்து மீசிரவேங் கைகியதற் குளமுருகிப் பரிந்தன்னோர்க்கு
வெழுறப்போ தனைக்கச்செயப் பன்னிருவர்க்குபதேசம் கவிசுறுகாரும்
தலமிசையற் புதங்கன்செயத் தக்கெதி காரமீந் தனுப்புமாரும்
வலமுறுமேரோகிறதன் றுணைவன்மனை வெனவியதால் மற்றச்செய்கை.

பதிகம்.

கீதியலா ததுவென்ற கிசுழ்த்தியதற் றுனம்பெருண்டு சிருபனாகே
கோதியலாயோகாணக் கொடுஞ்சிறையில்லைத்திருந்தாகேரோதேயான்
ஓதியலா ஹதவுகென கடித்தமக னுரைப்பகொருப் பட்டன்னாணக்
கீதியலா தனபுரிந்து சிரப்பரிசில் களிக்கவீர் திட்ட காறும். ௭௧

அங்கதகேட் டவ்விடம்விட் டட லியிடம்யேசுவெழுத் தருளியன்று
பஞ்ஞவைந் தப்பமிரு மீனுடன யாயிரர்க்கும் பால கர்க்கும்
மங்கையர்க்கும் பசியறவீர் தீரறுக டையிற்சேட மலியச் செய்த
துங்கமுறு மதிசயமும் தொண்டர்களை நாவாயிற் றரிதமாக. ௭௨

ஏறிமுறு கரையடைதி ரெனப்பணிப்ப வவரவ்வா நேருங் காலை.
மாறியதிர் பெருங்காற்றால் மரக்கலமங் குலையமன மறகும் போழ்தில்
வீறியவ்வுறப்படைந்துசெயுஞ்செய்ததின் பின் மீண்டா வில்லாலாஞ்சாமம்
ஊறியவீர்க் கடலில்லநட் துததமனார் தம்முன்ன ருறுகைகாணு. ௭௩

ஐவேச மிதுவென்ன வஞ்சதலு மவர்க்கபயங் கொடுத்த காறும்
கோவேரின் சேடர்களா செனசவீதி கடந்துணவு கொளல் மோசேயின்
மாவேத முறைக்குவழு வாகுமென வழுததின்னர்கன் மனத்தில் வென்கத்
தேவேசி லெதிர்மாற்றஞ் செப்பியதுஞ் சின்மீனோ டேழப்பத்தால். ௭௪

சேர்த்திடநா லாயிரர்க்கும் மகளிருக் கஞ் சிறுவருக்கும் பசியை யையன்
தீர்ந்திடச்செய் தோரோழு கூடைகளிற் றின்றுகழித் திட்ட சேடம்
கூர்ந்திடச்செய் யதிசயமும் வானின்தோ ரடையானங் காட்டுகென்றோ
தேர்ந்திடச்சொன்மாற்றமுந்தான் மரித்துயிர்த்தல்கேருக்குச்செப்புமாயுப்

ஆறுதினஞ் சென்றதன்பின் பையன்பே தருயாக்கோப் யோகானோடும்
வீறுபெறு மொருவெற்பி லணுகியவர் விய்மிதத்த ராகிக் காணு
மாறுருவ மாணதவும் மோசேயு மெலியாவும் மருவிப் பேச
ஈறுமுத வில்லாதோனிருந்தபொழு தொளியுள்ள வெழிலியொன்று. ௭௫

தோற்றியது மசரீரி யிவனன்பாஞ் சுதனமக்கா மிவன்மே லேயாம்
மாற்றரியகண்புளமால் மற்றிவன்சொற் கேண்மினென வங்ஙனின்று
சாற்றியதுமதுகேட்டுச் சோர்ந்தலிழந் தாசரைத்தன் கையாலண்ணல்
தேற்றியெழுந்திருமினெனச் செப்புதலுமவர்க்கோகந் தெளிந்தவாறும். ௭௬

மரிப்பதுந்தான் மூன்றாநா னுயிர்ப்பதுவும் மறுபடியுஞ் சேடருக்குத்
தெரிப்பதுவுமதிசெயமாத்திறைக்கடலுட்பிடித்தகொரு செழுமீனவாயிற்
வரிப்பணங்கொண் டுறுத்ததுவும் வானுலகிற் பெரியவன்யாரெனக்கேட்
டாற்குத்

தரிப்பறச்சொற்றிடுமொழியும் வேறுமெழுபதுபேர்கடமையக்காளில். ௭௭

அருடனையுற்றறவழைத்திட டாங்கப்போஸ்தலனாக்கி யனையாருன்னம்
தெருடனைப்பெற்றதிசயங்கள் செயவும்வர மீந்ததுவுஞ்செருகத்தொட்ட
குருடனைக்கண்டவனுக்குப் பாரவைவினைக்கொடுத்ததுவுங்கொஞ்சப்பே
ரோ

மருடனைத்தீர்த்திரட்சிக்கப் படுபவரென்றானுக்கு வருத்துச்சொன்ன. ௭௮

திருவாக்குப்பராணம்.

மாற்றமுந்தன் உழியொன்றால் வீட்டைத் துவவமயினால் வகுத்தவாறும்
தோற்றமுறும் பயனுதவா வத்திமரத் தின்னிவேமை சொற் றதுஞ்சி
ரேற்றமிரு நிதியினனு மிலாசருவா மிரவலனு மிறந்து பெற்ற [அடு
பேற்றையுரைத் திட்டதுவுங் கெட்டருமா ரண்கதையைப் பேசுமாறும்.

தாங்களேநெறியினரென்றெண்ணினர்க்குச்சாற்றியதோருவமையுஞ்சீ [ம்
ரோங்குமாசிகளடையச் சிறுரைக்கொண்டுறவொட்டார்க்கோதும்பேச்சு
பாங்கிற்போய் நித்தியசீ உனையடையத் தான்செய்யும் பரிசே தென்றூற்
காந்தத்தன் றுயர்விளைக்க வறைந்தவெதிர் மாற்றமும்பெத் தானியாவல்.

மரியாட்டும் மாத்தாட்டுந் துணைவனுமாய் மாநண்பிற் றனையெந்நாளும்
பிரியாத விலாசருவாம் பேரினன்மாய்ந் தீரிருநா ளானபின்பு
தரியாதுட் கவல்பவர்கள் மகிழ்ச்சிபெறக் கூடயவனைச் சரீரத்தாவி
யுரியானாக்கியதுமோ ரேழைப்பெண் ணிடுதரும முவந்த வாறும். அள

திதியங்கா வொருபெரியோன் செழுநிதியஞ் சிலர்க்களித்துச்சின்னளின்
பின் [னென்

வனதியங்கொண் டவர்க்குதவும் பயனுநய னுறலறமண் ணுள்வைத்தே
ரேதியங்கு நின்றனுக் குய்த்தபெருந் தண்டமுமா முவமை தன்னைச்
சூதியங்கா வுளத்தொண்டர்க்கிம் மானுடேவருளாற் சொற்றவாறும். அஅ

ஐயிரண்டு கன்னிகளி னுவமையுமோர் பிரபுதன தாந்தோட் டத்துட்
செய்யபயன் கொள்த்துது செலுத்தியதா முவமையுஞ்செப் பியதும்யேசு
துய்யதெய்வ தூதுவர்க்குப் வரமகிமை யாசனத்திற் ரேன்றி யிந்த
வையசத்தோர் யாவரையும் கியாயந்தீர்த் துடுமுறைமை வகுத்தவாறும். அக

பெத்தானி யாவிலொரு பேதைவிலே யுயர்சுகந்த தைலத்தனை
மெத்தாவ லுடனிறைவன் சிரத்தூற்ற உடைவெறுத்தி விளம்புஞ் சீடர்க்
கத்தாற்றான் மரித்தடங்கப் படுவென்றுக் கடையாளங் காட்டு மாறும்
தொத்தாகும் பன்னிருவ ரொடும்பசுக்கா வாசரிக்கத் தொடங்கலுற்ற. கூ0

போதங்கு வாதுசெய்தார் பெரியனென்றப் போதலர்உன் புகலவன்றார்
பாதங்க ணறுமபுனலாற் றுன்விளக்கித் தாழ்மையினைப் பயிற்றிப்பின்பங்
ஏதங்க ளகலுளத்தாரக் கெனைக்காட்டிக் கொடுப்பவனிக்ருளனென்றைய
னோதங்குன் யானோவென் றியூதாச வுசாவவா மென்ன லோடும். கூக

பாதகளு மவனெழுந்து நீங்கியதும் பசுக்காவின் பின்பத் தெய்வப்
போதகளுங் கப்பத்தை யெடுத்தென்று சீர்வதித்துப் பொருவி லுங்கட்
காதரவாம் பலியாகு மென்னங்க மாகுமிது நீவிர் நெஞ்சின்
மீதகலா தெனைக்கினைக்குமடையாள மென்றருத்து வித்து மீண்டு. கூஉ

பாத்திரத்தையும்காச்சித் திரத்தவுடம் பழக்கையென்றாப் பருகச்செய்து
நேத்திரத்தை யேறெடுத்துச் செபஞ்செய்து கெதுசமனை நீங்காவுட்டான்
மாத்திரத்தன் சீடரில்மு வரையொருசா ரிருத்திப்போய் வான்பி தாவைத்
தோத்திரஞ்செய் ததுந்தேவ தூதனண்ணித் தேற்றியதுந் தொண்டராங்கே.

பதிகம்.

மிஞ்சுதலில் கொளக்கண்டு விழிப்பித்துத் திரும்பவும் கிருகால் மேவி
விஞ்சுநீர வேர்வையுடன் செபஞ்செய்து மீண்டுமவர் துயிலேமாற்றி
வஞ்சுசுனில் செனைக்காட்டிக் கொடுப்பதற்குவருகின்றான் ருதியாரால்
துஞ்சுதற்குக் காலமணித் தானைதழுஞ் செலற்சென்னைச் சொற்ற வாரும்.

ஒதாசை யெட்டுமெட்டிம்புழங்குருவைக் காட்டுவென்றற்றன்னத்தின்
மீதாசை பொடுமூப்ப ராசாரி மாரிவர்க்கு வனம்பி யன்று
பூதாசை யாறுவெள்ளிப் பணமும்பெற்றவரனுப்ப வுடனஞ்செய்துத்
காதாசை யுடையவர்க்குத் தாயவனை முதததாதற் காட்டக் கூட்டி. ௧௮

அன்னமுன்னவரிடுப்புவவன்காப்பாவிட்டகொர் காவகன்மூப்பர்க்கு
முன்னவைய்த் ததமவர்கள் சங்கத்தா ருடன்கூடி முடிவி லானமேல்
அன்னாளிற் கொலைபுரித்த காங்குற்றக காணமற் றேவந்நமத [௧௯
சொன்னானென் றெருகுற்றஞ் சூட்டிவெகு ந்தனைக் கிணந்துசெய்து.

பின்னாகான் வைகலின்பி லிலாத் தின்றுன் சொண்டந்தப்பித்தரித்தன்
தன்னையாக ருய்தர் வனைச் சிலுவையி லுறையவெனச் சாற்றுகேட்டு
என்னை நீ ரிகுவின்மே லோதுருற்ற மென்னவவர் யாதும் பேசார்
மன்னை நீ யின்றிவனைச் சிலுவையினிலுறையென வருந்திக் கேட்க. ௨௦

இவ்விரத்தப்பரியென்மே லில்லையெனக் கைசமுலி யிறைவன் றேவை
துவ்விரக்க மற்றவர்கைக்களித்ததையின் சிலுவையிலென்ற துமப்போது
செய்யிரத்த நிறவங்கி யுடுததியொரு முண்முடியைச்சிரசிற்குட்டித் [௨௧
தெவ்விரத்ததன்னையென் னுசெய்யவொண்ணாந்தனைக் கன்பலவுஞ்செய்து.

செய்யவங்கி தனைக்களைந்து சிலுவைநில மீதுவைத்துக் கொல்கொதாவிற்
றுய்யவனைச் செறித்தவனைச் சமத்திவந்த சிலுவையினிற் சோரரோடும்
வெய்யவர்க ளறைந்ததுவும் விமலனுக்குப் புரிந்தபழி விரைந்துதுண்ட
உய்யவின்றி யூதாசென் றோதுகுருத் துரோகினான் றொழியுமாரும். ௨௨

கொள்ளைபுரிபரபாவைக்கொடியோர்கள்விலக்கியதுக்கொலையுண்மற்றை
கள்வனின்மே லெங்கோமாண்கருணையுளம்வைத்ததுவு மாயைக்கண்டங்
குள்ளமிகு மன்புடைய யோவானைக்க கொப்புவித்திவ் வுலகிடேற
வன்னல்பல வதிசயங்கள் சிறந்தோங்க மனுவுருவ மொருவுமாரும். ௨௩

அத்தமனமானபொழு தறிமத்தி யாககர்வாழ் யோசேப்பந்த
வித்தகனாற் திருவுடலை மேயவொரு புதுக்குழியி னுட்சேமித்து
வைத்ததுவுக் கொடியோர்கள் காவலிட்டும் மனந்திகைக்க மூன்றாநாளில்
உத்தமனாற் குயிர்ததெழுந்த பற்பலருங் காணவங்கக் குற்றவாரும். ௨௪

பாடுபட்ட நான்முதலா நாற்பதுநாட் பரலோகத் தியல்பை யுள்ளத்
துடுபட்டு மகிழ்சிறப்பத் தொண்டர்களுக் கோதியதி சயங்கன்காட்டி
ஈடுபட்ட சுவீசேட முலகிலெங்கும் போதியுமென் றியம்பியெங்கோன்
பீடுபட்ட சீடர்களுக்காவியருள் பெருவாக்குக்கொடுத்துப்பின்னர். ௨௫

ஆங்கிவர்கள் கண்காண அந்தரத்தில் மேகத்தில் மறைந்தோ னாகி
கீங்கியது மற்றதனை கின்றற்றுப் பார்க்கும்ந்த ஓசுறியா ளர்க்குப்

திருவாக்குப்பராணம்.

பாங்கினில்வென் னுடையிருவர்படர்ந்தகவி லையரேரீர் பார்த்தவண்ணம்
ஒங்கியமே லவன்மீண்டுமூலகத்தில் வருவனென் லுண்டித்தவாறும். ௧௦௬

குருபரன்வரனடைந்ததன் பின்கோதிலாகெறியினராய்க் குலாவும்பன் [ப்
பெருவரம் பெற்றதமவரீபல் பாடைகளிற் பேசியதும் பின்புநாளும் [௧௦௭
பொருவருமற்புதங்கள் செய்தபல்லோர்க்கும் புரிவுடன ன்ஞானமடோக்கி

வெய்யகொடு மைகள் பலவும் வினேத்தாலும் விடாராகி விழைவினோடு
செய்யசுவி சேடநெறியுப்தேசஞ் செய்ததுவும் ஸ்தேவான்றன்னைக்
கையர்பலர் கோரமுடன்கல்லெறிந்து கொன்றதுவுங் கடவுட் டொண்டர்
கையவிடர் புரியவதி காரம்பெற் றெழுந்துசவுல் கடந்த போழ்தில். ௧௦௮

உலகத்தை மீட்கவந்த வுத்தமனண் பகலி லதிசயமா வுற்றுக்
கலகத்தை வினேச்ச்சென் றவனுக்குக் காட்சியாய்க் கடியசெய்கை
விலகத்துய்யவ னுக்கியடிமைக்கொண்டதுமி னறவன் விண்டசொற்போற்
பலகத்துப் பரசமய விருளியுய மெய்க்கெறியைப் பகர்ந்தவாறும். ௧௦௯

அடிபட்டுஞ் சிறையிருந்து மரசரிடத் தகப்பட்டுந் தவிரா ராவி
முடிபட்ட திருத்தொண்டர் போதனையால் மூதலகை வஞ்சத் தாலே
படிபட்ட தீதகல வந்தபிரா னடியவராய்ப் பாவப் பாரம் [௧௦௭
பொடிபட்டுப்புவியினர்கன்சபைபலவாய்ப்பொலிந்துசிறத்திருந்தவாறும்

யேசுவெனுந் திருநாமத் தனையேத்துஞ் சபைகளுக்கேற் றிமொசாரம்
பேசுகின்ற நீருபங்க னுடனுலக முடிவினிகழ் பெற்றி யாதி
மாகதவிர் மேசியா வெளிப்படுத்து விசேடமுமற் றகையுமாவி [௧௦௮
வீசுதிரு வருள்கொண்டு மோசேயை மூதலாய்மெய் யுணர்வோர்மேனான்.
[உலந்துபோக

தொழுதருமெய்ந் தெறிதுலங்கச் சூழ்த்திடும்பொய்ந் தெறியனைத்துந் தோ
எழுதினரில் கிதப்பல் பாடைகளினிருந்துதமிழ் ழினுமீண் டிற்றுங்
கெழுதருந் பாமுறையினின்மையினற் புராணமதாய்க் கிளருமாறு
பழுதறுமிக்கவர்முன்னென் னறியாமவெளியாக்கிப்பாடினேனே. ௧௦௯

செருவாக்கும் பரசமயத் திமிரமறுத் திலகுதிவா கரனாய் மறிந்
கொருவாக்கும் கிரஹநின்றுலவிதன்பெரெவனென்னிலொருதன்சேயைக்
குருவாக்கி மாந்தர்களுக் கிடேற்றங் கொடுத்தவருட் கொமான்றந்த [௧௧௦
திருவாக்குப் புராணமெனத் திரைக்கடல்குழ் மாநிலத்திற் சிறந்ததாமே.

(வேறு.) என்னருந்தமிழ்ப் பாவினி லிந்ததுங்
வெள்ளவேலை யுலகினர் வேண்டவே
யுள்ளமெய்க்கெறி யோதுமெய்க் காதராம்
வள்ளுவின் மகிழ்த்திட வாய்த்ததே.

௧௧௧

திருவாக்குப் புராணம்.

GENESIS

ஜநநகாண்டம்

க. உற்பத்திப்படலம்.

Genesis Chap. 1.

The creation.

அனைத்துலகுந் திருவாக்கால் அளித்தகில சராசரமும் அருட்சித் தத்தே
கீனைத்துளவப் படியமைத்துக் காத்தழிக்குந் தனிமுதலாம் நிகரிலாதான்
றனைத்துதிசெய் தெண்ணுகின்ற தருங்கருமஞ்சித்திபெறத் தருகவென்றே
இனைத்தெனவொப் போதரிய இணைமலர்த்தான் சிரத்தேந்தி இறைஞ்சுகா
மே.

(வேறு.) ஆதி யந்தமற் றற்புத் மூர்த்தியாம்
நீதி யன்பொடு நித்தியமேமுதல்
ஒதி நின்ற உயர்குண னாதியம்
போகில் வானமும் பூமியு கல்கினான்.

(வேறு.) ஆயதோர் தன்மைத் தாகி அமைந்தவில வகில மேளுள்
மேயசீர் வடிவ மின்றி வெறுமையாய் வதிந்த தாழ்ந்த
தோயமே விருந்த தாங்கே துணங்கறல் புனலின் மீது
துயமா தேவஆவி உலவியே தொக்க தம்மா.

அன்னதோர் காலந் தன்னில் அளப்பருங் குணத்து மூர்த்தி
துன்னரு மொளியுண் டாகச் சொற்றன னாய தம்மா
மின்னிய ஒளிக்கு மற்றை இருளுக்கும் விகற்பஞ் செய்து
பன்னுமல் கொளியை மேலோன் பகலெனப் பகர்ந்திட டானே.

இருளினே இரவா மென்ன இயம்பின னிவற் றியக்கால்
மருளுறு மாலைப் போதும் மல்கிருந் பருகித் தோன்றந்
தெருளுறு காலைப் போதுஞ் செறிந்தன செயலி னாலே
உருளுறு வைகல் வட்டத் துதித்தது முதலா கானே.

விரிபுனல் கெலா காய விரிவுண்டாய் கீர்க்கும் கீர்க்கும்
பிரிவின யாக்கு கென்றெம் பிரானருள் செய்ய லோடுந்
தெரிவுறு ககன வீதி சிறந்ததால் அதன்மேல் சீழந்
திரிகெடுஞ் சலத்தி னுப்பட்ட பருதியுஞ் சேர்ந்த தன்றே.

அப்படி இடையே தோன்றும் ஆகாயத் தனக்கு வானென்
றொப்பற மமல மூர்த்தி ஒருபெயர் ரூட்டி னானல்
மைப்பொழு தணுகு மாலேக் காலமும் வைகற் போதற்
தப்பற வுதித்த லாலே சார்ந்ததல் கிரண்டா நானே.

அன்னது நிகழ்ந்த பின்னர் அந்தவான் கீழ்க் கோர்பாற்
றன்னவு முலர்ந்த வைப்புத் தோன்றவுங் கடவ வென்றஞச்
சொன்னன னாய வம்மா துலங்கிய வைப்பைப் பூமி
என்னவுஞ் சலத்தை முநீர் னெவும்பே ரியம்பி னானே.

எத்தகைப் புல்லும் வித்தை ஈந்திடு பூண்டும் வித்துள்
வைத்திடு களியைத் தத்தம் வகைகளுக் கேற்க னலகும்
அத்தகை மரங்கள் யாவும் அகலிடத் தெய்து கென்ன
நித்தனன் றுரைத்த லோடும் நிலத்தவை உதித்த மன்றோ-

அந்தியோ நெய் மாகி ஆயது மூன்றும் வைகல்
வந்திடும் பகற்போ துக்கும் வருமிர வினுக்கும் பேதற்
தந்திடு வதற்கா காயத் தன்னில்வான் சுடர்கள் யாவும்
முந்துக வென்ன மேலோன் மொழிந்துமற் றவைக டாமே.

அறிகுறி பருவ கால மடர்தினம் வருட மின்ன
பொறியுறக் குறிக்கு மாறிப் புவனமீ தொளியை நல்கிச்
செறிவுற விளங்கு மவ்வான் சுடர்களாய்ச் சிறக்க வென்றான்
நெறியுற அனைத்தும் மேலோன் நிருபம்போல் நிகழ்ந்த மாதோ.

எல்லினை ஆளு மாறோர் இருஞ்சுட ரிரவை யாளப்
புல்லிய சுடர்மற் றென்றும் பொலிந்தமீன் குழாமு மாகச்
சொல்லிய சுடரை யெல்லாங் தொகுத்தருள் செய்தா னையன்
வல்லமை எம்ம னோரால் வகுத்திடு மனகிற் றுமோ.*

*கண்ணிருள் பரந்து லாவு ரத்தமாம் பொழுதிற் றேன்ற
தொண்ணிறம் பகலிற் காண ஒளிபெற மலர்ந்து மேலாம்
விண்ணிடை உலவி முநீர் விரிகட னுலகுக் கெல்லாங்
கண்ணென வினக்குஞ் செய்ய கதிரவ னுதித்த தன்றே.

நபக்தால் வின்புந் துன்பும் னங்கியிற் கொளிருஞ் சோதி
பயக்கும்ந் நீர தாகிப் பகரமற் றவமை யின்றாய்
மயங்கிருள் சித்தத்தேவன் மகிமையா சனபா மென்ன
வியக்குதன் கதிர்கொன் பாணு யிகும்பிடை வினங்கிற் றம்மா.

வெய்யவன் றன்றி விந்த மேதினிக் குற்ற வெய்கை
செய்யதன் கீங்க ளாலே தீர்த்திருள் கதைத்தி றில்லாத்
தய்யவெம் பெருமான் றுன்றுங் இருபையா சனபா பார றேன்றி
மையவான் முகத்தி னுடு மாயி எழுந்த தன்றே.

இந்த நட்சத்திரக்குறிவைத்த கவிகள் வர்ணனைகளைன்றிக்.

மற்கொரு பெருகு மொவ்வா வானவன் குழல மீதே
உற்றவா ரிருளைப்போட்டி ஒளிதரத் தானை நீர்த்
அற்புதச் சுடர்ச டம்மை மகிழ்ந்தன னந்தி காலே
பொற்புற வருத லாலே போந்தது நான்கா கானே.

கரு

(வேறு) சிந்துவினீர்தும்பிராணிகடம்மைத் திரள்களாப்பாய்திரைகெடுநீர்
தந்திடக் கடவதென்றுமித்தரைமேல் விண்ணிடைத்தழைசிறைக்ககங்கள்
வந்துசஞ் சரிக்கக் கடவன வென்றும் வழங்கின னிறைவனவ் வாறே
தந்தம மரபுச் சேற்றிடச் சலத்தும் விசும்பினுஞ் சார்ந்தனவவையே. கச

மீனமே முதலாஞ் சலசரக் குலங்கள் விரிதிரைப் பரவையி னிடத்தும்
ஏனபூஞ் சிறைய பறவையின் குலங்கள் இருகில மதனிலு மாகி
துனமற் றெங்கும் பெருகுச வென்னா துவன்றன னொசியெம் பெருமான்
ஆனதாவ் கைந்தார் தினமது காலே மாலவந் தடைந்தற லாலே. கஜி

காட்டில்வான் விலங்கின் குலமுமற் றிர்த நானிலத் தூர்வன வெலவையுங்
காட்டில்வாழ் பிருச வகையுமென் றிவற்றைச் காசினி இனயின மாச
கீட்டுச வென்ன நின்மல ஸூர்த்தி நிகழ்த்தின னம்மொழிப் படியே [கச
சேட்டுகீர்ப் புவியில் அன்னவையனைத்துஞ் சிறப்புறச்செறிந்தனவன்றே.

ஆயது நிகழ்த்த பின்னரா டவனை அமலனாங் கிணையறுதனது
சாயலிற் படைக்க கிணைத்துமற் றவனே சலத்தில்வாழ்செந்துவிண் னாகத்
திற்

போயபூஞ் சிறைய புள்ளினம் விலங்கு பூதல முழுதாமங் கதன் மேல்[கச
மேயவூர் உனவென் றிவற்றினை யாண்டு மேவிடக் கடவனென் றனனே.

என்றுலகளித்தோன்கிருவுளங்கொண்டா னிமந்தராதலத்தினின்முகத்தே
துன்றியெவ் வயினும் னனைத்ததொப் பரிய தூயவன் மனிதனை மண்ணால்
அன்றுரு வாக்கிச் சீலனின் சுவாசம் அவன்றுறே நாகியி னகத்துச்
சென்றிடவூகிவி ட்டனன் செஞ்சீ வாத்துமா வாய்நரன் சிறந்தான். கஅ

கிலையினல் விளங்கிப் பற்பல் நிரைகளாய் நின்ற கோல
மலையினல் விளங்குந் தூண் வைபக மாடத் துச்சி
நிலையினல் விளங்குஞ் சோதி வெண்ணிவெண் கும்ப மென்னைச்
கலையினல் விளங்கு கின்ற டாமதி கவினிற் றமமா.

ச

அகல்விசம் பேட தாக ஆகியோ டந்த மின்றித்
தகனற விளங்கு மெங்கோன் ரெல்புகழ் தலங்கத் திட்டி
நகல்செயு மெண்ணில் கோடி எழுத்தென நண்ணி யுமடர்
புகலருந் தொகைய வாய தாரகை பொலிந்த மாதோ.

ரு

தண்ணவ னடுவ தாகத் தாரகா விளங்குந் குந்தே
எண்ணருந் தொகைய வாகி யும்பாரின் நிலகருந்தோறமங்
பண்ணவன் பீடந் தன்னைத் தூயவர் பரவிச் சூழ்ந்த
நண்ணி வாரு மென்ன நவையற விளங்கிற் குமால்

க

கண்ணினை வதனல் கரதல யினைத்தான் கமலமா மலரெனக் கவினத்
திண்ணிய புயகன் மருமமென் றிவைகள் கிரவான் கிரியெனத் திகழ
நண்ணிய வேளை அகவயவ மனைத்தும் கவிலருஞ் செப்புற கரணப்
பண்ணிய சூட்சி இறையவற் கல்லாற் பவிக்குமோ பிறர்க்குமற்றம்மா.

அன்னதநிகழ்ந்த பின்னரத் தினத்தி லற்புத மூர்த்திகீழத் திசையில்
மன்னிய எதே னெனுந்தல மதனில் வயங்கிதழப் பரிமள நறும்பூ
துன்னிய கந்த வனத்தையங் காக்கிச் சோர்வறு சுகானி துய்த்து
கன்னலமுறுமிக் காவில்வைவருதியென்றுய்த்தனனரணைமற்றவனே. ௨௦

காண்பதற் கினிய கனிகளு மதரங் கணிந்தபூங் கனிகளு நிறைந்த
மாண்புறுதருக்கள் அனைத்தையுமுன்றி வயங்கெழின்மலர்குடைந்தனிகள்
பாண்டெயுச் துடவை நடுவணிந் சேவ விருக்கமும் படைத்த னுடனே
எண்பெறுநன்மை திமைகளுணர்ந்தும் மரத்தையு மியற்றினனன்றே.* ௨௧

(வேறு) கனைமலர் கின்ற சோலை நலம்பெறு மேதே னென்னும்
அனையபொன் னிலத்தில் நின்றோ ராறுநா லாக வோடும்
புனைகவின் விளங்கு மாக்கோர் பூம்புனல் கதியில் மேலாக்
கனகமு முத்துங் கோமே தகங்களுங் கவினு மாலோ. ௨௨

தத்துபூந் திரைகுலாவற் தணப்பில்சீர்ப் பீசோ னென்னும்
அத்தடந் திரைகீ ருந்தி ஆவிலா வெணும்பேர் பெற்ற
மெத்திய கவின்கொ ணுடி வினக்குற முழுதுஞ் சுற்றி
வத்திசை யுலகும் போற்ற இசையொடு பரந்த தன்றே. ௨௩

*கோளரைத் தூண நிரைநிரை போக்கிக் கொழுங்கவ முத்திரம் பரப்பி
நீளருஞ் செண்பாச் சிட்டுமே லாக நெடுங்கிசைச் சலாகைக ணிரைததுக்
கானமா நிறஞ்சேர் வல்லிகள் விசித்துக் கவினினைத் தகட்டிஞால் வேய்ந்து
தாண்டல் ஈரனுக் கிறைபவன் மாடஞ் சமைத்தென விளங்குமத் தடங்கா. ௧

பத்தியின் வழிபட் டிணையடி போற்றிப் பரவிப மானவற் கிறைவன்
மெத்திய சுகஞ்சேர் பேரின்ப போகம் விழைவுட னருத்துநீற் காக
முத்தியாந் தலத்தை அவனியி லழைத்து முன்னுறத் தானுமீற் றிருக்கச்
சித்திரப்படத்தார் சமைத்தபா னாய்போற் றெந்ததப் பூதுணர்ச் செண்கா. ௨

மருவிழி யந்தண் மலர்ப்பகஞ் செண்கன் னானுறப் பரப்புமப் பூக்கா
ஒருவிழி வெனிது மின்றியிக் குயர்ந்த ஒப்பிலான் படைப்பினிங் கீக்கம்
இருவிழி கொண்டு பார்ப்பதற் கமைபா தெனத்தலை எண்ணில பரப்பித்
திருவிழி அளந்தல் கோண்டுமே னியிர்ந்து திசைதொறும் பார்ப்பதொத் துனதே. ௩

செய்யபன் னிறஞ்சேர் மதுமலத் தொகுதி சென்தொறு மணிபெறத் திகழ
பையணி நிறஞ்சா விலக்குமாம் பற்பல் சென்தொறும் பரந்துகார் காலத்
தயய பன் னிறமீன் இனமுறத் கடக்கன் தலக்கைமம் முநிற்றாழர் தொகுத்து
வையமும் வானங் காட்டிப் தென்ன வாய்குமம் மட்டவிழ் மலர்க்கா. ௪

கீழமீன் மலர்த்தேன் மரையாழ் நயம்பு விரிசிறைத் தம்பிதை வந்தே
ஏழிசை தெரிக்கக் குயிலினம் நறும்பா இசைதர இசைதர கவிற்றக்
கேழுறம் பசிய தோகையஞ் சூட்டுக் கேய நட்டுசெயச் செவ்வி
குழும்ச் சோலை தூயவன் செல்லிச் பாடியா டரங்கமொத் துனதே. ௫

மற்கொரு குடினொரு கோன் வளவி உசாம் காட்டைச்
சுற்றிமெ பிறிதம் கொன்று துறைகொழு மிதேக்க லாறு
பற்றியா ரூரி யாவைக் குடநிசை விருத்திப் பாயுஞ்
சொற்பெறு மைபிறுத்தாக் தொன்னதி பிறிதொன் ருமே.*

உஅ

சிந்துகீர் வளஞ்சா லந்தன் செழுமலர்க் காலிற் றேவன்
தந்தமா னவனை வைத்தெத் தருக்கனின் பயனுந் துய்த்து
வெத்துயர்ணுகா வாழ்வு மேவுதி என்று நிதோர்
அந்தவோர் மரத்த துண்ணில் மரணம்வந் தடையு மன்றே.

உஇ

என்றவந் கறுதி கூறி யிறையவன் ருனன் தீர்த
துன்றிய சேவசெந்துக் கெவன்பெயர் ருட்டு மென்ற
அன்றவை நான்முன் செய்த அழைத்தன னனைத்து மாக்கே
சென்றன அவன்சொல் பேரே பெயர்கனாய்ச் சிறந்த வாமே.

உஈ

மானில வரைப்பி னன்று மண்ணினால் வகுத்த வெவ்வே
ருனபல் விலங்கு கட்டு மடர்சிறைப் பறவை கட்டும்
மானவ னேற்ற காமம் வகுக்கவாங் கழைத்த காலை
வானவன் மகிழ வன்னான் கழங்கின னொரு மன்றே.

உஎ

ஆனவை நிகழ்ந்த பின்னர் அனப்பருங் கருணை மூர்த்தி
மானவன் றனக்காங் கேற்ற துணையையும் வகுப்ப வென்னு†

* குறைவற மனுட னுப்பக் குவலையுந் சிறக்க வோங்கி
நிறைவுறப் பெருகி மிக்க தண்ணெனு நீர தாடி
இறைவன் கருணை வாரி இம்பரிற் பரந்தா லென்ன
அறைநிறை கருட்டுந் தெண்ணி ராமெழுந் தவாய தன்றே

உ

ஒன்றை வெழுந்த வாறு மேல்வெவ்வே ருக் வோங்கி
துன்றிய இனக் கணங்கிச் சைவலஞ் சுடர்த்தண் முத்தம்
பொன்றிற் றணிக வின்ன இலையல் கனியிற் பொங்கச்
சென்றுயி ருப்பச் சேவ விருக்கம்போற் சிறந்த தம்மா.

உ

கால்கொடு ஈடந்து போந்து கறங்குதேண் டுரைக்கை வீசி
சால்புற அனசந்து லாவித் தனிரியிற் தடர்ந்து சுற்றி
பேல்வனர் செழுந்தன் பைங்கா விழுப்பங்க ணேக்கி நோக்கி
ஆல்வரு மவரா மென்ன அடைந்தது ஈடந்த வாதே.

உ

வெண்ணிறப் புனிதத் தம்பர் வெங்கீர வா னிலவு காணும்
ஒண்ணிற மதிய பாண ஒளிர்மணி யாதி சோதி
நண்ணிய வுருக்கணைகாரமா முகினை பேய்ப்ப
மண்ணிகட விண்ணு மென்ன வாய்த்ததங் வளங்கொ னாதே.

உ

† மற்புப மனிதன் தேக மத்தியி னென்பை பாய்ந்து
பொற்புப ரினிய சாயற் பூவையாய்ப் பொலியு மாறன்
றற்புத மூர்த்தி செய்தான் அவன் செயல் விண்ணு னோரிற்
பொற்புவி பவரிற் பாவன் அனவிமே புத்தி வல்லார்.

உ

மோனமார் துயிலை மூட்டி முழுவிலா வென்பை யாய்ந்தவ்
வூனமா ரிடத்தைஊனுய்த் தொப்புர வாக்கி னானே.

உஅ

வாங்கிய என் பினாலே வனிதையை வகுத்தந் காளில்
ஒங்கிய வுணர்வி னான்முன் உய்ப்பவென் னென்பி னென்புந்
தாங்குமென் உடலி னுற்ற தசையினிற் தசையு மாளுந்
ஈங்கிவன் நரனிற் றேன்றி எய்தலால் நாரி யாமே.

உக

எனமொழிந் திருந்தா னங்கன் இவ்வண நிகழ்த வாற்றாந்
கணைகடற் புலியி லீன்றோர் காதலை ஒருவி மைந்தர்
மனைவியர் தம்பால் கேயம் வளருவித் தொருமை யெய்தி
நினைவொடு செயலு மொன்றி நேர்பெற வாழ்வார் மாதோ.

க௦

மிக்குயர் நீர்மை சான்ற விடலையு மவன்றன் பாங்கிற்
செுக்கமென் குதலைத் தீஞ்சொற் றேகையு மொருப்பா டெய்தி
தக்கபே ரன்பினோடு சார்ந்தனர் வாழுகாளில்
நக்கரா யிருந்தா ரேனும் காணமென் றறிந்தி லாரே.

கக

மற்றவர் தம்மை மேலோன் வைப்பினிற் பெருகி நீவிர்
உற்றதை வசம தாக்கி உவரியிற் புலியில் வானில்
துற்றவெவ் வுயிரின் வார்க்கத் தொகையையு மாள்வீ ரென்று
சொற்றன னவர்கள் வாழ ஆசியுந் தொகுத்தா னன்றே.

கஉ

கனிதரு வித்தின் வார்க்கம் கண்ணிய பூண்டும் பற்பல்
கனிதரு மாங்கள் யாவும் கருணையா லுணவாத் தந்தேன்
குனிதரு விலக்கு புள்ளோ டீர்வன குலங்க ளுண்ணப்
பனிதரு பசம்பூண் டெல்லாம் ஊணெனப் பரிந்தீந் தேனாள்.

கக

என்றரை செய்தான் மேலோன் யாவும் படியே யெய்திற்
நன்றவன் ருனல் குற்ற அனைத்தையு மகிழ்த்து ளானால்
ஒன்றிரு ளணுகு மந்தி உதயமென் றிவைகள் சார்ந்து
நின்றவச் செயலா லாரும் வைகலும் நிகழ்த்த தன்றே.

கச

*நேர்மலி பொருள்பற் தில்லா நன்மல னருளி னாலே
ஆக்கலி யுலகத் துன்னோர் அனைவர்க்குந் தாயே யாவான்
சீர்மலி வதன யாதி உறுப்புடன் சிறந்து தோன்றக்
கார்மலி யின்னு நாணு மெய்பொளி கவின நின்றான்.

உ

ஒவிய ரமைக்க வெண்ணு உருவமக் குயி்பெற் றேடுக்கத்
தேவியன் கரத்தி னாலே செய்தன னாகு மென்ற
பாவிபல் தாலோர் சொல்லு முவமைகள் பயிற்றி யிந்தப்
பூவையி னழகு நம்மாந் புலலாந் தகைமைத் தாமோ.

க

பூத்தரா தலத்தில் அன்னுன் பொன்னடித் தினைபென் றேதத்
காத்தரு பொருளின் மென்னில் அவனவ யவங்கட் கொப்படி
மாத்தளிர் முதல வாய பொருள்கண் வகுப்பு தன்னுன்
ஏந்தெழிற் பெருமைக் கீனம் இசைத்தல்பே தமைப்பா லாமே.

ச

இவ்வகை இயற்றி னான்மற் றியற்றிய கிரியை எல்லாங்
கைவகை யாய பின்னர் கடவுளாக் கோழா காளை
எவ்வகைச் செயலுஞ் செய்யா இருத்தின மாக்கி னானால்
அவ்வகை தாய நாளா வளைவரு மதனைக் கொள்வார்.

கூடு.

உற்பத்திப்படலம் மூற்றும்.

உ. வினேகுழ்படலம்.

Gen Chap. III.

The full

ஆதிகாளில் அண்டபிண்ட மாதியான யாவையும்
திதிலாத முதல்வனீந்த செய்திசெப்ப லுற்றனம
குசினால் மயக்கிமாய துத்திகாக மெய்தியே
மாதினோடு கேள்வனுக்கு வஞ்சமுய்த்தல் கூறுவாம்.

க

ஒதுகின்ற வையகத்தில் ஒப்பிலான் படைப்பினுட்
போதுகின்ற சீவபேதம் யாவினும் புயகமே
குதுமிக்க தாகுமன்ன திட்டநாகம் அலகில்வெந்
திதுமிக்க உள்ளமோடு தெரிவைமுன்ன ரானதே.

உ

கண்ணிமாய சர்ப்பமிந்த நந்தனப் பயன்கணீர்
உண்ணலீர்க னென்றுதே வுரைத்ததுண்மை கொல்லெ னப்
பெண்ணியா முணற்கெலாம் பெரிதுவந்து தந்தனன்
கண்ணிலாவு சோலைகாப்ப ணின்றதாரு காட்டியே.

கூ

வீகொழிந்து நீவிரும்ப வேண்டுமென்னி வித்தரு
மேவுகின்ற கனியுணல் விழைந்துதிண்ட லொழிநிறை
ரோவிலா விலக்கெமக் குரைத்தனன் பிரானெனத்
துவிலக்குளு யெனவினங்கு தோகைசொல்லி னானரோ.

ச

என்றபோது சர்ப்பமாதை கோக்கிமாய்வ தில்லைநீர்
தின்றபோது துமதுகண் டிறந்துநன்மை தீமைதேர்
கின்றபோத மெய்திநீவிர் தன்னையொத்தல் கேடிலா
கின்றபோத நெஞ்சிலோர்வ நெனநிகழ்த்த லுற்றதே.

டு

கண்ணுகின்ற சீர்மைசாலு நந்தனத்து மத்தியின்
கண்ணிருந்த தருவினான கனிகளுண்ண வினியவாய்
எண்ணுகின்ற தோற்றமிக்க எழிலுமொண்மை தெளிவுறப்
பண்ணுகின்ற பான்மையும் படைத்தவாகு மென்னவே.

கூ

கண்டெடுஞ்ச கவரவல்ல காட்சியின் மயக்கமீக்
கொண்டசென்று தானுமன்ன கோலமேவு கனிகளைந்
துண்டதன்னை டிடான்றிகாழு மனிதனுக்கு முதலினான்
மன்மென்பொ டவனுமன்று வாக்மியுண்ண லாயினான்.

ஏ

உண்டவந்து நின்றகால ஓய்வின் கணவர்கடங்
கண்டறந்து கக்கரா யிருந்தவாறு கண்டொத்
தண்டாண மிக்கபோழ்தில் அங்கணத்தி யிலைகளைக்
கொண்டுதைத்த ரைக்குகல்ல கூறையாக்கி வைகிறார்.

பகற்கணை குளிர்த்தகால் பார்தலாவு பொழுதினே
மிச்சிறந்த காலினாடு லாவிநின்ற மேலவன்
தகப்பெறும் பயன்குலாவு சத்தமோர்ந்த சோலையின்
அதேதவன் முகத்தைநீங்கி அங்கொளித்து வைகிறார்.

(வேறு.) ஏதாமே எமக்கினியென் றுணரா ரிவ்வா யிருந்துழியெம் பெரு
மானர் கரணக் கூலி

ஆதாமே எங்குளாநீ யென்ன வன்னோன் ஐயனேஇக்காலில்நினைது சத்தம்
போதாமே வரக்கேட்டு கக்களுன புன்மையினால் அஞ்சுவென் குற் றொ
ளித்தே நென்றான் [வாயே. 30

நீதாமே தெனினுமிலான் கக்கனென்று தெரிவித்தார் யாருனக்குச் செப்பு
உண்ணாது தவிர்த்தமரப் பயனுண்டாய்கொல் ஒதுகெனத் துணையாநீ யெ
னக்குத் தந்த

பெண்ணா னாதவிவதால் உண்டே நென்றான் பேதைநீ இதுபுரிந்த வா
றென் நென்றே

மண்ணாதி படைத்தபிரான் கேட்ப அந்தமானையதிருநோக்க மடமானைய
பண்ணாத வஞ்சமெல்லாம் வல்லநாகம் பண்ணியவஞ் சனைக்குள்ளாய் உ
ண்டேநென்றான். கக

மனக்கபடம் புரிந்தகொடும் பணியைநயம் மாநிலத்தி லுயிர்களுக்குட் ச
யிக்கப் பட்டாய்

எனக்களறி நீவயிற்றா லூர்ந்து மண்ணை ஈண்டுளநின் னாயுண ளெல்லா
முண்க

நினக்குமடப் பாவைக்கும் நின்வித்துக்கும் கேரிழையாள் சந்ததிக்கும்
பகையை யுய்ப்பேன்

சினத்தொடுனைத் தலைநசுக்கு மவனவன்காற் சிறந்தகுதி திண்டுவைநீயெ
னவுஞ் செப்பி. கஉ

மையலார் பவம்புரிந்தா டனையுன்பாற்குல் வருங்காலம் வருத்தநனி வரு
விப் பேனாள் [வென்றான்

தையலாய் வயாவொடிகள் குழவியின் கதலைவனுக்கா ளாவையவ னாள்
உய்யலா நெறிகடந்த கரணையிங் குன்மனையாள் சொற்குடைந்தென்னு
ரையை மீறிச்

செய்யலா ததுபுரிந்தாய் அதனாலித்தச் செகதலத்தை உன்னியித்தஞ் சயித்
தே நென்றான். கக

என்றமொழிந் தனன்பின்னும் நோக்கிவையத் திரும்பயனீ யுள்ளமட்டுங்
கிலேசத் தோடே

தின்றுபெ தணிமூட்டூண் டுடனேமுன்னார் செடிக்கூறு நிலமுனைக்க
ச்செய்வதாக

தன்றுபயிர் வர்க்கழுணக் குணவாம் மண்ணிற் றேன்றியகீ மீனவுமம் ம
ண்ணின் பாலிற்

சென்றிடுக அதுகாதும் முகவேர்வோடு சேவியஞ்செய் திடுகவென்றுஞ்
செப்பினானே. கச

ஒவாத கொடுஞ்சாப மவரிவ்வாறல் குழந்தற்றார் ஆதாத்தன் மனையாள்
ந்தப்

பூகாழு முயிருடையோர் எவர்க்குந் தாயாய்ப் பொலிந்ததொரு பொற்ப
தனாற் பொருத்து நாமம்

ஏவானென் றுரைத்தவனோ டிசைந்துவாழ்வுந் நிருத்தனனாங் கவர்நாணம்
மறைக்கு மாறு

தேவானோ னைதனங்கி அவருக் கந்நாட் செய்தருளா லுடையாகச் சேர்த்தி
னானே. கடு

நங்கிவைமற் நிவ்வாறு கிகழ்ந்த பின்னர் எம்பெருமான் மானிட னிந்
நாளில் கன்று

நீங்குணரப் பெற்றுநம்மில் ஒருவர்போலச் சிறந்தனனா மெனவவனிச்
செழுங்கா லுடே

ஒங்கியநற் சேவதருக் கனியைக் கொண்டாந் குண்டசுதா காலமும்பும்
வாழ்வை நீக்கத்

தேங்கமழு மலர்ச்சினைக்கை வதேனென்னுஞ் செழுங்காவி னின்றகலத்
தூத்தினானே. கச

நித்தமுறும் அவன்வாழ்வை ஒழிக்கு மாறும் நீணிலத்திற் பயன்வினாவித்
துண்ணு மாறும் [சத்

அத்தனவ னின்றகத்தி விட்டபின்னர் அக்காவில் மீண்டுமவ னனுநானா
தொத்தவரு நறுஞ்சினைக்கைச் சேவதாரு துன்றகத்தை யுறுமார்க்கத் துறை
யினாங்கே

கொத்தழல்பொங் கணர்க்கட்கங் கெருபினோடுங் குணதிகையிற் காவலு
றக் குறித்தா னன்றே. கள

வினைஆழ்படலம் முற்றும்.

ஈ. மகப்பேற்றுப்படலம்.

Gen. chap. IV..

Cain and Abel.

கஞ்சவா னாவினாதி கண்ணிய பிசாசுமாதி
வஞ்சியை மருட்டித் தீமை வருவித்த வாறு சொற்றும்
விஞ்சுதென் டுரைகீர் வைப் மீதினி வனையன் மேனாள்
மஞ்சரைப் பயந்த வாறும் மற்றவர் செயலுஞ் சொல்வாம்.

மணியெழு வளைய திண்டோன் மானவ னெவா னென்னும்
அணியிழை யுடனே கைகி அளப்பில்பே ரன்பிதோடுந்
தணிவறு நலனுண்டென்று தருக்கியால் கிருக்கு காளிந்
கணிதலில் வனப்பி னுன்பாற் கருப்பம் வந்துற்ற தன்றே.

உற்றிடு வயாவி தோடு முழந்திடுந் காலமுற்றிப்
பெற்றனன் காயினென்னும் பேருடைக் குமான் தன்னை
பற்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பண்ணவ னருளிணவிப்
பொற்புறு மகவை யின்றே னென்றுள மகிழ்ச்சி பூத்தான்.

பின்னையுஞ் சூற்கொண் டன்னுள் பெருந்தகை ஆபெலென்பான்
தன்னையும் பயந்தா ளந்தத் தனயனாக் காட்டு மேய்ப்பன்
என்னுமத் தொழிலோனாகி யிருந்தனன் காயின் பாரிற்
றுன்னிய பைங்குழாற்றிப் பயன்பெறுந் தொழிலே பூண்டான்.

இன்னகன் னிலைமை யோரா யிருந்துகின் னாட்கள் சென்ற
பின்னரிந் திலத்திற் றுன்செய் பெரும்பயிற் பயன்முன் வைத்து
முன்னவன் வணங்க ஆட்டு முதற்குட்டி நிணமும் வைத்துப்
பின்னவன் பரவத் தேவன் இவனையே பெரிது வந்தான்.

அம்முறை காண்டலோடும் அநுசன்மேல் முகமு மாறாய்த்
தெம்முறை யாதல் நோக்கித் தேவனித் தீமை நிற்கேன்
செம்முறை நிறம்பா யென்னில் மேன்மைநீ தினையாய் கொல்லோ
இம்முறை பிறழிற் பாவம் வாயினிருக்கு மாசோ.

மற்புனை புயத்தி னாய்கேன் மற்றுள திளவல் கிஞ்சொற்
சுற்பனை கடவாத் தொண்டு பூண்டிடுந் கடமை யோளும்
பொற்பனை நெறியினுனை ஆண்டுநீ பொலிக் வென்றான்
முற்பனை யொலிநீர் வைய முழுதருள் குதல்வனாமல்.

அளவறுந் கொடிய காயின் அன்னது நிகழ்ந்த பின்னர்
உளமுறு கோபவெந்தீ யுடன்றெழு இனியபேசி
இளவலோ டனுது யாங்கோர் வெளியினி விருந்தகாலே
அளமர லுழக்க வன்னு னொருயிர் தொலைத்தா னந்தோ.

மாமையின் விளங்குமேனி வள்ளலைக் காய்ந்து சென்ற
தீமையின் வடிவான சேட்டனை விளித்தப் போது
மேமய லற்றவும்பி எங்குளான் விளம்பென் றெங்கு
மாமைய னனைய காலே வினாவுகா னாயினுனே.

அங்கது கேட்டுக் காயினையனை நோக்கி யன்னுள்
எங்குள் னென்ப தோரேன் காவலான் யானோ வென்றான்
புங்கவழினைசெய்தாய்நீ புலியினின் றென்னை நோக்கி
உங்கிய அவன்றன் செக்கீர் ஒலமிட் டலறு மாசோ.

கேட்டிநீ கொடிய காயின் கேடிலான் தன்னை யின்னை
வீட்டினை யுனது கையால் உதிரத்தை விழுங்க வாயைக்

காட்டிய புவிவினாலே சாபநீ கடிது பெற்றாய்
நாட்டியெப் படிச்செய்தாலும் நானிலம் பயன்றாநால்.

கக

அன்றியு நிலையற்றோனாய் அலவொடிக் திரிவோ னாகை
என்றன னமலன் காயின் இறைவநீ யின்னே இங்ஙன
கின்றெனைத் தூத்து கின்றாய் நின்றிருச் சமுக நீங்கி
என்றுகான் நிலையற் றோனாய் அலவற லெய்து லேனல்.

கஉ

கல்லிசை உவரி வைப்பிற் கண்டவ னெவனு மென்னைக்
கொல்லுவ னாகுமந்தோ கொடியனென் றனக்கின் னேநீ
சொல்லிய தண்ட மென்றும்சகிக்கொணாத் துயரதாகும்
புல்லிய வினையே மென்னே புரிவென் றிரங்கி னானே.

கக

மாண்புறு பரணப் போது மனதினி லிரங்கி நின்னைக்
காண்பவ னெவனென் றுலுங் காய்ந்திழற் பழிக னேழு
பூண்பனென் றோதி யாருங் கொலைத்தொழில் புரியா வண்ணம்
வண்பெற அவனுக் கன்றோர் இலாஞ்சனை அருளி னானே.

கச

தாங்கருஞ் சாபந் தாங்கித் தற்பரன் சமுகந் தன்னை
நீங்கின னேதேன் காவின் குணக்கினில் நின்ற நோத்தென்
றோங்கிய பெயர்பெற் றுள்ள ஒருபெரு காட்டி மெய்தி
ஆங்குவெந் துயரினோடு மமர்ந்தனன் காய் னன்றே.

கஊ

மகப்பேற்றுப்படலம் முற்றும்.

ஈ. குலமுறையுரைத்தபடலம்.

Chap. IV. 17.

The first city.

கானோதிசை அளியுண்பொழிற் கடிநோத்தமர் காயின்
மானோதெழில் விழிசேர்மட மனையாளொடு மருவி
வனோகெனு மொருமைந்தனை ஈன்றையவன் பேரால்
தானோதரு மொருமானகர் தந்தானிசை பெருக.

அம்மைந்தனு மீராத்தெனு மருமைந்தனை யீந்தான்
இம்மைந்தனு மெழில்மேருய வேலைத்தனி யின்றான்
உம்மைந்தனு மடல்மெத்துச வேலென்றுரை யோங்குஞ்
செம்மைந்தனைத் தந்தான்குலந் திகழச்சக மிசையே.

மிகவார்மகிழ் வொடுமித்தரை மினைமெத்துச வேலுந்
தகவார்தர லாமெக்கினைத் தந்தான் அனதையன்
திகழ்வார்முற லாதானொடு சில்லானெனு மடவார்
சகவாழ்வுறு துணையாயுறத் தருமாமணம் புரிந்தான்.

யாபாலொடு யூபாலிவர் ஆதானிரு மைந்தர்
யாபால்படங் குறையண்ட ரினத்தின்குல முதலாம்
யூபாலிசை கிளர்கிணைர மொடுகாக சுரந்தேர்
மாபாலர்க னனைவர்க்குமொர் வழிமாமுத லாமால்.

தொல்லார்புகழ் பெறுமைந்துயர் தூபான்கா யினும்
பல்லார்தொழில் கஞ்சங்கருந் தாதிற் பயின்றோனும்
கல்லாளெழில் நாமாளெனு கறைமென்குழல் மகனாஞ்
செல்லாள்வயி னுற்றேகடற் செகத்தேயவ தரித்தார்.

மல்லார்புய லாமேக்கெழின் மனையார்முக ிகோக்கி
புல்லாவடு வெனக்கேயுறப் பொருதோரினா னனையான்
கொல்லாப்பழி பூண்டேனடற் கரியின்றனைக் கொன்றார்
கெல்லாம்பழி யெழெற்கொலி னெழுபத்தே ழென்றான்.

(வேறு) கோத்தமா நாட்டி னாகே துவலரும் வாழ்வு பூண்ட
மூத்தவ னான காயின் மரபினை மொழிந்தே மிப்பால்
தீத்தொழில் புரியா னாகிச் சித்தையிற் றாய னான
சேத்துமா மரபின் வீக்கற் தெளிதரச் செப்ப லுற்றாம்.

ஆதிமா னவன்பின் சின்னான் அணைந்தபி னேவா னென்றும்
ஓதிமா னவனி மீதே உயிரிழந் திடுமைந் தற்காச்
சோதிமா னவனெனக்குச் சுதனையீந் தனெனன் றின்றோர்
நீதிமா னவனை நாமஞ் சேத்தென நிகழ்த்தி னானே. ●

அந்தான் மைந்த னாகோர் அரும்பெறல் மகவை அன்பாற்
றந்தன னேனோ சென்னுந் தருபெய ரவற்குச் சாற்றி
இந்தான் னிலத்தோ ரேத்த இருந்தன னிறைபேர் மன்னோர்
சிந்தனை மகிழ்வார் சாற்றல் அதுமுதற் சிறந்த தன்றே.

முன்புக லாதாம் தூற்று முப்பதா மகவை சென்ற
பின்புதன் சாய லாகச் சேத்தெனும் பேரி னானை
அன்புறத் தந்த பின்னும் ஆன்பெண்மா மகாரை யின்றும்
கின்புற மேலு மெண்ணு றுண்டொழிந் திறந்தா னன்றே.

அகவைதூற் றைந்திற் சேத்தாக் கரும்பெற லேனோ சென்னும்
மகவையின் றதனின் மேலும் பற்பல மகாரைத் தந்து
இகவையி னெண்ணுற்றேழு வந்தர மின்னும் வாழ்த்து
சகவையின் வாழ்வை நீங்கித் தற்பான் சமுகஞ் சார்த்தான்.

தூற்றிடு மகவை யாக்கே தொண்ணூறாய்க் கேளுனென்னும்
மற்றிர டோளி னான வழங்கின னேனோ சென்போன்
பெற்றனன் பலமகாரைப் பினுமெண்ணுந் தருபுத் தைத்தான்
மற்றாகல் வாழ்வு மேவி உலகவாழ் கொருவி னானே.

எழுபது உயிற் கேளு னெழில்மக லான யேலாக்
தொழுதரு மகவைத் தந்து தொல்லவை யகத்திற் பின்னும்

பழுதது குமார ரோடு குமாரிகன் பலரைத்தத்த
விழுமிய வாழ்வெண் ணூற்று காற்பது வருடம் வாழ்ந்தான். ௧௩

அம்மக லான யேலாக் கறுபத்தைத் தகவை யின்மேற்
செம்மகன் யாரேத் தென்னு மொருவனைச் சிறக்க கல்கி
இம்மகி தலத்திற் பின்னு யினமகார் பலரை யீன்று
செம்மை யி னுண்டெண் ணூற்று முப்பது சிறக்க வாழ்ந்தான். ௧௪

(வேறு) பாரேத்த தூற்றறுபத் திரண்டுவய தானதினமேற் பரிவினோடும்
யாரேத்தத் கேளோக்கை யுதவியபின் எண்ணுறு வருட மேவிச்
சீரேத்த வுறந் தகைய சிறுவர்பலர் தமை மகிழ்வு சிறக்க கல்கி
ேரேத்த வரியபெரு வாழ்வெய்தி நிலவுலக கீங்கி னானே. ௧௫

ஏனோக்கு வயதறுபத் தைந்தாகி மெத்துச லாகை யீன்று
மேனோக்கு மகிழ்வினோடு மைந்தரையும் மகளிரையும் மீட்டு கல்கி.
காளைக்கு கடையினனாய் முந்தாறு வருடமதன் மேலும் வாழ்ந்த
யானோக்கும் பரனழைக்க இவ்வுருவோ டங்கவன்பா லேகினானே. ௧௬

இத்தலத்தின் மீதகவை தூற்றெண்பத் தேழாகி இலாமேக் சென்னும்
புத்திரனைப் பயத்துமெத்து சலாகின்னு மகிழ்வினோடும் புதல்வரோடும்
சித்திரஞ்சேர்புதல்வியர்கடங்கனையுஞ்செனிப் பித்தாக்கெழுதானோடுடன்
பத்திரண்டு வருடயின்னும் பாருலக கல்காழ்வு படைத்தற்றானே. ௧௭

ஒவாத மகிழ்வினோடு தூற்றெண்பத் திரண்டுவய தூற்ற பின்னர்
மேவாரும் புசுப்படைத்த ஒருமகலீத் திலாமேக்கு விரிசீர் வைப்பைப்
தேவானோன் சபித்ததினால் கமக்குற்ற தொழில்வருத்தந் தீர்ப்ப னென்னு
கோவாவென்றொருநாமதவன்றுபெரு கல்லொழுக்கோன்புண்டான்.

அன்னதகையினன்மேலுமைஞ்ஞாற்றுத்தொண்ணூற்றைந்தாண்டுவாழ்ந்து
கன்னரிள மக்களையு கல்கியபின் கானிலவாழ் கொருவி னானால்.
பன்னருநன் னெறிநோவா ஐந்தாறு வயதின்மேற் பரிவி னோடும்
இன்னிலும்வாழ்வுறச்சேழுக்காமொடியாப்பேத்துமெனுமிவரையீன்றான்.

பனிதருகீர் கெடும்பரவைப் பாருலகி லிவ்வண்ணம் பல்சிப் பல்சி
மனிதருரை தகவோங்கி வைகினரால் அப்பொழுது தேவ மைந்தர்
கனிதருமத் தபுமனித மகளிரெழில் மிக்கோராய் கண்ணல்கண்டு
ருனிதருகீர் கெடுதவரை விழைத்தபடி மணம்புரிந்து குழமி வாழ்ந்தார்.

குலமுறைமுறைத்த படலம் முற்றும்.

௫. சலப்பிரளயப் படலம்.

Gen. Chap. VI.

The Deluge.

இல்குமிரு சராசரமும் தழைத்தோங்கி யிருத்திடமொ நிறைவனீர்த்
உலகமதில் மாந்தர்குலம் வீருத்திபெற்ற வாதனை யுரைத்தேயிப்பார்
கலகமிரு கார்பவத்தார் கடவுனென்மற் முதற்சிலவாக் கனறுஞ் சேவன்
விலகமற்றை யுயிரினத்தும் பிரளயத்தால் வீத்தசெயல் வினம்பலுற்றும்.

சற்பனைசெய்தொழிலினராய் மானவர்கன்நீதியற்றித்தாங்கைக்கொன்றங்
சற்பனையைக்கடந்தனரா லெம்பெருமா னவையனைத்துக்கண்டுகொஞ்சில்
அற்பனைத்தும் விட்கிரர் மாமிசரென் னாவியவ ருடன்போராடி
நிற்பனவின் ருயினுமீ ரறுபானுண் டிவர்க்கின்னும் நிற்பதென்றான். ௨

அன்னதொரு காலமதிற் துட்டர்களாம் வீரர்களு மநேகராகித்
துன்னியுறைந் தனந்தேவ புத்திரர்மா னுடமடவார் தம்மைத் தோய்த்து
பின்னமுற வுதவியவம் மைந்தர்சனும் பேர்ப்படைத்த வீரராகிப்
பன்னரிய வனங்கள்பல நிறைந்தநெடும் பாரகத்திற் பயின்றாரன்றே. ௩

அகலிடத்தில் மனிதர்புரி நீமைநிறைந் திருப்பதுவு மவருள்ளத்திற்
புகலுடையஎண்ணமெல்லாமெப்பொழுதுந் தீயனவாய்ப்பொருந்துமாறும்
துகளறுமெய்ப் பரஞ்சோதி கண்டிருந்தத் தொல்புவியி னிடத்தே தானிவ்
விகலுடைய நரர் குலத்தைப் படைத்ததற்கா வறுதாபமெய்தினானே. ௪

மிடல்படைத்தமானவர்செய்தீமையிவ்வாறிறைவனெஞ்சில்விசனமூட்ட
உடல்சினங்கொண் டையனரிந்த மானிடரை யுதவியதால்விசனமுற்றேன்
கெடலுறுமியம் மாந்தரொடு விலக்கினங்களுநர்வனபுட்கிளையையெல்லாங்
கடல்புடைசூழ் பார்முகத்தில் நின்றதுடைத்திடிகவெனக் களறினானே.

சேமொடுகாம் யாப்பேத்தார் திருமைந்தர் மூவரையும் பெற்ற தாதை
ஆமுறைநல் லொழுக்கநெறி வருவானாய்த் தேவனுக்கே அன்பனாகிப்
பூமிசைமற் றெவர்களினு முத்தமனாய்ப் பொலிந்ததொரு பொற்பினாலே
ஏமுறவங் கன்னவனுக் கெம்பெருமான் விழிக்கருணை யெய்திற்றம்மா.

(வேறு) பூவாழ் வற்றோர் யாரினு மங்கப் பொழுத்ததே

ஓவா நன்மைச் சேழுதலோரை உதவுற்ற

கோவா வென்போன் சற்குணநீதி துவல்மேன்மை

மேவா நின்றே வானவனன் பின் வினாவற்றான். ௭

மண்ணினர் யாருங் கேடுநிறைந்தே வளர்தீமை

நண்ணினர் நண்ணும் நெறியையிகந்து நாதன்பேர்

எண்ணின ரல்லர் இன்னவையாவும் இதயத்தே

விண்ணின ரெண்ணும் பண்ணவ னுன்னி வெருளுற்றான். ௮

மேலவனப்போ துத்தமகோவா வெனுமெய்மைக்

டோலவனப்போன் றன்னொடு கூறங் கொடுமைக்கா

வலவனத்த மெய்திட மாமிச முனவெல்லாஞ்

சாலவனத்தா லாருயிர் மானத் தடிவேனல். ௯

இப்பேரண்டத் தின்கீழாக இருந்திட்ட

எப்பேர் கொண்ட சீவனெனும்வீ வெய்தாமே

கொப்பேர்தாருத் திண்பலகங்கள் கொடுகாவா

யொப்பேருற்ற பேழையை நீசெய் துன்னாவாய். ௧௦

என்னுடையெண்ணப் படியியலுற்றா யிதனாலே

உன்னுடனென்றன் சொன்னிறைவேற லுறுவிப்பேன்

நின்னுடைபுத்திரர் அன்னகூர் தேவியர் நின்னன்பாம்
மின்னுடனேயும் பேழையி னுன்றற மேலாவாய்.

கக

புள்ளின மிக்க விலங்கின மூர்வன பூலோகத்
துள்ளின மெவ்வெவை தம்முரு முய்வை யுறற்குன்பார்
கொள்ளின மவ்வவை யானோடு பெண்ணுங் குறுகுக்காண்
எள்ளின சித்தையிலாதவை தம்மையு மேற்றுகவே.

கஉ

பொற்புறு பேழையி னின்னுடனேயுட் புருதந்தே
நிற்புறு மெவ்வுயிர் கர்க்கமூ நீயும் நெடிதுண்ணப்
பற்பல வுண்டுக ளாயுறவேண்டு பவையையு மென்
சொற்படி யீட்டிச் சோர்வறவங்கே தொகுவிப்பாய்.

கங

என்றிவை யாவு மிவந்தருச் செய்தே யெம்பெருமான்
சென்றிவ னோடே யுய்வன வுய்யச் செய்பேழைக்
கொன்றிய செய்கை விதிப்பிர மாணமு மோதினனால்
அன்றிறை சொற்றன போல வியற்றின னவையெல்லாம்.

கச

(வேறு) தப்பருங் கருணைசான்ற தனிமுத லுரைத்த வாரே
அப்பெரும் பேழைநீள மாறைம்பான் முழமதாக்கி
ஒப்பற வகலமைம்ப தாகவு மோங்குயர்ச்சி
முப்பது முழமுமாகச் சமைத்தனன் முயற்சிவல்லான்.

கடு

ஆக்கிய பேழைக்குள்ளே அறைகளை வகுத்தான் மேலாய்ப்
போக்கிய முழமொன் றின்கீழ்ச் சாளரம் பொருந்த வைத்தான்
வீக்கிய கபாடம் பாங்கர்ச் செறித்தனன் விமல னன்பாம்
பாக்கிய மிவனே யல்லாம் பாரில்யார் பிறப்பெற் றாரே.

கசு

மரவினை முடிந்த பின்னர் வருணமுட் பொசியா வண்ணம்
புரவினைப் புறத்து முள்ளும் பூசியு முடித்தான் சற்றுங்
கரவினை விளையான் வையங் கடியுநீர்ப் பிரளயத்தின்
வரவினை நோக்கி யையன் மலரடி நோக்கி வாழ்ந்தான்.

கஎ

வாக்கினு லகில மேனாள் வகுத்தவெம் பெருமான் றன்கண்
நோக்கினு லுயர்ந்த நோவா துவலரு வனப்பிற் பேழை
ஆக்கினு னென்றபோதே ஆரரு ளவன்பா லன்பார்
நேக்கினுள் விளித்தன் னானுக் கினையன செப்பலுற்றான்.

கஅ

வையமீ துன்னேநீதி மானெனக் கண்டே யுன்மேற்
செய்யபே ரருளாவைத்தேன் தியவருடனே வீயா
துய்யகின் மனைவி மைந்த ரொடுமரு மக்களோடும்
மையறு பேழை தன்னுள் வருக நீபுகுமாதோ.

கஅ

பெளவநீ ருலகில் வித்தைப் பாதுகாத்திடுதற்காக
எவ்வித சுத்தமுள்ள விலங்கினு மெவ்வேழ் சோடும்
ஒவ்வொரு சுத்தமற்ற விலங்குக்கோர்சோடுமாகச்
செவ்விதி னின்னோடந்தப் பேழையுட் சேர்த்துவாயே.

உ௦

வானகத் தியங்குசின்ற வனர்கிறைப் பறவை வர்க்கம்
ஆனவங் வகற்றி னெவ்வேழ் சோமொ வனைத்து மீட்டி
நனமக் கடையா தய்வுற் றிகேசீ யெழுநா ளின்னும்
போனபின் வாரியாலிப் புலியினத் துடைப்பலன்றே. ௨௧

(வேறு) என்றோம திறையவன் மொழிதரலும் இணையறு முயர்குண மு
டையவனும்

அன்றள மகிழ்வொடு தனதுயிராம் அரிவையு மவளருள் புதல்வர்களும்
ஒன்றிய செறிபெறு மருகியரா யுற்றிமே வரொரு மூவர்களுஞ்
சென்றுட னருகுற வந்தொடுஞ் சீர்கெழு மேழையி லேறினனே. ௨௨

மண்ணிடைபுலவிய மிருககுலம் வகைவகை சுசியுளவிலவெவையும்க
விண்ணிடைருலவியபலவகையாம் விரிசிறையுடையன பறவைகளும்
நண்ணிய கிலமிசை பூர்வனவா நவிலுறு செந்துவு மினமினமாப்
புண்ணியமுதல்வன துரையதுபோற் புக்கனபோயவனுடனம்மா. ௨௩

(வேறு) மிக்கவுத்தம செறிகொ ளெண்மரும் வீவொழிந்தயி ருய்வுறத்
தக்கபல்லுயிர் வகையுமன்றுயர் தனதுகற்பனை போலவே
புக்கிருந்தபி னக்கலத்தறு புதவடைத்தன னன்பர்மேல்
மிக்கபோருள் மாரிபெய்திடு விமலனாகிய முதல்வனே. ௨௪

அன்னதாயபி னேழுவைக லகன்றின்பிர எயமிறை
சொன்னவாறு தொடக்கலுற்றது சோர்விலுத்தம நீதியோ
னென்னுமானவ னுற்பலித்தறு துறதாம்வய துபயமாம்
மன்னுமாமதி பத்தொடேழுமும் வைகலன்றனவானதே.* ௨௫

(வேறு) மீனவாரிதிக ளெங்குமெங்குநனி வீரவுழுற்றுக டிறந்தன
வானவீதியு முடைந்ததாகுநெடு வாரிகாற்பது தினங்களா
வானவாறிரவு பகலுமோவற வடர்ந்ததம்மபிர வாகமே
பீனமேவுமுயர் வரைகன்மீதுபதி னைம்முழும்பெருகி நின்றதே. ௨௬

* மூதல ஐனிறுயிர் மற்றெவையும் முற்றழிதரமிசை முட்டிபெழும்
மோதறுபிரளய மிசையுபரும் மொய்ப்பெழில் நவ்வினினைப் புகுவோர்
திதறு பெருநர கிடையுலகெற் நீமைகன் புரிபவர் வீழ்சரவே
ஒதறுமெய்யுணர் வொழுமுத்தி ஒன்றிழுமுத்தம் ரொத்தனனே. ௨௭

(வேறு) பொறுத்திடீற் கரியவாய திக்குணம் பொருநதி நாளும்
வெறுத்திடற் குரியசெய்த வெய்ப்பரை மண்ணி னின்றே
அறுத்திடற் குன்னியைப னுக்கவர் மீது நெஞ்சிற்
கறுத்திட விசம்பி னின்ற முகிலெலாக் கறுத்த மாதே. ௨௮

மேயபே ரன்பினோரை மிக்கருள் சுரந்து காக்குக்
தூயவெம் பரண்பெண்ணுர் தர்க்குணம் விடாது பற்றி
மாயவே பன்றியுய்ப் வகையினை நோக்கி லாத
திபவ ருனமா மென்னத் திசையெலா மிருண்ட வன்றே. ௨௯

இன்னவாறுயர் புனற்பெருக்கினிடை இறைபவன்றதை முனிவினால்
பின்னவாறுபடு மன்குலம்பெரிது பீழையுற்றயிர் மடிந்தன
அன்னவாறுபல புன்விலக்குகளு மன்றமாய்ந்துயி ரழிந்தன
சொன்னவாறுகெழு பேழையாழமிகு தோயமேலுலவி நின்றதே.* ௨௪

தான்வரு மினைமற்றில்லான் சகத்தினிற் தீய வாய
என்வரு பூயிர்சொல்லா பெழிந்திட வுறப்ப வஞ்சி
தோன்வரு முணர்வந்தோடு நொடிவரை யொளிப்பா ரென்ன
வான்வரு சடர்கள் பாவுந் தெரிந்தில யறைதவம்மா. ௪

மண்ணிடைமேய தீய மாந்தர்கள் மயங்கு மாறு
விண்ணிடை யீருண்ட காள மேகங்க ளொருவராலும்
எண்ணிடை யளக்க வெட்டா இறைபவன கோப வெந்தி
மண்ணிடை கிடைகான் றென்ன மினதுழாவ கான்ற மன்றோ. ௫

அண்ணினர்க் கருட்பா ஊட்டி அணைபோற் புரக்கு மண்ணர்
பண்ணினர் தீமையன்றிப் பயின்றில் னன்மை பென்றே
பண்ணினர் தப்பைச் சீறி வனசொற்கள் வகுத்தா லென்ன
விண்ணிடை முழங்கிக் காள மேகங்க ளிழந்த மாந்தோ. ௬

ஓவலில் கொடிய தீமை புலந்துசெய் தொன்ன லாராய்
பேவலி னுலகின்மாதர் அணையர்மேல் விமலன கோபந்
தாவலி னவரை முற்றுந் தடிந்திடப் பகழி மாரி
தூவலன் முகில்கள் யாவுந் சொரிந்தன தூவல் மாரி. ௭

சாலவன் பிபற்றியிந்தத் தரணியில் மேலும் மேலும்
ஏலவன் ரெழிலோ ராகி எண்ணிற் துருப்பெற் றன்ன
கோலவன் மாந்தர் யாருந் கொண்புணு மாறு கொண்ட
பேலவன் சலத்தி னாலே மிகுசலம் வினைந்த தம்மா. ௮

* தோற்றமும் முடிவு மற்ற பெய்க்கடவுள் சொல்லி னானிலுல குதவுமுன்
எறறமிக் புனல் மீதலாயசெப லென்ன வப்பெரிப பேழைபன்
முற்றருக்கொடுமை செய்த வெவ்வுயி ரனைத்துமாயமிசை பொங்கியே
ஊற்றெழுந்தநெடு வாரிமீதினுயர் வுற்றசுந்தலவி நின்றதே. ௯

மகரவாரிநிக னாறுநாடுநகர் ஊந்தருக்கன் செறிகானகந்
கிரமால்வரை விதங்களுந் தொகைகொன் சீவராசிகளு மாமென்ப
பகரலாபெவையு யறைபவேமிசை பரந்தவெள்ள முலகத்தினை
கிசுரிலாணுதவ முன்னிருந்தநிலை கிகருமாதுமென நின்றதே. ௧௦

கரையிலாதுகிற வாரிமீதினுயர் கருணையங்கடவு ளருவினால்
தரையில் வாழ்வுபெற வுப்புமவ்வுயிர்கள் தன்னுன்மேவவரு நிண்கலம்
உரையில் மிக்கதன தன்பர்பாரையு மொருங்குமீட்கவரு மொருவனைப்
புரையிலாதுணரு விக்குமுற்றுகியி தானபொற்பொடு பொலிந்ததே. 5

ஒப்பிலம்புதம தாதியாகுமிறை புததமச்செயல்க னுறுதலால்
தப்பிஹுததமர்கள் மேலிப்பினோடு தாவிலாதுவதிதன்மையால்
பெய்பருந்தகைகொள் முதல்வன்மீதுதுதி செப்புமோதைகளு மிருசலால்
அப்பெருந்திரு விணங்கின்றுதல மரிபமுத்திபை கிகர்த்ததே. ௧௨

மோதசேர மெறித்திவாறுவரு மொய்த்தவாழ்மிரு வாரிகீர்
தினோர்மடிய நூறெடைம்பது தினங்களிற்பெரிதின்மதால்
மீதுலாவிவரு நவ்விலுண்மருவி மேவுமவ்வயிர்க ளன்றியே
ஒதுமாமிச பிராணிமற்றவை ஒருங்கழிந்தயி ரொழிந்தவே. ௨௮

வீறளப்பரிய தேவனோயில் மி தத்திவ்வாறுவரு வாரிகீர்
நூறெடைம்பது தினங்களும்புவியில் நோதகப்பெரிது நிற்கவே
வேறெவன்புகல்வ தையனப்பொழுது மிக்கபேழையிலுண் மேவிவாழ்
கூறருந்தகையவயிர்கடம்மையருள் கொண்டுகெஞ்சினினினைந்தனன். ௨௯

(வேறு) கருத்தினன்புறு கத்தப் பணியினால்
மருத்துவீசிட வாரி வடிந்ததால்
பெருத்தசிந்துப் பெருகுந் துவாரமும்
உருத்தமேகத் துவாரமு மொய்ந்தவே. ௩௦

துளங்கவான்பொழி துவலுநின்றது
கினர்ந்த வெள்ளங் கிரமங் கிரமமாத்
தளர்ந்துநுற்றைம் பதுதினந் தம்மிலே
விளங்கமேதினி மீது குறைந்ததே. ௩௧

*ஈரமாமதி யேழுபன் னேழ்தாஞ்
சேரதாந்தினந் தன்னிற் சிறந்தகன்
நீரராத்திகழ் வோருய் கெடுங்கலம்
ஆரராத்து வரையினி லானதே. ௩௨

ஆயபத்தாமதியள வாகவே
தோயநாளுஞ் சுருங்கச் சுருங்கவம்
மேயபத்தா மதிமுன் விளங்குநாட்
சேயவெற்புச் சிகரந் தெரிந்தவே. ௩௩

காலுபத்துத் தினஞ்சென்று நன்னெறி
சாலுமுத்தமன் றுன்புரி பேழையின்
பாலதானபலகணி நீக்கியோர்
கோலமார்மைக் கொடிவெளி விட்டனன். ௩௪

பொன்னப்பேழையி னின்று புறப்பட்ட
அன்னகாக மவனியி லெங்கணும்
துன்னுநீரஞ் சுருங்கு மளவுமே
மன்னுறது மருண்டு திரிந்ததே. ௩௫

வையமேற்சலம் வற்றிய தோவெனும்
ஐயகீங்கிட வன்றொர் புறவையும்
செய்யபேழையு ணின்று திருத்தகும்.
மெய்யதாமுணர் வோன்வெளி விட்டனன். ௩௬

* சலப்பிரைய மாதமென்பது கருதி ஐரமாமதியென்னப்பட்டது.

சேறலுற்ற புறவந் திரிந்தினோப்
பாறவுள்ளீடி கைப்பசற் காமிடந்
சேறலினறித் திரும்பிற் றவன்கையாற்.
கூறலுற்ற வதனையுட் கூட்டினான்.

க௭

பின்னுமேழு தினங்களின் பின்னரும்
முன்னர்விட்ட புறவினை முந்துற
அன்னபேழை யகத்தினின் றேசென
மின்னுமம்புயத் தோன்வெளி விட்டனன்.

க௮

ஒதுமந்த வொருபுற வந்தியம்
போதுமிண்டு புருந்த தடர்சினைச்
சேநல்லிலை வாயிற் றெரிந்ததால்
ஒசநீர்துறை வுற்றுள தோந்தனன்.

க௯

திரும்பவேழு தினங்களின் பின்னரும்
பொருந்துமர்தப புறவினை விட்டனன்
திருந்துநல்லுணர் வோன்விடச் சென்றபுள்
உருந்தவன்புடை மீண்டுள தில்லையே.

௪௦

(வேறு) புகலரு முணர்வுக் கெட்டாப் புங்கவ னருள்பெற் றேனுக்
ககவையோ ராறுதூறு யதன்பின்முன் மதியி னாதிப்
பகலிடை வறந்த தநீர் பஃறிமேற் பலக நீக்கிச்
சகதல முலர்ந்த காட்சி தனையவன் கண்டா னன்றே

௪௧

திருத்தக இரண்டா மாதந் தினங்கள்மூ வொன்பான் மட்டில்
உருசதநீர் வறந்துபார்வூற் றுலர்ந்தது நோவா தன்னைக்
கருச்சனப் பொழுது கோக்கிக் கலத்தினின் றிழிக நீயும்
அருத்திகொள் மனைவி மைந்தர் அவர்மனை விகளு மன்றே.

௪௨

அன்றியு நின்றால்வையு மனைத்துமா மிசசெந் தாகுந்
துன்றிய பறவை வர்க்கந் தொக்கபல் விலங்கு வர்க்கம்
ஒன்றிய தரையின்மீதே யூர்பவு மினறன் னோடு
நின்றிகெலத்தினின்று புறப்பட நிகழ்த்து வாயே.

௪௩

அன்னவச் சேவசெந்து அவனியிற் கிளைக ளாக
மன்னுதக் குலத்தை நல்கி மல்கவுங் கடவ வென்றான்
நன்னெறி யவனு மற்றை யுயிர்களு நாத னன்னாட்
பன்னிய படியே யந்தப் பஃறிநின் றிழிந்தார் மாதோ.

௪௪

மையறு சேர்மை சான்ற மரக்கல மிழிந்து நோவா
வையச வரைப்பில் வந்த பின்னர்வா னவனுக் காங்கே
செய்யவே திகையொன் றுக்கிச் செறிந்தபுள் விலங்கிற் சுத்த
மெய்திய சிலவற்றீட்டி இரும்பலி யிசைவித் தானே.

௪௫

தோமகல் கருணை மூர்த்தி சுகந்தத்தை மோந்து சொல்வான்
திமையே யிளமை தொட்டுச் செலுகர ருளத்தி லேனும்
பூயியை யவந்நிமித்தஞ் சப்பிப்பதின் றினிமுன் போல
ஆழியி ரனைத்து மவ்வா றழித்தலும் புரியே னன்றே.

௪௬

மேதினி நிலைக்கு மட்டும் விதநிட வறுத்த லோடு
சீதள வட்டணங்கள் செறிந்திடு கூதி ரோடு
மேதகு கோடைக் காலம் விளங்கிய பகலிராவென்
ரோதிவை யோவா வென்று முளத்தொடும் புகன்றான் மன்றோ. ௪௭

இன்னவை நிகழ்ந்த பின்ன ரெம்பெருங் கடவுள் கோவா
தன்னெடும் புதல்வ ரானோர் தமக்கு மங்காசி நல்கித்
துன்னு சந்தான மல்கித் தோயில்பன் மகாரை யீந்திப்
பொன்னில வனாக மீது பொலிதரப் புரிசு லீரே. ௪௮

மண்ணினெவ் விலங்கும் வின்னில் மருவிய பறவை யாவும்
நண்ணுமிப் புவிபிற செந்து வனைத்துநீ ணாலே தன்னி
ணுண்ணிறை மச்ச மெல்லா முங்களுக் கஞ்சி வைகப்
பண்ணினே னவற்றை நீயீ ருணவெனப் படைக்க லாமே. ௪௯

இங்கிவை யனைத்தும் பூண்டி னினமென வுங்கைக் கீந்தேன்
தங்கிய வுதிரமோடு தகைகளைப் புசிசுகொ ணதால்
உங்கள் மெய்ச் சீவ னான உதிரத்தாற் பழியே கொள்வேன்
பங்கமில் சீவ ராசி அனைத்தினும் பழிகொள் வேனே. ௫௦

மானவ னுயிருக்காக மானவ னிடத்தி லன்றி
ஆனவன் றுணைவன பாலும் பழிகொள்வேன் ஈரணை யந்தான்
வானவ னுமென் சாயல் மானவீந் தேறற் கொன்றால்
மானவ னுதிரந் தன்னை மானவன் சிதைக்க மாதோ. ௫௧

சந்ததி விருத்தி யெய்தித் தரணியிற் கிளைத்து வாழ்தீர்
உந்தமக் கும்பினாமும் மரபிற்குங் கலத்தி னின்று
வந்த வெவ் வுயிர்க்கு மன்றி வருமூய் ரெவற் றினுக்கும்
தந்தவென் னுடன்படிக்கை தனைநிலைப் படுத்தலுற்றேன்.

மானில வ்ளாகந் தன்னில் மல்குநீர்ப் பிரளயத்தால்
ஊனிடையுயிர்க ளெல்லா மொருங்கற வினிமே வில்லை
ஈனமா யுலகை மாய்க்கும் பிரளய மினியின் நென்றென்
ஊனமி லுடன்படிக்கை தன்னை யேற்படுத்த லுற்றேன். ௫௨

அன்றியு மெனக்கு முங்க ளனைவர்க்கு முங்கன் மாட்டே
துன்றுமெச் சீவராசித் தொகுதிக்கும் மரபு தோளும்
என்றுமென் னுடன்படிக்கைக் கிலாஞ்சனை யாக வானில்
நின்றிடு மாநென் வில்லை நேருவித் திட்டே னன்றே. ௫௩

குவலயவரைப்பின் மேல்யான் கொண்டலை விடுக்கு மாங்கே
தவலறு மன்ன சாபம் விசுப்பினிற் சார்ந்து தோன்றும்
இவனுமர் தமக்கு மற்றை யெவ்வுயிர்த் தொகைக்கு மின்னே
துவலிதை நினைக்க விண்ணில் கோக்குவ லதனை யென்றான். ௫௪

ஏதமில் பேழை நின்று புறப்பட்ட கோவா வீன்ற
காதலர் சேமும் காடும் யாப்பேத்து மாகுங் காமே
தீதமர் காணன்றாந் தெண்டிரை யுலகமெங்கும்
பொதரு மாந்தரெல்லா மிவர்குலப் புதல்வராமே. ௫௫

பன்னிய நோவா வென்போன் பயிப்புரி தொழிலோ னான்
இன்னியற் திராட்சத் தோட்ட மியற்றியவ் விரசர் துய்த்துத்
தன்னிய வெறிய னாலே சுற்றிப் கூறையின்றி
மன்னிய கூடா ரத்துன் மயக்குற்றுக் கிடந்தான் மாரோ.

மற்றது கண்ட காமாம் மைத்தன்போய் வெளியி லாக்வே
யுற்றதன் றுணைவர்க் சுப்போ தேதின னவர்தக் தோன்மேற்
பற்றியோர் தூசு போர்த்தப் படர்ந்தபின் முசுமேயாக
நிப்புறீஇ மானங்காத்து நின்றனர் நோக்கி லாரர்.

௧௮

வெறு மயக்க நீங்கி யெழுந்துளி நோவா வந்தாட்
காமுதற் புரிந்த வாறு கருதினி லுணர்ந்து காணன்
சேமுதற் சேட்டர் தாசர்க் கடிமையாய்ச் சேர்க் வென்றே
நோமுறை கொடிய சாபம் துவன்றனன் பின்னுஞ் சொல்வான்.

௧௯

திருத்தகு சேமென் போன்றன் தேவனைத் துதிப்பாங் காணன்
அருத்திசொள் துணைவ ரானோர்க் கடிமையாம் யாப்பேத் துய்த்து
விருத்திபெற் றிருக்க மேலோன் விதித்திடு மன்னேன். சேமின்
பெருத்தபா சறையில் வைகு மென்னவும் பேசி னானே.

• ௨௦

மாண்டநீர்ப் பிரளயத்தின் பின்னரும் வளங்கொ ணேவா
ஆண்டொரு முன்னூற் றைம்பா னளவும் வாழ்த்திறந்தா னன்னாள்
காண்டரு புவியிற் றேன்றி மரணத்தின் காறும் வாழ்வு
பூண்டது தொளாயிரத்தைப் பதுசமை புகலுவ் காலே.

௨௧

சலப்பிரளயப்படலம் முற்றும்

௧. நோவாவின் வமிசப்படலம்.

Chap. X.

Generations of Noah.

மற்றிவை கிகழ்ந்த பின்னர் வானவ னருளால் நோவா
பெற்றுள மைந்தர் தம்பாற் பிறந்தனர் சிறுசன் பல்லோர்
சொற்றுள வவர்கட்குற்ற பெயரையுந் தொல்லை வைப்பி
னுற்றுள வவர்க டத்தம் மரபையு மொருங்கு சொல்லாம்.

பொற்புயர் யாப்பேத் தீன்ற புத்திரர் கோமர் மாகோக்
கற்புத னருஞ்சேர் மாதாய் அணிகெழு யாவான் துபால்

மற்புய மேசுச் தீரா சென்பவர் கோமர் மைந்தர்
சொற்பெறு மஸ்கீன் ரீபாத் தொகற்மர் வென்போ ராமே. ௨

இசைபுனை யாவான் மைந்தர் வலீசா தருசீ சித்திம்
உசையறு தோத்தா னிம்மாம் மற்றிவர் மரபிற் றேன்றி
இசைவுறு மிதர தேயர் தீவுக னேற்ற பாடை
அசைவறு மரபுக் கேற்ப அகனிலம் பகுப்புற் றென்றும். ௩

(வேறு.) காமளித்தோர் கூசுமிசி ருயிம்பூற்று கானானென் றிவராகுங் கூ
சின் மைந்தர்
ஆமவர்கே பாவலிலா சப்தாராமா அணிகெழுசப் தேகாவா மிராமாவீன்ற
ஐமமுறும் புத்திரர்கள் சேபா தேதான் என்பவர்கள் கூசுமி ரோத்தையீ
ன்றான்
காமருசீர் நிமிரோத்து வீர னாகிக் கடவுள்கண்முன் வேட்டமதிற் கைவ
ந்துற்றான். ௪

மற்றதனற் கடவுள் கண்முன் வேட்டந் தன்னில் வல்லநிமி ரோத்தைப்
போ லெனவே மண்ணில்
நிற்புறுசொல் வழக்கமுற்ற தாகு முன்னான் நீள்வனஞ்சேர் சினியார் மா
காட்டி னங்குன் [ரன்
மற்புனைபா பேலேரேக் கூத்தல் நேயாம் வயங்குதிரு மாகர்க ளன்னவீ
சொற்றவனா யரசுபுரிந் திருந்து வாழ்ந்த குலவுமுதற் றலங்களால் குறிச்
சுங்காலே. ௫

அன்னதிரு நாட்டினின்று புறப்பட்டேகி அருரென்போன் நினைவேநல்
லிரேகோ போத்து [௬
பொன்மருவு காலாகாம் புரங்கனோடு போற்றநினை வேகாலா கிவற்றினூ
துன்னுபெரு மிச்சேசன்மா புரமுந் தந்தான் சொற்றமிசி ராயீமாந் சொல்
லோனீன்ற [௭
நன்னரிளம் புதல்வருலூத் தீமனாயிம் கப்துகீம்விசாயிம் பத்துருசியின்னும. ௮

காண்டகுதிண் பெலிஸ்தர்வழி முதலாய் நின்ற கசிலுகீம் சுத்தோரி மிவ
ரேயாகும் [மோரி
பூண்டதிறற் கானான்றன் புதல்வர் சீதோன் பொற்புறுகேத் தேபூசி புகழே
மாண்டகுசீர்க் கிரகாசி யரகீயீவி வண்ணீரி அரவாதி வருசேமாரி
மூண்டவிறற் காமாத்தி யிவ்வெவ் வேறும் மொழிசானா னியர்பிரிந்துபர
ந்து வாழ்த்தார். ௯

சீதோனே முதற்கோர் மார்க்கமாகச் செறிகாசா நகர்காறு மதுமுன் னாக
சோதோமுக் கொமோராவு மற்மாவோடு துன்றியசே போயீமு மெனவே
சொல்லும்
மூதார்தின் புரங்கனாறு மார்க்கமாக முத்துமெழி லாசாமா நகரமட்டும்
தீதாருக் திறற்கானான் மரபினோர்கள் சேர்ந்திருந்த திருகாட்டி னெவ்ஹ
சேரும். ௧௦

இவ்விரட்டன் காமென்போன் மரபினோராம் இனையவர்தத் தமக்குண்டாக்
குடும்பம் பாடை [ழந்தார்

தங்கியதே யஞ்சாதி யிவைகளாலே தாம்பிரிச்சப் பட்டுவெவ்வே ரூக வா
பொங்குபுகழ் யாப்பேத்துக் கிளையசேமும் புதல்வர்களை யுதவினனல் அ
கனே யேபேர்

அங்குதவும் பெருங்குலத்தோ ராகிவாழ்ந்த அனைவருக்கு மாதிகுலத் த
தையாமே. க

சேம்புதல்வ ரெலாமரூர் அருபச்சாத்து சிறந்த வுலாத் அராமென்போர்
அராமென் போனாக்

காம்புதல்வ ருச்சூகடல் கேத்தேர் மாஷாம் அருபச்சாத் தருன்மைந்தன் சா
லா கன்னான் [னீன்றான்

எம்பலொடுத் தந்தமக வேபே ரன்னேன் இளங்குமர ரிருவோரை யினிதி
மேம்படுபே லேக்கொரு வனவன்வாழ் காளில் வியனுலகம் பாருபா டெ
ய்திற் றன்றே. க0

யோத்தான்மற் றவன்றுணைவ னல்மேதாத்தி னோடுசலேப் பாசருமா வே
த்து யாராக் [லும்

கேத்துபுக ழாதோரா மூசால்மிக்க எழிற்றிகலா வுடனோபால் அபிமாவே
மாத்தகைய சேபாவு மொப்பீர் தானும் மற்றவிலா யோபாபு மெனவேமண்
ணிற்

கோத்தபெய ருடைய விவர் யோத்தானென்போன் குன்றாவன் புடனுதவு
க் குமாரராமே. கக

மற்றிவர்காழ் விடமேசா முதலாக் கீழ்பால் மன்னியசேப் பார்வரையின்
வரைக்குமாகும்

உற்றதத்தம் நாடுசனங் குடும்பம்பாடை யுடனிகற்றால் வேறுபட்ட சே
மாம் நாமம்

பெற்றவன்சந் ததியினர்க ளிவராமிக்நன் பேசுவர்தஞ் சாதிகுலப் படி
வெவ் வேராய்த்

தற்றிடுநோ வாவீன்ற தகய ரானோர் தொன்மரபிற் றோ ன்றுசெழுங் கிளை
களாமே. கஉ

வந்தநெடும் பிரளயத்தின் பின்னரிந்த மானிலத்தில் வெவ்வேறு வகுக்கப்
பட்ட

எந்தநிலத் தவருமிவர் மரபினோராம் எவர்க்குமங்காட் பாடைமொழி யா
வமொன்றாம்

அந்தநெடும் காலமதிற் குணக்கில் நின்றே அடைந்துசினி யார்காட்டோ
ர் சமமாம் பூமி [ல். கக

வந்ததுகண் டாக்ஊகி அனையமாந்தர் வைனேரா லவ்வாறு வைருகாளி

கும்பினியா மிட்டிகைசெய் ததனைச்செவ்வே வைக்குகஞ்சன் னையி
லென்னு கவர்களாக் கே

தம்மிலிசைச் தொருவருட னொருவர் பேசித் தந்தனராற் கல்லுக்காச செ
ங்கற்றன்னை

வெம்மையுறுஞ் சுதைக்குநிலப் பயினுங்கொண்டார் மேதினியில் யாம்பி
ரியா தொருக்கு வாழச்

செம்மையுறும் புரமொன்றும் வானனாவஞ் சிகரமுன கோபுரமுஞ் செம்
வோமென்றார். கச

அச்செயலாற புகழுநகம் குண்டாமென்றோ அனைவோரு மொருங்கிசைந்
தா ராங்கப் போதே

இச்சகத்தில் மாந்தர்களிவ் வாறுசெய்யும் இரும்புரமுங் கோபுரமுங் கா
ண்டு மென்றோ

மெச்சுதகை யெம்பெருமா னிறங்கியிந்த மேதினியோ, ரனைவருமொன்ற
வர்தன் யார்க்கும்

உச்சிதமாம் பாடையுமொன் றொத்துமூண்டார்உன்னுசெயலனைத்துமொ
ரு தொருங்குசெய்வார். கடு

ஆதலினால் யானணுகி ஒருவர் பேசும் அம்மாற்றம் மற்றொருவ ரறியாவண்
ணம்

பேதமுறப் பாடவெவ்வே ருருமாறு பிரிப்பலென நிகரில்லான் பேசி
யாங்கே

பேரீதலுற்றவ் வாரியுற்றி யவரையன்று பூமியெங்குஞ் சிதறடித்தான் புர
முமோய்ந்த

தோதலுற்ற பாடைதடு மாறலாலவ் வுயர்தலத்தைப் பாபேலென்று ரைப்
பர்மாதோ. கசு

செப்பியவான் பிரளயந்தீர்த் தீராண்டின்பின் சேமென்பான் நூருருமக
கைதன்னில்

ஒப்பிலருபச்சாத்தாம் புதல்வன்றன்னை உதவியபினைஞ்ஞாறு வருடமேவி
இப்புலியிற் புதல்வர்புதல் விடர்கடம்மை இனிதளித்தான் அருபச்சாத்தெ
னும்பேர்பெற்ற

அப்புதல்வ னேழைந்தாம் வயதிற்காலா காங்குமரன் றனைமகிழ்வோ டரு
ளிப்பின்னும். கௌ

காலாகு தூற்றுமூன் றுண்டுநண்ணி நஞ்சுதரைச் சுதைகடமை நல்கிவா
ழ்ந்தான்

சாலாகு முபபதாம்வயதிலேபேர் தனையுதவிப் பின்சமைநா னூற்றுமூன்று
மேலாக வாழ்துமைந்தர் மகளிர்ந்தம்மை மேதினியி லினிதளித்தா னே

பேரென்போன்

பேலேகாம் புதல்வனைமுப் பத்துநான்காப் பேசுவய தினிலுவந்து பெற்
ருனன்றே. கஅ

பெற்றபின்னும் ஊனூற்று முப்பானுண்டு பேருலகிற் புதல்வர்களைப் புத
ல்விமாரை

உற்றமகிழ் வுடனுதவி வாழ்தலுற்றான் ஒங்குமுப்பா னகவையினிற் பே
லேகென்போன்

மற்புயரே கூவென்னும் மகவையின்று மற்றுமிருநற்றொன்பான் வருட
மேவிப்

பொற்புயருஞ் சிறுவர்களைச் சிறுமிமாரைப் புரிந்துதவிப் புலிவாழ்வு போ
க்கினுனே. கக

வருந் திருமுசுத்தா னிரேக வென்போன் எண்ணுன்காம் வயதாகி இ
னிமை கூரச்

சேருசைத் தந்துபின்னுஞ் சிறுவரோடு சிறுமினைப் பெற்றிருநாற் தேழா
ண்டுநான்

பாருடான் டையாறிற் சேரு கென்போன் பரிவினொடு நாகோரைப் ப
யந்தான் பின்னுங்

காருநுங் குழல்மகனீர் மைந்தர்ப்பேறு கதித்திருநா றுண்டுமிகக் களித்து
வாழ்ந்தான். ௨0

செல்லாண்டங் கிருபத்தொன் பதனில் நாகோர் தேராக்கை யின்றுபின்
னுற் றொருபத் தொன்பான்

பல்லாண்டு வாழ்வுபெற்று மைந்தரோடு பாலகிக டமையுதவிப் பாரை நீ
த்தான்

மல்லாண்ட புயத்தேராக் கேழுபத்தாம் வயதின்மேல் நாகோர் கல்லாரா
ன் மன்னுஞ்

சொல்லாண்ட புசுழாயி ராமென்றோதுஞ் சுதர்கனையின் றன்னுலகந் துல
ங்குமாறே. ௨௧

ஆரானென் றிடுமைந்த னுலோத்தை யின்றங் கவன்சநந நாடாகுங் கல்
தேயாவின்

ஊராகு நகரினிடை தந்தைசாமுன் உயிரிழந்தான் மிலக்காளோடிஸ்கா
ளென்னும்

பேராகு மிருவோரும் ஆரானீன்ற பேதையராமவர்க டம்முன் மிலக்காட
ன்னைச்

சீராகு நாகோரென் றுரைக்கு யைந்தன் செப்பமுட னில்வாழ்வு சிறக்க
வேட்டான். ௨௨

சாராயென் றுயர்பெயரி னுளையாங்கே தக்கபுக ழாபிரார் தயங்க வேட்
டான்

சீராய மழலைமொழிச் சுறாரைநலகுளு செயலவளத டதாவை வந்தியாகி
ச் சேர்ந்தான்.

தேராகு புதல்வனையு மாரானீன்ற சிறுவனையுந் தன்மருகி தனையுங்கொ
ண்டே

ஊராகுங் கல்தேய நகரீங்கி உயர்காளு னடைந்துறைய வுன்னினுனே.

அங்கிருந்திவ் வனையோரும் புறப்பட்டேகி அகன்காரா னுடுமட்டு மணு
கியாங்கே

தங்கினரா லிருநாற்றைந் தாண்டுவாழ்ந்து சகவாழ்வு தனைத்தணந்தான்தே
ராக்கங்ஙன்

பொங்குபுக ழாபிரா மென்போன்றன்னைப் புங்கவன்மே னுளழைத்துப்பு
ரத்தவாறும்

மங்குதலில் பெருகரங்க ளீயந்தவாறும் மற்றவையு முற்றபடி வழுத்து
வாமே. ௨௩

கோவாவின் வமிசப்படலம் முற்றும்.

௭. தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்த படலம்.

அனனபொழு தெம்பெருமா னபிரார் தனையோக்கி
உன்னருந்தந் தையினததை ஒன்றுமினத் தார்கடமை
மன்னுதிரு நாட்டைவிட்டு மற்றுனக்கு யான்காட்டும்
பொன்னகருக் கின்னேர் போத்தங்கு வையுதியால்.

மாற்றமொன்று கேளுன்னில் மகத்தான சாதியொன்று
தோற்றுவித்தா சீர்வந்தித்துத் தூலங்கவுன்றன் பேரதனை
வற்றமுறத் துவலாசீர் வாதமா யிருப்பாயீ
ஆற்றவுனக் காசுசொல்லு மவர்க்காசி யானருள்வேன்.

வெஞ்சாப முனக்குரைக்கும் வெய்யவரைச் சபித்திடவேன்
மஞ்சாரும் வையசத்தில் மன்னுமெந்தக் குலத்தினரும்
விஞ்சாசி பெறுவருன்றால் எனவின்டான் வ்மலனுரைக்
கெஞ்சாத பத்தியொடு மாபிரா மிசைத்தெழுந்தான்.

பேரினன்றன் மனைவியொடு முலோத்தினோடும் போந்துதம்பா
லானாக னனைவரொடு மச்சாரா னாட்டும்
வானாருஞ் செவ்வமொடும் மற்றந்த நாடொருவித்
கானானென் றுரைபெறுஞ்சீர்க் கவினாட்டி னிடையடைந்தான்.

தொழுபத்தர்க் கருன்கரக்குந் தாயவன்சொற் பழகாரான்
வழுமத்திண்ணைதனை விட்டகன்றங் காபிராம்
பழுதற்ற செழுங்கானுன் பதியணுகப் புறப்படும்போ
தெழுபத்தைந் தாம்வயதா யிருந்தனன் னவனேகி.

திரிந்துசுற்றி அந்நாட்டிற் சீகேமென் றுளபதிபாற்
சரிந்தசெழு மோரேயாஞ் சமபூமி தனைச்சார்த்தான்
தெரிந்துள்ள மகிழ்ச்சியொடு மன்றனையான் சேர்த்தவந்த
விரிந்ததலத் திடைகானுன் மரபினர்கள் மேயிருந்தார்.

அத்தலத்தி லெம்பெருமா னவனுக் கூத் தரிசனையாய்
இத்தலத்தைப் பெற்றிடவுன் சத்தியார்க் கினிதளிப்பேன்
உத்தமரீ கேட்டியென்ற னுவந்துதரி சனையான
அத்தனுக்காங் காபிராம் வேதிகையொன் றன்றமைத்தான்.

அங்கிருந்து பெயர்ந்தேகி அவன்பெத்தே லிங்கீழ்பாற்
பொங்குவெற்பொன் றுளத்தப் பொருப்பினிற்போய்ப் பெத்தேலாக்
துங்கககர்க் கீழாய்த் தொல்பதியின் மேற்றிசையிற்
றங்குதிருப் பதியகத்தே பானயமுஞ் சமைத்தானே.

அவ்விடத்தும் வேதிகையொன் றுக்கியம லனுக்குரிய
திவ்வியமாந் திருநாமஞ் செப்பித்தோத் திரமொழிந்தே

ஒளவியமற் றுயருளத்தவ் வாபிரா மென்றுரைசால்
செவ்வியனன் நெக்கோமான் திருவருள்பெற் றுயந்தானே.

க

தன்றிசைகள் போற்றியவன் தாயவனைத் தொழுதெழுந்து
தென்றிசையை நோக்கிவழி செனனன னு லந்நாளில்
நன்றிசையு மந்நாடடில் நனிபஞ்ச முற்றதனூற்
சென்றிசையத் தானெகிப்தில் வைகுதற் குச் சிந்தித்தான்.

க௦

சிந்தித்த படியேயச் செழும்தியி னணித்தாக
வந்துற்ற பொழுதத்தில் மனைக்கிழத்தி முகநோக்கித்
தத்தற்று னொருமாற்றந் தையலீர் கொக்கிணுாரு
முத்தற்ற சுந்தரஞ்சேர் மொய்குழலென் றியானுணர்வேன்.

கக

நின்னையிந்நாட் டவர்காணில் நின்னெழிலின் சாரணமா
வெனனைவதைத துணைவைப்ப ரெனக்குநின்றால் நயங்கிடைத்தே
டுன்னுயிர்பெற் றியானுய்ய யானிவற்குக் துணைவியென்றே
மின்னையா யவர்களுக்கு வினம்புகரீ யென்றுரைத்தான்.

கஉ

என்றினைய மாற்றமிசைத் தெகிப்துவளம் பதியுத்தே
சென்றனையான் வதிபொழுதத் திருநகர்க்கண் வாழ்வோர்கள்
அன்றனையா னுடனணுகி யாங்குவைகுஞ் சாராயமா
மிவறனையார் விசிறதிரஞ்சேர் மெல்லியலென் றுவந்துகண்டார்.

கங

பார்வோனென் றநகர்வாழ் பார்த்திபனுக் கவன்மாட்டே
சேர்வேராமப் பிரபுக் டாமுமந்தச் சேயிழையை
கேர்வோர்மற் றெழிற்கரிது நீணிலத்திலெனப் புழந்தாள்
கார்போன்மைக் குழலானைக் காவலன்றன் னாகதழைத்தான்.

கச

கட்டழகுக் காரிகைதன் காரணமா வான்வேந்தன்
இட்டமுற்றுவ் காபிரா மென்போனை யுபசரித்தான்
தொட்டபணி புரியாண்பெண் டொழும்பர்களு மாடாரும்
ஒட்டகமும் பெண்கரமு முடையவனா யவனிருந்தான்.

கடு

மானனையா டன்னிமித்தம் மன்னவனைக் கிளையுடனே
வானவனாக் சதிதயரம் வருவித்து வாசித்தான்
கோனனையான் றனைக்கூஉயிற் குறையெனக்கே னீபுரிந்தாய்
தேனனையாள் நினக்கிளைய தெரியையென்றேன் செப்பினையே.

கசு

இக்கிவளோ நின்மொழியா லினியமனைக் கிழத்தியென்றென்
பங்கிருத்து மாநெண்ணிப் பரிவுற்றே னறியாதே
மங்கையிவ னுன்மனையாள் மற்றிவனைக் கொண்ட கலென்
றங்கரசன் இங்கிரக்கூஉ யவரையகற் றுமினென்றான்.

கஎ

காவலன்றன் பணிகேட்டுக் கடிதேகிப் பணிசெய்வோர்
சாவறசீ ரவன்றனையுந் தையலையு மன்னவன்சார்
மேவலுறு மெவற்றினையும் மிக்கவந்த நாடசன்று
போவதுதுங் கடனென்று புகன்றவரைப் போக்கினரே.

கஅ

(வேறு) அணிமேவு சாராயி னுடனாபி ராமுகனி யாங்குன்ன பொருளொ
டரசன்

யணியால் நகரத்தை யொருவுற்று லோத்திலெடு படர்த்து வழிகொண்டி
போய்

நணிநூர்க டென்றிக்கி னிடையாடு மாடுகளு நடுவென்னி பொன்னு மு
ளையத்

திணிமேவு புயனாபி ராமங்கு பெரிதான செல்வத்த னாகியுளனே. சக

பின்பந்த விடநின்று பெயர்வுற்று நடைகொண்டி பெத்தேலி னன்னு கி ம
கிழ்வாய்

முன்பந்த நகருக்கு மாயீயினுக்குமிடை முடுகிமி த பத்தியுடனே
பொன்பெற்ற கூடார மொடுமேடை செய்துதொழு புனிதமிகு பதியில
பிராம்

அன்புற்று மேலான திருநாம மதையோதி யமலந்பணித்தனனரோ. உர.

அவனாறு லோத்துக்கு மாடாபாளையமு மாங்கணுள வாயிருவருந்

தவமேவு செல்வத்தரசனாவ வணிகாடு சகவாசமாக மருவி

அவரவாழ்வு பெறதற்கு மமையாதவர்ச்சுள்ள வாங்கன்றுசாலிநிரையைச்
கவலோடு மேய்க்கின்ற பேருந் தமிழ்ப்பகைகள் காட்டியொழு குற்றனர்
களே. உத

காணனின் மரபோர்க ளுடனேபெ ரீசியர்க்களறந்த நாட்டினுறைவோ
ராணர்க ளார்களி லாங்காபி ராமன்று லோத்தைமுக நோக்கியளியால்
நானாக நீயாக நம்மேய்ப்பர்தாமாக நண்ணுபகை கொள்ளல் விழையென்
ஆனாத நண்பிற் குரித்தான துணைவோர்க ளானார்கள் நாங்களவவோ. உஉ

இத்தேசமெல்லாமுன் முன்னேயிருக்கின்ற வெணநீங்கி வாழ்வுபெறலாம்
ஒத்தே யிடத்திக்குல் நீபோகில் யான்வலது திசைமருவி வாழ்த லுறுவேன்.
உத்தேச மேல்வலது பாலுற்று நீயுறையில் யானிடது திசையையொன்றிக்
கொத்தோடுவாழ்வெய்துவேனென்ன அவனன்னகூற்றுக்கிசைந்தனனே.

உளமொத்து நோக்குற்று யோர்தா னணித்தாக வுற்றசம பார்புற்று நீர்
வளமொத்த நாடென்று லோத்தங்கறிந்துதன துள்ளதிலெண்ண மகிழ்வற்
றளவொத்து மருவுற்ற சோவாரின்மட்டாமல் வணிபெற்றநாடுநறைசேர்
தளமொத்தமலர்மேவுமேதேனெகிப்திவைகள் சரியென்னவீரவுற்றதே.உச.

நானு வளம்பெற்ற சமபூமி யாமதனில் நண்ணினி வாழ்வுபெறவே
போனா னுலோத்தன்று கீழ்பாலுநோக்கியணி பொங்குசம பூமிதனிலாக்
வானாரு நகரங்கண் மருவுற்ற கண்பாடி சோதோயின் முன்னன்மருவத்
தானாக வய்த்தங் கிருநதான நகரோர்கள் சண்டாளன் துன்மார்க்கரே. உடு

கானு னெனுஞ்செல்வ நாட்டாபி ராம்வாழ்வு சண்டானுலோத்து விலகிப்
போனா னதன்பின்ன ரிறையாபி சாமினெழில் முகநோக்கி யங்குபுரிவால்
ஆன லுதிக்குமுற நீபார் நினக்குநித தாம்பின் குலத்தார்க்குயிவ்
வானாருமணிகாடுமுழுதங்கொடுத்தருள்வல் மருவுற்றவாழ்வுபெறவே.உக

உன்பின் குலத்தன்னைமண்ணினியனவாகுகிறவெய்துமாறுபுகுவேன்
இன்பத்தருஞ்செல்வநாடினைநினைதாயானியுமாறதனினால்
பொன்பெற்றநாடெங்கு நீன்கவலமுழுதக்டோய்ச்சுற்றிவருதன்புரியென்
றனபுற்றபெர்த்தகன்பொடருள்மாரிபொழியையனன்றோசூழற்றனனரோ.

ஒப்போதயாதுமினையற்றதொருமெய்யன் ணலோதற்றவாறதனினால்
அப்போதுதன்பாடிதனையும்பெயர்த்தேகி அப்புகியையொருவியபிராம்
தப்பாதுபோயெப் பிரோனில்மம ரேமினிச் சமபூமி மருவிவதியா
எப்போதுமுடிவற்றவிறைவற்றமணிமெடைசெய்தேஇறைஞ்சினனரோ.

(வேறு) ஆர்புகழ் பெறுகினியாள் ஈரதெனு மமராபேல்
வந்திக மேலாசார்ச் சிறையெனு மரியோரு
பார்புக மேலாமின் பதிசெதர் லாகோமேர்
சீர்தினர் கோயிமாள் திறலுறு தீதாலும்.

உக

புகழ்பெறு கோதோமின் புரவலனும்பேரா
திசுழ்வுறு கொமொராவின் திறல்சுர பதிபிரசா
தசுவுறு மச்சுமாவான் சக்கிரி சீனையா
சகமதி சேபோயிம் சயபதி சேமேபர்.

கூ

பிரபலசோவாராம் பெயர்பெறு பேலாவின்
புரவல னெனவுஞ்சொல் பொருதிந லகருடனே
விரவிய படைசெழுதிண் வெகுகள மிடையெய்தி
அரவம துறமோதி அமர்பொர லுற்றாரே.

கூ

கெடிப்புறு மிவர்பாருங் கேதரு லாகோமேர்ச்
கடிப்படு கெறிபோரா யாறிருவருடமுறு
முடிப்பினில் மறுவருடம் முனிவுகொடுவர்க்கித்தாய்ப்
படித்தல முறுசித்திம படுகரி னிடைமொய்த்தார்.

கூ

கெடலுறு வலிமருவுங் கேதரு லாகோமேர்
அடல்செழுதுணைநிருப ரருகுற மறுவருடம்
திடவுள மொடுபோயஸ்த் தெரேக்கற ஓயியின்
இடமுறை தருரெப்பா லினரெனு மவர்சம்மை.

கூ

(வேறு) காமினில்வந்திரு குசியரைச் சவ்னுறுகாவே கிரியத்தா
யீமினிலுறைதரு மேமியரை இசைபெறு சேயீர்மலைகளிலே
தாமினிதுறைதரு மேரியரைத் தடவனவருகுறு மெல்பாறு
ஓமிடனனவின்னு முடைதரவே அடுசமரத்திடை மோதினரே.

கூ

இன்னணமனையரை விசுவென்றே எறனொடு கா தே செனகோதும்
என்மிசபாத்தினி லமலேக்கர் எய்தியகாடுச னெனவையும
வன்மையொட்த்சத் சோன்தாமார் வைகிய எமோரியர்தமையும்
அன்னவர் வன்சமர் பெரிதாற்றி அஞ்சுற அழிவித்தனரன்றே.

கூ

அன்னதாகாலயி லெழலுன்றே அடல்செழு கோதோ மெனுநகரின்
மன்னவன்முதலிய ஐவரெனும் வலிகெழு படைபுடை மகிபர்களும்

பன்னிபவமர்புரி சித்திமாம் படுகரினிகை - யெதிர் முடுகியநித்
துன்னவர் நனியுள மஞ்சுறவே தொத்தமொடுசெமர் தொட்டனரே. ௩௬

மண்புரவூறிய பலகேணி மலிதருசித்தி மெனவோதும்
எண்ணுறு படுகரினிகை யப்போதெலாகரிதைமுத லானவராம்
திண்ணியவரசர்கள் நால்வருமே செருவினை வென்றனர் சோதோமின்
அண்ணலுமவனெடு கோமோரா அதுபனுமிரித்தவண் வீழ்ந்தார். ௩௭

மற்றுளகனைவரு முரிதந்தே வரைகளினே மறைத்துற்றார்
பற்றலா சோதோவ கோமோராப் பதிசுளிலுள்ளன பொருளெல்லாம்
உற்றுளவுண்டி கோடுகவர் வுற்றன ராரான்மகவென்றே
சொற்றுளலோத்தையுமன்னவனிற் றுன்றியநிதியையும்வெளவினரே. ௩௮

அப்பொழுதென்கோ லானேரா மமோரியர்தங்கள் சகோதரனும்
ஒப்புரவுடனுறை மமரேயி னடைசமபூமிவி லபிராமென்
றிப்புய்யோர்புக முப்ரேயன்வின்பொடுகைகின வவனுக்குத்
தப்பினனோடிய வொருதுதன் சம்பவமுற்றையுமோதினனே. ௩௯

தன்றுணைவன்மக னப்பொழுதே தரியலர்க்கப்படு செய்துசெவி
சென்றலுமேதன தில்லின்முனாட் செனித்து வளர்த்துரை வகதவரா
யொன்றியவீரர்க ளாமுத்தாற் றொருமூவறுவ ருடன்படைகொண்
டன்றெழுலுற்று கடந்திட்டா னடையலர் மீதமர் பொருமாறே. ௪௦

உடன்றெழுவேக முடன்தாணு முரனவாகவ வொன்னலரைத்
தொடர்ந்தனனல்லிடை தன்படையைத் துன்றியகூறுகளாக வகுத்
தடந்தெதிர்மோதின னுடைவுற்ற ரணமலேக்கெனு மணிகாட்டின்
துடந்திகழ் கேடகாடார்மட்டும் இறைஞ்சலரைத் தொடர்வுற்றனனே. ௪௧

பற்றலராமவர் வெளவியபற் பலபொருடம்மையு மீட்டவர்கை
யுற்றுளலோத்தையு மானவனுக் குடையனநிதியையு மொல்குமிடைச்
சிற்றடிமகளரை மற்றுமவண் சிறைப்படலுற்ற சனத்தையுமீட்
டற்புதவலிகொடு மீளவுற்றா னபிராமென்றுசொ லுவோனே. ௪௨

(வேறு) தம்பெரு வலிகொண்டன்று சமர்த்தளத் துடன்றுநின்ற
ஐம்பெரும் படைக்கைவேந்த ரமரழிந் துடைந்தன் றோட
வெம்புய வலிமைகாட்டி வென்றனன் யாவும்வல்ல
எம்பர னருள்பெற்றோனுக் கெச்செய லரியதம்மா. ௪௩

வெந்திற்றெதருலாகோ மேர்முதல் வேந்தர் வன்மை
சித்திடப் பொருதவீரன் திரும்புளிச் சோதோம் வேந்தன்
முந்தினன் சாவேயென்ன மொழிசம பூரியாகும்
அந்தால்விராச பன்ன மதனிகை யெதிர்கொள் வானே. ௪௪

தருந்திற்சாலேவ்வேந்தன் சருவவல்லவனைப்போற்றும்
மிகும்புகழ் மெல்கிசேதேக் காசாரி யனுமவ் வீரன்
புகுந்திடுநெறியிலப்பம் இரசமுங்கொண்டுபோந்து
தொகுஞ்செழுமாசியண்ணை மகிழ்வுறச் சொல்லினனே. ௪௫

திருவரு மாசிசெப்பிச் செய்யவனோடுகித் தெவவர்
வெருவரு மாபிராமே விண்மண்முற் றுடையனான
சருவவஸ் தினுக்குமேலாந் தற்பரன்ற ஊலே நீ
மருவரு மாசீர்வாதம் மருவிடக் கடவையென்றும்.

சக

மருவலர் தமையுன்னையில் நழங்கிய அனத்தின்மேலாம்
ஒருவனற் றுதியேகொள்க வென்னவு மோதினானால்
அருவலி யதனற்கொண்ட அனத்தினுந் தசமபாகம்
திருவரு மபிராமந்தச் செய்யவன்றனக்கீடானே.

சஎ

துன்னல நாடற்றவஞ்சித் தோற்றோடி விழுந்த சோதோம்
மன்னவ னபிராமென்னும் உள்ளஸ்முன் மருவியைய
ஒன்னலர் கையில்மீட்ட பொருளெலா மொருவருகொள்க
என்னது சனத்தையென்கைக் கீடுவென் றிரத்தூநின்றான.

சஅ

மற்றது கேட்ட வள்ளல் மன்னனை நோக்கிவெந்தே
துற்றள வீரருண்ட செலவுநற் றுணையாயென்சார்
சுற்றிய வானேரெஸ்கோல் மமரேயுமென்னுஞ்ஞரர்க்
குற்றள கூறும்நீக்கி யொழிந்தவை யொருங்கு கொள்வாய்.

சக

செம்மலே ஆபிராந்தன்னைச் செல்வத்தனாகினேனென்
றம்மநீ கூறத்தக்க தானவோர் சரடேயேனும்
உம்மலர்ப் பதத்திற்சேர்த்து மொருகழல் வாரேயேனும்
இம்மிகுபொருளிலுள்ள எதனையு மெடுக்கி லேனே.

ரு0

எனவுனக் குறுதிகூறி இருவிசும் பவனிமுற்றற்
தனதென வுடையனான சருவமாம் பொருட்கு மேலாம்
அனகனற் சமுந்நேரென் அங்கையே நெடுதேனென்ற
மனதினி லழுக்கிலாதான் வழங்கின னென்பமன்னோ.

ரு1

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்ன ரிருந்தரி சனையிலாக்கே
பன்னுசீ ரபிராமேநீ பயப்படேல் நானுன்னையில்
மன்னுகே டகமுமுன்பால் மலிமுழுப் பலமுமாகும்
என்னவுந் தேவவாக்கொன் றனையவற் கெய்திற்றமமா.

ரு2

அப்பொழு தபிராந் தேவே அடியனெற் கெதனையிவை
ஒப்பறு மழலைமைந்த ருளனலென் தமஸ்கூ ரானும்
இப்புகழேலியேச ரல்லவோ என்வீட்டிற்குத்
தப்பறுதலைவனாகச் சார்ந்துளானுகமன்றே.

ரு3

சந்ததி பென்னுஞ்செல்வந் தந்திலை யெனதிற்றோன்றி
வந்த அன்னியனெயென்கை மலிபொருட் குரியா நென்றான்
எந்தையங் கவனேநோக்கி இவனன்றான் னுதரத்தெய்தும்
மைந்தனா மவனையுன்பின் வருசுதந் தரத்தனாவான்.

ரு4

என்னவன் கியம்பிப்பின்ன ரிறையவன் வெளியிற்கூலி
அன்னவன் றன்னேநோக்கி அண்டத்தை கிமிர்ந்துபாரீ

துன்னுதா ரஸாய யெண்ண முடியுமேற் ரெகுத்துப்பராய்
நின்னிரு மாபினோடு பிப்படி கிறைவ ரென்றான்.

௧௧

அன்றதை விசுவாசித்தா னவனும் தற்கு நீதி
யென்றுனித் தேவனோக்கி யபிராமே யிர்க்கன்னுட்டை
உன்றனக் குதவவுன்னிக் கல்தேயர் நாட்டி னூரின்
நின்றுணை யழைத்த தேவன் யானென நிகழ்த்தினானே.

௧௨

அறைநிநு மோழியைக்கேட்டங் காபிராமென்னுமண்ணல்
இறைவனை நோக்கியய டுப்பெருஞ் செழுநன் னுட்டைக்
குறைவறு காணியாக் கொள்ளுவே னென்னு மாற்றம்
நிறைவுற லெவ்வாரோர்வல் நிகழ்த்துக மேலோயென்றான்.

௧௩

சுருணையங் கடவுளோக்கிக் கடாரியு மோர்வெள்ளாடு
துருவையி னேறுமும்பு வாட்டைய தொகுத்த வற்றோ
டொருதிரு மருவுங் காட்டுப் புறவமும் புறக்குஞ் சொன்றும்
மருவுற வென்முன்னாக் கொண்டீ வருகவென்றான்.

௧௪

ஐயன்ன றுரைத்தவாரே அவன்முன மனைத்து மீட்டி
மையமாப் பிளந்துதுண்டந் தமைமெதி ராகவைத்தான்
நொய்யபக் கிகளையன்னா பிளத்திலன நோக்கிநின்ற
வெய்யகான் பறவையந்த உடல்கன்மேல் வீழ்ந்தமாதோ.

௧௫

ஒச்சின னபிராமன்ன புட்களை யொளிசுஞ் சோதி
வீச்சினில் விளங்குஞ்செய்ய நிவாகரன் மேலேத்திக்கில்
மாச்சிறைப் பட்டாலென்ன மறைந்தது தேவற்போற்றுட
நாச்செறி கீர்த்தியாற்கு நனிதுயில் நண்ணிற் றன்றே.

௧௬

அஞ்சுறத் தக்கதான காரிரு ளவனைமூடிற்
றெஞ்சலில் மகிமைமூர்த்தி யனையனே யினிதுநோக்கி
விஞ்சமுன் மரபோர்நானூ றுண்டள வாசுவேற்றார்
தஞ்சிறை டாயநாட்டிற் பணிசெய்து தளர்வரன்றே.

௧௭

நிச்சய மிதுவென்றோர்தி நின்குலத் தவரையாளும்
அச்செழு நாட்டினோரைத் தண்டிப்பே னதன்பின்செல்வ
மிச்சமுற் றத்தேயத்தை விட்டவ ரிங்ஙனாவார்
மெச்சமுன் முன்னோர்பால் சாத்தமா மேவுவாயே.

௧௮

செகத்தினிற் தீர்க்கவாயுள் சிறந்திறத் துன்மெய்யிம்மண்
ணகத்தினிற் சேமமாகு மண்கின ரிந்நாட்டின்கண்
தகப்பெறு திரளாய் நான்காந் தலைமுறை யவரேமீள்வார்
இசுத்தமோ ரியர்செய்திமை யின்னமு கிறைவின்றென்றான்.

௧௯

மலிசெழுங் கிரணபாணு மறைந்திருள் புருத்தபின்னர்
பொலியழற் சுன்னேனேரும் புகையுஞ்செஞ் சிகையுமோங்குஞ்
சோலிதழற் சுவாலையாக்கே தோற்றியன்ற பிராமிட்ட
பலிகளி னூடுபுக்குப் படர்ந்தற கடந்ததம்மா.

௨௦

அத்தகு தினத்தில்தமையோ னாபிரா மென்னும் பேர்சால்
உத்தம னுடனேதக்க கோருடன் படிக்கைபண்ணி
மெத்தெழி லெகிப்துகாட்டின் நதிமுதல் விரிதீர்த்தில்
நத்தெழி நிரைநீ ரைப்பி ராத்தெனு நதிமட்டாக.

86

மெத்துகே னியர்கன்வன்கே னிசியர்கத் மோனியோர்கள்
எத்தியர் பெர்சர்மிக்க விரெப்பாவ ரெமோரியோர்கள்
ஒத்தகா னுனர்நங்க ளுடன்கிர கசரே பூசர்
இத்தகை யவர்வாழ்நாடுன் மரபுக்கே யீந்தேனென்றான்.

87

இன்னன விறைவன்சுறக் கேட்டலு மிதயத்துடே
பன்னரு மகிழ்ச்சியெய்திப் பரனடி மறவாளுகி
மன்னிய விசுவாசத்தோ டிருந்தனன் மண்ணினெங்குந்
துன்னிய நரர்க்குள்மேலாய்ச் சொலத்தருந் தாய்மையோடே.

88

இன்னவை நிகழ்ந்தநாளில் இன்மக வில்லாவன்னான்
பன்னியாஞ் சாராயென்பான் பாங்கரி னுக்கனாகார்
என்னுமந் நாமம்பெற்ற எகிப்திய மடந்தையன்னான்
சொன்னன பணிகளாற்றி யடிமையாய்த் தொக்கானன்றே

89

அண்ணலைச் சாராங்நோக்கி அரும்பெறன் மகவுச்செல்வ
நண்ணவெம் பெருமாமென்பால் நல்கில னாகாரென்னும்
பெண்ணினே மருவுவாயேல் அனையளாற் பிறங்குசீர்சால்
மண்ணினென் மரபுதோன்றி வளரவுக் கூடுமென்றான்.

90

வளமலி காளுாட்டில் உந்துபத் தாண்டின்பின்னர்
உளமகிழ்ந் திவ்வாறன்னான் ஒதலுமிசைந்தா னன்னான்
கிளருள முடனச்சாராய் கிளத்துசீ ராகாரென்னும்
மளமக டினையிலாளா வழுங்கின னென்பமாதோ.

91

மல்லலத் திணிதோள்வள்ளல் மணமிசைந் தாகார்தன்னைப்
புல்லினன் வாழ்நாளில் அனையவன் கருப்பம்பூத்தான்
வல்லியக் கவடன்பாற்குல் வாய்த்ததால் முதல்வியாகும்
மெல்லிய லாளையற்ப மாவெண்ணி மேவினாளு.

92

ஆங்குமற் றதனாற்சாராய் அபிராமைப் பார்த்தென்மேலாந்
நீங்குகின் மேலுமாகுஞ் சேடியை நீதோய்தற்குன்
பாங்குறத் தரனுற்றேன்குல் படைத்தன எதனாவன்னான்
ஈக்கெனை மதித்திலாளா யற்பமா வெண்ணுகின்றான்.

93

கின்மல னெனக்கும்நிற்கும் நியாயந்தீர்த் திகெவென்றான்
அன்னது கேட்டங்கண்ணோன் அனையயோ நோக்கியாகார்
கின்னுடை யடிமையாகும் கிணக்குக்கீ ழாளுள்ளாட்
குன்னுளப் படிசெய்ய லாமென வுரைத்திட்டானே.

94

அனையத் தேட்டேச்சாரா யவனையாக் கொடுக்கலுற்றான்
புனையிழை யவண்விட்டோடிப் போயின்ன் வனத்தினுடே

கணையெழிற் குருக்கேகுல் கதிமருங் கூற்றுக்கூவர்
தனையரு குற்றனாக்கே தற்பரன் தாதன்கண்டான்.

எச

கண்டெதிர் நின்றதாதன் காரிகை தன்னைநோக்கி
ஓண்டொடி யெவ்வளின்னில் குற்றனை நீபோழுரே
தெண்டக மொழிகவென்றான் எனதுநா யகியாஞ்சாராய்
கண்டனக் கொளித்தின் மற்றே நெனவவன்களறினோ.

எடு

இறையவன் தாதன்த ஏத்திழை யானேநோக்கிப்
பிறைததல் மடந்தாய் நீகின் பெருமாட்டி பான்மீண்டெய்தி
முறைதவ ருதவாழ்க மொழியுமுன் மரபைச்சால
நிறைவுறப் புரிவேன்னன் தளவற நெடிதுமல்கும்.

எக

மாதூரீ கேட்டிதேவன் மல்குநின் புலம்பறன்னைக்
காதறக் கேட்டவாற்றாற் கழிமகிழ் தூங்கப்பாரின்
மீதுரீ யுதவுமந்த வியன்மகற் கிசமவேலென்
ரோதுசீர் பெறவேநின்ற ஒருபெய ருதவுவாயே.

எஎ

அம்மகன் நீதுளோனா யமர்ந்திடு மவன்கையார்க்குந்
தெம்முறை யாமயார்கையுந் அவற்குத்தெம் முறையேயாகும்
செம்முறைத் துணைவரயார்க்கும் எதிர்ப்புறஞ் செறியும்வாழ்வென்
றம்முறை யிறைவன்றாத னையவட கிசைத்தானன்றே.

எஅ

என்னைக்கண் டவரைப்பின்னே யானுங்கண் டுளேனன்றோவென்
றன்னவ னுரைத்துத்தன்னோ டவ்வுழி பேசுந்தேவற்
கென்னைக்கண் டெற்றதேவ னெனுமொரு திருநாமத்தை
யின்னைக்கண் டனையபாவை யன்பினால் விளம்பினின்றான்.

எக

ஆதலாற் சுயம்புவாகி எனைக்காண்கின் றவருமாகுந்
திதறு தேவன்கூப மெனும்பொருள் சிறந்துதோன்ற
மேதரு காதேசோடு பேரேத்தின் நடுவண்மேவுந்
ரோதிடும் பேயர் லாகாய் ரோயியென் றுறுமக்கூவம்.

அ௦

மற்றிவை நிகழ்ந்தபின்னர் மடந்தையுங் கருப்பமுற்றிப்
பெற்றனள் குமரன்றன்னைப் பிதாவுமங் கிசமவேலென்
ற்றுள்ள நாமமீந்தா னுவன்மக வுதித்தபோது
தற்றுள வகவையெண்பத் தாறெனத் துலங்கினோ.

அக

சொற்பெறு மகவைதொண்ணூற் றென்பதி லபிராமுக்காங்
கற்புதன் தோன்றியானே அனைத்துக்கும் வல்ல தேவன்
பொற்புதத் திடன்கொண் டென்முன் ஓழுதிச்சற் குணமேபூண்ட
நிற்குமென் னுடன்படிக்கை நமக்கிடை நேரவைப்பேன்.

அஉ

பெருந்திர ளாகவுன்னைப் பெருகச்செய் திடுவென்றான்
வருந்தி லபிராங்கேட்டு வணக்கமாத் திருமுன வீழ்ந்தான்
திடும்பவும் பலசாதிக்குப் பிதாவெனத் திகழ்வையென்றே
பொருந்திய வுடன்படிக்கை கினக்கியான் பொருத்தவைத்தேன்.

அக

மிகும்பல சாதித்தந்தை யாவுளை விதித்தவாற்றாற்
றகும்பெய ரினியுணக்கிற் காபிர காமாத்தக்க
கருத்திரு வினங்கும்வைப்பில் கனியுனை விருத்தியாக்கித்
தொகும்பல சாதியுன்பாற் றோன்றவும் புரிவவனறே. அச

மன்னவர் தாமுமுனறன் மரபினி லுதயமாவார்
நின்னுட னின்பிறகு நின்குலத்தவர்க்குந் தேவாய்
மன்னுவ லென்னும்வாக்கை யெனக்குமுன் றனக்குமற்றுன்
பின்னரெத் தலைமுறைக்கும் நிதநிலை பெறச்செய்வேனே. அடு

இதரனே யாய்நீ தங்கு மிக்கானன் முழுதமேயுன
னுதரமு தெடுத்துத்தோன்று முனதுசந் ததியார்க்கெல்லாம்
நிதமுறு காணியாக கேர்விப்பே னவாஉட்கெல்லாம்
இதமுறு தேவனாக யென்றுய்யா னிருப்பன்மாதோ. அச

நிகழ்த்துடன் படிக்கையையும் வழிவழி நின்பிறற்றோன்றும்
தகப்பெறு மரபினோநந் தவறறக் கைக்கொள்வீரால்
இகத்துறம் பாலதாரு மெத்தவாண் மகவென்றாலுஞ்
செகத்திலக் கிரமாஞ்சரம் மாமிசஞ் சிதைத்தல்வேண்டும். அள

இன்னதே யெனக்குமீண்டு துமக்குமெய் துடன்படிக்கை
தன்னதா மடையாளந்தான் தலைமுறை தோறுதும்மில்
மன்னிய சிறுருங்கையில் வான்பொருள் கொடுத்துக்கொள்ளும்
அன்னிய மகாருமாகு மனைவர்க்கும் விதியிதாமே. அஅ

நிருத்தரு மைந்தன்பாரிற் செந்நமா யெட்டாநாளில்
வீருத்தசே தனத்தையெய்த றவறற வேண்டற்பாற்றும்
கருத்தற வெய்துறானேற் சுற்பனை கூடக்குமாற்றாற்
பெருததன் குலத்தினின்றும் பிரிப்புறக் கடவனன்றே. அக

(வேறு) உரைக்குஞ்சொ லின்னமுங்கே ஞன்றேவி நாமயிந்நான்
வரைக்குஞ்சா ராயென்று வழங்கியதா லினியவட்குத்
தரைக்கண்பேர் சாராளத் தையலையா சீர்வதித்தே
இரைக்குஞ்சொன் மழலைமகன் யானவனா லுணக்கருந்வேன். கூ0

சாயாத சீருடைய தையலவன் சாதிகட்குத்
தாயாக மேவவுமித் தரைவேந்த ரவன்வழியா
யேயாங்கு தோன்றவுமா சீர்வதிப்பே னெனவினங்கும்
மாயாத பெருமகிமை மன்னுபரன் வருத்தானே. கூக

உரைத்தமொழி கேட்டன்ன னோங்குபெரு வணக்கமுடன்
தரைக்கணிறை முன்வீழ்ந்து தானகைத்து நூற்றாண்டு
வரைக்குமுதிர்ந் தோனபெறுமோ மகவகவை தொண்ணூறாய்
கரைக்குமுது சாராய்சேய் நல்குவனோ வெனநினைத்தான். கூஉ

எண்ணியவ்வா ருபிரகாமம்பெருமான்றனைகோக்கி
அண்ணலே யின்டிசும வேலென்ன அறைதரும்பேர்

கண்ணியுறு கின்றவொரு கன்மைந்த னுளனேயிம்
மண்ணிலவன் வாழ்வெய்த வேண்டிமே யெனவருத்தான்.

க௭

இன்னமொழி யாபிரகா மிசைத்தபொழு திறைநோக்கி
நின்னுயர்கா தவிசாராள நினக்குமக வொன்றீசான்
அன்னவனை யிசாக்கென் றழைப்பையென துடன்படிக்கை
தன்னையன வரதமவன் றனக்கும் சந்ததிக்குமுய்ப்பேன்.

க௮

ஈண்டுதகும் பத்தியுட னிசமவே லினைக்குறித்து
வேண்டெல்செய் தனிகேட்டேன் விளம்பக்கே ளன்னவனை
மாண்டகவா சீர்வதித்து மற்றன்னான் மிசத்தழைத்து
நீண்டபுவி யினிந்பெருகி வாழ்வெய்த நேருவிப்பேன்.

க௯

நேராய குணமுடையோய் கிகழ்த்தவிண்ணுங் கேட்பாய்நீ
ஈராறு பிரபுக்க டம்மையவ னினிதளிப்பான்
ஓராயன் வைவ்வழியா யொருபெரிய சாதியினைச்
சீராரம் புவியிடத்தே கிறத்திருக்கச் செய்தருள்வேன்.

க௯

மன்னுமுடன் படிக்கைதனை வருகின்ற வர்ச்சரத்தில்
இன்னதொரு காவத்துன் னில்லவளீன் றிமீசாக்
கென்னுமக னிடத்தினில்யா னேற்படுத்து வேனென்ற
அன்னவன்றன் பாலினின்றே அமலனெழுந் தருவினனே.

க௯

இன்னதன்பி னாபிரகா மிசமவே லுடன்றன்னிற்
றன்னிலுதித் துள்ளசிறார் தமக்குள்ளும் விவைக்குக்கொண்
டன்னவர்க டமக்குள்ளும் ஆண்மக்க ளெவர்க்குமையன்
பன்னியசொற் படிவிருத்த சேதனத்தைப் பண்ணினனே.

க௯

மேதகவங் காபிரகாம் விருத்தசே தனம்பெறும்போ
தோதகவை தொண்ணுரே டொன்பொகாங் கவனீன்ற
காதலற்குப் பதின்மூன்றாக் கடவுளருள் மொழிப்படியே
பேதமற விருவோரு மொருதினத்திற் பெற்றனரே.

க௯

சமமேவு வலிபடைத்துக் காவலரோ டாகவத்தில்
அமரேறி யிகல்கடிந்த ஆபிரகா முய்வுபெறச்
சமமேது மற்றபெருந் தற்பரண்மீ ளவுமவற்கு
மமரேயின் சமபூமி தனிற்காட்சி வழங்கினனே.

க௯

ஆங்கொருநாட் டான்வதியு மகன்பாடி வாசலிலே
ஒங்குபுக ழாபிரகா முட்டணமாம் போகிருந்து
தேங்கமல மனையவிழி திறந்தெகிரே கோக்குதலும்
பாக்குறவா டவர்பூவார் கிற்கவெதிந் பார்த்தானே.

க௯

காடியபே ரன்பொடுமுன் கண்ணினரைக் காண்டலுமே
பாடியசன் வாயினின்று பத்தியுட னாபிரகாம்
தீயநில னுறவணங்கி யுயர்வுடையீ ரெனக்கருள
நீடியஅன் புறிலென்னை நீக்கற்க வென்றிரத்தான்

க௯

வருமனியேன் புனல்கொண்டு வருவவடி மலர்வனக்கித்
தருகிழலி லினைப்பற்றித் தங்குலீ ரிங்கடையி
னெருதுணியும் பசிதணிய வுண்டதன்பின் போதருவீர்
பொருவரியீ ரிதற்காவே போந்திரென் பாவென்றான்

406

கன்றெனவன் னவரிசைந்து கவின்றபடி செய்கென
ஒன்றியவன் புடனவனு மேடித்தன் பானபத்தில்
யின்றனையங் செகிர்நோக்கி மெல்விடிமுந் நாழிகொண்டு
சென்றதனைப் பிசைந்தடைகன் செய்திடுக விரைவிலென்றான்

407

இருகிரையு ளோடிநல்ல இனங்கன்றென் றினைப்பிடித்து
வருபணிகேட் பவன்கையி லடுதியென வருத்தித்தான்
விரைவினிஷ்ட டவனீந்தான் வெண்ணெய்பா லத்தடிபூண்
தருகிழலி லவர்முனிட்டுத் தான்மருங்கி னின்றானே.

408

உண்டனரநங் கவர்களவ்வா றுண்ணுகின்ற போதத்தே
திண்டிறலா பிரகாமாஞ் செய்யவனை கோக்கிரிசு ளரில்
லொண்டொடியான் டையளென்றார் பானயத்தினுள்ளென்றான்
மண்டருளா லிறைவனவரீ மகிழ்வுறவாய் மலர்ந்தானே.

409

கின்மலன்வாய் மலர்ந்தருளி நினைமனைக் கிழத்தியெனும்
பொன்மருவு சந்நுள்ளபாற் புதல்வனுதித் திடும்போதில்
உன்மருங்கி னரிச்சயமா வுறுவலென்றான் வாயிலிலே
பின்மருவி கின்றவந்தப் பெண்ணரசுக் கேட்டுகின்றான்.

410

செய்யவர்க ளிருவோருந் தீர்க்காயு ஞ்நடையவராய்
வையகத்தில் முதுமைபெற்று வைகினர்கள் சாராளாந்
தையலுக்கில் விலக்கமுமே தணந்தாயிற் றன்னதினூல்
பையநகைத் துளத்தினெடுஞ் சின்மாற்றம் பகர்ந்தனளே.

411

விருத்தையா யுறையேற்கு மேவுபின்பம் வினைந்திடமோ
விருத்தனே யெங்கொளுந் நென்றனனால் விமலனப்போ
தருத்திபெறு மவன்மகிணற் கரிவைதான் முதியவனா
யிருத்தலினூல் மகப்பெறுவ தெங்கனென நகைப்பதென்றே.

412

சிற்பரளு வியற்றுவதற் கரிதான செயலுமுண்டோ
பொற்பமரு முன்மனையான் பூங்கருப்பத் தினிற்குமரன்
உற்பவமாம் போதளவில் உரைத்தபடி யீன்றெவல்
நற்புதல்வன் றனைச்சாரான் நங்குவளப் பொழுதென்றான்.

413

மெச்சபெருந் தகைசான்ற மேலவன்சொற் கேட்டலுமே
அச்சமுற்று யானகைத்த தில்லையென்ற ளாயிழையான்
கைச்சதவ றுரைக்கின்றாய் காரிகைகீ நகைத்தனையென்
றுச்சமுறும் பெருஞான முடையபிரா னுரைத்தகன்றான்.

414

மூதோர்க ளாகியவம் மூவர்களு மெழுந்தபின்பு
சோதோமின் திசைகோக்கத் தொடர்ந்துவழி விட்டனுப்பத்

தீதோருஞ் சிந்தையில்லாச் செவ்வியனுஞ் சென்றனைப்
போதோவில் பெருங்கருணைப் புக்கவனல் வருன்கூர்த்தே.

ககஉ

யானியற்றுங் காரியத்தை யிவர்க்குமறைத் திடலாமோ
மானிலதில் மஃதான உலகெழுமோர் பெருஞ்சாதி
கோளியனபா னின்றவரு மிவன்வழியாக் குகலயத்தின்
மேனிலவு சாதியெல்லாம் மிகுமாசி மேவுவவே.

கக௩

தனக்குதவு வாக்கையையன் தவறாது நிறைவேற்ற
மனக்கொடுபின் சந்ததிக்கும் மனையினர்க்கு மாபிரகாம்
நினைத்தபடி பணிப்பவவர் நீதிநியா யம்புரிந்து
தனிப்பரன்றன் வழிகாத்து நடப்பரெனல் தனையறிவேன்.

கக௪

என்றுரைத்து மீளவுமங் கிறைசோதோங் கோமோரா
நின்றவரு மோலமிக் கெடிதாகு மவற்றினுள்ள
துன்பெரும் பாவமிகக் கொடித்தனாற் றெடர்ந்தக்கு
சென்றுபுகுந் தனையசெயல் பார்ப்பலென்றுஞ் செப்பினேன்.

கக௫

சொன்னபொழு தப்புருடர் சோதோமின் றிசைநோக்கி
முன்னடந்தா ராபிரகாம் முழுமுதலின் முன்புநின்றான்
அன்னபரனருகருண்ணி யையனே தீயருடன்
மன்னியநல் லோர்களை யு மழிப்பையோ வகுப்பாயே.

கக௬

ஐம்பதுபேர் சன்மார்க்கர் அவருளரே லவர்க்காவல்
வெம்பதியை யழியாமல் விட்டுவிட லாகாதோ
வம்புபுரி தீயருக்காத் துயரையும் வதைத்திடுதல்
எம்பெருமான் துரமதா வீருக்குமது நினக்காமே.

கக௭

சன்மார்க்க ரானோரின் தக்களுக்குச் சமமாகத்
துன்மார்க்கர் தமைடத்தல் துரமுனக் கேயாகும்
சென்மார்க்க முழுப்புவிக்குஞ் சிறந்தநியா யாதிபதி
தன்மார்க்க முழுநீதி தவறாக விடுவகொலென்றான்.

கக௮

செய்யவனப் படிவேண்டத் தேவனவன் றனைநோக்கித்
துய்யவர்க ளோம்பதின்மர் துலக்கமுறக் காணிலந்த
வெய்யதலத் தவனையெல்லாம் மேவுமவர் தமக்காக
சையவழி யாதுய்ய விடுவலென நவ்ன்றானே.

கக௯

ஐயவளி யேன்துகளுஞ் சாப்பருமொப் பாமெனினுந்
துய்யவனே ஷானுடனே பேசுதற்குத் துணித்தற்றேன்
செய்யவரைம் பதின்மர்தொகைக் கைவர்குன்றிற் செப்பியவந்
கொய்யகுறைக் கனைவரையும் தூறுதனுங் கருத்தாமோ.

க௨௦

சாற்றுகவென் தவன்வினவத் தற்பரனு மெதிர்நோக்கி
சாற்பதின்ம ருடனாவர் நல்லோரை யந்தகரின்
பாற்பொருந்தக் கண்டக்காற் பற்றுனவன் னவர்பொருட்டாச்
சேற்றமுட னனைவரையுஞ் சிதையாதே விடுவலென்றான்.

க௨௧

ஐயெண்மர் கல்லவர்க ளங்கிருக்கக் காண்பதுண்டேல்
வெய்யவர்க்கா வவர்களையும் வீப்பையோ வெனவினவ
ஐயெண்மர் கல்லவரை யங்குகண்டால் அனைவரையும்
கையச்செற் றிமொறு காண்செய்வ தில்லையென்றான். கஉ௨

ஒப்பறமெய் யப்புதன மொருவனே கோபமுறேல்
முப்பதுபே ரங்கிருக்கக் கண்டாலோ மொழிகென
அப்பதியில் முப்பதுகல் லவரிருக்கக் காண்பதண்டேல்
தப்பிலர்க்கா வனைவரையுஞ்-சங்கரியே'னென்றுரைத்தான். கஉ௩

ஒருபொருளே யினுமடியே னுன்னுடன்பே சத்தனின்தேன்
இருபதுகல் லோரையங்கே கண்டாலோ வெனவினவத்
திரும்பு மிருபதுபேர் திகழினவர் முகத்துக்காப்
பெருககரைத் தொலைப்பதில்லை யென்றனனெம் பெருமானே. கஉ௪

எங்கோமான் கோபமுறேல் இன்னுமொருக் கால்வினவ்
அக்கேசல் வகர்பதின்மர் அமர்ந்தாலோ வறைதியென
கங்காத லுடையபத்து கல்லோரை யங்குகண்டால்
உங்காருந் துயரமுற ஒருங்கழியே னென்றானே. கஉ௫

ஆசில்பெருத் தனிமுதல்வ னப்பொழுதக் கவ்வாறு
பேசுமுடிந் ததன்பின்பத் தலத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்தகன்றான்
மாசில்புரன் திருக்கருணை வாரிபடிந் தாபிரகாம்
தேசிலகு தன்பாடி மருவுதற்குத் திரும்பினனே. கஉ௬

(வேறு) மாஸ்யுறுங் காலையினில் வானவன்றன் றாதர் வந்திருவர் சோ
தோமில் மருவினர்க ளந்த
வேலையினி லந்நகர வாயிலிடை லோத்து மேவியிருத் தனன்கண்டு தாவி
யெதிர் கொண்டு
காலையெதி றுறகோக்கித் தரைமட்டுங் குனிந்து கனிதூங்கப் பணிந்தெழு
ந்து பெரியோன் சிற்றிற்
பாலையடைந் தடிவினக்கி யிராத்தங்கி காளைப் படர்தருக வுதயமதி லென
ப்பரவி கின்றான். கஉ௭

அங்கவர்க ணின்மனையி லணுகுதற்கு விழையோம் அன்முழுதம் யாங்க
ளிந்த வீதியினி னகத்தே
தங்குவமென் றோதினர்கள் சாலவகன் வருடித் தாழ்ந்திரந்து வேண்டக
வர் சம்மதித்துப் புருந்தார்
பொங்குபுளிப் பற்றவப்பம் புசித்தனர்க டியில்கண் பொருந்துமுன மி
ளாளுமுதல் முதியோர்கள் வரைக்கும்
எங்குமந்த நகரிலுள்ள யாருமெந்தத் திக்கும் இருந்துவந்து லோத்துறையு
மில்லைவனே வுற்றார். கஉ௮

இவ்வாறு வளைந்தவர்க ளிலோத்தையெதிர் கடவி இன்றிரவி னின்னிலில்
வந் திடுமனித ரெங்கே
அவ்வோர்க டமையாங்க ளறிந்துகொள கம்பால் அழைத்துவெளி யினிற்
கொண்டு வருகவேன வறைந்தார்

ஒவ்வாத வாறவர்க ளோதுவதை யுணர்ந்தே உத்தமனங் கவர்பாலில் வெளியில்வர் லுற்றுச்

செவ்வோர்க டமைப்புரக்குஞ் சிந்தையின னதனூற் செறியுமனைக் கதவமதைச் சிக்கவடைத் திட்டான. க௭௧

அடைத்துநின்று துணைவீரர் ஆ! அன்ன செய்கை அவர்களுக்குப் புரியற்க சணவாமுக மறிபாப்

படைக்கணினங் கன்னியிரு பாலகிக ளீண்டென் பாலிலுள ரவர்களைது ம்பால்வெளியில் விடுவேன்

கிடைத்தவுட னவர்களுக்கு விழைந்தபடி செய்வீர் கேண்மினிந்த மனித ரென்னிற் றாழ்வாரக் கீழுன

புடைக்கணடை வற்றவர்கள் அதனான் னவர்க்குப் புரியற்க வொருதி வ்கு மெனப்போற்றி நின்றான். க௭௦

போற்றியசொற் கேட்டவுட னவர்கெருண்டு போரீ புக்கொதுங்கு மந்தியனோ போந்தெமக்கு கீதி

சாற்றமுதிபதியாகு மவர்களிலுந் தீமை சாலவுண் கேவாங்க டருவமென நெருக்கித்

தோற்றுகின்ற வேகமொடு தொடர்ந்துகத வுடைக்கத் தொடங்கினர்க ளுள்ளிருந்த தூயர்கையை கீட்டி

ஆற்றுபுக முடையவனை யகத்தியுத்துக் கதவம் அடைத்தனைவ ரம்பகமுங் குருடாக்கினரே. க௭௧

ஈங்கிவர்கண் மணப்போலக் குருடாயில்வாயி வினைத்தேடி யினைத்தார்க ளுலோத்தினுக்கிம் மேலோர்

தீங்குமிகு மித்தலத்தி னோலமிறை திருமுன் சென்றுறவி னழிக்கவெனச் செப்பியெமை விடுத்தான்

பாங்குறவிங் குனக்குரியர் யாருமுளர் கொல்லோ பகருமரு மக்கனொடு பாலகிகள் மைந்தர்

ஒங்குபொருள் மற்றுளவு மொருங்குகொண்டிப் பொழுதே ஓடியகன் றிகவென உரைத்தனர் க ளன்றே. க௭௨

பகருமொழி கேட்டவுட னவனெழுந்து போய்த்தன் பாலகிகட் குரியோரைப் பார்த்தமலன் முனிந்திந்

கசரமதை யழிக்குமிங்கு ணண்ணாது பிறிதோர் நாட்டினிடை கண்ணியுய் ய காடியெழு மென்றான்

புகரறுமுத் தமன்னு புகன்றமொழி யவாகருப புனமையறு பரிகாசம் போற்றோன்று மாற்றல்

கிசறமெம் பெருமான்றன் முனிவ்தனி னீரும் கெடியவர்கள் போல்முடிய நின்றனர் நம்பாதே. க௭௩

ஒங்குபக லுதிப்பனவி லிறையவன்றன் னூதர் உலோத்தைமுக கோக்கியிந்த உறுகர்க்கு வருயித்

தீங்குமிகு தண்டனைக்குத் தப்பியுய்யு மாறுன் தேவியையும் புத்திரிக ளிருவரையுஞ் சேரப்

பாக்கில்வரு மாறழைத்துப் படர்கவென்று துரிதப் படுத்தினர்க ளவனாக்
கு பாணித்து கின்றான்

தேங்குபர ஞானானி னுலவர்கடம்மைச் செங்கையிடித் தந்துதர் கசர்ப்புற
ம்பர் சேர்த்தார். க௭௪

முன்னிட்டு வெளியிலவர் முடுகுதலும் லோத்தின் முகமதனை கோக்கி
யையன் அகமருவுமளியால்

உன்னிட்ட முதுமனைவி யொமெக்க னோடும் உயிர்பிழைக்கு மாறுவிரை
ந் தோடியுய்வு பெறுநீ

பின்னிட்டு கோக்கலிந்தச் சமபூமி தனிலெப் பேரிடத்துந் தங்கல்மலைக்
கோடியங்கு பிழைநீ

பன்னிட்ட மொழிகடந்து நிற்பையெனில் காசப் படுகையென வப்பொ
முது பற்றினொடு பகர்ந்தான். க௭௫

பகருமொழி கேட்டவனொப் பற்றபெருந் தகைசால் பண்ணவனைப்பார்
த்தாவப் படியல்ல விறையே

புகரில்விழி யருளுதவி யென்னாவி புரந்து போற்றுகிருந் கருணையெ
ன் மேற்பெருகப் புரிந்தாய்

சிகரகிரி தனக்கோட்டஞ் செலற்கரிது காசஞ் செலவுறவு மெனதாவி சிறை
தரவுங் கடும்

ககரமொரு கிறியதயல் கண்ணுகின்ற தங்கே னானோடிப் பிழைத்திருக்க ந
ல்குவிடை யென்றான். க௭௬

இங்கவனில் வாறுரைக்க இறைகோக்கி யவனை இன்றிந்தக்காரியத்து மு
ன்முகத்தைப் பார்த்தேன்

அங்கணுகி நீசெரு மளவுமொன்றுஞ் செய்யேன் அவ்விடத்துக் கோடியு
யி ருய்கவென வறைந்தான்

துங்கமுறு காரணமற் றிதனாலத் தொல்லூர் சோவாரென் றொருநாமஞ் கு
டியது லோத்து

புங்கவன்சொற் படியோடிப் புகுந்திடுமவ் வளவிற் பூருவதிக் கின்றிகர
ண ரூரியனும் பொலிந்தான். க௭௭

குதாரு முளத்தினொடு தீதாருஞ்செயலே தொடங்கிநிதம் புரிந்துதனக் க
டங்கிலவர் மேலே

மாதோயில் பெருந்தகைநின் மலமூர்த்தி கோபம் மருவமிசச் சிவந்தபெ
ருந் திருபயன மெனவுஞ்

சோதோமை முதலான துன்னகர்கள் முழுதூஞ் சுடுவதற்கு வானினின்று
தோன்றுதழ லெனவும்

மீதோவி லிருள்கடந்த வெங்கிரண சோதி விண்ணின்மணி மண்ணொளிர
மேவியதும்னனோ. க௭௮

வந்துததி ரெழுந்ததன்பின் வல்லபரன் சோதோம் வயங்குகொம ராவெ
ன்ன வழங்குபதி களின்மேற் .

கத்தகமு மக்கினியும் வானினின்று பொழியக் கற்பித்தந் கரணத்துஞ்
சமபூமி முழுதும்

அந்தக ரத்தவர்கள் அனாவோரு நிலமேல் அங்குள்ள பயினைத்து மழிக்
தொழியக் கவிழ்த்தான்
முத்துபரம் பொருளை நெஞ்சில் முன்னாத்தன்னவற்கு முகிலர்க்காகியவர்
யாவர்முடியாதார். கசக

பின்னாக நோக்கலெனப் பெருமுதல்வன் றனக்குப் பேசியசொன் மதி
யாமற் பொருளாசை பெரிதே
முன்னாக நின்றதன்ன லோத்தின்பின் முகெும் மொய்த்தகுழன் முகிலரி
கொள் மைத்தவிழி மனையான்
நன்னாக முறப்புக்கையு மண்சிகையு நண்ணி நகரழியு மதைத்திரும்பி நா
டியெதிர் பார்த்துத்
தன்னாக முழுதுமுப்புத் தறியாகிமேலாந் தக்கபரன் வல்லமையைத் தான்
விளக்கி னானே. கசப

செய்யபக லுதித்ததன்பின் ஆபிரகாந் தேவின் திருமுன்பு தானின்ற இட
மதனிற் சேர்த்து
வெய்யநக ரங்கையு மேயசமனான வியன்பூமி முழுவதையும் மேல்கோக்
கிப் பார்த்தே
மொய்யமுல்கொள் சுள்ளையொத்து. மூடுபுகை கண்டான் முதல்வனவன்
றனைநினைந்து லோத்தைமுது நகர்கள்
நையவழித் திமொங்க ணழியாது விலக்கி நவையறவுய் திடவனுப்பி
நனிகருணை செய்தான். கசக

(வேறு) புகரறலோத்து புகுந்தடைவுற்ற
நகரடைதற்குள நண்ணுபயத்தால்
பகரிருபாலகி மாரொடுபாழிச்
சிகரநெடுக்கிரி சேர்ந்தனனன்றே. கசஉ

மால்வரைதன்னில் மரீஇயொருமுளையி
பாலவர்வாழ்வு பயின்றிடுபோழ்தில்
சால்புறமேவிய லோத்தருடெளவை
வேல்விழிமேவியை யானைவிளித்தே. கசந

எந்தையுமோமுதி யானிகமீதே
முந்துமுறைப்படி யெம்மைமுயங்க
வந்திமொறொரு மகிணருமில்லை
எந்தவிதத்துறு மெம்மரபினியே. கசச

இதமுறநங்குல மெய்திதேற்கே
மதுவினையெந்தை மயங்குறலுட்டிப்
புதுமணமெய்துபு புவனியிலவனாள்
திதமுறுமோர்வகை செய்குவமென்னு. கசடு

அன்றிரவின்கண் ணதிகிராட்சந்
தன்றியவம்மது தய்த்திட லுட்டிச்
சென்றனைவுற்றனன் சேர்ந்ததுமுதலா
வொன்றுமுணர்ந்தில னுண்மறவில்வான். கசச

பிற்பையகானவன் பின்னையையீயும்
இற்றையகங்குலி னின்மதியூட்டி
மற்றிவனெக்தையை மருவுகவென்றே
சொற்றன்னன்னவன் சொற்குளமொத்தே.

கசவு

தாதையொடன்றவன் சயனமணைந்தான்
பேதையணைந்தது மற்றுளபிறவும்
மூதுணர்வோனுணர் வற்றிலன்மொழியும்
கோதையர்க்கரு வயினிடைகொண்டார்.

கசஅ

மூத்தவளீன்றிடு மாமகன்மோவாய்
ஏத்துறுமோவா பியர்மரபுக்கு
மாத்தருசீர்முத லாமவன்மரபோர்
கோத்திரைமீது குலாவுவரின்னும்

கசக

பின்னவளாக்கொரு பின்னையையகங்கு
பென்னமியென்றொரு பேரினைவிட்டான்
அன்னவனம்மோ னியர்குலமுதலாம்
இன்னமுமக்குல மெய்துறுமன்றே.

கச௦

(வேறு) அன்றது போனபி னாபிர காமவ் வகனின்நே
தென்றிசை போய்விரி காதே சுடனெதிர் செறிஞராம்
பொன்றிக னாடுக டம்மிடை வைகல் புரிந்தானால்
சென்றுயர் கேரார் ககரினு மாங்கு செறிந்தற்றான்.

கச௧

ஆதர வோடுறை தன்மனை யாடனை யங்கனவன்
மேதரு பின்னவ னென்றதனால் வியனாட்டார்
ஆதிப னாகிய போர்கெழு வன்றிற லபிமேலேக்
கோதுயர் மின்னர சைத்தன தில்லிடை யுறுவித்தான்.

கச௨

அன்றுறு கங்கு லிடைக்கன விற்பா னபிமேலேக்
கென்றுள பூபதி யின்பதி யெய்தியி வேந்திழைநிற்
கொன்றிடு மேதொரு வற்கிவ னூற்ற குடும்பினியா
மென்றன னாதலி னன்னவளைத்தொட வெண்ணிலனாய்.

கச௩

ஆதிப னாமவ னப்பொழு தையனை யவனோக்கி
நீதியி னாலுயர் சாதியை மாய்க்க நினைப்பாயோ
போதிவ டங்கையெ னாலிவ னிக்கு டுகன்றிலனோ
ஒதில னோவிவன் முன்னவ னென்ன வுவன்றனையே

கச௪

துய்ய மனக்கொடு சுத்தமுறுங்கர மதனோடும்
செய்துள தென்றன னவனிறையோனித தேர்வலியான்
வெய்ய பவத்தை யெனக்கு விரோத மிகச்செய்யா
துய்ய விடத்தடை செய்தவ னைத்தொட வொட்டிலனே.

கச௫

(வேறு) கேருமானுடன் தேவியையீவிடு
சேருலாமவன் தீர்க்கதரிசியே

பேருலாமுனக் காகப்பிரார்த்திப்பான்
பாருணீடு பரிவொடுமுய்வையே.

கடுக

மின்னையின்று விடாயெனில் கீயுமற்
றுன்னையுற்றுள யாருமொருங்குறத்
துன்னுமாவி தொலைந்திடுவீரறி
என்னுமாறு மிசைத்தனனென்பவே.

கடு௭

விடியற்போதயி மேலெக்கெழுந்துசொற்
படிசெயெந்தப் பணிவிடைகாரரும்
கடிதினெய்த வழைத்துக்களறிஞன்
அடியராமவ் வனைவருமஞ்சினார்.

கடு௮

அன்னபோதவ னாபிரகாமைக்கூடய்
என்னிதிங்ந னெனக்குமரசக்கும்
துன்னுபாவந் துடரச்செயவுனக்
குன்னுதிமை யெதனையுஞற்றினேன்.

கடு௯

செயத்தகாதன செய்தனையிப்படி
இயற்றுதற்குறு காரணம் யாதெனப்
பயக்குந்தெய்வ பயமின்றிக் கென்னிலாள்
மயக்கிலென்னை வதைப்பரென்றஞ்சினேன்

க௭௦

தையலானென் சகோதரியென்றல்லெய்
ஐயனென்றிரு லோருக்குமன்னேவே
றுய்யுமாறு மணஞ்செய்துவந்துளேன்
செய்யநாயகி யாயெனைச் சேர்ந்துளான்.

க௭௧

அங்கெணந்தை யகரின்றழைத்தெனை
இங்குமங்கு மெழுந்தனுக்கென்னவே
புங்கவன்முன் புக்கன்றனேகுழி
யெங்குமேயிவ னேகினனாதலால்

க௭௨

வகுமெந்த இடத்துஞ்சகோதரி
யாகுநீயெனக் கென்ன அறைவுறாப்
பாகுபோன்மொழிப் பாவையன்னாயெனக்
காகுநன்மை யளித்தியென்றேனென்றான்.

க௭௩

அன்னகாலையி லாபிரகாமுக்கு
மன்னுமாடுகள் மாடுகளேவலிற்
றுன்னுமாண்பெண் டொழும்பருமன்பினால்
மன்னனக்கு வழங்கலுற்றானரோ.

க௭௪

தேவியாகிய சேயிழைதன்னையுங்
கூலியன்னவன் கையிற்கொடுத்துன்முன்
ஹிஸுடு முழுதுமமைந்ததால்
மேலிவைகுச வேண்டிழியென்றான்.

க௭௫

பாவைதன்முகம் பார்த்துன்கொழுநற்கு
மேவுமாயிரம் வென்னிகொடுத்துளேன்
பூவைநின்னிற் பொருந்துமெவர்முனும்
யாவர்முன்னு மிவனுன்முகக்காடென்றான்.

ககக

செய்யவாபிரகாமிற் றெரிவைக்கா
நீய்யயமன்னவ னில்லிடைமேவிய
தையலார்க்குக் கருப்பந்தடைசெய்தான்
உய்யஅன்பர்க் குதவுமொருவனே.

ககங

அன்னதண்ட மகன்றிடமேலவன்
ரன்னையாபிர காமிரந்தானன்று
நன்னுதேவருள் பெற்றந்தத் தோகைமார்
நன்னர்மக்களே நல்கினரென்பகே.

ககஅ

(வேறு) வாக்கினால் மனத்தாலெட்ட மட்டிலான் சாராள்மீது
நோக்கினாற் கிருபைசெய்து துவன்றசொற் படியேயன்பு
தேக்கினு ன்னையகாலை செய்யவா பிரகாமுக்குப்
போக்கினு லுயர்ந்தகோலப் பூவையுங் கருக்கொண்டானே.

ககக

தையலர்க் கரசியென்னத் தரும்புகழ்ச் சாராளென்னும்
ஐயதுண் ணிடையாள் கேள்வன் முதிர்ந்துனோ னுமப்போதிற்
துய்யவெம் பெருமாண்சொன்ன காலத்தே சுதனையின்றான்
நுயனம் மகனுக்கீசாக் கெனப்பெய ரறைந்திட்டானே.

கக௦

சந்ததி யென்னுஞ்செல்வந் தகவுறப் படைத்தி லாராய்ச்
சிந்தையி லுவகையின்றித் தினந்தொறுங் கவல்கொண்டுற்றோர்
உந்திய முதுமைதன்னி லொருமகப் பெறிலன் னார்க்கு
வந்திடு மகிழ்ச்சிக்கெல்லை வகுக்கலா மளவிற்குமோ.

ககக

செப்புமக் குமரன்பாரிற் செனனமா யெட்டாகாளில்
அப்பெருந் தாதைதேவ னமைத்தகற் பனைபேரலாக்கே
சுப்பறத் தரும்விருத்த சேதனச் சடங்குந் தந்தான்
ஒப்பிலன் வயதுநூறு யுளன்மக னுதித்தபோதே.

ககஉ

அன்பினில் முதிர்ந்தகேள்வ னாயுளில் முதிர்ந்தகாலை
நன்பெருங் குமரன்றன்னை நல்கினேன் யானிவ்வாறே
இன்பொடு கைக்கத்தேவ னியற்றின னிதனைக்கேட்ட
மன்பதைத் தொகுதியாவு மென்னொடு கைகப்பமாதோ.

ககங

ஆர்தன் முன்னரும்ரா ராபிர காமைகோக்கி
கேரிறைச் சாராளிந்த நீணிலத் தோர்தன் சேய்க்குப்
பீரினை யூட்டுமென்று பேசிய வவர்களைன்றே
காரினை மருட்டுங்கூந்தல் கனறின னென்பமன்தோ.

ககச

நாதியர் மருங்குந்தாதை தடவரைப் புயமுமீன்ற
மாதினொண் கமலமன்ன வான்கையு நீங்காநுகி

மேதினி களிக்குமாறு விழுத்தக வுதித்தகம்பி *
திதில்வின் பிறையாமென்னத் திருத்தக வளர்த்தா னன்றே. க௭௮

*இம்மகி தலமீடேற்ற மெய்துவித் துறவேதோன்றும்
அம்மகன் வளர்வுற்றோங்கி யாய்முலை மறந்தளானால்
செம்மனச் சிறப்பால் மிக்க தாதையத் தினத்திலாவகே
விம்மிய மகிழ்ச்சியோடும் மிகுவிருந் துதவினானே. க௭௯

எகிப்தவ ளாகுமாகா ரீன்றவக் குமரனாகே
நகைத்ததைச் சாராங்கண்டு நாயகன் தன்னைநோக்கி
அசத்தும் மடிமையாகு மவளொடு மகவை நீக்காய்
இகத்திலென் மகனோடொக்கச் சதந்தர மேலாதென்றான். க௮௦

வடிவிழி மாற்றங்கேட்டு மகவன்பா, லனையசெய்கை
கொடிதென நினைந்தம்மைந்தற் குறித்துளங் கவன்றுநின்றான்
படிமுத லனைத்துமிந்த பண்ணவ னவனைநோக்கி
அடிமையா மவட்குஞ் சேய்க்கு மாகநீ துயரங்கொள்ளேல். க௮௧

மிக்கநின் குலமீசாக்காவ், வினக்கமா மதனாற் சாராள்
தக்கசொல் லனைத்துங்கொள்க வடிமையாந் தையலீன்ற
இக்கவின் மகவுமுன்சே யாதலி னிவனினின்றும்
புக்கொரு சாதிலைப்பிற் பெலவந்திடப் புரிவலென்றான். க௮௨

திருத்தகு மிறைசொற் கேட்டுச் செய்யவன் வைகற்போதில்
அருத்திகொ ண்ணவுக்காகு மப்பொரு டொகுத்திட் டாங்கோர்
துருத்திய னீரோடாகார் தோளிவிட் டவடன்கையிற்
கருத்துறு மகவை நல்கி யேகெனக் களறிவிட்டான். க௮௩

மங்கையு மவன்பானின்று புறப்பட்டு வறிக்கொண் டேகிப்
பொங்கிய பேர்சேபாவின் வனத்திடைப் புகுந்தே யங்கன்
எங்கணு மலைந்து சுற்றித்திரிந்தன ளெய்துந் தாகம்
அங்கறப் பருகுநீரு மவன்கையிற் றொலைந்த தன்றே. க௮௪

கொம்பினுண் ணிடையாணீரங் குறைந்தபின் செடியொன்றின் கீழ்
கம்பியை நிறுத்தியென்சேய் மரிப்பதை நான் பாரேனென்
றம்புபாய் தூரமட்டு மகன்றவ ணிருந்துகொண்டு
வெம்பியே சத்தமிட்டுப் புலம்பினள் வேற்கண் சேப்ப. க௮௫

மேதரு மைந்தன்சத்தம் வின்ணவன் கேட்டான் தேவ
துதுவன் விசம்பி னின்று தோகையைக் கூடியாகாரே
நீதுய ருறலென்னஞ்சேல் நின்மகன் புலம்புகின்ற
ஒதையைக் கருணைமேவு மொப்பிலா முதல்வன் கேட்டான். க௮௬

எழுந்துநீ மகவைக்கையிலேந்துக விவனி னின்றங்
கெழும்பெருஞ் சாநீயொன்று கிளரச்செய் திடுவலென்னு

* இம்மகிதலமீடேற்ற மெய்துவித் துறவேதோன்றும் என்பது இவன் குலத்தில்
இரட்சசர் அவதரிப்பாரென்பது கருதிக் கூறப்பட்டது.

செழுமபுனற கண்ணொன்றப்போ தனையவ டெரியக் கண்டான். கஅச

கண்டன னெழுந்தக்கேகிக் காரிகை துருத்தி யின்னீர்
மொண்டன ணிறைத்து மைந்தற்கூட்டினன் முதலீறில்லா
எண்டருமிறையச் சேயோடிருந்தனன் வளர்ந்தக் கானிற்
றிண்டிதல் வில்வலோனா யம்மகன் சிறந்து வாழ்ந்தான். கஅடு

வன்மைபெற் றன்னான் பாரான் வனத்தினில் வாழுகளில்
அன்னையவ கெகிப்துகாட்டி னாயிழையொருத்தி தன்னை
நன்மனைக்கிழத்தி யாககல்கின ளவளை கேட்டுத்
தன்னுள மகிழ்ச்சிபொங்கத் தங்கினனென்ப மாதோ. கஅசு

(வேறு) கல்லனைய திண்புயத்தா னபிமேலேக் கென்றுரைக்குங் காவல்
வேந்தன்

வெல்லுமடற் பீகோளாம் விறற்சேனா பதிதன்னை விழித்து கோக்கி
அல்லலறும் புகழ்ப்படைத்த ஆபிரகா மெனுமண்ண லகத்து நீபோய்ச்
சொல்லுததறகேயுரியின்மாற்றமனைக்குளதுதுலங்கக்கேண்மோ. கஅவ
மனக்கினியா யவன்பாற்போய் வள்ளலே நின்முயற்சி யாவும் வாய்க்க
உனக்கிறைவான் றுணையெனக்கும் புத்திரர்க்கும் பெளத்திரர்க்கு முஞர்
றேல் வஞ்சம்

நினக்களியேன் புரிந்தபடி யெனக்குமிங்கு நீத்கு நெடியதேசந்
தனக்குமிரு தையபுரியத் தற்பரன்மீ தாணெசெய்து தருகவென்னே கஅஅ

என்றுரைத்தா னவனேகி இசைத்திடலு மாபிரகா மிசைந்துளானால்
அன்றுபுனற் கூடமொன்றை அவ்வேந்தன் னெழுப்பரப கரித்த வாற்றாற்
றுன்றுகுறை யாபிரகாஞ் சொலவேந்தன் யானறியேன் சொற்றாயில்லை
இன்றிதனைக் கேட்டதல்லால் இதற்குமுன்யா னிறையறிந்த தில்லையென்
றான். கஅக

அன்னதினத் தாபிரகாம் ஆடுகளும் மாடுகளும் அபிமேலேக்காம்
மன்னவனுக் கீந்தனனில் வாறவர்கள் இசைந்திணக்கம் மருவினாரால்
பின்னரிள மறியாடே முொருபுடையா பிரகாமாம் பெரியோ னுய்த்தான்
மின்னுமுடிவேந்திவனீவிடுத்தவியையெதற்கென்றுவினவினானே. கக0

இக்கூபந்தொட்டவதற்கெனக்கொருசான்றெனவிவற்றை என்செயாலே
தக்கோய்கீ பெறுகவெனத் தராபதிக்கன் ருபிரகாஞ் சாற்றலுற்றான்
மிக்கோர்க ளிருவோரும் மேயாணை செய்தவந்த விசேடந்தன்னால்
அக்காமர்பெற்றதலம் பேர்சேபாவாட்பெயர்பெற்றமர்ந்ததன்றே. ககக

இசையுமுடன் படிக்கையின்பின் இறையோனும் பீகோளும் பெலிஸ்
தர்காட்டின்

திசையணுக வெழுந்துசென்றார் செழுந்தோப்பொன்றுபிரகாஞ்செய்தே
யங்ஙன்

இசைமருவு கித்தியனா மெக்கோமா னுமயிசைத் திறைஞ்சியேத்தி[னே].
வசையறுசீ ரொடுப்பெலிஸ்தர் வனகாட்டில் நெடுக்காலம் வதிந்தான்மன்

தனக்குவமை யில்லாதா னாகதன்பி னாயிரகாந் தண்ணைக்கூவி
உனக்கினிய ஏசுமைந்த னீசாக்கை யுன்னுடனே கூட்டியோங்கும்
வனக்குலஞ்சூழ் மோரியர்தம் வனநாட்டில் மரீஇயவனை யங்கனையான்
நினக்குரைக்கு நெடுங்கிரியிற் சருவாக்க தகனபலி நீதாவென்றான். ௧௯௬

பலிதாவென் றெங்கோமான் பரிசோதித்திடலுமனம் பதையானாகிச்
சொலிசோதி நெடுங்கிரண ரூரிபண்பூ ருவதிகையிற் றலங்காமுன்னர்
பொலிசேணங் கத்தவத்திற் பூட்டியிரண் டினோருரொடும் புதல்வனோடுஞ்
சலீயாது விறகுக்கொடு தனிமுதல்வன் குறித்ததலஞ்சாரப்போனான். ௧௯௭

முந்திவழி செல்லுகையி லாபிரகா மூன்றாநா ணியிந்துநோக்கி
அந்தவயர் தலமதனைத் தூரத்தெண்டினோரு ரானோர்தம்மை
இந்தவிடற் தனிந்கரத்தை நிறுவிநின் பின் யான்கதனோ டேகியங்ஙன்
எந்தைபர ணிணைமலர்த்தா ளிறைஞ்சியிங்கு மீள்வலெனவியம்பியுங்கே.

இடுத்தகனந் தனக்காகு மிந்தனத்தை யீசாக்கின் சிரமேலேற்றிச்
சுடுந்தழலு மாயுதமுங்கொண்டுசென்றான் தொடர்ந்தேருஞ்சுதனப்போது
நெடுத்தகைக்கொடந்தைமுகநோக் தியங்கியுடன்விறகுநீக்கைக்கொண்டாய்
அடுத்தகனந்தனக்குரிய ஆட்டினிளங்குட்டியெங்குண்டறைகவென்றான்.

மைந்தனிலவா றவண்வினவக் கேட்டலுமேயாபிரகாம் மகனேயிங்கன்
எந்தைபிரான் மனக்கேற்ற இளமாட்டுக் குட்டிதெரிந் திடுவெனன்றான்
அந்தவயர் தலத்தவர்க ளனுகியபின் ஆபிரகாமமலற்காங்கே [நே.
செந்தழல்வான்பலியதனைச்செலுத்துதற்கோர் வேதிகையெய்ச்செய்தானன்

தந்தவொரு வேதிகையிற் றகுமீமமீதெக்கித் தனதோர்பேறும்
மைந்தனையுங் கூட்டியதன்மேலாக வைத்தந்த மதலையாவி
சிந்தியுயர் பலிசெலுத்துஞ் சிந்தையுடனாயுதத்தைச் செங்கைசேர்த்தான்
அந்தரநின் றிறைதூத னப்பொழுதாங்கவன்றன்னைக் கூவினானே. ௧௯௮

கூவியவன் தன்னையிவன் மீதுகையை வையெலிக்குமறற்கொன்றும்
நீவினையே னீணிலத்தி லுத்தமர்க்குளுத்தமனாம் நெறியினோனே [ற்கா
தேவினுக்குப்பயந்தொழுஞ்செவ்வியனீ யென்பதின்னெதெளிந்தேனெ
மேவியநின் னோர்மகவாம்விழைவையும்பார்த்திலெயன்றுவினம்பினானே.

சுதனுயிரைத்தொலையெலென்றெங்கோமான்சொலவவனுஞ்சூழநோக்கிப்
பொதுஞ்செடியிற்கோடுசெக்கும்புருவையைப்பின்கண்பெலிபொற்பவீந்து
இதமுறவத் தலத்தின்பேர் யேசோவாயிரென்று னிதனலவெற்பின்
முதல்வனங்கு தான்பார்த்துக்கொள்வனென இதுகாறும்மொழிவார்மாதோ.

செய்யபான்றிருத்தூதன்மறுபடியுந்தெரிசனையாய்ச் சேணின்றந்தத்
தூய்யவனைக்கூவிநின்றோர் சுதனெனவும்பாராமற் றொடர்ந்திவ்வாறு
செய்தனை நீ யாதவினாவு் நனிவிருத்தி சிறக்கவுணைச் செய்தருவேனாவு் [னே.
ஐமயகல்விண் மீள்கடற்சார் மணலிவைபோல் நின்ருலத்தைமலிவிப்பே

தரணியிலநின் ருலத்தவர்தஞ் சத்துருக்கள்வாயில்களைத் தமதாக்கொள்வர்
பரவுநநின் சந்ததியாற் பாருலகிற் பயில்சாதி அனைத்துமாகி

விரவுமென்றென் மேலானை யிட்டேனென் றனக்கையன் விண்டானெ
ன்றான் [ன். ௨௦௧
உரமுடையேன் மகிழ்த்தனைவ ரொடுமிண்டும் பேர்சேபாவுற்றவாழ்த்தா

ஆங்கவற்றின் பின்பொருவ னாபிரகா மிடம்போய்கின் னனுசனாகோர்
பாங்குறையில்க் கானென்பா னுத்தினுடன் பூசென்னும் பாலரோடு
தீக்கிலரார் தனையுதவுங் கேமுனேல் கேசேது நிறலசோவு [௨௦௨
ஒங்குபில்தா சிதிலாபு பெத்தவே லெனுஞ்சுதரை யுயிர்த்தானென்றான்.

இப்பால ரெண்மருக்குட் பெத்தவே லிரேபேக்கா னெனும்பேர்பெற்ற
அப்பானல் விழிமகனை யருளினு னிரேயுமா னாகுமன்னான் [சாம்
துப்பார்செவ் விதன்மனைவே நெருத்திதேபாக் சொற்பெறுகா காந்தா கா
உப்பாலுரோமொகாவினையுமகிழ்ந் துவகையுடனுயிர்த்தானென்றான். ௨௦௩

(வேறு) பாராதி யாவுமருள் பண்ணவனல் லருள்படைத்த
சாரானென் றுரைகெழுபேர்த் தையலிந்த வையதத்திற்
சீராரு நல்லொழுக்கஞ் சேர்ந்தொழுதிச் சீர்த்திபெற்றே
வராகச் செல்வயது தூற்றிருபத் தேழுடைந்தான். ௨௦௪

தப்பிலா நல்லொழுக்கத் தையலவ னவ்வயதில்
ஒப்பிலாக் காணென் றுரைகெழுசீர் வளநாட்டில்
எப்பிரோ னெனுங்கீரி யாத் தர்பா வெனும் பதியில்
வைப்பிலாம் வாழ்வொருவி வானுலகம் படர்ந்தாளே. ௨௦௫

தனக்குயிர்போ லில்வாழ்வு சார்த்தொழுஞ் சாராளாம்
வனக்குயிலின் மொழிப்பூவ வையவாழ் வொருவுதலும்
மனக்கெழுமென் துயரினெடும் வருந்தியிக வாபிரகாம்
புனக்கொடியை நீணர்துநினைத் தவணிமித்தம் புலம்பினனே. ௨௦௬

மணமகடன் னுயிர்பிரிய மனக்கலக்கம் பெரிதுழந்து
ணவனெனு மாபிரகாம் கவன்றுபுலம் புற்றதன்பின்
குணவமதை விட்டெழுந்து குறுகியெத்தின் புத்திரர்பால்
அண்வினனங் கவரிடத்தே குறையிரக்கு மாற்றே. ௨௦௭

ஆங்கணுகி யும்பாலி லங்கியனே யாகிவந்தம்
நீங்குபுற நகர்வாசி யாயுள்ளெனெனக்காகீர்
தீங்ககலக் குணவமதைச் சேர்த்தடக்கம் பண்ணிடதும்
பாங்கரெனக் காகவொரு படுகாடு தருதிரென்றான். ௨௦௮

இவ்வாறு வேண்டதல்கேட் டெத்தினது புத்திரர்கள்
செவ்வாறு பயிலொழுக்கஞ் சிறத்தவனை முக்கோக்கி
எவ்வாழ்வு மிகப்பெருகி இவ்வுகமக்குள் மற்றொருவர்
ஒவ்வாத பெரும்பிரபு உன்னையன்றி வேறுளரோ. ௨௦௯

எமக்குரிய பிரேதவதை எவற்றினுள்ளுஞ் சிறத்ததின் கண்
னுமக்குரிய குணவமதை உற்றடக்கம் பண்ணுகவே

நமக்கினியாய் சவச்சேமம் நயந்துசெவி லெதிராய்நக்
தமக்குளெவ னென்றாலுந் தடைசெய்வ தில்லையென்றார். ௨௧௨

அத்தவுரை கேட்டவரை ஆபிரகா மெழுந்திறைஞ்சி
இந்தவென்பா ஹுபிணத்தை யான்சேமஞ் செய்யவிடந்
தந்தருள வும்முளத்திற் றையயுளதே யாமாகில்
சிந்தையரு ளுடையீர் யான்செப்புதற்குச் செவிதருவீர். ௨௧௩

இசைபெருகுஞ் சோகார்சேய் எப்பிரோன் மன்னிலத்தின்
திசையிலுறும் மக்பேலா வெணுங்குகையைத் தெரிந்துகொள்ள
நசையுடையேன் பெறும்விலைக்கந் நற்குகையைத் தரவெனக்கா
வசையறுசீ ரவனிடத்தில் வேண்டிமென வருத்திநின்றான். ௨௧௪

இத்தகுசொற் கூறுபொழு தெப்பிரோ னெத்தினது
புத்திரருட் புக்கிருந்தோன் எழுந்துதம்மூர் வாயில்புகும்
எத்துமகா ரெல்லோருங் கேட்டிறநின் றெம்மடிகேள்
அத்தகைய நிலமநீனை யளித்திடுவ னினக்கன்றே. ௨௧௫

ஆன்றோயங் குளகுகையு மளிக்கின்றே னெம்மரபோர்
சான்றாக வெனவாங்கு சாற்றினு னாபிரகாந்
தான்றூழ்வொ டனைவார்முனுந் தலைகுனிந்து வணங்கியந்த
ஞான்றாங்க ணவர்கேட்டப நண்பொடுமெப் பிரோன்றன்னை. ௨௧௬

நோக்கியெனக் கருளுதியேல் துவன்றவிலை தருவலென்றான்
மேக்குயரும் புகழுடையோய் நானூறு வெள்ளிவிலை
யாக்குலவு மந்தநில மஃதெனக்கு முனக்குமென்றும்
போக்குறும் குணவமதைப் புதைத்திடுக வங்கெனவே. ௨௧௭

எப்பிரோன் மொழிந்திடலு மெத்தியர்கன் சான்றாகத்
தப்பிலா னிறுத்துவெள்ளி சாற்றியசொற் படியிந்தான்
இப்படியே மமரேயி னெதிராமந் நிலமுமதில்
எப்பயனு மிவனதென ஈங்குறுதி யாகியதே. ௨௧௮

வரங்கள்பல மேலவனால் மன்னியிசை பெற்றோனும்
மரங்குலவு மெபிரோனின் மக்பேலா வெணுங்குகையில்
இரங்குமனத் துயரமொடு மேகியிறந் திடுமனையாள்
திரங்கொளெழின் மேனியினை யதிற்சேமஞ் செய்தானே. ௨௧௯

(வேறு) ஆபிரகாம்செடி தாயுள்முதிர்ந்தான்
சோபிதம் யாலினு மாங்கு துலங்க
வேபிரபாகி யிருந்திடு மாறே
மாபிர போதன் வழங்கினன் மன்றோ. ௨௨௦

அல்லலி லத்தகை ஆபிரகாந் தன்
இல்லக மேவு மெவர்க்கு முதிர்ந்தே
மல்கிய வெவ்வெ வளங்கனின் மீதும்
செல்லும் விசாரணை செய்பவனைக் கூஉய். ௨௨௧

யானுறை கின்றவி காட்டிடை பெய்தும்
மானிகர் வான்வழி மங்கையருஞ்ஞன்
வானவ னெற்குள் மாமகன் வேட்கத்
தேனிகர் வல்வி தெரிந்திட லன்றே. ௨௨௩

என்பெரு காட்டி னிடைப்படர் வற்றென்
நன்குல மீதுள நங்கையர் தம்முட்
பொன்கொடி போலொரு பூவையை யன்றாற்
கன்புறு மாமண மாற்றிட ந்கொள். ௨௨௪

மெய்யுற நீயென் வியன்றொடையின் கீழ்க்
கையினை வைத்துயர் ககன மொடிப்பார்க்
கையனின் மீதுய ராணையை யின்னே
செய்திடு சென்றுரை செய்தன னன்றே. ௨௨௫

அம்மொழி கேட்டவ னந்கர் நங்கை
தும்மலி பொன்னக ரெய்தில மென்றால்
உம்மகன் மீண்டு மொரீஇய நகர்ப்போய்ச்
செம்மினை வேட்டல் செயச்செய லாமோ. ௨௨௬

சொல்லுக வென்றெதிர் சொற்றலு மிக்க
நல்லுணர் யோனு நவின்றிடு மீண்டுஞ்
செல்லுவ தின்றுயர் சிறுவனை யங்கே
புல்லுற வேகொடு போகலை யெண்ணாய். ௨௨௭

எந்தையி னில்லிடை யென்குல நடுநின்
றிந்த நிலத்தெனை யெய்த வழைத்துன்
சந்ததி யார்க்கிது தந்தன னென்றே
முந்துற வாணசெய் முதறுனை யுண்டே. ௨௨௮

வானவ னீயென் மகங்கவண் மன்னுந்
தேனனை யானொரு சேயிழை தன்னை
ஈன முறுதிவ னெய்த வழைக்க
ஊனமி றாதனை யுன்முன் விடுக்கும். ௨௨௯

மாணிழை யுன்பின் வரற்குவ வானேல்
ஆணையை நீவில குற்றிட லாவாய்
யாணர்கொள் மைந்தனை யாதலின் மீண்டுஞ்
சேணுறு மந்ககர் சேர்த்திட லென்றான். ௨௩௦

நெருந லாங்கு நிகழ்த்திய தோர்ந்தே
செருறு நற்பணி செய்பவ னனையகன்
ஊருவ தன்புடை கைதொட லுற்றே
கருந லாணை கொடுத்தன னன்றே. ௨௩௧

அப்படி யச்செய லாகியபின்னர்
ஒப்பில னன்பை யுறந்தகையண்ணல்
இப்புசுழ் மேவெலி யேச ரெனும்பேர்ச்
செப்பமு னோன்வழி செலவிடை யீத்தான்.

(வேறு) வரவணஞ்சே ராபிரகாம் மழுவாணை வழங்கியவன் மணத்துத
னாகியன்னை
னிரவணத்து ளீரைந்து தெரிந்தன் னோன்றன் இரும்பொருளிற் றனதுகை
யி னிடத்ததாக
வீரவலுறு நவற்றினுக்குட் கொள்ளுமாறு வேண்டுகொண் டெழுந்துவ
ழி படர்ந்து மேவி
அரமகச ரீமென்னுந் தேயந்தன்னில் அடல்காகோ ரமர்ந்தலத் தண்ணி
னே. ௨௬௨

ஆங்கணுகி மாஸையாம் போதுதன்னில் அரிவையார்நன் னீர்கொன்ன அணு
கும்போதில்
ஒங்குகார்ப் புறத்தினிலாண் நெற்றதெண்ணீ ருற்றுகறுங் கூபமதை யுவந்
துகண்டே
பாங்கருநீஇ யந்தமணத் துதனன்று பாதைதொழும் செடுந்தூரம் படர்ந்த
சோகம்
நீங்கவதிந் துடன்கொடுபோ மெவற்றிளோடும் செடுங்கழுத்த வினத்தி
னையும் கிறுத்தினின்றான். ௨௬௩

நின்றனையான் தற்பரணை யிறைஞ்சியேத்தி கின்மலனே யாபிரகாந் தன
துதேவே
இன்றடியே னெண்ணிவந்த கருமம்வாய்க்க இனிதுதவி யென்றலைவர் க
ருளையீவாய்
துன்றுபுனர் செழுக்கூப மருங்கினின்றேன் தோயமொண்டு கொடுபோ
கத் தொடர்ந்திந்நாட்டில்
ஒன்றுபல கயலெனநின் துலவுக்கண்ணார் ஒருங்குருழீஇ இம்மாட்டே
யுறுகின்றாரால். ௨௬௪

கறைகெழுவேற் கண்ணியருள் யான்போய்க்கண்டு கடுந்தாக நெனக்குள
து கழியுமாறு
கிறைபுனல்வான் குடஞ்சாய்த்துத் தருகவென்ன நீயுமுனதொட்டைக்கு
முண்மினென்றே
இறையவனீ திருவருளா லீசாக்கென்னு மினொன்றுக்கு வரித்தவிள மலி
லேயன்னான்
அறையவரு னீபுரிவா யதனனியென் னாண்டவனுக் குதவுதயை யறிவே
னென்றான். ௨௬௫

சேகோருஞ் சிங்கையிலா னிவ்வாறெழுதித் திருமுனா பிரகாயின் துணைவரு
ஞ்சேர்
சேகோரு மில்ல்காணாம் கங்கைதானும் கங்குபெத்து வேறுதவு மிரேபேக்
காணாம்

பாகோரு மதாரமொழிக் கன்னியாக்கே பானியம் கொணக்கும்பத் தொண்
மேற்கொண்டு

வாகோரு மடல்வவியோன் பணியாற்சென்ற மணத்தாதன் விழிவுனிக்
மருவினானே. உகக

(வேற) இத்தகைய வித்திரஞ்சேர் கன்னியெய்தி இக்கபமதிவிறங்கித்
தெண்ணீர் மொண்டு

கைத்தலத்திற் றுங்கிவரக்கண்டத்தாதன் காரிகைதன் னெதிரோடிக் கன்
னியின்னே

வைத்தகுடத் தினியபுனல் சிறிதின்னேகீ வழங்குவாய் யான்பருகுமாறெ
ன்றேத

அத்தபருகென விராவிற் குடத்தைக் கையால் அவளிறக்கிப் பருகவவற்
களித்தாளன்றே. உகக

மனமுவந்தல் கவன்றாகந்தணியுமாறு வழங்கியபின் மானையானோக்கி
மற்றுன்

கனகைக்க டமக்குமுண்ணுமளவும் யானே கனவிரதந்தருவலெனக் கள
றியல்லே

தனதுகுடவ கொண்டுசென்று சாலுமட்டுத் தான்முகந்து முகந்துபத்தர்த
ன்னில் வார்த்தான்

அனதுவியந் தவனிறைதன் னெண்ணம்வாய்க்க அருளுமதோவென உறி
ய மெனனியானான். உகஅ

அத்திரிக ணீர்குடித்த பின்பத்தாதன் அரைச்சேக்கல் நிறைப்பசும்பொன்
னதனாற் செய்த

சித்திரஞ்சேர் தொங்கணியுஞ் செங்கைக்கீரைஞ் சேக்கல்நிறைச் செம்
பொன்னின் சரியின்சோடும்

பத்திரஞ்சேர் கன்னியினம் பாவைக்கீத்து பான்மொழியாயார்மகனீ பக
ர்க யாங்கன்

இத்திரஞ்சேர் பொருளொடுந்தைமனையினெய்தி இராத்தங்கவேண்டி
முனதோவென்றான். உகக

தத்துவே லனையகண்ணான் காகோரென்னுத் தக்கோன்மில்க் காங்கயிற்றி
ந் தந்தசீர்கால்

பெத்துவே லுதவுமகன் யாண்மைக் கோலும் பிறவுணவும் பெரிதுளகம்பா
ல் கின்னுன்னம்

கத்துமே விராத்தங்க இடமுண்டென்று வின்றனன்கேட் டவனிறைஞ்
சி டேபுச் சிந்தை

வைத்துமே லவனெண்ணம் வாய்க்கவெங்கோன் மனைசேர்த்தா னென
விறையை வணங்கினானே. உசு

வணங்கிகின்று கின்மலனென் கோமானுக்கு மல்கருஞ் சத்தியமுங் கா
ட்டு மாற்றிந்

தண்கிடுக தில்லையெங்கோன் தனதுதேவன் றுன்றுதிபெற் திகெவெண
ச் சாற்றினான்

அணங்குயருஞ் செழுஞ்சாயல் மயிலுநாணு மனையகன்னி மனையகத்தி
ஹக்கேனோடி

மணங்குருதி வருதாதன் மாட்டாக்குற்ற மாற்றமெல்லாம் மனமகிழ்ந்து
பூத்தினுளே. ௨௪௧

தொங்கணியுங் கைச்சரியுங் காட்டியந்தத் தோகையன மயலணயான்
சொற்றமாற்றம்

அக்கணுறுந் திருத்துணைவ னிலாபாண்கேட்டே அக்கணத்தி லக்கூபத்
தயலினுகே

தங்கலுறு மணத்துதன் றன்பாலோடித் தற்பரளு லாசிபெற்றோ யகத்துவ
மபின்

இக்ககல நிற்பதென்னோ உணக்கு வேண்டும் இடமுளதிக் கெழுகவென
வேகினுளே. ௨௪௨

(வேறு.) இட்டமெய்தி மனையினங்க் னேகலுற்ற போதினே

ஒட்டகங் டமையநீல வுண்கணன் சகோதரன்

கட்டலிழ்த்து வையொடுண்டி கடிதுகல்கி யவனொடுந்

றிட்டயாரு மடிவினக்க நீருமீயலுற்றனன். ௨௪௩

கண்ணியுண்டி கொள்ளவம்மி னம்மொடென்ன வனையனும்

எண்ணிவந்த செய்திசொல்ல வின்றியுண்ண லேனென்றான்

கண்ணிரின்ற யாவுயிங்கு களறுகென்ன நெஞ்சகத்

துண்ணிஹந்து நின்றவெண்ண மோதவே தொடங்கினான். ௨௪௪

ஒப்பிலுந்தை துணைவனில்லி லுற்றதொண்டி னேனியான்

தப்பில்செம்மல் கடவுணல்கு சாலுமாசி தாங்கியிவ்

வைப்பிலண்ண லாகியாடு மாடுவெள்ளி செய்யபொன்

செப்புமேவல் செய்தொறுக்கள் கத்தபங்கன் சேர்ந்துளான். ௨௪௫

அந்தவண்ணல் பன்னிநீடு மாயுள்பெற்ற காலையோர்

மைந்தனல்கி னாளுவந்து வள்ளறன்கை மன்னிய

எந்தமல்கு நிதியுமன்ன இளமகன் றனக்கெனத்

தந்துநெஞ்ச மகிழ்வினோடு தக்கவாழ்வு பெற்றுளான். ௨௪௬

மாசகன்ற சிந்தையண்ணல் வருகவென் றழைத்தேனை

நேசமிக்க மாமகற்கி னீண்கர்க்க ணல்லவென்

தேசமெய்தி யெனதுதந்தை செல்வஞாதி யானமைக்

கேசகங்கை யீகெனக் கிளத்தியாணை கேட்டனன். ௨௪௭

உந்தையாய மங்கையில்கெ னுடனெழுந்து தொடர்வுறக்

சிந்தையின்றி நிற்கலென்ன செய்வலென்ன வள்ளல்யான்

எந்தையாக வுனியிறைஞ்ச மெனதுதேவ னுன்னுடன்

முந்தியங்கோர் தாதனைக் முன்னனுப்பி யருள்செய்வான். ௨௪௮

எம்மனோர்கள் கன்னிதன்னை யீவதில்லை யென்பரேல்

அம்மவாணை துண்ணீங்க லாவையேரு வாபெனச்

செம்மலோத வெய்தியன்ன சேநீர்கொன் கூவல்மாட்

டிம்மருங்கி னின்றுதேவை யென்னுளத் திறைஞ்சினேன். ௨௪௯

எம்பிராணே கோக்கின்று யான்விழைந்து கேட்டவா
றம்பொரு வியன்றபாவை யனையநங்கை யணுகியே
கும்பமோடு நீரமொண்டு கொண்டயானு மொட்டையும்
கெம்புதாசு மாறவுண்ண விரவியிய லுற்றனன். ௨௫௦

அநீனகன்னி தன்னேகோக்கி யானுமார்கொ னீயென
மின்னனாளு மனையபோது தனையெனக்கு விண்டனன்
பொன்னினுய பணிகள்செய்ய பூவைகொன்ன நல்கியான்
இன்னவாறு கருணைசெய்த எம்பிராணே ஏத்தினேன். ௨௫௧

நீருமெங்க ளண்ணலுக்கு சேயமிக்க தயவையுஞ்
சேருமுண்மை தனையுமுய்க்கு மாறுவந்து செய்திரோ
ஒருமாறு செய்கிலீர்கொ லோகிகழ்த்து மிடம்வலஞ்
சாருமெத்திசைக்கணேனும் யானெழுந்து சாருவேன். ௨௫௨

(வேறு.) என்றவன்கூறக்கேட்டே யிலாபானுர் தந்தைதானும்
இன்றிது தேவனாலே யியன்றநற் கருமமாமால்
ஒன்றுகா முரையோங்கன்னி உன்முனிஞ்ஞள் கொண்டேரு
கின்றரு முதல்வன் சேய்க்கிந் நேரிழைமுனையா னென்றார். ௨௫௩

அம்மொழி கேட்டலோடு மனவறு மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
செம்மணத் தூதன்றாழ்ந்து தேவனைத் தொழுது பின்னர்
கைம்மலி வெள்ளி பைம்பொற் கலன்களுந் தூசுகந்த
மைம்மலி குழலினாட்டு வழுங்கினனென்ப மன்னே. ௨௫௪

பினையினே நிகர்க்குமங்கட் பிறைதுதற் கனியாய்ப்பேதை
துணைவனு மாயுக்கொள்ளத் தூதுவன் விசேடமான
துணையறு சிலவற்றீந்தாங் கிட்டநல்லுணவை வாங்கித்
துணைவரு மவர்களோடு முண்டுகண் டியிலஹற்றான். ௨௫௫

விடியலி லனையதூதன் விழித்தெழுந் தெங்கோன்றன்பால்
அடியனே னணுகவினன்னே விடையெனக் கருள்கவென்றான்
கொடியிடை துணைவன் ருயோடையிரு தினமிக்கோதை
கடிமனை யகத்தவைகிப் பின்பெலக் கடவனென்றார். ௨௫௬

உண்ணிக ணசையாலன்னே ரோதுசொற் கேட்டுத் தூதன்
நண்ணிய கருமம்வாய்க்க நாதனின்றதுவு மாற்றார்
பண்ணியல் மொழியாளின்னே படர்வதைத் தடைசெய்யற்க
தண்ணிய தலைவனபால்யான் சார்தர வேண்டிமென்றான். ௨௫௭

சுகத்தினே நிகருமஞ்சொற் றோகையை யவர்கன்கூவிச்
சுகத்திரையுதர் தாயாய்ச் சார்கநின் மாபோரொன்றார்
அசுத்தினில் வாயில்காணி யாக்கொங்க வெனவேவாழ்த்தித்
தகப்பெறு மயிலையன்றே தாதிபோடவன்பினுய்த்தார். ௨௫௮

மனமுவந் தேவல்செய்யும் மகளிரோ டனையகன்னி
கனகத யிவர்த்தத்தூதன் முன்செலக் கதிகொண்டானால்
அனகை தருளினாலே யவாசிராட் டமர்த்தவீசாக்
கெணுவனிலகாய் ரோயா மகம்பருசெய்தினுனே. ௨௫௯

தந்தைத் தினத்தில்மாலையதனிடையெளியிலாக்
கிந்தையினுணர்வாற்றேவைவழிபடுதியானஞ்செய்ய
வகிறுதுமீசாக்கம்பொன்மலர்விழிதிருந்தோக்கி
முந்துமொட்டகங்கடன்முன்முடுகுறக்கண்டாணன்றே. ௨௧௦

நற்கையும்வீழித்துநோக்கிநம்பியையினிதுகண்டான்
அங்குறங் குமரன்யாரென்றனையவன்வினவத் தூதன்
எவசனையசனையென்றான்னெய்தியவாகம்நீங்கி
மங்கையும்படாங்கொண்டம்பொன்வதனமேல் முக்காடிட்டான். *

காவனவெழின்மைக்கூந்தற் கன்னிகைகரீரமெந்திச்
சேவனங் கொள்வாங்குப மருங்குறஞ் செய்தியாதி
ஏவனவிழியான்வந்த செயல்வரை யியன்ற யாவந்
தேவன தருன்பேற்றேற்றுத் தூதுவன் தெரியச்சொன்னான். ௨௧௨

கேட்டலு மகிழ்ச்சி பூத்துக் கெழுதகைக் குமரனந்த
வாட்டடங் கண்ணினுளையன்னைமுன்வதிபடங்கிற்
கூட்டினன் மணஞ்செய்தன்பு கொண்கொழ் வெய்தி யாய்மேல்
நீட்டிய துயரநீங்கி யாறுதல் நெஞ்சத்தற்றான். ௨௧௩

நல்விசுவாசிகட்குப் பிதாவென நவிலுந் தந்தை
மெல்லியற் கேத்தூராளாம் விளங்கிழை தன்னைமேனான்
இல்லவ நெண்ணக்கொண்டே யின்பமுற் றனையளாலே
கல்லிசையுயிரிவைப்பிற் காதலர் பலரையின்றான். ௨௧௪

திதிலாணளித்த மைந்தர் சிம்மிரா னியக்கான் மேதான்
மீதியா னிஸப்பாக் குள வெணும்பெயர் மேவுவோராம்
ஒதியயக்கான் சேபாவுடன்றேதான் றனையுமோங்கி
மீதினியசத்துமல்கி விளங்குற விழைவி னின்றான். ௨௧௫

அப்புசுழ்த் தேதான்மைந்தர் அருரிமலேத் தாசிலேயும்
செப்பிய மீதியான்றை சிறுவர்கள் எப்பாவெப்பேர்
அப்பெயர் மருவுமாளைக் காபிதா வெல்தாவாகும்
மைப்புய லனையகூந்தற் கேத்தூரான் மரபிதாமே.

இறைவனுக் கன்பனானே னெய்திய நிதியமெல்லாங்
குறைவற வீசாக்கென்னுங் குலமகன் றனக்கேதநீதான்

* தன்பிலா வொழுக்கமிக்க தோன்றலந் நங்கைதன்னை
இன்பினுலங்கன்காண இறைபருள் புரிந்தான்மா
முன்பினுயர்வெப்பில்லா முழுமுதல் கருணையன்பக்
கன்பினுற் காட்டும்வண்ண மதிசாரீரமைததாமே.

அரியட லேறன்னுறு மமுதகு குதகைச்செவ்வாய்ச்
சுரிமுழல் நங்கைதானுஞ் சொலங்கொணு வுகை கூரீந்தார்
பரிவுறு பணியர்தம்மேற் பண்ணவ னருளுஞ் சேரத்
தெரிவுறக் காணிற்காணு முவகையார் தெரிக்கவல்லார்.

அறைதருங் குமாரேனோர்க் கருன்வன வருளிக் கீழ்பால்
உறைபதியடைந்துவாழ்வாக் குறுகவென்றுத்தான்மன்றே. ௨௭௮

தாரணி மதிக்கவாண்டு தலத்தில்தூற் றெழுபத்தைந்தாய்ப்
பூரண வாயுள்பெற்றுப் பொருவிலா பிரகாமென்னும்
பேரணி குருகிலிந்தப் பெருநில வாழ்வு கீங்கிச்
சேரணி முன்னோர்பாலிற் சேர்த்திடப் பட்டானன்றே. ௨௭௯

அத்தகு தாதையாவி யகன்றபின் னுடலையன் னான்
எத்தருள் மகன்பாற்கொண்ட இருங்குடை யகத்திலாங்கே
புத்திர ராகுமீசாக் கிசமவே லென்போர்பொற்ப
வைத்தன ரன்னைதேகம் மருவிட மருங்கில்மாதோ. ௨௮௦

வசையறு நோவாவன்னான் வானுல கடைந்தகாலே
தீசையுறும் புசுழ்சேர்மைந்தர் சிந்தனை கலங்கிகொஞ்
மிசையுறு துயரத்தோடு மிகுபிர லாபமெய்தி
அசையுறு கருத்தினோடு மவரவ ரிருக்கை சேர்த்தார். ௨௮௧

அளவறு கருணையை ய ஆபிரகாமென்றோதும்
உளமுறு மன்பன்னைய மொரீஇயபி னீசாக்கென்னும்
மளமகன் தன்னையாசீர் வதித்தனன் லாகாய் ரோயென்
றுளசெழுந் கூபச்சாரி னம்மக னுறைந்தானன்றே. ௨௮௨

நிலிவ ணிகழ்ந்ததப்பா விசமவேல் நெபாயோத்து
சேதரத்துபியேல் மிப்சா கிளத்துசீர் மிசுமா தூமா
ஒதுறு மாசாவாதாத் துடன்தேமா வெத்துர் நாபீஸ
மேதகு கேத்மாவென்ன விளம்புமம் மகாரை யின்றான். ௨௮௩

அவ்வவர் கிராமந்தோறு மரணங்க டோறுமெய்து
மிவ்வவை வழங்குநாம மிவர்களை ருமகாரஞ்
செவ்விய தத்தமக்காங் குலங்களின் சிரங்களாடி
இவ்விய னுலகில் நல்வாழ் வெய்தியாவ் இருந்தாரன்றே. ௨௮௪

அதிகசே ரவிலாநாடு முதலெகிப் தெனும் நாட்டின்
எதிரசூர் வழியிற் சூர்நாட் டிடம்வரை யினிதின் வாழ்ந்த
அதிரசிலை யிசமவேலங் காண்டுநா றொடுமுப் பானேழ்
முதிர்வய ததளில் முநீர் மூதுலகொருவினானே. ௨௮௫

ஆபிரகாமை அழைத்த படலம் முற்றும்.

அ. ஈசாக்குப் படலம்.

சீரிய வீசாக்கென்னுஞ் செவ்வியோன் வயதெண்ணெந்திற்
பாரினிற் சிறந்த செல்வப் பதானராம் நாடுதன்னில்
எரியல் சூரியாவி னிரோபேக்கா னெனும்பேர் பெற்ற
நேரிழைதன்னை வேட்டு நீணில மதிக்க வாழ்தான்.

தகவினா லுயர்ந்தவண்ணல் தன்மனைக் கிழத்தியான
துகளிலா வுளத்துநங்கை மைமையாய்த் தொக்கவாற்றால்
மகவிலா வறுமைநோக்கி மனந்தளர்ந் திறைமு னண்ணிப்
பகவிலா வுளத்தினோடு மிரந்தனன பரவிநின்றான்.

தண்ணளி யுடையமேலாந் தற்பர னீசாக்கநாட்
பண்ணிய வணக்கநோக்கிப் பரிந்தருள் புரிந்துளானாற்
பெண்ணியல் உழாதசெவ்வப் பெருநகை மடமாநோக்கி
மண்ணகஞ் சிறககுமாறு வயினிடைக் கருக்கொண்டாளே.

இதமிக்க கருணைசாலு மிறைதிரு வருளாற்றோன்றி
உதரத்துட் சிசுக்களொன்றை யொன்றுற நெருக்கும்போழ்தில்
மதர்மைக்கண் மடமானஞ்சி வானவற் பணிந்தசேட்க
நிதமுற்ற மகிமைபூண்ட நின்மலனுரைக்குமன்றே.

இருவகைச் சாதியீண்டுன் கருப்பத்து னிருப்பவாகும்
மருவியுன் னுதரநின்று வருஞ்சுனம் வகையிரண்டாய்
ஒருவகைச் சனமேற்றை யதனிலும் பலக்கொண்டோக்கும்
திருவரு மினையசேய்க்கு மூத்தவ னேகவ் செய்வான்.

விண்ணக மதிய்மான மிளிர்முக வனிதை தன்பால்
நண்ணிய கருப்பமிக்க நலம்பெற முதிர்ந்த ஞான்றில்
அண்ணினர் தமக்கெந்நாளும் அருள்செய்தே வருளினாலே
மண்ணக மதிக்க மைந்த ரிருவரை உழங்கினாளே.

மூத்தவ னிறஞ்செய்யோனாய் முழுதுட லுரோமமிக்க
தாத்திக ழாடைபோல்வா னுகிவந் துதித்தவாற்றால்
எத்துறு மேசாவென்று மிவன்குதி பந்துமாற்றால்
மாத்தகு மிளவல் யாககோப் பெனவுமாய் வகுத்தாள்பேரே.

மைந்தரிங் கிவர்களிந்த மானிலத் துதித்தபோதிற்
றந்தைமூ விருபானாண்டு சார்ந்துளோ னாயினால்
வந்தவக் குமரோங்கி வளர்ந்தன ரவருளேசா
வெந்திறல் வேட்டஞ்செய்து வனவாசம் விழைந்தற்றானே.

இளையவன் சாதுவாகு மிருங்குணங் கொடுகூடரர
வளமுறு வாசத்தோனாய் வைகினன் மூத்தோன் வேட்ட
விளைவினால் அவன்மேற் றுதை விழைவுளோ னாயினன்கா
* ரிளபொரு மளகவன்னை யிளவல்மேற் றயைவைத்தாளே.

* இளை முகில்.

அன்னநன் னிலைமையோரா யமர் துளி வெளிவினின்றே
முன்னவ னிலைப்பா யோர்காள் முடுகின னையபோதிற்
பின்னவன் சமைத்தகூழ்கண் டிளைப்பியான் பெரிதுற்றேனாள்
இன்னநின் சிவந்தவூணற் சிறிதெனக்கீகவென்றான்.

கௌ

இங்கித னாலையேதோ மெனும்பெய ரேசாவற்றான்
அங்கவ னுணவுகூட்க உதுசனுன் முதற்பிறப்பிற்
றங்கிய வதிகாரத்தைத் தாவென மரிக்கின்றேனாக்
குக்குள வதிகாரத்தா னுறுபயன் யாதோவென்றான்.

கக

தந்தன னென்னவாணை தாவெனத் தரலுற்றன்றே
முந்துதன் னதிகாரத்தை வற்றனன் முடுகியப்போ
தந்தமுன் னவற்குப் பின்னோன் அப்பமும் பயற்றங்கூழும்
உந்திய விளைப்புமாற உதவவுண் டவனுட்போனான்.

கஉ

(வேறு) காணெனங்கும் ஆபிரகாமின் காலத்தே
மேனாற்ற வாரெரு பஞ்சம் மேவிற்குல்
வாணர்செல்வத் தீசாககண்ணல் மருவுண்டி
தானாடற்கங் கேதுவி லாமே தளர்வுற்றே.

கங

வெம்பசி தீரும் மாறு பெலிஸதர் வியன்கேரார்
அம்பதி யாளும் மன்னபி மேலேக் ககமுற்றான்
வம்பதி லானவ நெய்தியபோதின் மட்டில்லா
நம்பர னன்று காட்சிகொடுத்தான் நண்புற்றே.

கஸ்

வந்துயர் காட்சி வழங்கியெகிப்தாம் வளநாட்டில்
முந்துறவேக லுனக்கிவனையான் மொழியுஞ்சீர்
இந்தநிலத்தே வைஞ்சியென்ன வியப்பியவற
கெந்தைபிரானவ னன்முருமீண்டு மெதிர்நோக்கி.

கடு

மன்னுறு செல்வ மலிந்திடு மிம்முழு வளநாடும்
நின்னுடனரின் பின் மரபினருக்கும் நிலையாகத்
துன்னுறு வித்துன் தந்தையுடனயான் சொல்லாணை
என்னும வெல்லார் தப்பறவேகிறை வேற்றுவலே.

கக

இங்ஙனமாதலி னீயகலாதுறை யானுனது
பங்கினில் மிக்கரு ணின்றுகரந்து பரிந்துறவேன்
மங்குதலின்றி வியப்புற யாவினு மங்கிடவே
பொங்கியவாசி புரிந்துணையீண்டு புரப்பேனே.

கஎ

உத்தையெனக்கமை வுற்றிடு சற்பனை யோடுமியான்
தந்தனவெப்பிர மாணமு மாதிக டவறாதே
வந்தொழு குற்றகி னாலுவிற் குல மங்கிடவும்
இந்தநிலம்முழு தன்னவ ரெய்தவு மீவேனாள்.

கஅ

உற்றிடு நின்னுயர் சந்ததியாலிவ் வுலகெங்கும்
துற்றிடு சாதியர் யாவருமாசி துலக்கமுறப்

பெற்றிடு வாரென வோதினனெங்கள் பிரசுனீசாக்
சற்பொடு வைகின னங்குயர்கேரோ ரணிகாட்டில்.

(வேறு.) அன்விடை யாடவர் அனையன் றேவியாம்
நவ்வியோ னோக்கிதன் னியலோநாடினர்
செவ்விய னழகினாற் சேவநாசமும்
இவ்விடை கேருமென் றெண்ணியஞ்சினான்.

௨௦

அஞ்சினன் றந்தையே யனைய னவ்வெழில்
வஞ்சியைத் தன்னுயர் மனைவி யென்றிடான்
செஞ்சொலி தகையா மென்னச் சீர்கெழும்
விஞ்சிய செல்வநாட் டவர்க்கு விண்டனன்.

௨௧

அன்னநன் னாட்டிடை யநேக நாட்களின்
பின்னரோர் வைகலிற் பெலிஸ்தர் கோமகன்
உன்னத சாளரத் தூடு நோக்கியே
அன்னவன் மனைவியோ டாடல் கண்டனன்.

௨௨

ஆதலின் மன்னவ னவனைக் கூவியிவ்
வோதரி நெடுங்கணாள் உண்மையாகநின்
காதலி யென்குறை கண்டிப் பொய்ம்மொழி
நீதரலுற்றனை நிகழ்த்து வாயென்றான்.

௨௩

வஞ்சியின் காரண மாவென் மன்னுயிர்
எஞ்சிட வருமென எனது நெஞ்சகத்
தஞ்சலி னப்படி யறைந்திட் டேனெனா
வெஞ்சுடர் வாளிஞாற் கனையன் விண்டனன்.

௨௪

எப்பழு தெமிற்றெரிந் தினையசெய்தனை
இப்பெரு நகரில்யா ரெனினு நொய்தினில்
ஒப்பறு வஞ்சியை யுவக்கவும் நமிற்
றப்பறு மாறுமீ யேதுத் தந்தனை.

௨௫

எனவிசைத் திங்கன மிவனை யேனுமிய்
மனைவியை யேனுமிவ் வைப்பிற் நீண்டினோர்
அனைவருங் கொலையுண லுண்மை யாமெனச்
சினவுவேல் மன்னவன் செப்பி னானரோ.

௨௬

(வேறு.) ஈக்கிதன்பின் ரிப்பெரு நாட்டினி லீசாக்
காங்குவித்திடு தொழிலினால் விளைவுநா நதிகம்
ஒங்குமவ்வுரு டத்தினி லுற்றனன் கடவுள்
பாங்குகொண்டவர் காசியும் புரிந்தனன் பரிவால்

௨௭

தக்கமேன்மையங் காதலாலனையவன் சார்த்து
மிக்கசெல்வனா யுயர்ந்தவன் மேன்மகனானான்
தொக்கவாடுகள் பசுநிரை தொழும்பரின் தொகையும்
ஒக்கவெய்துதல் பெலிஸ்தருள் வெறுப்புடனோர்த்தார்

௨௮

ஒளவியங்கொடு பெலிஸ்தர்க ளாபிரகாமாரு
செவ்வியன்பணிச் சேவுகர் தொட்டனவாகும்
அவ்விரும்புனற் கூபங்கள் ஆனந்தையு மண்ணால்
எவ்வமெய்திடத் தூர்த்திட ரியற்றினரன்றே.

௨௬

அதுவுமன்றியே பெலிஸ்தர்க ளதிபனீசாக்கை
நிதிபடைத்துமிக் கெம்மிறும் நீபலவாளுப்
அதிகனாயின யாதலி ளிக்குரு தெழுந்திப்
பதியகன்றுபோய்ப் பிறககர் வைமெனப் டணித்தான்.

௩௦

அன்னகாலையில் அவ்விடமொருவியங் வண்ணல்
துன்னு பல்பெரு வளங்களுந் துலங்கிய சேரார்
என்னவோதிய தாழ்வுறும் பூமியி னிடையே
மன்னுபாளயம் நிறுத்திமற் றவ்விடை வதித்தான்.

௩௧

ஆண்டு தந்தையி னாட்களி னாகியங் கிருந்து
மீண்டு வெந்திறற் பெலிஸ்தர்கள் தூர்த்தனர் விட்ட
வேண்டுநீர்ச்செழுங் கூபங்கள் மீளவுந் தோண்டி
மாண்ட தாதைசொல் பேரையே அவைக்கவண் வகுத்தான்.

௩௨

வேறுமன்னவ னடியார்கள் தோண்டியே விரிகீர்
ஊறுமூற்றினைக் கண்டனர் அத்தரு ளுரின்
மாறுபட்டிடு மேய்ப்பர்கள் தமதென வகுத்தார்
கூறுபேரதற் காதலி னெசேக்கெனக் குறித்தான்.

௩௩

பின்னுமோர் கிணறுக்கின னதுவுமப் பெற்றித்
தென்னவாதலிற் சித்தினுமெனப் பெய ரிசைத்தான்
மன்னுமவ்வுழி யகன்றுபோய் மற்றொரு கூபம்
அன்னபோதுதொட் டனர்வழிக் கவருரைத் திலரால்.

௩௪

ஆயபோதினி லாபிர காமரு ளண்ணல்
மேயநல்வள நாட்டினை மேவிவாழ் வெய்தத்
தூயவன்றர லுற்றனன் தொக்கிவண் பெருகி
யேயிருத்துமென் றிதன்பெய ரிரேகொபோத் தென்றான்.

௩௫

அவ்விடத்தினி லிருந்தவன் போசெபா வடைந்தான்
செவ்வியன்முனத் தினத்தியா மினியினிற் சேர்ந்தே
திவ்வியன்றரி சனத்தினிற் றெரியலுற் றியானே
ஒளவியந்தவி ராபிர காம்பர னுமால்.

௩௬

அஞ்சல் நின்னது பங்கில்லா னமர்ந்தென தடியான்
மிஞ்சுசேர்திக ழாபிரகாமெனு மிருகன்
கெஞ்சி னுத்தம னியித்தமா சீர்வதித் துன்னை
விஞ்ச வுன்குலம் பெருகவும் வினைப்பலென் றுரைத்தான்.

௩௭

ஆனபோதினி லவனொரு வேதிகை யாக்கி
ஞானகாயக னுமத்தை கவின்று தோத்திரித்துத்

தானும்வெகுற வவ்விடை பாளயஞ் சமைத்தான்
பானரீர்க்கிண றமைத்தனர் பணிவிடைக்காரர்.

௬௮

அனையகாலையிற் பெவ்விடர்க ளாதிபனு மனையான்
றனது நண்பரு னொருவனாய்ச் சாரகோ சாத்தும்
கனையுரீன்கடற் சேனையின் காவலன் றானும்
புனையு கல்விசை யுத்தமன் றன்னுளை போனார்.

௬௯

யாதுகாரணங் கருதிநீ ரென்னுளை வந்தீர்
போதுவாயெனப் பகைத்தெனைப் போக்கினீ ரென்றான்
ஒதுவாசகங் கேட்டவ ருனக்கிறை துனையே
ஆதலால்நனி விருத்திந் யடைந்தமை யறிந்தோம்.

௭௦

தீண்டலாதுனைச் சாந்தமாச் செலுத்துந் செயல்போற்
பூண்டசீரினாய் எமக்குவெந் தீவ்னை புரியா
தீண்டு நீதரு மாணைக்கு மிசைந்துடன் பழக்கை
மாண்டகப்புரி தற்குமா வந்தனமென்றார்.

௭௧

அன்ற வாசகங் கேட்டலு மாயிர காஞ்சேய்
தன்று மன்புடன் விருந்திடத் துய்த்தனர் துயின்றார்
ஒன்றுவைகலில் மற்றைநா ளாணையிட் டுவந்தார்
சென்றுபோயினர் வந்தவர் செல்வனு மிருந்தான்.

௭௨

அந்தநாளினிற் றுந்தொடு கிணற்றினி லூற்று
வந்ததென்றுசண் டோதினர் வள்ளலுஞ் சேபா
உந்துநாமமற் றிதற்கென வோதின எவ்வூர்
முந்து டேர்வசபா வாமென வாதலின் மொழிவார்.

௭௩

(வேறு) எண்ணந்தாம்வய தினிலேசா எத்தியர்தங்கள் குலத்தினிலே
எண்ணுஞ் சீர்செழு பேயொர்முன் நல்கியவுத்தீ துடனேலோன்
மண்ணிற் றந்திடு பஸ்மாத்தாம் மாதையும்வேட்டு மகிழ்ந்தானால்
எண்ணும்பேர்பெறு ரேபேக்கா னிகரானெஞ்சு கசப்புற்றார்.

௭௪

ஈசாக்குப்படலம் முற்றும்

௯. யாக்கோப்புப்படலம்.

ஆயுளின்முதிர்ந்த ஈசாக் கம்பக மிருண்டளோன
யேயுள காலத்தோர்நான் இனியதன் மகனேசாவை
ஆயிடைக் கூடய்விருத்த னாயினே னினியென்றாவி
சாயுநா னெங்காளென்று தகவுற வுணர்ந்திலேனே.

ஆதலி னெழுந்தகீகின் னாயதன் சுணைபெய் தூணி
மோதுறு சிலைகைக்கொண்டு முநிகீகின் பழனந்தன்னிற்
போதரலுற்று வேட்டஞ் செய்தியாண் புசித்தற் றாகக்
கோதுறு முணவையின்னே கொண்டிநீ வருளுவாயே.

உ.

கொடுவரு மவற்றுள் வேட்டை கொள் ளுநர்சுவைய ளுணை
அநிமுறை யட்டின்னையா னருந்தவு மென்மெய்யாவி
விடுமுனென் னான்மாவாசி மிசவுனக் கீயுமாறும்
துடுகீ யென்முன்னென்றான் இம்மொழி யாயுப் கேட்டான்.

க.

தந்தை சொற்படியே வேட்டந் தனக்கவன் படரமற்றை
மைந்தனை யன்னைகூவி மாற்றங்க ளினைத்துக்கூறி
மந்தையி னிரையு னீபோய் வாய்ந்தவோர் வெள்ளைக்குட்டி
தந்தவென் னுரைவழாமற் றருகநீ வல்லமாதோ.

ச.

யானதை யுந்தைக்கேற்ற சுவைபெற அட்டே டீவேன்
போனவன் மீளமுன்னீ புருந்ததைப் புசிக்க வீர்தால்
தானுல கொருவுமுன்னைத் தக்கநல் லாசீராவதம்
மானமெய்திட வுனக்கே வழங்கிடு மவனென்றானே.

ஞ.

அம்மனை யுரைத்தமாற்றங் கேட்ட லுஞ் சிறுவ னென்றாய்
எம்முன துடல்போற கேச மென்மெயிலில்லை யெந்தை
வம்மெனத் தைவந்தக்கென் வஞ்சனை யுணரு மென்றால்
அம்மநல் லாசிக்காகச் சாபமே யடைவேனென்றான்.

சு.

அன்னையங் கவனை நோக்கி அந்தவெஞ் சாப மைந்தா
என்மிசை வருவதாக எனதுசொன் மறம னீர்பாய்
நன்மைபெற் றுய்யுமாறு நல்கென நல்கினானால்
மின்னுமங்கதனை மிக்கசுவையுற விரும்பி யட்டான்.

எ.

அட்டபின் னன்னையில்லத் தக்கிர சதனதாக
இட்டநல் லுடையை யன்னுற் கியைபுற வுடுத்தி யாட்டுக்
குட்டியின் சருமப்போர்வை கொண்டுகை கழுத்துக்கிட்டி
நட்டநற் சுவையுணப்பம் நல்கென நல்கிவிட்டான்

அ.

சொர்வற வாய்சொற் கேட்டுச் சுதன்கொடு தந்தை தன்முன்
சேர்தலும் யாரென்றானுன் சேட்டபுத் திரன்யா னைய்யா
வர்பெறு நின்சொற்போல வியற்றினே னெனக்குன் னான்மா
ஆர்தரு மாசினல்க் அமுதுசெய் தருள்க வென்றான்.

க.

தந்தையெவ் வாறுமைந்த சடுதியிற் கிடைத்ததென்ன
மைந்தனு நினதுதேவ னருளினால் வாய்த்ததென்றான்
அந்தநன் மகனே அன்றோ வெனத்தைவந் தைய நீக்க
வந்தரு கணுகிக்கென்ன முன்னுற மருவி நின்றான்.

க0

தைவரும் போதுசத்த மினையவன் தனதேயாகும்
கைவலி மருவுமுத்தோன் தனதெனக் களறினான்

மெய்யரு முரோமம் மூத்தோன் மேனிபோல் விளங்குமாற்றால்
வைவரு முதியோனாகியவனென நம்பியீந்தான். கக

ஈசரும் பொழுதிற் றுகை யுண்மையா வேசா நீயோ
ஒதென வவனு மால்மன் றரைத்தன னனையகாலே
திசறப் படர்ந்து வேட்டஞ் செய்துவந்தட்ட வுணை
நீதருமென்ன மைந்த னீட்டலும் வாங்கியுண்டான். கஉ

மற்றசன் பின்றிராட்ச மதுவையும் வாங்கியுண்டே
துற்றிடு மகிழ்ச்சி பூத்தத் தோமிலான் சுதனை மைந்தா
உற்றாக் முத்தந்தாலவன் றரைக்க வவ்வாறு செய்தான்
சுற்றிய உடையிச கந்தந் தொன்மையோன் மோந்தா னன்றே. கங

ஆயின துரையாற்சுற்று மம்முளே னுடையைத் தந்தை
மோயின னனையகாலே முழுதுள மகிழ்ந்தா வென்றன்
சேயினற் கந்தந் தேவின் நிருத்தகு மாசீர்வாத
மேயின பழனவைப்பின் இனியவாசனையே போன்மால். கச

இறையவன் வானின்றெய்து மிமத்துடன் செழுந்தண்பாருங்
குறைவிறு னியந்திராட்ச விரசமுங் கொடுப்பானாக
நிறைபல வகைச்சனங்க ணின்னைச்சே விப்பாராக
அறைதரு மநேகசாதி வணங்குக வுன்னையன்றே கடு

மிக்கவுன் றுணைவருக்கும் மேலவனுயிருப்பாய்
தக்கநின் னன்னைநல்குந் தனயரும் நின்னைத்தாழ்க
புக்குணைச் சபிப்போர் சாபம் பொருத்துக வாசினின்மேல்
வைக்குமங் வவர்களாசி மருவுகவென்றான் மன்றே. கசு

இம்முறை தந்தையாசி யியம்பியங் சானபோதே
ஆம்முசு மொருவிமைந்த னகன்றிடு மமயந்தன்னிற்
சொம்மென வேட்டஞ் செய்து கொணர்ந்தநற் சவையவூணைச்
செம்மனத் தாதைதன்முன் சேட்டபுத் திரன்கொண் டெறான். கஎ

சொண்டுவந் தளியேனாகி கொண்டிய வினையவூணை
உண்டுவந் தருள்கவெந்தா யெனப்பணிந் துரைத்துநின்றான்
எண்டரு மிசாக்கப்போ தியார்கொனீ யென்றகேட்கத்
திண்டிறு லவனுமயானுன் சேட்டபுத் திரனே யென்றான் கஅ

சுதனுரை கேட்டலோடுங் துண்ணென நடுங்கித்தாதை
பதைபதைத் தொருவனின்டென் பாலினீ வரற்குமுன்னே
இதமுறு முணவை யீந்தா னெவற்றினு முண்டேனன்ன
புதல்வனைங் சுவனையாசி பொருந்திலே னாவனென்றான். கக

ஈன்றவ னுரைத்தமாற்ற மிருசெவி யூடுமெய்தச்
சான்றவெந் துயரான் மிக்க சத்தமிட் டலறியெந்தாய்
வன்றநல் லாசியின்னே யெனக்குரீ தருகவென்றான்
ஆன்றவ னும்பிருதாற் கவார்தன னொருமென்றான். உ0

வருமுறை கேட்டபோதே மைத்தனு கோச்சியன்னான்
இருமுறை படிதேசெய்தான் என்முதற் பிறப்பின்மேன்மை
ஒருமுறை கொண்டானிப்போ துறுமென தாசிகொண்டான்
தருபெயர் யாக்கோப்பென்ப திவனுக்கே தக்கதம்மா. ௨௧

எனக்குமிங் காசில்க இடமினி யிலையோவென்று
மனக்கவல் கூர்ந்துகேட்டான் மைத்தனைத் தந்தைநோக்கி
உனக்கவன் றிலவனாக உறும்படி வைத்தேனன்னான்
றனக்கனை வோருமேவ றனைச்செய ரியமித்தேனல். ௨௨

எய்துதா னியந்திராட்ச விரசமுமிவனே கொள்ளச்
செய்தியா னாதரித்தே னாதலிற் சேயேயென்னே
மைதப வுனக்குச் செய்வே னினியென்றான் மகனில்வொன்றோ
உய்தரு மாசியுள்ள தெனக்குமின் தெவுகென்றான். ௨௩

அத்தரு தாதை முன்னின் றப்படி யுரைத்தே யேசா
சத்தமிட் டழ விரங்கித் தாதையும் மகனே கேணின்
சித்திர வாசத்தானஞ் செழும்புவி யொடுமேல் கானின்
றித்தலத் திழிவதாகு மிமத்தொடும் பொலியுமன்றே. ௨௪

செங்கையிற் கட்டக்கொண்டே சீவனஞ்செய்து பின்னோற்
கக்குறு மேவல்செய்வாய் அனையனை மேற்கொள் காலத்
திக்குநின் கழுத்தின் மீதற் றிடுமெவன் றன்னுகத்தைப்
பக்குறச் சேதிப்பாய்கீ யென்றிவை பகர்த்தான் மாதோ. ௨௫

இன்னதன் பின்ன ரேசா இனையவற் றீன்றோனாசி
பன்னிய வாற்றினாலே பகையுனத் தமைத்துவெய்ய
துன்னல னாகித்தாதை துஞ்சுபின் றுணைவனாகும்
அன்னவன் றனைக்கொல்வேனென் றெனவிய மதித்துளானே. ௨௬

கொடுமனக் காயின்னான் கூறுசொல் லீன்றான் காதிற்
சுடுதழுவென்ன வெய்தச் சொற்றனர் கேட்டோரன்னை
படுதூய ருழந்துசெய்ய பாலகற் கூலியுன்னை
அடுவதற் குன்னியும்மு னாறுதல் மனத்தற்றானல். ௨௭

ஆதலால் மகனே தானா தரியவென் றுணைவன் பானீ
மேதரு காரா னென்னும் வியனக ரணுதியாகவே
தீதறு மாறுவைகிச் சிலபகல் கழியேசாநின்
மீதுறு பகைதீர் பின்னான் விட்டுனை யழைப்ப லன்றே. ௨௮

இன்புறு மகனே கேணும் மிருவீரக டமைபு கெஞ்சற்
துன்புறு கொருதினத்தே தொலைவுற விழக்க வந்தால்
என்பிற துயரமல்லா லென்றன னினைய சேயும்
அன்புறு தாய்சொன்மாற்ற மகத்தினில் மதித்துளானே. ௨௯

பெத்துவே னீன்றாகக்கை பின்புதன் கொழுக்கன்பற்போய்
எத்தமா மரபிலேசா கேட்டவேத் திழைமராலயான்

மெத்துமா துயருந் தேனும் கிழகனும் வேட்டா னென்னில்
இத்தரா தலத்தென்னாயி யிருந்துமென் பயனுமென்றான். ௯௦

(வேறு) ஈசாக்கவ் கவளுரைகேட் டினையோனை வரவழைத்து
மாசாகா வாசெொற்று மகனேகானு னியர்தந்
தேசாருங் குழல்மடவார் தங்களுக்குட் சேருமணம்
நீசாரப் புரிவதற்கு நின்னுனத்தி வெண்ணமுறேல். ௯௧

பன்னுதல்கே ணீயேகிப் பதானராம் நன்னாட்டில்
உன்னவையோ டுடன்பிறந்த ஒங்கியசீர் கெழுலாபான்
நன்னலஞ்சேர் தரவுதவு நங்கையரி னுனக்கினிய
மின்னையா னொருத்தியைநீ வேட்டுயர்வாழ் வெய்துகவே. ௯௨

அனைத்தினுக்கும் வல்லபர னாகியுனக் கீர்துபல
சனத்திரளாய் நீபெருகத் தையபுரிசு வாபிரகா
மினுக்குதவு மாசியினை யிறையுணக்குஞ் சந்திக்கும்
மனத்தினனி மகிழ்ச்சிபொங்க வழங்கியருள் புரிசுவன்றே. ௯௩

என்றுமொழிந் திளங்குமரற் கீசாக்கு விடைகொடுத்தான்
அன்றவனுந் தந்தையன்னை யறைந்தமொழி தலைக்கொண்டு
துன்றுபல வளங்கணனி துலக்கமுற்ற பதானராம்
என்றுரைக்குந் திருநாட்டுக் கிலாபான்பா லுறநடந்தான். ௯௪

ஆண்டுபிதா விளையோனுக் காசிபுகன் ததுவுமணம்
பூண்டவெழிற் காணுநிற் புரியற்க வெனப் புகன்று
மூண்டதிருப் பதானராம் மூதாருக் கனுப்பியதுந்
தூண்டுகணைச் சிலைத்தடக்கை யேசாவுந் தொகுத்துணர்ந்தான். ௯௫

காணுநின் மடந்தையரைக் கடிமணஞ்செய் செயலின்றே
நாணுக் குளம்பெறுப்பென் றறிந்தேசா விசமாவேல்
மேனாளின் றிடுகேபே யோத்தினுக்கு வியன்றுணைவி
தேனாசொன் மகலாத்தார் தெரிவையையும் வேட்டானே. ௯௬

பேர்சேபா நகர்நீங்கிப் பின்னவனன் றாராலும்
ஊர்சேர வழிநடந்தே ஒங்குசுடர் சாய்த்தந்தி
நேர்போதி லோரிடத்தே யிராத்தங்க நீனைத்தங்கே
சேரோர்கற் றலைக்கணையாச் சேர்த்துவிழி துயின்றானே. ௯௭

பூணினிய நித்திரையிற் பொற்புடையோன் சொப்பனத்தோ
ரேணிதரை மேனிறுத்தி யிருப்பதுவு மதனுனரிநீள
சேணிணளா விடமேலோன் றிருத்தாத ரதனிடையே
ஏனுறவங் கேறுவது மிறங்குவதுங் கண்டானே. ௯௮

அன்றுதெரி திருவேணி யதன்மிசையே யெம்பெருமான்
நின்றுனது மூதாதை தாதையெனு நீன்புகழோர்க்
கென்றுமருள் புரிதேவன் யானுனக்கும் மரபினுக்கும்
இன்றிவனீ துயில்காட்டை யினிதுதவு வேனன்றே. ௯௯

வரங்குலவு நின்குலம்பார் மணலின்மிக மல்கலுதும்
நீரங்குலவு நாற்றிசையுஞ் சிறந்துணது திருமரபு
பரம்புமிர்தப் பாரிலெந்தப் பயில்குலமு முன்னாலும்
உரம்பெறுமுன் குலத்தாலு முயராசி மருவிடுமே. ௪0

உன்பால்யா னிருந்தேநீ யுற்றழியெல் லாம்புரந்தே
ஆன்பாக மீண்டுமிந்நா டடையவுனக் கருள்புரிவேன்
நின்பால்யான் புகலுமிவை யெவற்றினையும் நீனைப்பகலா
தின்பாக வருள்வலென இசைப்பதுவுங் கேட்டானே. ௪௧

ஆனதுயி லகன்றெழுந்தே யவன்மெய்யா வித்தலத்தே
வானவன்வை கினனறித்தேன் யானென்று மனத்தஞ்சி
ஈனமறு மினையதலம் எங்கோமா னுறைபதியாம்
வானமநின் வாசலிது வாமென்ன வகுத்தானே. ௪௨

தக்கபுகழ் யாக்கோபு தலைக்கணையா வைத்தவந்த
மிக்கபெருங் கல்லதனை விடியவிலே தானெழுந்து
அக்கலின்சேர் தலமதிற்று ணாநிறுத்தி யெண்ணெய்சொரிந்
திக்கடிகொ ளுலுசெனுகா டினிப்பெததே லென்றிசைத்தான். ௪௩

என்றுமொழிந் திறையென்னோ டிருந்துவழி தோறுமிசத்
துன்றருளாற் புரந்துணவுந் துகிலுமருள் வதமன்றி
என்றனது தாதையுழைக் கியான்சாந்த மொலிமிண்டுஞ்
சென்றிடநல் லருள்புரியிற் தேவனவ னெனக்கென்றும். ௪௪

நின்மலனே யான்றுணா நிறுத்துகன்னின் ஞலயமாம்
இன்னருளா னீயெனக்கீ யெவற்றினிலும் பத்திலொன்று
நன்மனதநா னல்குவல்யா னென்றமங்கு நயின்றெழுந்து
துன்னு குண திசையார்தக் தொன்னுடி விரைந்தடைந்தான். ௪௫

ஆன்றோன்போய்ப் பழனத்து டாங்கேயோர் கிணறுமயல்
மூன்றுடி மருங்குநண்ணி முடுகுறவே துயில்வதுவும்
தான்றோன்றக் கண்டானத் தண்கூபந் தனில் மேய்ப்பார்
கான்றாரும் புனல்மங்கைக் குண்ணுதற்குந் காட்டுவரால். ௪௬

(வேறு.) பீடுறுங்குழி பெரியதோர் கலால்
மூடுறப்படும் முடுகி மந்தைகள்
கூடுமக்கெலாவ் குழுமு போதுகன்
மாடுபேர்த்துண வழங்கி மூடுவார். ௪௭

அந்த மேய்ப்பரை யண்ண னேக்கிகீர்
எந்த .நாட்டினீ ரென்ன நாற்றிரு
உந்தி யிக்ககா ரானி னேமெனாத்
தந்த வாசகந் தன்னை யோர்த்தவன். ௪௮

குலவு செல்வகா கோரளித்த பொற்
புலவுசிலா பாளை யோர்திரோ

சொலுதி ரென்னவா மென்று சொற்றனர்
வலிய னேகொனீர் வழத்துமென்னவே.

சக

தீங்கி லானவன் றந்த செவ்வீசேர்
மாங்குயிற்குநேர் செஞ்சொல் வஞ்சியா
டாங்கு சேர்த்திவன் அடைதல் பாரொனப்
பாங்கி னின்றவம் மேய்ப்பப் பன்னினார்.

௫௦

அன்னபோதிவன் ஆடு கூடுதற்
கின்னமும்பொழு தேற வில்லையே
துன்னு மின்னவை தோயமுண்ணுரப்
பின்னுமேயலாம் பெரும்பு லென்றன.

௫௧

ஆட்மெந்தைசன் அனைத்துஞ் சேருமுன்
ஊட்டலோமவை ஒருங்கு வந்துழி
மாட்டினிக்கலைப் புரட்டி வைத்துநீர்
காட்டுகொமெனக் சமுற லுற்றனர்.

௫௨

(வேறு.) இன்ன வாறிவன் பேசிடமெல்லையி விராகேல்
துன்னுமாடுக றுத்தின னவ்விடை தொக்கான்
அன்னமென்னடை மலரடித் துடியிடை யயிற்கண்
மின்னாமுன்னுற விழியினை களித்திடக் கண்டான்.

௫௩

கண்டபோதவ னெழுந்தபோய்க் கிணற்றின்வாய்க் கற்பேர்த்
தண்மென்புடை மாதுலளுநக ளமுதம்
உண்டு வெவ்விடாய் தீர்தர வுதவிய பின்னர்
மண்டுகாதலால் முத்தமிட் டமுதனன் மன்றே.

௫௪

அழுதுதன்னையின் னானென வனையவ னாறியக்
செழுதகுந்திற லுடையவன் ளெத்தின னவன்போய்ப்
பழுதிலன்புடைத் தாதைமுன் பகர்தலு மனையான்
தொழுதகும்புகழ்க் குமரனைத் தொடர்ந்துபொய்க் கண்டான்.

௫௫

உருகுமன்பொடு தழுவியே முத்தமிட் டிவந்து
மருகனைக்கொடு மாமனை மருவிடப் புருந்தான்
பொருவில் டொற்பினுன் பொருந்துமெக் கருமமும் விரிவாப்
பெருகு சீருடை மாதுலற்குரைத்தனன் பெட்பாய்.

௫௬

தண்மைகூர்ந்து னெஞ்சொடு சாற்றுசொற் கேட்டே
உண்மையாகவென் னென்புமென் றசையுமென் றுவப்பாற்
றிண்மை கூர்புய மாதுலன் செப்பின னவன்பால்
ஒண்மையாருள முடையவ னொருமதி யுறைந்தான்.

௫௭

இல்லில் வைகிய பொழுதழைத் தினையனை யிலாபான்
மல்குமன்புடை மருகனே யாதலின் ஊனாச்
சொல்லுமென்பணி தொடர்ந்துச் செயனெறி யன்று
நல்கு சம்பளம் வேட்டதை கவில்கென கவின்றான்.

௫௮

எண்ணுசாரா கெவெனு மரபுபின் மகட்கா
கண்ணுமேழுவர்ச் சரம்பணி கான்புரிவே நென்
றண்ணலோதின னந்நியற் கருளலி லுனக்குப்
பெண்ணையிவதே நலமெனப் பேசினன் மாமன்.

௩௬

கூசகண்ணினன் மூத்தவ ளினையவக் குமரி
தேசுவாய்த்தவ ளாதலி னிவனிடெ செய்யோன்
ஆசைகூர்ந்தவற் கவவிடை பணிவிடை யமர்ந்தான்
மூசமன்பினேழ் வருடமு முடிந்தன சிறிதாய்.

௩௭

பொறித்த வாண்டுகள் போனபின் மாமனைக் குறுகிச்
செறித்த வன்புடைத் தெரிவையையத் தருகெனச் செப்பக்
குறித்தநாளையிற் பலரையுங் கூட்டியே விருந்திட்
டெறித்த பொன்னிறை முன்னையை யிரவீளி லீந்தான்.

௩௮

சொன்ன நற்பணி சோர்வற வாற்றிஞ் சிலப்பான்
என்னு மின்னினை யம்மகட்கீந்தன னிலாபான்
ஆன் னயாமினி யகன்றபி னனையவ ளிலேயான்
பின்னையன்றெனக் கண்டன னபீறும் பெரியோன்.

௩௯

தெரிந்தகாலையில் மாமனை றோக்கியச் செம்மல்
விரிந்த பொற்புடை யினையவ டன்னையே விழைந்து
புரிந்துளேன்பணி யனையலோப் பொருந்தறத் தராதே
பரிந்த வஞ்சகீ பண்ணிய தென்னெனப் பசுந்தான்.

௪௦

மூத்தமாமக ளிருக்கவே யினையவள் மூத்த
வத்துமாமணம் புரிவழக் கிவ்வுழியின்றல்
மாத்தடங்கணிக் காகவும் வருபணியவ்வா
றூத்தகச்செயி லவனையுமருளு வலென்றான்.

௪௧

எழுவர்ச்சர மினையவட்காகவு மியற்றத்
தாமும்குழ லவனையுமருளினன் றுதை
சூழுகற்பணித் தொண்டினுக்கிசைந்த பிலக்காளை
யாமும்வெஞ்சொ லிம்மகடனக்கென வீந்தான்.

௪௨

பூத்தபைங்கொடி போலுமெய்ப் புணைகுழல் மலர்க்கை
மாத்தடங்கணிக் வஞ்சிமேல் மூத்தமங்கையிலும்
வத்துமன்புனைவத் திருந்தனன் பின்னுமேழ் வருடம்
கொத்தசேருடன் பணிசெய்தா னவனிடெக் குரிசில்

௪௩

விருப்பமின்றியே மூத்தநாயகியினே மிக்க
திருப்பொருத்தினு னலட்சயஞ்செய்தலிற் றேவன்
சுருப்பமன்னவ னெய்திடக் கருணை கூர்ந்தனனூல்
மருக்கருங்குழ வினையவன் மைமையாய் வந்தான்.

௪௪

வர்த்தருஞ்சுத னொருவனையருளின ளிலேயான்
சீர்த்தகண்பினி காயகெனன்மிசை சிறக்கச்

சேர்த்துவானவ னெனக்குள சிறுமையையின்னே
பார்த்துநல்லருள் புரிந்தனனெனப் பன்னி.

சஅ

உருபனென்றுபே ரம்மசற்குதவினன் மீண்டுங்
சுருவினோர்சொரு கான்றுளே பயந்து சாதலனாற்
திருவிலற்பமாயா னெண்ப்பட்டது தெரிந்தே
பொருவிதேவனென் வேண்டிதல் கேட்டருள் புரிந்தே.

சக

இந்தமாமன் றன்னையுமிந்தன னெனக்கென்
றந்தமைந்தனைச் சீமெயோ னென்றவ ளழைத்தான்
சந்துவேறுமோர் சதனைமும் புகல்வரைத் தரலால்
உந்துமன்பினி யுறுவலென் றிலேவியென் றுரைத்தான்.

எ௦

சாற்றாமற்றொரு மதலையைத் தத்தினியிறையைப்
போற்றுவேனெனச் சொல்லியு தாவெனப் புகன்றான்
ஏற்றமெய்தலிம் மைந்தரை யீசுறபின் மக்கட்
பெற்றைநீகினன் பெறும்பய னடைந்துயர்ப்பதை.

எக

(வேறு) மைந்தரைப்பெறுத லின்மையாலினைய மாதமிக்கினிய மக்களேத
தந்தெளவையை வெறுத்துநண்புடைய தலைமகன்வதனகோக்கியே
சுந்தரப்புதல்வர் யானுநல்கவரு டின்னுராயலதெ னின்னுயிர்
உந்தமானில மகன்றுபோகுமென எவ்வமோடெதி ரியம்பினான்.

எஉ

தேவியிவ்வுரை நவின்றபோதுபுகழ் சேருமண்ணல்மிரு சினமுனம்
மேவியுன்வய னிரங்குருப்பமதின் வினாவுவாய்க்கவருள் செய்யயான்
தேவினுக்குவதி னோவெனச்சிறுவ றென்மடிக்குதவல் செய்யவே
மேவியென்பணி மசுட்டிணர்ந்திடி விதத்தினெனுமர புய்யவே.

எக

அன்றுதேவிமொழி யாலிசைந்தவனொ டவனுமி ன்பொடு கலந்தனன்
மன்றலங்குழலி சுருவினோத்தினிய மசுனொ ருத்தனை வழங்கினான்
இன்றுதேவெனது வேண்ட ல்கேட்டுமக வீந்துத்தியை யியற்றினான்
என்றுநற்றலேவி தாணிகன்பெய ரெனாவிளம்பி மகிழ்வெய்தினான்.

எச

வேறுமோர்கவை யவனாயிர்த்தனன் மிருத்தஅன்பினொடு முதல்வியும்
மீறுவன்பினொடு வாதிலின்றவலி மேவுதெளவைதனை வென்றுளத்
துறுமின்பமடை வுற்றனெனென உரைத்திவற்றுகவு தலியெனக்
கூறுநாமமிசை வித்துநாளாமகிழ் கூர்சுருத்தினொடு வைகினான்.

எடு

முத்ததேவியு மகப்பெறுஞ்செய றனக்கொழிந்தமையிற் மொழிபணி
காத்துகின்றபுரி யடிமைமாதையுயர் கணவனுக்கினிது கல்கினான்
மாத்தகுஞ்சுதனை யவனும்க்குதவ மருவிவந்ததொரு படைபெனக்
காத்தெனுமபெய ரவற்களித்தனன் களிப்பின்மிக்கபெரு முதல்வியே.

எசு

மீண்டுமவ்வுடிமை யானமவ்கையொரு மேதகுஞ்சுதனை யுதவினான்
காண்டலுத்தலேவி நெஞ்சமவ்விடை களித்துவாழ்வுடைய னென்றெனை
மாண்டகுந்தரையில் வாழ்மடந்தையர் வழுத்துவார்க்குணனி வாழ்விபான்
பூண்டினெனென நவீற்றியாசெரெனு நாமமும்புகல லுற்றனன்.

எஃ

மேயசோதுமையின் வினாவுகோட்டுரிய காட்சளிப்பழன மீது
தாயிமின்கனிகள் சுண்டெண்ணெருப ஹதவினாஹதவு தாய்கையில்
ஆயவிச்சனியி லீயெனக்குமென அக்குதவகையுரை செய்வென்
நாயகந்தவர ஹற்றுளைய்கனியி னசையுமுண்டுகொ ணவற்றென. அ

முனியுநெஞ்சினெடு செனகைசொற்றிடஹ மொய்த்தசீரினைய வல்லியித்
கனிநிமித்தமுனை மருவுமின்றிரவில் அனையனென்றுகளுற்றனன் [நீன்
குனிதரும்மொழியின் மகிழ்வொண்டனைய கோதைமாயிலை கொழு
பனிதரும்பழன நீன்றுமீன்பொழுது பரிவுகொண்டெந்ந் பட்டர்த்துளான்.

அடைந்துகண்டினையகனிசளாஹுனை அடைந்துளே னனைக வெனையென
மடந்தையோடவனு மந்தகல்லிரவில் மருவஹற்றுமகிழ் வெய்தினான்
அடங்கலாதபுகழ் மேலவன்செருனை யாலடைந்துகரு வனையவன்
இடங்கொளித்தரையி னிற்சிறக்ககொரு மகனவயின்றுபரி வெய்தினான்.

அடிமையின்னையென தன்பஹுக்கருளி னெனெனக்கிறைவனாதலாற்
படியினல்லநீன் புரிந்ததென்றுரை பகர்த்துவத்திஷ காடுரைநாத்
தடியினேரிடை மடந்தை சொற்றனன் சதந்தருமமது மீளவும்
மடியில் வைக்கவுயர் கருவினைந்தினிய மகனெருத்தனை வழங்கினான். அக

வீறுமிக்கபர னல்லசீதன மெனக்கு கல்கின்ன விழைந்தியான்
ஆறுமக்களை யுயிர்த்தவச்செயலி னாலுவந்தரிய காதலன் [கையாய்க்
ஊறுமன்பினுட னினியிசைந்துறையு மென்னெடுடன் றுரைசெய்துவ
கூறுமப்புதல்வ னுக்குமிக்கசெயு லோனெனப் பெயர் குறித்தனன். அட

(வேறு.) விஞ்சுவகை யோடுகரு மீளவுமடைந்தோ

ரஞ்சொலின் வஞ்சியை யளித்துயரி லேயான்

நெஞ்சிடை மதித்தரிய நீடுபெயர் தீனான்

எஞ்சிலெழில் சேருமி மகட்கென விசைத்தான். அக

பன்னவரிதாகிய பரம்பர னிராகேல்

தன்னையு நினைந்துசெவி சாய்த்தருள் கொடுத்தான்

மின்னையனையாவ்கரு வினைந்துவகை மேயோர்

நன்னல மிருஞ்சுதனை கல்கியுயர்வுற்றே. அச

நீடுமவ மானமதை நீக்கின னெனக்குக்

கேடில்பர னின்னுமொரு சந்ததி கிடைக்கும்

பீடுதவு மென்றுதகை பேற்றபெயர் யோசேப்

பீடுதரு மிம்மக வினுக்கென இசைத்தான். அடு

ஈதுநிகழ்வுற்றபின் ரேகனருள் பெற்றேருள்

மாதலனை கோக்கியளி யேனனிவருந்தி

ஒதுபணியுன்னிடை உருற்றியத் தேர்ந்தாய்

போதுவிடை கல்கு வின்னிப்புசழ் பொல்க்தோய். அக

சிற்பணி புரிந்தடிய னேனெறியி னின்நே

அன்புற வடைந்தமனை மக்கனொடு மாக

என்பதிலை யானதுக ளெவ்வித விண்ணே இன்பமுற வேகிடுவ வென்னவுரை செய்தான்.	௮௭
மருகனிலை சொல்லுதலு மாமனெதிர் கோக்கி உருகுசை யெய்துநுள முற்றசெனி லின்னும இருபரிவி னோடுமிறை யென்னையு னியித்தம் பெருகுற விருத்திபுரி பெற்றியறி வுற்றேன்.	௮௮
கேட்டபய னீடுவல் னுத்திடுக வென்றான் கீட்டுபுகழோ னெனது கீன்பணியு நின்றோல் ஆட்டிதை தன்மையு மறிந்துணைவி வேர்சால் நாட்டினிடை யான்வரமு னனிலில தெரிககில்.	௮௯
வந்தபின் மிதுங்கருணை வானவ னளிக்கும் அந்தவுய ராசியினி லாயது விருத்தி இந்தவெனதாயி ருமெப்பினி யெய்த வந்தவுயர் போதுபொருள் யான்பெறுவ வென்றான்.	௯௦
ஒதுமொழியாவையு முணர்ந்தருளி மாமன் யாதுபெற வுன்னினை யிசைத்திடுக வென்றான் திதுதவிர் கிந்தைபெறு செம்மலு முவந்து மாதுலனை கோக்கிகரு மாற்றமுரை செய்தான்.	௯௧
கீயுதவ யான்விழைவ தொன்றுமில் னினதே யாயசெழு மந்தையினு ளாங்கடைவி னோடும் போயுலவ லுற்றிலரு புள்ளிவரி கருமை யெய்கொறி பன்னையிலை யாவையு மெடுப்பேன்.	௯௨
கின்னிலை பெறற்கிலை கினைப்பிலைகள் பெற்றார் பன்னுவரி புள்ளியகல் பன்னைகளு மெய்பில் மன்னிய கறுப்பகலு மையுமகை தம்முட் மன்னிலலை யான்றிருடு தோமுடைய வெண்ணே.	௯௩
இம்முறையெ னீதிகள் வினங்கிடுவ வினிகீ அம்முறை புரிந்திடுகில் யானுமுன தாட்டைச் செம்முறை புரத்திடுக வென்னவுரை செய்தான் உம்முறை சிறந்ததென மாமனு முரைத்தான்.	௯௪
ஒதியபி னம்முறை யுறப்பிரி வுறுத்தே மாதுலன் மறுக்குல் வெவற்றினையு மக்கள் குதகல மூன்றுதின மெவையுழி தூரம் போதருத லுற்றவை புரத்திட விதித்தான்.	௯௫
மாசகலு மேனியுது மந்தையகை யாவும் பேசியுள வம்முறை பிரித்தகை தனக்காத் தேகபெற மும்மரு மகன்புடை செறித்தே செறவனித்தியென ஈத்தன னிலாபான்.	௯௬

புன்னையொடு லூசசினை பொங்குசெழு மர்மோன்
என்னுமர நற்குணைகள் வெட்டியிடை விடையே
துன்னானி வெள்ளைமறு தோல்சுளைத ஹந்தே.

க௭

ஆம்புகைர் தாசமுட னாடுவரு போழ்திற்
பம்புகைச யிற்பொலியு மவ்விடை படர்த்தக்
கொம்புகளை நீர்பரு கிடத்தினயல் கொடுபோய்
கட்பியவை கோக்கிடமு னண்ணவெதிர் வைத்தான்.

க௮

இன்னசெய லாலவைக ளீறுபொழுதெல்லாம்
பன்னிற மறுப்பறங்கள் பாரிடை யுயிர்த்த
அன்னவை யனைத்தையு மவன்பிரிவு செய்தே
தன்னவை யெனக்கொடு தனித்துற வமைத்தான்.

க௯

கூடுபொழு நிற்பொது நிறங்கருமை மேவும்
ஆடுகளின் மாமுசுமு மங்கெதி ரமைப்பான்
ஆடல்செறி போதுகொ யாங்கமல னெய்தப்
போடுதெ லாதுபொலி யாதவிடை போடான்.

௧௦௦

ஆயிவைக ளாற்பல மகன்றவைக ளெல்லாம்
மாமனவை யாகவலி மன்னுவ தனக்காய்ப்
போமுறை புரிந்தனனி வாறுகளி பொற்போ
டேமுற விருத்தியவ னெய்தின னிருந்தான்.

௧௦௧

(பேறு.) எந்தைதன் பொருள்க ளெல்லாந் தன்வசமாக வெய்தி
அந்தன் னிதியாற்செல்வ னாயினென விலாபான்
மைத்தர்க ளுரைத்தவாறும் மாதுலன் முகம் வெறுப்பாய்
வந்ததும் யாக்கோப்பென்னும் வள்ளலங் குணந்தானன் றே. ௧௦௨

இன்னவக் காலத்தனனி லிறையங் னலனை கோக்கி
உன்னிருந் தாதையோடுன் மரபினே ரொன்றிவாரும்
பொன்னகரின்னுக்கு மீண்டும் போதரல் புரிவுன்பால்
மன்னுவான் றுணையதாக வையுவுல் யானங்கென்றான்.

௧௦௩

மேலவன் வாய்மைசேட்டு விளங்கிழை மனையாரைத் தன்
பாலவன் பழனத்தன்னிற் படர்ந்துற வழுப்பித்தென் றன்
மேலுமை யின்றதாதை முகமுன்போ லின்றிவெறு
கோலமாய் மாறுகொண்ட கோளினைக் குறித்துக் கண்டேன். ௧௦௪

ஆயினு மெந்தை தேவன் றுணையுளே னாத லஞ்சென்
எயின பணிக ளுந்தைக் கியான்புரிந் ததுநீர் தோவீர்
மேயின சம்பலத்தைப் பதின்முறை மாற்றி வெய்யோன்
தியன புரிந்தானேனுந் திங்குறு தமலன் காத்தான்.

௧௦௫

எந்தன் னிறத்தகுட்டி யெனக்கென வவன்சொன் னாலும்
அந்தன் னிறத்தவாக வாடுக ளீன்ற உம்மா

இந்தகண்முறையுந் தந்தைத் குடையன் விவையை பெண்பால்
வந்துறவருளால் மேலோன் வழங்கின னெனக்கு மாதோ.

ஆடுகள் பொலியும்போதில் ஆனவென் கன விலாங்கே
கூடுறங் கடாக்களெல்லாம் பன்னிறங் குலவக்கண்டேன்
சேடுறத் தேவதாதன் கனவினிற் செறிந்துன் மாமன்
வாடுற வுனக்குச்செய்த வஞ்சனை யாவுங்கண்டேன. க௦௩

ஏற்றிகீ விழியானோக்கு சென்றன னப்போ தன்னான்
போற்றிய மொழிபோற் பார்த்தேன் பொருந்துமை வரிபல்புள்ளி
மேற்றிகழ் படிவமெய்தி மேயவாய் விழைந்துகூடித்
தோற்றிய கடாக்கடம்மைத் தொகுத்துகீ நோக்குவாயே. க௦௪

நீயொரு துணிணன்று நேர்ந்தபி டேசஞ் செய்து
தாயசங் சுற்பஞ்செய்ப்பெத் தேவினிற் றேன்றி நின்முன்
மேயநந் காட்சிதந்த மேலவன் யானே யின்னே
யேயநின் சுற்றத்தார்பா வேகுக வென்றா னென்றான். க௦௫

இங்கவ னியம்பக்கேட்டுத் தேவிய ரெந்தை யில்லிற்
பங்குட னுரிமை யெங்கட் கினியுண்டோ பகருவாய்
அங்கவன் றனதுபார்கவைக் கந்நிய ரானோமந்தோ
எங்கனோ விற்றுக்கொண்ட பொருளெலா மினிதுண்டானே. க௦௬

எந்தைபா லிருந்து தேவ னெடுத்தரு ணீதியமெல்லாம்
வந்துள நமக்கு மெங்கள் மகார்க்குமே யுரியவாகும்
முந்துற வுனக்குத் தேவன் மொழிந்தபோற் புரிகவென்றே
சந்திர வதனமாதர் சாற்றின ரென்ப மன்தோ. க௦௭

மனைவியர் வாய்மைகேட்டு வாய்த்ததன் மக்களோடுங்
கனகதயிவர்த்து செல்வங் கவினுந் பதான ராயில்
தனதெனக் கிடைத்த வாங்குத் தரும்பல நிதியுங் கொண்டே
அனகன தருள்பெற்றோனு மவருடன் வழிக்கொண்டானே. க௦௮

தாதையன் ருட்டின் பாலில் மயிர்களை தருதற்காகப்
போதலுற் றிருந்தா னத்தப் போதினி விராகேலன்னா
னதரம்புரியுந் தேராய்க்களை யன்று வெளவி
மேதரு கணவனோடும் வழிச்செல மேவினானே. க௦௯

இவ்வகை யிலாபானொன்று மறிந்திடாதன்றி யாக்கோப் [தி
பெவ்வகைப் பொருளுக்கொண்டே யெழுந்தன னொளித்தாங் கே
களாவை கொடிரை நீராற்றைக் கடந்துபோய்க் கிவியாத்தென்னும்
அவ்வுயர் கிரியைநோக்கி ஓடின னகன்றுபோனான். க௧௦

ஒடிய மூன்றாநாளி லுணர்ந்தடல் மாமனன்று
கூடினன் றுணைவரோடுங் கொம்மெனப் பின்சென் றோடித்
தேடினன் கிவியாத் தென்னுந் திகிரியி லெழுநாளின் பின்
நாடின னவனையங்கே கண்ணிடக் கண்டானன்றே. க௧௧

சொப்பன மச்சினில் மேலோன தோன்றியே யிலாபர்னுக்கன்
றப்புசூழ் யாககோப்போடே யன்புற மொழிகனன்றி
வெப்புற மொழியாதேனும் விளம்புத லொழிகவென்றே
செப்பினன் விழித்தவ்கன்னான் மருமகன் பாலிற்சேர்தான். ௧௧௬

அக்கிரி மருங்கில் யாக்கோப் பமர்ந்தனன் படங்கில் மாமன்
புக்குற துணைவரோடப் பொருப்பக மருங்கிற்றினும்
தொக்குற விரிகூடாரந் துலக்குற வமைத்து கைகித்
தக்கதன் மருகறைன்னை நோக்கினன் சாற்றலுற்றான். ௧௧௭

வஞ்சகீ யெனக்குச் செய்தே வைவடி வாளங்கொண்டு
வெஞ்சிதைப் படுத்துவார்போல் மிக்கவென் புதல்விமாராம்
வஞ்சியர் தம்மைக்கொண்டு வந்ததென் மறைந்தெனக்கோர்
செஞ்சொலு முரையாதோடுஞ் செய்கையென் செப்புவாயே. ௧௧௮

கீதேபரிசைநற் றுளங் கின்னர முழக்கமிஞ்ச
ஒதநு மகிழ்ச்சியோடு முனையா னனுப்பவின்றி
ஏதமிலெனது மைந்தர் முதலினோடுமின் முத்தவ
காதலிற் பெறலுமின்றிக் கரந்துபோ தமைசெய் துற்றாய். ௧௧௯

உந்தமை வருத்தவன்மை யுண்டெனக் கெளரினு முங்க
டந்தையின் கடவுளென்னேத் தடுத்ததா விடர் தந்தில்லேன்
வந்திடும்பொழுது கீரென் மனையினிற் றேவர் தம்மும்
முந்துதத் திருடலுற்ற தென்னென மொழிதிரென்னான். ௧௨௦

குறித்தசொற் கேட்டபோதக் கோதிலா னெனதில் லாரைப்
பறித்தென விடுகையென்று பயந்துளேன் தேவர்தம்மைச்
செறித்தவெக் கள்வனெனுஞ் சீவனுக்குரிய னல்லன்
மறித்துநீ யிவர்கான்றுயெம் மாட்டிநி லெடுந்தியென்றான். ௧௨௧

சேல்விழி யிராகேலன்று திருடிய தோரா தண்ணல்
சால்புற வுரைத்தல் கேட்டச் சாரலஞ் சிகரக் குன்றின்
பாலவர் செறித்துவைகும் பாளய மொவ்வொன்றாக
வலுமவ்வளவுந் தேடிப் பார்த்துமங் கெய்திலாவாய். ௧௨௨

மானனவிழி யிராகேல் வதிந்தபா ளயத்திற் போனான்
தேனன மொழியா டந்தை சேருமுன் தேராபீன்க
ளானவை தமக்குமெலாங் கத்திரிக் கலனை வைத்துத்
தானதன் மெலதாகத் தங்கின ளிருந்தாளன்றே. ௧௨௩

பாடியெங் கெங்குநாடிப் பார்த்துமுன் வரவிருத்தே
கீடிய விழியான் பூப்பால் கீவர யெழாதிங் குற்றேன்
கூடியபுகழோய் கோபங் கொண்டோடெ லென்று ளங்குந்
தேடியுங் காண்கிலாளுய்த் திகைப்பொடு கின்றான் மாபோ. ௧௨௪

அஞ்சிடும் பழிக்குகீங்க லாணபின் மாமன் றன்மேல்
வெஞ்சினங்கொண்டு வெஞ்சொல் விளம்பியங் கண்ணனோக்கி

வஞ்சமுத் திரமோடென்னைத் தொடர்ந்துகீ மேவயான்செய்
கஞ்சினை யனையகுற்றம் பாவமென் கவிற்றுவாயே. ௧௨௬

தொக்கெனம் படங்குமுற்றஞ் சோதனைசெய்து னாய்கீ
தக்கநின் பெருளில்யாது சார்தரக் கண்டா யிங்கன்
புக்குறப் பார்த்தெடுத்தார் போந்தவித் துணைவர் முன்னீ
வைக்கமற் றிவச்சியாயம் கமக்கிடை வருப்பர் மன்னோ. ௧௨௭

இருபதுவருடம் யானுன் னிடத்தினி லிருந்தே னங்குன்
துருவைவற் காலிதானுந் தொகுஞ்சினை யழிந்ததில்லை
மருவுநின் கடாக்கடம்மை மற்றியா னுண்டதில்லை
உருவுயி ரிழந்தவெல்லா முனக்கின்றி யெனக்காவற்றேன். ௧௨௮

இரவினந் பாவற் சோரம் போனவை யெவையும் யானே
தரலுற வேண்டுமென்று சாற்றினே திவாவில் வெய்தாய்
விரவிய வெயிலு மல்லில் மிக்கிழி பனியுநாளும்
பருவரலெய்த வென்னைப் பட்சித்த வாகுமன்றே. ௧௨௯

துயிலிரு விழிசன்குந் தூரமே யாகவிவ்வா
றியலவைந் நாலாண்டங்குன் னில்லிடை யிருந்தே னம்மா
பயிலுறும் பதினாலாண்டுன் பாலகிமாரக்கா வாராண்
யெருமுன் மந்தைகட்கே யாகவு முனைச்சே வித்தேன். ௧௩௦

பற்றுமென்ஓசம்பலத்தைப் பதினாறு மூற்றலுற்றாய்
உற்றவென் றந்தைக்கண்ணுன் றந்தைக்கு முரியதேவன்
பொற்புற வெனக்குநாளும் புரிந்துநற் றுணையுருனேல்
உற்றிட யாவுங்கொண்டு வெறுங்கையோ டனுப்புவாயே. ௧௩௧

கடவுளென் சிறுமையோ டென் கைப்பிரயாசந் தன்னைப்
படர்வுறு மிரக்கத்தோடும் பார்த்தன னாதலாலே
அடலுறு முன்னைப்போன அலிலெனக் காகத்தோன்றி
மிடலுறக் கடிந்தானென்றும் வினம்பினை னென்பமாதோ. ௧௩௨

மருகனன் றுரைத்த மாற்றம் மாதலன் கேட்டே யிர்தச்
சுரிருழல் கந்தைமாரென் சதைகளா மினைய மைந்தர்
உருகுமென் புதல்வருன்பா லுற்றவின் மந்தை யர்வும்
பெருகுமென் னவைகீகாணும் பிறவுமென் னவைகளாமே. ௧௩௩

மான்விழி மக்கடம்மை மற்றவ ரினிதீனீற்ற
கான்முனை களையானென்னோ செய்யலாக் களறுவாய்கீ
கோன்செழு விளக்கமாக துவலுமோ ருடன்படிக்கை
யான் விரும்புற்றே னென்க னிருவர்க்கு மியற்றவென்றான். ௧௩௪

மல்லலம்புயத்தோன் மாமன் வழங்கிய மாற்றக் கேட்டோர்
கல்லினை வெடுத்துத் துணைக் காண்டக ரிறுத்தலுற்றுப்
பல்கலிக் குதவுமென்னப் பகர்தலுந் துணைகாரானோர்
அல்கலில் சற்கன்கொண்டே அவ்விடை ருவைசெய்தாரே. ௧௩௫

பொருந்துமக் குவைக் கனமீதே புகிறுத்தன முண்டர்
அருந்தியல் கிலாபா னேகார் சத்ததா உதன்பேரென்றான்
இரும்புகழ் யாக்கோப்பென்போ னெழிற்கலே பேதத்தற்கு
வருந்திரு காமமென்று வழங்கினனென்ப மன்றே. ௧௭௮

மாதுலன் மீண்டும் கோக்கி மருளே பிரிந்து நாகன்
போதரலுற்ற பின்பென் புதல்விய ரானோர் தம்மைப்
பேதறவருத்தி வேறுபெண்களை மணஞ்செய் வாயேல்
ஏதில் பரமனென்கட் கிடைக்கிற தீர்ப்பனன்றே. ௧௭௯

யாருயிவ கில்லைத்தேவே எமக்கொரு சான்றதாகும்
பாரென விலாபான் சொன்னபடியினு லிதந்து மின்பா
பேரதா மினையகல்லின் குவைகரி பெணலாற் பேசும
சீருறு கலேவேதென்னும் காமமார் தெரிசுருவகாலே. ௧௮௦

மீண்டும் மாமனிக்கற் குவையொடிவ் வியன்கற்றாணை
காண்டியா னுனக்குத்திமை சருதியித தொருநிக் கலிலை
தாணதே லறவு மெய்மேற் நீதுத் தரக்கடந்தே
யீண்டுலறவு மெவகட் கிவைகளே சாட்சிமன்றே. ௧௮௧

உத்தையோ டெந்தையாதி ஒதுநல் ருரவரானோர்
தந்தயா பரனுமேலோன் தருநடு தீர்ப்போனாகி
வந்துநம் மிடையே மன்னக கடவனென் றுரைத்தான் உள்ள
தந்தைதன் பரனமே லாணை சாற்றின னனையபோதே. ௧௮௨

ஆணையிட்டதன் பின்பெற்பில் அரும்பலி யுதவிப்பினார்
ஊணயின் நிடுமினென்றான் உண்டராத துயினறெழுதார்
பூணுறு புழிலாபான் புதல்வர்புத் திரிகன்மார்சுரும
வணுறு மாசொல்லி முத்தமிட் டெழுதுபோனான். ௧௮௩

(வேறு) மாதுலனும் பிறருமெழுந் தகன்றபின்னர் வழிக்குகாண்டு யா
கோப்பல் வரையைக் கிசிப்

போதலுறு கெறியினெதிர் தேவதுதர் புருந்தவனைச் சந்தித்தார் புசுழ்சே
ரன்னான்

ஈதுபரன்சேனையென்றசொல்லியந்த இருந்தலத்தினுமம னாய்மென்றான்
திதுதவி ருளமுடையோன் அதன்பிற்றம்முன் செய்யமுதல காணவகை
சிந்தித்தானே. ௧௮௪

சிந்தனைசெய் தவன்றனது துதர்தம்மைச் சேரவழைத் தின்னேநீ ரெம்மு
ன்பாற்போய்

இந்தவுயர் தினமளவு மிலாபான்பாலில் யானி ருத்த செயலுயிரை கரங்
ள்மந்தை

தந்தைபல் பணிபுரியுந் தாசராதி தகப்படைத்தே னென்பதுவுந் தயையு
ன்பாலில்

வந்துபெறு மாறெனையான் வன்னலையுன் மலரடிமுன் தெரிவித்தே னெ
ன்னுமாதும். ௧௮௫

போயீர மவனுளத்திற் பொருந்துமாறு புகன்றிலே 'ரெனவவரை யேசா
 ஹைகுஞ்
 சேயீர்நாட் டினுக்கேக முன்னேவிட்டான் சென்றுகண்டத் துதுவர்கள்
 திரும்பிச் சேர்ந்து
 நீயியம் மொழிதம்முற் குரைத்துண்டோம் நின்னையெதிர் கொளநாது
 ருட்டான் குழ
 மேயிண்டு வரவெழுந்தம் மிக்கோன்றானும் விரைத்திட்டா நெனவவற்
 குயிண்டாரன்றே. கசக
 வருகின்ற நெனுமாற்றங் கேட்டபோதே மனங்கலங்கி யாக்கோப்பு த
 ம்முன் உன்பால்
 ஓரதன்கு றுடைந்தர்லு மொருக நேனு முய்யலா மெனவுளாத தன்னி
 த்தன்பால்
 மருவுற்ற சனத்தொகைக டமையுமானின் வகைகளையு மொட்டையையு
 மங்கப்போதே
 இருநற்கு ருகவகுத் திருபாலாக ஈரிடத்தேநிற்கிழுத்திட்டான்மன்றே.
 ஓந்தவிதப் படிவகுத்து நிறுத்தியன்றான் எவராலுமளக்கவொண்ணா இ
 றையை நோக்கி
 எந்தையெனுமாபிரகாமேத்துந்தேவேளையின்றவீசாக்குக்கினியகோவே
 வந்துனது தேயர்த்துன் சுற்றத்தார்பால் மன்னுகன்மை வழங்குவவென்ற
 ருளுநாவோய்
 எந்தவுன திருந்தையக்குஞ் சத்தியங்கள் எவற்றினுக்கும் அபாத்திரையி
 ருக்கின்றேனே. கசடு
 னைத்தண்டி னுடனெழுந்தன நியோர்தான்றற்றைக் கடந்துசென்றே னி
 ன்நிருகூ ருட்டாணும்
 இத்தண்டி னெடுமிண்டே நேசாவென்றே டிளஞ்சதருமன்னையரா மிவ
 ருஞ்சேர
 மொத்தண்டு முரியவடித் திடுவானென்று முன்னியஞ்சு மெனைக்காப்பா
 ய் மெய்யாநன்மை
 வைத்தென்றன் குலமதனைக் கடற்சார்மண்போல் மலிவிப்பே நென்ற
 னையெ யென்றான்மாதோ. கசக
 தருமொழிமற்றிவைகடறியங்கக்கங்குற்றங்கியவன்றம்முன்றமேசாவுக்கு
 வெகுமதியாத் தன்வசத்தி லுள்ளவற்றில் வென்னாடோ ரிருநாறுங் கடா
 வைந்நான்கும்
 தொகுதுருவை யிருநாறு மைகான்கேறஞ் சவைப்பால்கொ ளொட்டை
 முப்பான் ரொட்டகன்றோடும்
 மிகுநாற்பான் கடாரிகளுங் காளிபத்தும் மேவிருபான் பெண்கரமுங் கு
 ட்டிபத்தும். கசள்
 பிரித்துத்தன் பணிசெய்யொவ் கொருவன்கையிற் பெயர்த்தொவ்வோர்
 தொகுதிகல்கிப் பெரியோனெக்கித்
 தெரித்தொவ்வோர் தொகுதிக்கும் வெனியூடாக்கிச் சேர்த்தென்முன் கட
 ந்திலே ரெம்முன்கண்டே

தரித்தங்கே யெதிர்பவனை யாரானெக்கு சார்கின்ற யார்க்குடைய விகை
சாற்றென்றால்
விரித்தன்பு தம்முனுக்கின் றியாக்கோப்பியும் கெருமதிபின் மேவுகின்ற
னவனுமென்க. ௧௪௮

என்றுபணித் தேனையர்க்கு மிதுபோலோதி யிடமின்ன விசைத்திட்டா
னினையவாதே

அன்றவற்றை முன்னனுப்பிச் சார்தமாக்கி அவன முகத்தைப் பின்புச
ண்டா லங்கீசாரம்

இன்றுபுரிந் தவந்திடவுங் கூடுமென்ற இயம்பியுய்த்தான் கெருமதிமு
ன் பேகிற்றன்னோன்

* பொன்றிகழும் பாளயத்திற் றங்கிக் கங்குல் புலர்ந்திடமுன் னேயெழுந்
து புறப்பட்டானே. ௧௪௯

மனைவியர்க ளிருவரையு மடிமையாகும் மகளிரையும் பதினொருமா மக்க
ளோடிவ்

வனைவரையு முடன்கூட்டி யாப்போக்காற்றை அன்றுகடந் தனைத்துள்
ள பொருள்களோடும்

கனைதிரைநீர்க் கரையேறிப் பின்பங்கோர்பாற் கடவுளருள் பெற்றுடை
யோன் றனித்தேயுற்றான்

புனைபுசுழ்மே வவனொருவன் அவன்முன்றோன்றிப் பொழுதுவிடி வள
வுமற்போர் புரிந்தானம்மா. ௧௫௦

புரிந்தவனைச் செயிக்கவொண்ணு நென்றுகண்டு புங்கவனங் கவனிப்பி
ச் சந்தைத் தோட்டான்

பரிந்தவனோ டிவ்வாறு மல்லயுத்தம் பயிலுகையி லிடைச்சந்திற் சமூக்கி
ற்றாமால்

பிரிந்தகல விடுகவினி யெண்ணைகைகல் பெயர்ந்ததென்றா னம்மேலோ
னாகி யென்மேற்

சொரித்தகல்வ தன்றிவிடே னெனவத்தோன்றல் சொல்லினான் றாயோ
னுன் பேர்சொல்லென்றான். ௧௫௧

என்னுமம் யாக்கோப்பென் றிசைத்தான் நேவை இங்குவென்றாய் மறு
டரையும் வெல்லுமாற்றால்

நின்னா மினியிரிசுர வேலென்றையன் நிகழ்த்தநின்பே ரெவனென்றான்
நிற்கேனென்று

பொன்னாரும் புயத்தவனுக் கங்கனாகி புசுந்தகன்றான் புங்கவனங் கன்
ளநேவை

முன்னாக முகமுகமாக் கண்டவாற்றால் முடியாதென் னுயர்க்குய்வு முன்
பெற்றேனே. ௧௫௨

எனவுரைத்தத் தலத்தின்போர் பெனியெவென்றே இசைத்ததனைக் கடந்து
வழி யேகும்போதிற்

எனகிரைவொளியிரவி யுதித்ததண்ணல் கவினிடுப்புச் சந்தினிடை வா
ங்கலானான்

அன்னவ னிடைச்சுந்து நரம்பைத்தொட்ட வாற்றினால் அலங்கலத்
தோ ரிந்நாக்காறும்

மனநெறியா லிடைச்சுந்து நரம்புதன்னை வாங்கியுணும் வழக்கமதை மறு
த்தார்மாதோ. கடுக

பொருவரிய பெருங்கருணை முதல்வனாகே புசுன்றருளு மாசபெற்றுப்
புரிவினோடும்

மருவுமனத் துறுபணிப்புச் சிறிதுமாறி வளர்புகழ்சேர் யாக்கோபு வழிச்
செல்போதில்

பொருவலிசேர் வரிசிலைக்கை யேசாவென்போன் போந்தினோ னூரூட்
கள் புடைதற்குழு

மருவுமனத் தெழுதுபுடர் வுற்றுமேவி வன்னலையக் கெதிர்கொள்வான்.
வந்தானன்றே. கடுச

வருவதுகண் டெழுந்துமக்க டம்மையின்ற மாதரிட மிருக்கவைத்திட்ட
வரில் முன்னாத் .

ரூபணிசெய் மகளிந்தமைத் தனயரோடுஞ்சாருவித்தா னிலேயானைப் புத
ல்வரோடும்

மருவலிடை யாகவைத்தா னிராகேல்தன்னை மைந்தனோடும் பின்னாக
வைத்தான் முன்றான்

இருநிலகே ரேழுதரங் குனிந்துதாழ்ந்தே வசாவின் சமீபமதி லெய்தினா
னே. கடுடு

கனக்கெதிராய் வருதல்சுண்டே யோடிமுன்னேன் தம்பிகழுத்தினைத் தழு
வி முத்தத்தந்தான்

மனக்கனிவு பெற்றழுதா ரிரண்டுபேரும் மகளிரையும் மைந்தரையும் கோ
க்கி யேசா

உனக்கிவரயா ருறையென்றா னிளவல்லோக்கி உனதடியேற் கிறைதருமி
ன் மக்களென்றான்

புனக்கொடிபோல் பவர்திறத்த முறையே போத்தப் பொருதிநிலோன்
முன்னணுகிப் போற்றினாரே. கடுச

(வேறு) முன்னவ னினையவன் முசுத்தை கோக்கியே

என்னெதிர் வருதிரன் யாவங் கண்டிளேன்

அன்னவை யென்னென வவைகளண்ணலே

உன்னருள் பெற்றகென இளவலோதினான். ௫௭

எனக்குள தெம்பியே யெனக்குப் போதுமால்

உனக்குள துன்னதா யறுகவென்னவே .

மனக்கனி வுறுமுனோன் வருத்தனப்பினோன்

கினக்கெனிற் றையயுறில் நீகொளண்ணலே. ௫௮

அடியனேன் மிசைகினக் கண்புண்டாருமால்

கெடியவான் புகழினோய் நின்முகத்தையான்

கடியகிழ் வாகவே காணப்பெற்றது

முடிவிலா முழுமுதல் முகங்கண்ட ன்னதே. ௫௯

கேரண ஸ்வைகரண நவகரண டேயருள்
ஆரகு னெம்மிறை யருள் லுற்றனன்
பூரண செல்வம்பான் பொருந்தி னேன்கொன்னன்
றோணி யிளவல்போற் துதவினேற்றனன்.

கக௦

இளையவன் வெருமதி யேற்ற பின்னரிங்
குளாவற யாயினி யொருவரு' போதுபோம்
வளைதரு மெவற்றொடும் வருக-வென்பினே
களைகளு யுன்முன்யான் கதிக்கொள் வேனென்றான்.

கக௧

நதவ னிகழ்த்தலு மிளவ னோக்கியென்
காதலர் சிறியவர் கறவை யின்குலம்
போதுவ வென்னுடன் பொருவி லண்ணலே
திதற லின்னவை தெரிந்து ளாயன்றே.

கக௨

வேகமா யோர்நினம் விரைவின் மந்தைகள்
ஏகவுய்த் திடினவை யிறந்து போவவால்
ஆகமா ரழகுடை யண்ணல் முன்னர்நீ
போகயான் பின்னருன் புக்கில் சேருவேன்.

கக௩

என்னவாங் குரைத்தன னிளவ லென்ஹொடெய்
தின்னவர் சிலரைவிட் டேரு வேனெனா
முன்னவ னவ்விடை மொழிய வேண்டிலேன்
உன்னருள் போதுமென் றிவனு மோதினான்.

கக௪

அந்தநற் றினத்தினி லதன்பின் மூத்தவன்
வந்தவங் வழிமரீது நடந்து மல்குசீர்
முந்துதன் னூர்முக நோக்கி முந்தினான்
இந்தநல் விளவல்சக் கோத்துக் கேகினான்.

கக௫

கடிமனை யொன்றவன் கட்ட லுற்றனன்
குடிசைகள் மந்தையா னிரைக்குங் கோலினான்
படியினிற் சிறந்ததப் பதியங் காதலால்
கெடியசக் கோத்தென நின்ற போர்பெறும்.

கக௬

பண்புறு முத்தமன் பதான ராமவிட்
டென்பெறு கின்றகானானி லெய்தியே
நண்ணுசா லேமென கவில் சிகேமரு
கண்ணுறப் படவ்கெதி ரவணிமுத்தினான்.

கக௭

இத்தரு வெளியினி லிவன் சிகேமின
தத்தனா யமர்ந்தகா மோரளித்திடும்
புத்திர ரிடத்தினிற் பொருந்து வெள்ளிது
ருத்திடுநென்னில மொன்று வாக்கினான்.

கக௮

ஆவ்விடை மிகுபுக முடைந்த வண்ணலோர்
திவ்விய வேதிகை செய்ததற்கென்

செவ்வியெல் லெலோகையீ ரொவெலென்றிடும்
அவ்விய னுமம் தறைந்திட டானரோ.

ககக

(வேறு.) எண்ணர்புகழ் யாக்கோப்பொடு லேயானருள் புதல்வி
விண்ணார்மதி யிடைமான்வீழி மினிர்வுற்றென் வொளிர்மைக்
கண்ணாளுயர் திஞ்ஞணி கவினத்தரு காட்டின்
தண்ணர்மொழி தருகன்னியர் தமைக்காண் நடந்தான்.

க௭௦

யோமோந்திரு மானாரெழில் புகழங்கக ரரசான்
காமோந்தரு சீகேமெதிர் கண்டேமயல் கொண்டே
ஆமோருழை யகனைக்கவர் தணையாநிறை தொலையா
யாமோர்வரு கொடிதாம்பழி யெய்தற்றன னன்றே.

க௭௧

இப்பாவ மியற்றற்றவங் வீவிக்குல வஞ்சன்
துப்பாரித ளப்பாவையிற் ரொகுமன்புளம் வைத்தே
அப்பரன்மிகு நண்புய்த்தவ ளகத்தைக்கவர் மொழிகள்
செப்பாவித முறநெஞ்சிடை சிந்தித்தொழு குற்றான்.

க௭௨

தன்னெஞ்சறு நினைவைத்தரு தாதைக்குரை தந்தே
இன்னங்கையை யான்மாமண மெய்தற்கரு னென்றான்
பன்னற்கரு மித்தீவினை பரவும்புகழ் யாக்கோப்
பெண்ணுந்தகையுடையான் செவிக்கெரியுற்றெனக்கேட்டான்.

க௭௩

கேட்டின் பகல் நெஞ்சங்கொடு கேடற்றவன் மக்சன்
ஆட்டின்புடை வெளிபுக்கவ ரணுகும்பொழு தளவும்
வாட்டங்கொடு மெளனத்தொடு வைகுற்றன னப்போ
திட்டுந்திற ஹுமீவிய ரிறையவ்விடை யானான்.

க௭௪

இசைதற்றிடு புழிசிர வேலீன்றிடு மிளஞர்
அசைவுற்றிடு முளமோடது கேட்டேயவ னானா
நசைபெற்றிட வொண்ணப்பழி வலிதிற்புரி நவையால்
வசையுய்த்திடு படிநன் மிசை மனநொத்து கொதித்தார்.

க௭௫

அவ்வேலையி லடலீவிய ரதிபன்றன தெண்ணம்
செவ்வோர்க்குரை செய்தென்சதன் சீகேமின திதயம்
வெவ்வேல்விழி தும்மங்கைதன் மீதுற்றான் ததனால்
இவ்வார்குழ வியைமாமண மிவனெய்திட வீவர்.

க௭௬

உம்மங்கையர் தமையெங்குல முறுமைந்தருக் கருள்வீர்
எம்மங்கையர் தமையுங்குல விளமைந்தருக் சீவோம்
ஈம்மன்பு தழைக்கும்படி நாயிப்படி குழுகிச்
சம்பந்தமுறும் வாழ்வது தகவுற்றிட விசைவீர்.

க௭௭

எம்மோடிவண் வாழ்வீரும தெதிரிங்குள திந்நா
டிம்மாட்டினில் வைகிப்புய னிசைவாணிக மாற்றி
உம்மாதிதி பெருகுஞ்செய ஹறவேபுரி வற்றுச்
செம்மாந்துறை தருவீரெனத் தெரித்திட்டன னன்றே.

நதைப்புரி சீசேமும்ப் போதிற்றவை செய்வீர்
எதைப்பெற நீரெண்ணினு மீவேனிகை பரிசும்
ஒதைப்பெரு முபகாரமு முளமுற்றள உருங்வேன்
மாணத்திரு மணமெய்திட வழங்கும் மெனக்கென்றான். கஅக
(வேறு.) அம்முறை சொலக்கேட் டன்னோர் ஓனவிய மகத்துட்கொ
ண்டே

செம்முறை திறம்பிச் சீகேம் சேலிழைத் தினுளுக்குத்
தெம்முறை யாகச்செய்த திமையினியித்த கொஞ்சி
னெம்முறை யுளதென் ரோரா வகையெதி ரியம்பினாரே. கஅ௦

விருத்தசே தனமுருதார் மேவிட கங்கைதன்னை
அருத்தியோ கதலெங்கட் கடாதது கிந்தை யாமாலை
திருத்தமச் செயலாண்மக்கள் அனைவிருஞ் செய்திராணற்
கருத்தற நீவீர்சொற்ற முறைப்படி கலந்து வாழ்வோம். கஅக

இம்மொழிப் படிநீர் செய்ய இசைகிலீ ராகில் யாங்கள்
ஈம்மெழின் மானக்கொண்டே யிப்பொழு தகல்வோ மென்றார்
அம்மொழி கேட்டலோடு மவன்மிசை கொண்ட கட்பால்
விம்முறு காதுண்டத் தடையற விழைவுற்றாரே, கஅஉ

வெந்தொழிற் படிற்றொழுக்கம் மேவுமச் சீகேமென்போன்
நந்தைதன் மனையிலுள்ளோர் யாரினுந் தலைமை பூண்டோன்
அந்தநற் புரத்தின்வாயி லதனிடைத் தாறையோடும்
வந்துகின் ருங்கணெய்து மாந்தரை வதனகோக்கி. கஅக

ஈசிரவேல ரெம்மோ டிணக்கமா யுற்றாரீங்கு
காசமா யவர்கனேற்ற காணிகஞ் செயலா ரிர்த்த
தேசமாங் கவரும்வாழ விரிவுநச் சிறந்ததாகும்
வசறு மணஞ்செய்தன்னோ ருடன்கலந் தினிதின் வாழ்வோம். கஅச

அல்லதில் கொருப்பாடெயதார் அவருடன் கலந்தா லன்னோர்
செல்வங்கள் பலவுநம்பாற் சேரவுங் கூடுமன்றே
நல்லதென் றுளகேர்பட்டு காமவர் போலாயன்றார்
சொல்லியபடியே செய்யத் துணிவதே கருமமென்றான். கஅஇ

அன்னவக் காலந்தன்னில் அணிகைர் வாயிலாடாய்த்
துன்னின ரெவருங் காமோர் சொற்றிடு மொழியுஞ் சீகேம்
புண்ணியவுரையுங் கேட்டிப் பகருமாண்மக்கன்யாரும்
உன்னுமப் படிவிருத்த சேனைமொருக்குற் ருரே. கஅஈ

ஆந்தக வெண்ணிமுனருத் தினத்தினே வவர்க்காம்போழ்தில்
ஓக்கெழிற் சீமேயோனு மெறன்வலி யிலேவிதானும்
கூத்தகங் காத்திற்றுகி கண்ணலர் புரத்தையோக்கிப்
போந்தனர் சிந்திதமச்ச முளத்தறப் புகுந்தாரம்மா. கஅஐ

புக்கனர் துணைவேகொண்டி புருடராயுன்னார் யாரும்
ஒக்கவன் ரெழியுமறந் குடலுயிர் வெவ்வேறுக்கித்
தக்கவன் நிறற்காமோருந் தகயனு மடியகாளால்
மிக்கதம் வலிமைகாட்டித் துணைவியை மீட்டாரன்றே.

கஅஅ

அணியிழைத் துணைவிதன பால் அமர்ந்துள நிறையைநீசர்.
துணிவொடு கவர்ந்தவாற்றாற் ரொடர்க்கிவர் மீனமாய்ந்தோர்
தணிவறு செல்வமெல்லாந் தமதெனக் கவர்ந்தாரந்த
மணிநகரத்துமிக்க வெளியினு மருவினாரே.

கஅக

கண்டனமந்தையாவுந் கத்தபத் தொகுதியாவுந்
கொண்டன ரொன்னோன்ற குழவிக டமையுந் தொக்க
ஒண்டொடி மகளிரானோர் தம்மையு மொருவரு வெளவித்
திண்டிற லுடையவீரர் சிறைசெய்து மீண்டார்மாதோ.

ககஉ

மருவரும் உலிமை காட்டி மாற்றலர்க் கடிந்தவீரர்
இருவரும் வாசனோக்கி யேகியாவ குற்றகாலேத்
கிருவரும் புகழான்மிக்க செம்முறைத் தாதையந்த
வெருவரும் வாட்டை மேவுந் தகயரை விளிந்துகோக்கி.

ககச

மன்னுயிர் நாட்டிற் காணன் மரபினர் பெரிசீர்தம்முன்
என்னோநீர் தூர்க்கத்தம்போ லிருத்தியே கலக்கமீர்தீர்
துன்னுமென் சனங்கள் சில்லோர் அனையவர் சூழ்ந்தேயென்னை
முன்னுறுந் குடும்பமோடு முடிவுறப் பொருவார்மன்னே.

ககஉ

என்றுளந் கவலைகூர்ந்தே யியம்பின னதனைக் கேட்டவ்
வன்றிறல் வயவர்கோக்கி வயங்கெழி லினையாடன்னைப்
பொன்விலை மகளிர்போலப் புரிந்தவர் நடத்துமாறிவ்
கின்புறந் தகையதாமோ இயம்புக வெந்தாயென்றார்.

ககக

(வேறு) ஏகநாயகன் இசிரவேலைநீ இனறெழுந்துபெத் தேவினாகிமுன்
வேகமாமனத் தும்முன்வெஞ்சினம் வெருவியோடிநீ மேவுகாலையிற்
போருமானேறி தன்னிற்றோன்றிய புன்கவன்றனக் கங்கொர் வேதிகை
சேகலாமன முடையசீரினாய் செய்கவெனறுரை செய்யலுற்றனன். ககச

ஆனபோதவன் அகத்துளோரையும் அந்ருதன்னுழை யாகிவையிய
ஏனையோரையும் நோக்கியும்மிடை எய்துமந்திய தேவர் யாரையும் [ர்
ஊண்மெய்திடாதொருந் குகீக்கிதம் உடைகள் மாற்றியேபுனிதமொன்றுவ்
மானமெய்துபெத் தேவ்வளம்பதி மருவவின்றெனே டெழுந்துவம்பினே.

முன்னரேவிபத் துற்றகாலையான் முந்துபாதையில் முடுகியன்பினோருன்
டென்னையாதரித் தருஞ்சரத்தகம் மிறைக்குமேடையந் கியற்றுவேனென்
துன்னுமன்னிய தேவ்யாரையுந் துற்றதங்குழைப் பூணுமீத்தனர் [வன்.
மன்னுறுஞ்சிகேம் மருங்கிலோரலோன் மராடியிற்புதைத் தன்னமற்றனை

இசையுமெண்ணமோ டிதன்பினன்றிவர் எழுந்துதம்வழி யேகினூர்க்கெனத்
திசையினுள்ளமா டகருனோர்களுந் தேவனாற்பயஞ் சேர்ந்தவாற்றினால்

வசையில்கூர வேலனிதனிடம் மைந்தரைத்தொட மனத்திலஞ்சினார்
அசைவின்ருணத் தோளிவாறுசென் நனைவரோமெத் தலத்திலாயினான்.

அங்குவேதிகை அவனியற்றினான். அன்றதம்முனுக் கஞ்சியோடியே
சங்குபோதினிற் காட்சிமேலேன் துதித்தலத் தானதன்மையால்
இங்கிதன்பெய ரெல்பெத்தேலென இசைத்துளானெம் திறைவனீந்திடம்
பொங்குமாசிபெற்றுலகியாரினும்பொலிவுபெற்றிடம்பொற்பினாரோ.

அவனைகல்கிய அன்னைபாலினி தமர்த்தாதியாம் அன்னதேபொரான்
புலனவாழ்வொரிபுப் போற்றுமத்தலப் புடையிலோரலோன் பொலியு
நீழலிற்

சுவமடைந்திடுஞ் சேமமெய்தினான் சாற்றமுப்பசித் தனையதன்மையால்
நவலுமல்லலோன் பாகுத்தென்றுபேர் நோன்மையெய்தினான் கொடி
க்கலுற்றனன். ௧௬௬

இன்னதன்பின் கிறைவனோக்கியான் யாவும்வல்லதே வெங்குமல்குறும்
துன்னுசாதியொன் றலவூருகமே தோன்றுகிழி யாத்தலக் குவார்
மன்னர்தாமுமுன் குரவருக்கியான் வழங்குமிப்பதி நீயுமுன்குழி
மன்னுசந்ததி யாருமெய்தவே வழங்குவேனென வருக்கலுற்றனன். ௨௦௦

(வேறு) எம்பரனில் வாறுரைத்தே யெழுந்தருளியேகியபின்
வம்பகலு நெஞ்சகத்தவ் வன்னலந்தத் தலத்தொருந்
றம்பமதை நிறுத்தியதிற் பாணபலி தைலமுருத்
தம்பதியல் கதற்குயர்பேர் பெத்தேலென் றழைத்தனனே. ௨௦௧

இப்பதியை விட்டவர்க ளெப்பிராத் தாகென்னும்
அப்பதிக்குச் சிறிதப்பா லானதொரு சலமடைந்தார்
செப்பியவத் தலத்தவர்கள் சேர்ந்தபொழு திராகேலாம்
மைப்பிரச மலர்வழியான் கூயாவருததம் பெரிதுழந்தான். ௨௦௨

பொறையுயிர்க்குங் காலமது புருத்துமலர்க் கொம்பினையான்
கிறைவருத்த முறும்பொழுது நேர்பிரசா வைத்தியையப்
பிறைதுதலைப் பார்த்தஞ்சேல் பெண்கொடியே யிப்பொழுதுங்
குறைவகல வையகத்தான் குழவியைப் பெறுவையென்றான். ௨௦௩

அகவிடம்விட் டவளான்மா வகன்றிடமல் வளவிலவன்
மகவினுக்குப் பென்னோனி யெனுநாமம் வகுத்துரைத்தான்
பகவனாருட் பேறுடையோன் பன்னியவப் பாலகற்குத்
துகனறுந் பெயர்பென்ய மீனென்று சொற்றனனே. ௨௦௪

துப்பிதன்மா மலர்நிகர்வாய்த் தோகையுயிர் நீங்கியபின்
எப்பிருத்தரென்ன இயம்பியபெத்திலகேமாம்
அப்பதிக்குப் போமர்க்கத் தயலிலவ டன்னுடலைச்
செப்பிநிகு முனத்திரை வேல்சேமஞ் செய்தானே. ௨௦௫

மாணுடையோ னக்குணவம் வைத்திடமக் குழிமீதோர்
துணடைவுற் றிட்கிறுத்தித் துலக்கினு னத்துணைப்

பேணுபுகழ் பிராகேவின் பரேதவதைத் தன்னையே
எனுடைப் பெருகாம மின்றளவும் வழங்குவரால்

உ௦௬

இங்கிதன்மே லீசிரவே லெழுந்தேகி யேதேராம்
பொங்குயர்கேடிபுரத்தப்பாற் பூர்ப்புகருவசுறித்தமர்ந்தான்
அங்குறையும் போதுருப னையன்மற மனையவளாய்த்
தங்கியபில்க் காளுடனே சயனமதிற் சேர்ந்தானே.

௨௦௭

மாசுதரு மித்திய மாற்றமது தந்தையெனு
மீசிரவேல் தன்செவிக்கு மேறிபதாங் கதன்பின்னர்
பேசியவப் பன்னிருமா மைதரோடும் பிறரோடும்போய்த்
தேசுடையோன் தன்றதை செறிந்தவளம் பதிசேர்ந்தான்.

௨௦௮

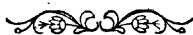
நல்வளஞ்சேர் மமரேயி னண்ணியிறை யருனொடும்ப்த
செல்வனெனு மீசாக்கு சிறப்பொடுதூற் றெண்பாளுண்
டல்லலறும் வாழ்வுபடைத் தாயுனமிச முதியோனாய்
மல்லலறும் புவியொருவி வானுலகம் படர்ந்தானே.

௨௦௯

தந்தையுயிர் முன்னோர்தந் தருமுயிரின் குழாத்தணுக
மைந்தரொனு மேசாவும் மற்புயவீ சிரவேலும்
அந்தவுயர் தேகமதை யாங்கடக்கம் பண்ணியபின்
தந்தமது வாழ்பதியிற் றுயரமொடுஞ் சார்ந்தனரே.

௨௧௦

யாக்கோப்புப்படலம் முற்றும்.

க௦. ஏசாவின்மரபுரைத்த படலம்.

போதாருநறந்துடவை பொலிகாளுவ்வுளம்பதியிற் புகழேசு
காதாளின் நருன்குமர னெலீபாசே யாம்பசுமாத்திரோருவேடு
ரோதாநின்றனசுதனை யுயிர்த்தனளங் ககோலிபாமர்னென்றற்பு
மாதாட லேபூசு யாலாமேர் வனர்கேரா ரினையுயின்ருள்.

இறையருள் சேரிசாக்கின் புத்திரர்களிருவருக்கு மிருந்தசெல் -
நிறைவதன லவரொருபால் கேர்த்துவைகவொண்ணாத நீரராநார்
குறைவதான் மந்தைதொறுக் குழுக்களுறு நிமித்தமுன்னவர்க்கு
புறைதருபொற்புடையதலமொருங்குவரைத்தாங்கவொண்ணாதுநின்றனரே
(வேறு) இங்கிதன லேசாதன் மனைவிமக்கள் இல்லகத்திற் றனக்கிருந்த
யாவரோடும்

நங்கியவெச் சீவசெத்துக்களையுங் கூட்டித் தான்காளு னாட்டினிலே சம்
பாதிக்க

பொங்குதிதி யெவ்வெவையுங் கொண்டிபின்னோன் பொருத்துகின்ற சமு
கமதைப் போக்கிப்போந்து
உங்கருவிசொரிதருதண்ணிகரச்சரலுயர்சேயீர்மலைவாசமுற்றான்மாதோ.க
ஏற்றபுக னேதோமென் றிடம்பேர்ப்பெற்ற ஏசாவின் வமிசமதை வியம்பக்
கேண்மின்
சாற்றுமெலீபாசளித்தோர் தேமாநோமார் தருசேப்போ காத்தாம்கே னா
சென்போராம்
போற்றமறு மனையவளார் திமினாநெனனும் பூவையஉற்குதவுசத னை
லேக்காரும்
ஆற்றலுறுமேசாவின்மனைவியானஆதாளின்பெளத்திரர்முற்றிவர்களாமே.ச
நலந்திகழு மிரேகுலே லளித்தமைநதர் காகாத்து சேராகு சம்மாமீசா
வலந்திகழிப்பிரபுக்கள் பசுமாத்தினற மைந்தனருள் சந்ததியா மகோலி.
பாமான்
பலந்திசுழு மேயூசு முதலவாயபாலகரையுதவினளா விவரேயேதோக்
குலந்திகழுவருமவருங் குறிததவந்தக் கோத்திரத்தின் தலைவர்களுக் கூறு
ங்காலே.

ஏசாவின் மரபுரைத்த படலம் முற்றும்.

கக யோசேப்புப்படலம்.

ஏறிய புகழான்மிக்க இசிரவே வினிதி னீன்ற
ஆறிரு புதல்வர்தம்மு ளதிகளாய்த் தந்தை பேரன்
பூறிய யோசேப்பாயுள் உயர்பதி னேழாய் மந்தை
கூறிய துணைவரோடுக் கூடிமேய்த் துற்றானன்றே. க
அத்தகு மினைஞன் றுதைக் கடிமையா மகளிரீன்ற
புத்திரருடனுற் றன்னோர் புரிந்துள நீமையாவும்
அத்தனுக் குரைத்து வந்தான் முதுமையி லளித்தவாற்றால்
இத்தகு சுதன்மே லீன்றோ னெவரினுந் தயையிக் குய்த்தான். உ
பன்னிறற்குணவும் நல்ல சித்திரப் படமெனொண்டு
துன்னிய வுடையு மந்தத் தோன்றலுக் கீத்துளானால்
அன்னதாற் றுணைவர்பாரு மம்மகன் றினைப் பகைத்து
நன்னய மொழிகள் யாதும் கவீற்றத லொழிந்தா னன்றே. க
இப்படியிருக்கு காளி விசைவனர் யோசேப்பாங்கோர்
சொப்பனன் கண்டுமிக்க துணைவரை கோக்கியாக்கன்
பப்புகும் பழனத்துற்ற பயிர்வினை வரிந்தபோதிந்
செப்புமென் னரியின் சும்மை திருத்தக கிந்தக் கண்டேன். ச

நீங்கள்மொய் திட்டவனை சும்மைக னெறியினோடும்
பாங்கிரின் றதனைச் சூழ்ந்து பரவவுங் கண்டே னென்றான்
ஆவதது கேட்டுமெயயா வெமையர சாளுவாயோ
ஒவகிய முதல்வனாயென றுரைத்துறு பகையுற்றாரே. 6

வேறுமோர் கனவைக்கண்டு துணைவரை விளித்து நோக்கி
வீறுசா விரவீசோமன் மீன்பதி றென்றுமென்றே
கூறுமின் னவைகளென்னைக் குறுகித்தாழ் தரக்கண்டேனென்
றேறுமார் புகழான்றிககோ னியம்பினனென்ப மன்றோ. ௭

அணிகினர் யோசேப்பிவ்வா றறைதரக் கேட்டபோதே
தணிவறு புகழ்சேர் தாதை யானுமுன் றாயுமுற்றுன்
றுணைவரு நிலநேர் தாழ்நது சூழ்நதுணை வணவருவோமே
நணியரின் கனவெனெனன்று கனன்றெதிர் நவின்றிட்டானே. ௮

பகருமிக் கனவினாலும் பகைமிதத் துணைவர் கொண்டார்
தகவுறுந் தந்தை நெஞ்சந் தனிவிதை நினேந்துற்றாலுல்
புகரிலான் றுணைவராடு புரந்திட வதன்பின் சீகேம்
நகர்வயினேகி யாகுகே நண்ணின ரென்பமன்றோ. ௮

நண்ணியபின்னர் தாதை நம்பியை நோக்கலுற்றுன்
திண்ணிய துணைவராடு புரந்திடச் சீகேமின்கண்
அண்ணினர் நீயாகுகேகி அவர்களின் சுகமு மந்தைக்
கெண்ணிய செழிப்பும் நோக்கி யியும்பென வவனும் போனான். ௧

சாதைசொற் றலைமேற்கொண்டு தகவுளோ னெபிரோனின்னு
போதரலுற்றுச் செல்வம் பொலிசெழுஞ் சீகேமூரில்
ஆதரமுடனே யிங்கு மங்குமா நடந்துதேடி
மேதரு துணைவர் யாண்டும் மேவிடக் காண்கிலாஹய். ௧0

ஒதுமவ் வெளியி லன்னான் றிரிவதை ஒருவன் கண்டு
யாதுநீ தேடுகின்றா யென்னவென் றுணைவராறோர்
தீதற மந்தைமேய்க்கச் சென்றனரிவநு னன்றோர்
போதிட முணர்நதுளாயே லெனக்குநீ புகல்கவென்றான். ௧௧

ஆபத கேட்டவ கன்றோ னனையவ ரிங்கனின்ற
போயினர் தோத்தானாகுப் போதர லுறுவோமென்ன
மேயசொற் கேட்டேனென்றான் மிக்கவன் றொடர்ந்தவ் வூரி
னாயின னவர்களாக்கே யமர்ந்திடக்கண்டா னன்றெ. ௧௨

ஆங்கவன் வரவைத் தூரக்கண்டனர் துணைவ ரன்னான்
பாகருற முன்னேகொல்ல மந்தணம் பகர்ந்து கொண்டே
நோங்கருத் துடையொர் தம்முளொருவரை யொருவர் தேர்த்து
ஈங்குறுகின்றான் பாரீர் சொப்பனக்கார னின்னே. ௧௩

கொன்றிவன் றன்னையந்தக் குழிகளி லொன்றிற் போட்டு
வன்றிறற் கொடுவிலங்கு மாய்த்திவ னுயிரையுண்ட

தென்ற காமுரைப்போம். வம்மி விதன்பினரினாய்வு சண்ட
துண்டுகொடுப்பன மெக்கொரு மென்னலே யுணர்வோமென்கூர்.

அங்வுரை யுருபக்கேட்டே பவர்கைகின் தகைக்காத்துச்
செவ்விய தாக்கைதன்பாற் சேர்த்திடு கையுனோனாய்
இவ்வியற் துணைகன் தன்னைக் கொலையுரித் திரத்தஞ் சிந்தா
தவ்வறத் குழியிற்போடல் கண்மொன அமைத்திட்டானே.

௪௫

இசைவுற வினையமாற்ற மியம்பியப் காணபோதே
கசையறு யோசெப்பன்னோர் மருங்கினிலானானகப்
பசையறு முனத்தோ ரன்னான் பன்னிற வுடையை கீக்கி
கசையறு கீசமற்ற குழியிடை கண்ணவிட்டார்.

௪௬

போக்கியக் குழியுள்விட்டுப் போசனமருத்த அந்தூர்
கோக்கினர் கிலியாததென்ன துவன்றிமெரினினு
மெக்குயர் கவினெகிப்து வியனகரணுகுத்தே
யாக்குழீது விசமவேலர் அவ்விடையனுக்கக் கண்டார்.

௪௭

கோளுறத் கந்தவர்க்கங் குங்குலி யஞ்சீர் கெண்ணப்
போளமுஞ் சுமந்த கொட்டைத் தொகுதியோ டவர் போம்போ
தாளடல் யூதாவென்போன் சகோதரர் தம்மை நோக்கிக்
கேளுமென் னுரையைபென்று கினததுதல் மேயினானே.

௪௮

செந்துகக் துணைவனாவி சிந்தத்தவ னுதிர்த்தன்ன
மற்றகாம் மறைக்கிலாங்கே வருபயன் யாதுமில்லை
கூற்றிடு விசமவேலர்க் குறும்விலைக் கவனையின்னே
வீற்றிடல் புரிகொந்திய கொலைத்தொழில் விரும்பொ

௪௯

ஆமக நெமக்கேயுற்ற சகோதர னினைய நென்கன்
மாமிச வுரிமையுன்னோ நெனவெதிர் வறககினோல்
திமிசு மனத்தினோருஞ் செப்டுமம் மாற்றககேட்டெ
தாமிசைத் தினையவாறே தக்கதென்றுக்கொண்டாரோ.

௫௦

மேனிகழ் மாற்றமன்னார் விளம்பிய பின்னர் மீதி
நானியரர்குமந்த வணிகரவ் வழியாக் காணர்
தானியல் வழாணவென்னி யிருபது தாக்கொண்டந்த
ஆனியத் தவர்கன் கையி வவரவன் தனைவிற்குரே.

௫௧

திதிலா கொழுக்கயிக்க செவ்வியற் துணைவனோன்
மீதிலா ருணற்றன்னார் வீற்றிடல் வருகாலத்திற்
பாதிசை குணமுற்றெய்தும் பரமனைச் சீடன் வென்னி
மீதிலும் விருப்பால் வீற்குஞ்செயவினை வினக்குமாலோ.

௫௨

கருணைக் கொடுத்துக்கொண்ட வன்னலை விசமவேலர்
கிருகனார் புகழெகிப்து காட்டகக் கெர்ண்கென்னார்
கருணைக் கொடுத்துத்தக் குழிமருக் குற்றகொத்தித்
தெருமா னுருத்தெய்தத் அதுகனைத் தெரியக்கொனார்.

காடினான் ஸுளர்ச்சிகூர்ந்தான் வத்திரக் கிழித்தானேங்கி;
 ஒடினான் ஸுணைகருற்ற வழியடைந் தவர்கடம்பால்
 காடினான் ஸுளையோன்றன்னை நண்ணிடக் காணெனந்தோ
 நீடிநான் போகதேற்கே யினியெனப் புலம்பிநின்றான். ௨௪

இன்னவப் பொழுதினபத் துணைகரோர் கொச்சையேற்றைத்
 தன்னினர் தடிந்துசோருஞ் சோரியில் யோசேப்பின்பல்
 வன்னநல் லங்கிதோய்த்து மற்றதை யின்றசாலை
 தன்னிடை காட்டச் சில்லோர் தமதுகைக கொடுத்தாரன்றே. ௨௫

கொண்டவ ரெகியந்தக் குருகிலின் சமுகநண்ணிக்
 கண்ணொ மெடுத்தோயிந்தக் கவினுடை யிதுநீதந்த
 தின்முறல் மகனதேயோ அல்லவோ செப்புகென்றார்
 அண்டருந் துயரத்தோடு மகனதைப் பார்த்தானன்றே. ௨௬

(வேறு.) கண்டா னெனக்கினிய காண்முனையி னங்கியெனக்
 கொண்டா னவனிசமாக் கொல்விலங்கு தன்னாற்பீ
 றுண்டா னெனநினேந்தே யுள்ளமிகக் கல்க்கி
 மண்டார் பெருந்துயரம் மல்கப் புலம்பினனே. ௨௭

ஏய வுடைகீண் டிரட்டுடுத்துத் தானீன்ற
 சேயின் நிமித்தந் தினம்பலவுந் துன்பமுற்றான்
 மேய சுதர்முதலோர் மிக்கதுய ராற்றுவதற்
 காய மொழியெவ்வா றறைந்தாலு மாறிலனே. ௨௮

துக்கம்படைச்சென் சுதனொடியான் மாய்த்தோர்கள்
 தொக்கதலத்திற் றொடர்ந்தடைவே னென்றுசொல்லி
 மிக்கபெருஞ்சிர் விளவகிர வேல்தனது
 தகமகவினுக்காத் தானமுது கொண்டிருந்தான். ௨௯

ஆனபொருளுதவி யன்றிசும வேலர்கடாம்
 மானமுறுமிசிர வேலரிடம் வாங்கியவ்வ்
 லுனமறுஞ் சீர்ததி யுற்றவுயர் யோசேப்பைப்
 தேனமருஞ் சோலை யெகிப்தினிடை சேர்த்தினரே. ௩௦

அன்னநகர் வேந்துக் கரியபிர தானியுமாய்த்
 தன்னுகின்ற வன்கஞ் சுகித்தலைவ னாயுமுற்று
 மன்னுமடல் வீரம் மலிதடக்கைப் போசதிப்பார்
 என்னுமவந் கந்த இளையோனை விற்பனரே. ௩௧

(வேறு.) இங்கிலுத்தற்பி னெனுள்வலியூதா வெனுமைந்தன்
 தங்குழிநின்றயர் துணைவரை விட்டித் தனியேகி
 அங்கதலாயிய் னாகியவீரா வாய்பேரோன்
 பொங்கிய வாழ்முனை புக்கவனோடு பொருந்தற்றான். ௩௨

அவ்விடை ருவா வாமொருகாண னிபனருளும்
 கவ்வியை நேர்விழி காநியொருத்தி நணக்கண்டவ்

வெவ்வித ஷோனவ டன்ன யுவப்பொடு வேட்டுற்றான்
இவ்வள மின்மக வீன்றிவ னுமமதேரென்றான்.

௩௩

மைந்த நெருத்தனை மீண்டுமிருக்கரு வாய்த்தன்னான்
தந்தவனற்பெய ரோனா நென்றன டகுசேலா
வந்தன னங்கவ னூந்தி யிடைப்பினி மாமகவை
முந்தருன்போது கெசிப்பினில் வைநினை முன்றாடை.

௩௪

ஏத்தடல்பூதா தான்மகிழ்வாயந ளேரென்றும்
மூத்த மகற்குயர் தாமாரென்றோரு மெய்யுழுவை
மாததகுமாமண மெய்திட நல்வினன் மற்றவகேர்
திபதொழில் மிக்கவ னாதலிம்மாய்த்தான் நேவனுமே.

௩௫

ஒனெனன்றுள மைத்தனையின்றவ னுமமுன்னோ
நானனுத்தயர் சந்ததிலின்னா லவன மனையான
காணான்றிர நீயவனோடு கலந்திடென்
போனானம்மொழி போலவடன்னிடை புரிவுற்றே.

௩௬

சீரியமேதனி வாழ்வையகன்றிடு சேட்டன்றன்
காரிகையோடு கலந்து வழங்கிடு கானமுயேதன்
நேரியசந்ததி யாகுதலினமை கினை நலவிழும
வீரிய மணமிசை வீழ்த்து சிதைத்திட விட்டாரே.

௩௭

ஏலாதிச்செய லென்றிறை கொன்றா னியையையு
சேலாவின்னுயிர் தானுமிறக்குஞ் செயலஞ்சி
பாலார்செஞ்சொன் மருகிய யூதா பார்த்தங்ஙன்
சேலார் வைவழி யாயிப்புதல்வன் சிறுபாலன்.

௩௮

திருவருமிம்மக னோங்கி யிருங்கடி செய்திடுமப்
பருவமுறும்பொழு தளவுமெழுந்து படர்ந்துனாமுன்
தருபவன் வைகுழைதங்குத டுவனறுரை தந்தானால்
மருமலர்மென்கொடி போல்பவ டந்தைதன் மனையுற்றான்.

௩௯

நான்பல சென்றபின் யூதாவென்பவ னன்மனையான்
நீளபுவிவாழ்வை யகன்றனடுக்க நிறைந்தகல்பின்
தான்வலி யோனதி நண்பினனாயுறை தருமீரா
கோளுறவாழ்திமி னாகரத்தே குறுகுற்றான்.

௪௦

சேடுபெறுத்திறல் யூதாவவ்விடை சேருந்தன்
னாடுகளின்மயிர் களைதருவோரிடை யடைவுற்றான்
நீடுகருக்குழல் சேர்தரு தாமார் கோர்த்தவ்வு
ருடுபெரும்புகழ் மாதுலனுற்ற துணர்ந்தாளே.

௪௧

(கேறு.) மதர்மைக்கண் மடமா னன்னான் மணமுய்த வுரைபோல்
மாமன்

சுதனேத்தந் தில்லால் வேட்கும் பருவமே தொக்குமென்னா
விதனவக்கங் றூரியதார்தன் னுடைதன்னா விலக்கிமுக்கா
டதனைக்கொண் டன்றன்னாடன் னணிபொங்கு முகத்தைமூடி.

௪௨

அடைவுற்ற டிம்மினாவு ரதற்குப்போர் மத்தமர்க்கத்
திடையுற்ற வேனாயின் உரியினிருந்தான் மாமன்
புடையுற்று முகமேலாடை போர்த்தலா வன்னவன்
நடையுற்றுள் மருகியென்று காடுற்றுத் தெரிந்திலாதான்.

மருட்கொண்ட வுளத்தினோனும் மற்றந்த வரிதை தன்னைப்
பொருட்பெண்டென் நெண்ணியன்னுள் புடையெய்தி மின்னே
யென்மீ

தருட்கொண்டு மருவவாவென் நறைந்துற்ற னதுகேட்டந்தச்
சுருட்கொண்ட கரியகூந்தல் சொல்லென்ன பணயமென்றான். சச

வற்காலிக் குட்டியொன்று வழங்குவேன் கிடைநின்றென்றான்
சொற்சாலு மளவுமீடு தருவையேற் சொற்றவாதே
நற்காத லொடுக்கூட நானுள்ள மிசைவேனென்றான்
நிற்காகுங்கருத்தென்னென்றேதெளிவெய்தநிசுத்துகெனான. சரு

மன்னுங்கை யாழியோடுன் மார்பிற்பொன் னரங்கைக்கோல்
என்னச்சொல் பவைகடம்மை யெனக்கின்னே யீகவென்றான்
பன்னுஞ்சொற் படியேநல்கிப் பரிவுற்றுக் கலந்துபோனான்
மின்னஞ்சு மருங்குனல்லாள் கருட்கொண்டு விளங்கினோனே.

அவிர்செம்பொன் வளைக்கைநங்கை யகத்திற்சென் நணிமுக்காடு
தவிர்த்து விதைக்கேற்ற தனக்குள்ள உடைகொண்டிருள்
நவிலுற்றபணயமீத்து கல்குற்ற கொதுவைமீட்கப்
புவிமெச்சும் புகழ்சேர்ப்பூதா போக்குற்று னண்புளோனே. சஎ

உரைசெய்த படியச்சூளை யுறவெங்குங் காண்கிலானும்
விரைவுற்றே னாய்மென்னும் இடத்தின்கண் மேய்நின்ற
வரைவின்மா தெங்கென்றற்கு மன்னுற்றார் தம்மைக் கேட்டான்
புரையுற்ற பயனிலாளிங் கிலனென்று புகன்றிட்டாரே. சஅ

விலைமாதைக் காணாதுகி மீண்டந்த நண்பனைய
உலைவார நடந்துபார்த்து முசாவியுங் காணெனென்றான்
நிலையாயென் சொல்லுமேவ நிலையுய்த்துங் காணும் வெட்கந் [ன்.
தொலைவாகக்கொள்ளிற் கொண்டு தொலைவென்றவனுஞ்சொன்ன
திங்கன்மற் றொருமூன்றின்பின் சென்றுற்றோ றொருவனாக்குன்
பொங்குசீர் மருகிகுலே பொருந்துற்றான் சோரத்தென்றான்
அங்கச்சொற் கேட்டபூதா அனையனாயழைத்து வம்மின்
இங்கங்கி யதனாலின்னே எரிதுங்கப்படுகவென்றான். ௩௦

மையாரும் விழியாங்கொண்டு வரப்பட்ட பொழுதாக்குற்ற
கையாழியாரந்தன்டு காட்டியா னிவைதந்தோனல்
மெய்யாக வயிறுவாய்த்தேன் வினங்கயார் பொருள்கெனன்றே
ஐயாபார்த் தறிவென்று மாமன்முன் னனுப்பினோனே. ௩௧

பாலாமங் கவற்றையூதா பார்த்தோர்ந்தப் பாவைதன்னைச்
சேலாவாக் குமரன்வேட்டல் செயச்செயாத் தீமையென்றன்

மேலாயிற் குற்றவாற்றா வென்னிலும் மிகவுயிந்தச்
சேலாருங் கண்ணாணிதி சிறந்தானென் றுரைசெய்தானே. ௫௨

வேலார்த்த மிளிர்த்தவர்கண் மின்னைப்பின் அவன்ருட்டில்லான்
குலார்த்தவிலுங்காலந் துன்னும்போ திரட்டை மைத்தர்
துலார்த்தவிடையான் குக்கியத்தூற்றார் துவலோர்சேயப்
பாலார்த்த சிறுக்கதன்னைப் பார்க்குநேர் நீட்டிற்றன்றே. ௫௩

வந்தற்ற வினங்குமீது மருத்துவ மடமான்செய்ய
தந்துற்று வினங்கச்சுற்றிச் சார்த்தற்ற திதுமுன்னென்றான்
முந்தற்ற வக்கைமீனென் முடுகுற்ற பொழுதிலாகவே
பிந்தற்று நின்றவந்தப் பின்னைமுன் னுற்றதன்றே. ௫௪

வருமந்த மகவைமீறி வந்ததென் நீயிம்மீறல்
மருவுற்றுநின்மேல்மன்னு மென்றன்னுள் வருத்ததால்ப்
பெருமைந்தன் நனக்கப்போது பேரேசென் றேதுகினை
ஒருநற்பே ருரியதாக வுரைத்திடப் பட்டதன்றே. ௫௫

உவப்புலாய்ந் திடவம்மைத் துனித்தபின் னெருக்கைமீதே
சிவப்புநூல் சற்றப்பெற்ற சேயும்வந் ததயமானுன்
சிவப்புவார் மகிழ்ச்சிபொங்க நேர்ந்திட்ட மகரகுமண்மேல்
தவப்பரா வுறம்பேர்செரா வென்னவே சாற்றினாரே. ௫௬

(வேறு) தாப்புலிக்கிணை தானெனப்
பூப்புசுன்றிடு போத்திப்பார்
மாப்பொளிற்றொறு வாகியோ
சேப்புவள்ளல் செறிந்தனன். ௫௭

தேவினன்பு செறித்ததால்
மேவுவாழ்வு மிகுத்தவன்
தாவிலாத தலைவனில்
ஒவில்சீரொ டெறந்தனன். ௫௮

ஐயனன்பவந் காவதஞ்
செய்யுமவ்வை சித்தியா
யெய்துகின்றன வென்பதஞ்
செய்யவாறு தெரித்தால். ௫௯

அருனொடிப்பணியானுயிற்
சுருதுமுற்றதி காரியும்
பெருகுமீப்பெரி யோனென
மருவுவித்துயர் வன்னலை. ௬௦

புகலருந்திறற் போத்திப்பார்
தகவினோடு தனக்குள
சகல்முந்தணி தாக்கவே
*உகையோடவற் கொப்பித்தான். ௬௧

(வேறு) தன்னதாசுஞ் சகலமும் போத்திப்பார்
என்னும்ண்ண விறதமை வித்தபின்
இன்னசெம்ம னிமித்த மிறையவன்
தன்னகத்தைத் தழைவுறச் செய்தனன்.

௬௨

வீட்டி ன்கண்ணும் வெளியினு மாங்கவன்
ஈட்டுசெல்ல மெவைகளின் மேலுமே
நீட்டுமாசி நிறைவுறு மாறாள்
காட்டினுன்மெய்க் கருணைக் கடவுளே.

௬௩

அன்னதாலவ் வடலரியன்னவன்
தின்னு நல்லுண உன்றிச் செறிநூள
யன்னுதன்பொருள யாதையும் பற்றியே
உன்னியொன்று முசாவதல் செய்திலான்.

௬௪

மாப்பெருங்குண மல்கி விளங்கியோ
சேப்புநல்ல வனப்புச் சிறந்துளான்
மீப்படுந் திரு மேனி விசுநிரம
நாப்புகன்றிட நண்ணுந் தகைத்ததோ.

௬௫

அன்னகாட்சியி னால்மய லாகியே
மன்னுவாட்கைத் தலைவன் மனையவன்
இன்னகோல வினாளு மிசைவிழி
துன்னுவிததெனைத் தோய்கவென் றோடுஞர்.

௬௬

சொலற்கடாமொழி சொற்றலு நம்பியித்
தலத்திலண்ண றனக்குள யாதையும்
எலககிடாது விசாரணை யின்றியே
நலககென நகையி னல்கலுந் றுனரோ.

௬௭

இம்மனைக் கண்ணிலுயர் தோரிலைச்
செம்மனையுந் தேய்தற் காதலால்
அம்மன்னைய லாத வெதனையும்
இம்மண்மீது வெனக்கு வலக்கிலான்.

௬௮

இத்தகும்பெருந் தீமையியற்றியே
வித்தமேவும் விமலன் வெறுத்திடந்
கொத்தபாவ முஞற்றே னெனவுனம்
வைத்திடாது மறுத்துரைத்தானரோ.

௬௯

தினமுமிப்படிச் சேயிழை பேசினும்
மனமொருப்பட வின்றிமறுத்தனன்
தனதுநற்பணி தன்னையியற்றவோர்
தினமகத்தினுட் சென்றன னென்பவே.

௭௦

சிருளோனுட் செறித்திடு போதிலங்
காருமில்லை யஃதுணர்ந் தன்னவன்

பாருளுத்தம்ன் நன்னுடை பற்றியுட்
சேருவாயெனச் செப்பியழுதனன்.

௭௧

நீடியவ்விடை நிற்பதுமின்றித்தன்
கோமதன்னையக் கோதைதன் கையிலிட்
டோடியக் க ணுறுதுவினஞன்
கேடினத்தமனுவைக் கீர்த்தியோன்.

௭௨

(கேறு.) ஓடிய பொழுதிலாக்கே ஓங்கிய காமத்தன்னால்
வாடிய சுணிகையந்த வளமனை யாத்நிலன்று
கூடிய பேர்கடம்மைக் கூட்டியிவ் வுடையைக் காட்டிச்
சூடிய புகழோன்மீது துணிந்துபொய்க் குற்றஞ்சூட்டி.

௭௩

யாருநீர் பார்மினெக்கோ னிவ்வெபிரேயன்னைச்
சாருமிவ் வுழையென்றோடு சாசமே செய்யுமாறு
சேருவித தனன்கொலெ ினைத தீனொற்கண்ணிவந்தான்
பீருழ்த்தனையகாலெ பெரிதியான சத்தமிட்டேன்.

௭௪

இடைதரு முளத்தினோடா மென்பெரு மறற்றந்நீடு
உடையெயென் னையிலிட்டே யோடி ஒரு னென்னகோழிப்
படைவிழி மடந்தையில்லின் ாலினிற் றனது க்களவன்
அடைதரும் பொழுது முன்போய் அந்ந்ருமங்காறேமொன்றார்.

செவ்வுடை காட்டிநின்று தேவசொன் மாற்றங்கேட்டு
வெவ்வுள முடையனங் வேந்தருந் தி.றையுற் றோர்ச்சர்
அவ்வடை தீநிலானை அருஞ்சிறை யகபவைத்தான்
திவ்விய பரண்பவகுஞ் செமமல்மேற் செறித்தரன்றே.

௭௫

கோதிலா யோசேப்பென்னுங் குரிசிலைக் கட்டாட்ச முய்தே
தீநிலார் புசுச்சேர் மேலோன் திருத்தாக் காட்டான் னுனமேல
ஒதுவான் சிறைசெய்சாலைக் குறுமதிகாரி யுள்ளம்
போதுபே ரருளே செய்யக் கருணையும் புரிந்தான்மா.

௭௬

அப்பெருஞ் சிறையிலுற்ற யாரையு மதிபணன்றச்
செப்பமாருளத்தான் கையிற் றிருத்தக் வளிந்தானுங்கே
தப்பருஞ் சிறையிலுற்றோர் தாம்புரி தருவவாகும்
வப்பெருஞ் செயலுமங்க னினையனே யியற்றுவீப்பான்.

௭௭

இறையவன் யோசேப்பின்பா லிருத்திடலானு மன்னான்
குறையறப் புரிவயாவும் நிறைவுறக் கொடுத்தலானும்
சிறையமர் சாலையாப்போ னவன்கையிற் சேர்த்ததாக
அறைதரு மெதனையேனும் விசாரியா தமர்த்தானன்றே.

௭௮

ஆனவை நிகழ்ந்தபின்னர் அந்தகர் வேந்தன் முன்னும்
பாணபாத் திரத்தினேனும் பகர்சயம்பாதிதானும்
மானமார் தலைவனாகும் மற்புயப் பாரீலோனுக்கால்
கீன்மார் தவறுதன்னே யியற்றின ராகுமன்றே.

௭௯

7த்துச் சர்ப பாசுஷாண்டினு மின்றுவன் தன்னித் புனை
பாத்தித தலைவன் தன்னித் பதர்சயம்பாதி மாரின்.
மாத்தித தலைவனோடு வயப்புயப் பொருளுனோடு
கர்த்தித மனையாமந்த அருஞ்சிறை யகத்துயத்தானே. அக

மேவுமல் வவர்கடம்மை பிசாரனை செய்கனென்றே
காவலில் யோசெப்புகருக் கஞ்சகித் தலைவன் சொன்னான்
தாவது மனையவள்ளல் சாற்றுசொற்படி யன்னருக்
கேவுறும் பணிகளாற்றி யவ்வடை விருந்தானன்றே. அஉ

அன்னகக் காவற்சாலை யதனிடையவருஞ் சின்னான்
மன்னினராகுமந்த இருவரும் மரீஇயில் வாரும்
பின்னரோ ரிரவில் வெவ்வேறுப்பொருள்பிறக்ககின்ற
பன்னருக் கணவை வெவ்வேறுகவே பயிலக்கண்டார். அக

விடியலில் யோசெப்பன்னார் மேவுழி யடைந்தபோது
கெடியவெந் துயர்கூர்ந்த விருவரு கேர்பார்த்துத்
கடிமலர்க் கமலமானுத் கவின்முகம் வாடக்கண்டேன்
கொடியகெவ கவலைகூருங் காரணங் கூறுமென்றான். அச

சொப்பனங் கண்டோமந்தச் சொப்பனப்பொருளை யின்னே
தப்பற வெமக்குச் சொல்லத் தக்கவற் காணோமென்றார்
துப்புள முடையானோககித் துயவன் செயலற்றருஞ்
செப்புக் யானுக்கேட்கத் தெளிவுற வவற்றையென்றான். அடு

பாணபாசதிரத்தோன் மிக்கபண்புளளோன் றன்றை கோக்கி
ஆனதோர் திராட்சமெனமுன் அமர்வதுங் கிளைகள் மூன்று
மேனிலா விடலுஞ் செய்யதளிநுற மலர்கள் மேவப்
பீனமார் குலைகள்மூன்று கனிந்துறும் பெட்டிங் கண்டேன். அச

மாத்திரம் பொருந்தும் வைவான் மன்னவன் தனதையாகும்
பாத்திர மெனது கையிலிருக்கவும் அதனுட்பன்னும்
எத்திருந் கனிகளாய்ந்து பிளித்தவல் விரசயபெய்தப்
பாத்திரத்தீயுமாரும் பரிவுறத் கண்டெனென்றான். ஈ

ஒதுறும் கணவைக்கேட்டே யுத்தம னவனை கோக்கி
மீதுறும் கிளைகள் மூன்றும் மேவுமுத தினவக ளாமார்
போதுறத் தினமூன்றின் பின் போனகிள பணியில் மீண்டும்
மோதுறும் படைவேந்துனை மூன்றுற வைப்பன்னன்றே. அஅ

வாய்வுந் யடைவுற்றுக்கே மன்னுமக் காலந்தன்னிலி
தாழ்வுற மெனதுபானி தயவுவைத் தெனது செய்தி.
குழியடை யுடற்பார்போனார் தோன்றலுக் கறியக்சொல்லி
கிந்தரு சிறைகின்றென்னை விதலை புரிவிப்பாயே. 1க

தொழப் புரிதோர் தம்மக் கன்னெழிதெயர் காட்டாத்
கொடுவதெயர் கொடுத்தித் கொடுத்திவை யகத்திலென்னை

யயவதற செறறதாக வினடியான் நியவெந்தப்
படுபழியேனுஞ் செய்திலையெனப் பன்னினுனே. ௧௦

தந்தவக் கனவினர்த்தந் தக்கதென்றளச்சிற் கண்டே
முத்துறும் பாசசாலேத் தலைஹும் பூங்கியாக்கே
எத்தநற் பொருட்கு மேலா மிறையவனருன்பெற் றோக்கும்
விந்தையங் குமரன்செய்ய வியன்முகம் வினமுத்து கோதடு. ௧௧

மூன்றவெண் கூடையென்றன் மூர்ந்தமீதறவே மேலாய்த்
தோன்றிடு மரிலேந்தற்கு மடைமகன் றொகுத்தாங்கட்ட
சான்றவெவ் வுனவினுள்ளுஞ் சிற்சில தவகவிண்புள்
என்றவவ் வுனவையுணணக் கண்டனன் கனவிலென்றான். ௧௨

இத்தகு கனவினர்த்தம் யாதெனிற் கூடைமூன்று
முத்தின மாகும்பார்வொன் மூன்றுநாட் செலமுனுன்னே
வைத்துன நியாயத்தீர்த்து மன்னதி காரமற்றிக்
கொத்தினர் மரத்திறுநாக்கிக் கொலுபுரிவிப்பனன்றே. ௧௩

உன்னுடல் மிசையுற்றோற்கு முனினைப் பக்கிசாலந்
சின்னு வத்துவேந்சொல் கனப்பொரு டெரி+வென்றான்
பன்னுமம் மூன்றும் வைகல் பசைதெறு மடற்பார்வொளும்
மன்னுயர் சநநாளாம் வகுத்தவத் தினத்தில் வேந்தன். ௧௪

ஆங்கிருவரையுங் கூவி அகத்தினிற் பண்செய்வோர்தம்
பாங்கினில் விசாரித்தனனோர் பகர்த்தவக் கனக்கட் கந்தாள்
ஒங்கிய புகழியோசேப புரைத்ததாற்பரியம்போலத்
தாவகிய நீதிகாட்டித் தையொடு தண்டஞ்செய்தான். ௧௫

பாணபாத்திரங்கொள்ளோர்தத் தலைவனைப் பார்வொன்மீண்டும்
போனமுன் நிலையில் வைத்துப் புசுல்கயம்பாகிகட்காங்
சானவத் தலைவன்றன்னே வதைப்பித்தா னாவியுத்தோன்
மானிக் குயர்போசேப்பை மறந்தன னினேந்திலானே. ௧௬

ஆண்டிரண் டகன்றபின்ன ரடுதிற் பார்வொண்ணல்
தூண்டுவெண் டிரைநீராற்று மருங்குதான் றுன்னிநிற் ப
மாண்டரு மழுகுவாய்ந்த வளர்செழும் பசுக்களேழு
நீண்டவான் கரைகொளாற்றி னின்றமேல் வெளிமிலேறி. ௧௭

ஒழுக்கிமை தானத்தன்னி லுற்றபுற் கூறிக்கேதேழ்
அழுகறங் கொழுப்பிலாந்க ளாங்குநின் றேறிவந்தச்
செழுநதி மருங்கினாகிச் சிறந்தநல் வனப்புறாய்ந்த
கொழுவிய பசுக்கள்மாட்டிற் கூடியே செறியுமாறும். ௧௮

வனப்பிலாக் கொழுப்பிலான்கள் மற்றையவாகுநல்லா
னினத்தினை விழுக்குமாறு மாகவே யெய்துமோர்சொப்
பனத்தினைக் கண்டின்பு விழித்தனன் பகைவாஞ்சுஞ்
சினக்கனி றினையவேந்தன திரும்பவுத் துயிலுற்றான். ௧௯

திரும்பவுந் துயிலும்போழ்திற் செழும்பயிர்க் கதிரேழோர்தான்
வரும்படி யீனுமாரும் வந்தகீழ் காற்றமோதிப்
பொரும்பொழு துலர்ந்துநீத் பதர்க்கீதா பொருந்தவேழு
தரும்படி வேறுமீனு மாறுமக் குரல்கடம்முன். ௧௦௦

சாவியாவ் கதிர்களந்தத் தகுசெழுங் கதிற்கடம்மை
மேவியே விழுங்குமாறுஞ் சொப்பன மீண்டுங்கண்டான்
தாவியே யுறுமனத்த றண்ந்தபின் கனவென்றொர்ந்து
கோவியா குலமிக்குற்றான் வைகலங் குறுகிற்றனறே. ௧௦௧

ஆந்தக வெண்ணிவேந்த னந்நகரத்துளெந்த
மாந்திரிகரையு மெத்தூல் வாணர்க டமையுங்கடவிப்
போந்ததன் கனவுசொல்லிப் பொருளுரைத் திடுமினென்றான்
வேந்தனுக் கெவராலேனும் விள்ளொணதாயிற்றம்மா. ௧௦௨

மானவேற் பார்வோனென்னும் வள்ளல்முன் னீனையபோதே
பானபாத் திரத்தினோர்தந் தலைமையோன் படர்ந்து வேந்தே
ஈனமா மெனதுகுற்றம் யானின்னே நினைவுகூர்ந்தேன
போனதோர் செய்திநின்முன் புகறரக் கேட்டி மாபோ. ௧௦௩

தகுஞ்சயம் பாங்கட்குத் தலைவனும் யானுமன்று
புகுஞ்சிறைச் சாலதன்னுட் புகுந்துழி யோரிராலில்
மிகும்பொருள் வெவ்வேறுள்ள கனவுகள் மேவக்கண்டே
தொகும்பொரு டெரிந்திலோமாய்த் துன்புற லெய்தினோமால். ௧௦௪

கஞ்சுகித் தலைவனில்லின் கட்பணியாளாய் நற்சீர்
மிஞ்செயி ரேயனாமோ ரிளைஞனெம் முடனேமேவி
வெஞ்சிறை யகத்தினுற்றோன் மேயநங் களுக்கட்கன்று
செஞ்செவே பொருள்கடம்மைத் தெரித்தனன் வழுவுறமே ௧௦௫

ஆங்கவன் றெரித்த வாரே யாயின பலாபலங்கள்
ஈங்கவன் றன்னையு மெய்திட வழைத்துக் கேட்டால்
ஒங்குநற் பொருளுரைப்பா னுனக்கென வுரைத்தான் கேட்டு
வீங்கியபுகழ்சேர்வேந்தன் அழைக்கவான் விரைந்துவிட்டான். ௧௦௬

வெஞ்சிறைச் சாலதன்னில் விரவிய வேந்தன் தூதர்
விஞ்செழில் யோசேப் பைக்கூடய் வேந்துனை யழைத்தானென்றார்
வஞ்சமி லுளத்தினோனும் மயிர்களைந் துடையு மாற்றி
அஞ்சயிற் படைக்கைப் பார்வோன் முன்னுற வணுகினே. ௧௦௭

காண்டலங் களித்து வேந்தன் கண்டதன் களுவைச் சீர்த்தி
பூண்டவக் குமாற்கோதிப் பொருளினே விரிக்கவல்லான்
நீண்டபா ருலகிலெங்கும் நீயலாநிலயென் றோர்ந்தேன்
ஈண்டியா னுணருமாறே யியம்புக வெனக்கின் றென்றான். ௧௦௮

மன்னவன் வாய்மைகேட்டு மற்றவன் யானோ வல்லன்
இன்ன மங்கலமதாகு முத்தரமியம்ப வல்லான்

பன்னிரு சருவஞானப் பரமனே யெனறுகறி,
அன்னவான் சனவுக்குற்ற பொருள்விரித் தவையலுற்றான். ௧௦௬

ஓதும் எனவிரண்டும் ஒருபொருளுடைய வாகும்
மீதுயர் மகிமை முந்தி மேலினித தானீனடிந்தப்
புதல வளாகந்தனளிற் புரிதருஞ் செய்கை தனைத்
சீதவருளால் முன்னே தெரிதர விளக்கலுற்றான். ௧௦௭

மன்ன சண்டவவ்வேழ் பகக்கழேழ் வருடமாகும்
அன்னல விளாவதாமேழ் கதிருமேழாண்டே யாமார்
பின்னுறும் வறளானேழும் பெருங்குணகாலிற் றீத்த
வெணவாங் குரல்களேழு மாண்கி னெவ்வேழாமே. ௧௦௮

ஐவகளின் பொருளே தென்னில் எகித்துநாடெரு மிக்கு
நவையறும் விளாவேழாண்டு நலம்பெறப் பொலிந்து நன்னு
அவைகளின் பின்னேழாண்டிங் கருமபெரும் பஞ்சமுண்டாம்
தவையுறஞ் செவ்வமெல்லங் குறைத்தழி வுறம்பபொதே. ௧௦௯

வருகவாங்கிற் கருப்பால் முன்னர் மல்குபூ ரணமெல் லாம்போம்
பொருந்துமிக் கருமத் தேவ நியாயத்தாற் போதுமாறும்
பெரும்புகழ் மேலோனீண்டு புரிவதும் பிறக்கவந்த
அருமபெருங் கனவிரட்டை யாயதென் றறிசுவாயே. ௧௧௦

திருபரீ விவேசஞானம் நிறைந்துளோ னாவுள்ளோ
வெருவனை யாதலாலிங் குயரதிகாரியாகி
மருவுதல் விளாவாமேழு வருடமு மைந்திலோர்கு
வெருவறக் கொள்ளற்கொத்த தலைவரை யுறுவிட்டாய். ௧௧௧

அவ்வவ ருணவுக்கான பொருளெலா மவ்வேழாண்டிஞ்
செவ்விதிற் சேர்ப்பர் நிற்பாற் றுனிய விளாவைச் சேர்த்தே
இவ்வணி நகர்கடம்மி லுணவுகளெய்தற்காக
எவ்வமில் வருடமேழு மிருப்புற விவற்றைக் காப்பாய். ௧௧௨

இப்படி யியற்றுவாயே விப்பெரு நாடாங்கெய்தும்
அப்பெரும் பஞ்சத்தாலே யழிந்திடாதறித் தென்றான்
செப்பிய துணர்ந்து வேந்தும் பணிவிடை செய்குவோரும்
ஓப்பறு முபாயமீதென் றுறுதியா வகத்துட் கொண்டார். ௧௧௩

அன்னதன் பின்பவ்வேந்த னுக்குதன் பணிசெய்வோரை
முன்னுற நோக்கியென்றும் முடிவிலா னுவிபெற்ற
இன்னவன் றன்னைப் போல்வார் யாரையாக் காணலாகும்
என்னவன் றுரைத்தி யோசேப் பெழிலணி உதனனோககி. ௧௧௪

மேலவ னுனக்கிவ் வெல்லாம் வெளிப்படுத்திட்ட வாற்றாற்
நாலவே விவேசஞானத் தம்மைப்பெற்றுள்ளோ னுன்னேய்
போலவே றுருமில்லைப் பொற்புறு மெனதில்லத்தின்
பாலதி காரியாகிப் பரிந்து வீற்றிருப்பை மாதோ. ௧௧௫

காண்டகு நினதுசொற்போற் கருதுமென் சனங்கள் யாரும்
ஆண்டிடப்படுவார் நீதியாசன மொன்ற லன்றிப்
பூண்டிடு மேன்மையுன்னில் யாதினும் பொலிந்தி லேன்யான்
தூண்டகு தோளாயோர்தி நீயெனச் சொல்லிளுனே. ககக

சொல்லினன் மீண்டும் பார்த்தித் தொன்னகரெங்கும் நீயே
நல்லதிகாரியாக நாட்டினே னறிகவென்றே
வில்லொளி பரப்பித் தன்கை விளங்குமுத் திரைகொளாழி
அல்கவில் புழி போசேப் பங்கையின் விரற்கிட்டானே. கஉ௦

மென்சண னூலாற்செய்த விளங்குடை தரிக்கச் செய்து
பொன்சரப் பணியை யன்னுன் கழுத்தினிற் பொலியப் பூட்டித்
தன்செருப் புரவிபூண்ட தணப்பிலா வழுவாய்ந்த
மின்செயுந் தேர்க்கிரண்டாம் விளங்குதேர் மீதிலேற்றி. கஉ௧

நெறியெதிர் முழந்தாளுந் நிண்மினீர் யாருமென்றே
அறிதர வறைவித்தநாட் டணிககர் வீதிபோக்கிச்
செறிகவின் விளங்குமேனிச் செம்மலைத் தேயமெங்கும்
ஏறிபடை வேந்தனன்றே தலைவனே வேற்றினுனே. கஉ௨

எற்றிய பின்பவ்வேந்த னிசையுளோன் றன்னை நோக்கிப்
போற்றுமிந் நாட்டிலென்னை யன்றியே பொருந்தும் யாரும்
சாற்றுநின் பணியாலன்றித் தனதுகையதனையேனும்
தோற்றுதன் காலையேனு மசைக்கொணு தெனவே சொற்றான். கஉ௩

சான்றசீர் யோசேப்புக்குச் சாபிநத் பானே யாகென்
தேன்றபோர் வேந்தனும் மியம்பி யோனகரந் தன்னில்
ஆன்ற வேதியனும் போத்திபெராவரு ளாஸ்நாததென்னும்
ஊன்றுவேல் விழியினுளே யுயர்மண முறுவித்தானே. கஉ௪

அற்புத னருள்சேர் யோசேப் பநகராரும் வேந்தன்
முற்பபிம் பொழுதிலாண்டு முப்பது சென்றோ ஞ்ஞன்
பற்பல வளஞ்சாலநா டெங்கணும் படர்ந்துபார்க்க
மற்படு புயத்து மன்னன் மாமுக மொருவினுனே. கஉ௫

செழுமையாம் விளைவுசாலச் சிறந்துள வாசுமவ்வான்
டெழுமையும் விளைந்ததந்த இசைகிள ரெகிப்துநாடு
முழுமையும் படர்ந்து சுற்றி முந்துறும் பயன்க ளன்னுன்
விழுமிய நகர்கடம்மில் மேவுற வீட்டிவைத்தான். கஉ௬

அப்படி யோசேப்பாங்கே அளவறுங் கடலின் சார்மண்
ஒப்புற மிகுதியான சானியமொருங்கு சேர்த்தான்
இப்படி யனைய ன்நாட் டிட்டிய விளைவுகட்குச்
செப்புறுங் கணக்கு நம்மாற் றெரிக்கொணு வளவிறுமால். கஉ௭

வெருவருங் கொடியபஞ்சம் மேவிடுவதற்கு முன்னே
திருவரும் விளைவு மிக்குச் செழிப்புறுங் காலந்தன்னில்

அருவரை புயயோ சேப்புக் கவன்மனைக் கிழத்தி மைத்த
ரிருவரை வாழ்வுபொங்க ஈன்றுவப் பெய்திருளே.

கஉஅ

எனக்குள கிலேசமுற்று மென்னையின்றவன் குறிம்ப
மனைத்துநான் மறத்த தேவ னருளிஞ டென்று கூறு
மனக்கெழு மகிழ்ச்சித்தாதை வாய்த்ததன் ழூத்த மத்தன்
றனக்குறும் பெயர் மனசே யாமெனச் சாற்றின.

கஉக

சிறுமை யானடைந்த காட்டிற் றேவென விந்நது பாடி
உறுபெருங் கருணையென்பா லுறுவித்தானென லே யொழிப்
பெறுவலி மருவுமாறு பெற்றிடு மிளை யொருகரு
சிறுவனுக் கெப்பிராயி மெனப்பெயர் செப்பினே.

கக௮

இங்கிது நிற்க யோசேப் பியம்பிய வுறுபோலப்
பொங்கிய செழிப்பாமேழு வருடமும் போய்பின்னர்
வெர்தலி மருவும் பஞ்சம் மேவுமவ் வருடமேழும்
அக்கக னுலகோருள்ளம் அசையுந் தொடங்கிற் றீமா

கக௮

தேயமெவ் கெங்கும் பஞ்சஞ் செறித்ததவ் வெளித்து நாட்டே
யேயநல்லுணவின் சேம நிருத்தாள தந்தா டெங்கும்
தீயவெவ் பசியே மீறிச் சேறலால் டெகாத்து டெத்தல்
வாயகன் கடையில்யாரும் மருவின் றேலமிட்டார்.

கக௨

ஒலமிட்டேற்றோர் தம்மை ஒளிர்முடி யரசனோக்கிச்
சீலமிக்குயர்ந்த யோசேப் பகத்துளிர் சொன்றவ னன்றன்
பாலினுங் குறைசுடம்மைப் பகர்த்தவன் பன்னுமற்றம்
போலநீர் புரிமினென்று புகன்றன னவரும் போலார்.

கக௯

பஞ்சமத் தேயமெங்கும் பரத்தலானுணவுப் பண்டம்
விஞ்சுபண் டாரமெல்லார் திறத்தெழில் விளக்கும் யோசேப்
பெஞ்சலில் பதார்த்தம் வேண்டு மெவற்றாயும் விற்றானவன்
அஞ்சுமப் பஞ்சமென்மே லதிகொடி தாபதம்மா.

கக௯

மற்றுமெக்காட்டின் கண்ணும் வந்ததாற் கொடிய பஞ்சம்
உற்றுள சருவதேயத் துறுநரும் உணவு கொள்ளச்
சொற்றுள யோசேப்பென்னுந் தோன்றல்பால் வளக்கள் யாவும்
துற்றுள வெகிப்தென்றோதுந் தொன்னகர்க்கெழுந்தாரன்றே.

கக௯

(வேறு) பேசுநசீர்மை பிறங்குமெகிப்து
தேசமதின்பெரி னுணுறுசெய்தி
மாசறுதேவன் வழங்கருள் பெற்ற
ஈசிரவேலெனு மேந்தலறித்தே.

கக௯

மாக்கவின் மைத்தரை வம்மினெனாரீர்
ஊக்கமிலாதிவ னெருவரை பொருவர்
கோக்குதல்செய்வதி னுவல்பயனின்றென்
வாக்கினையோர்த்துயிர் வாழ்வகை செய்வீர்.

கக௯

விளங்குமு சீர்த்திமிசுந்த வெகிப்து
வளம்பதியிற்பல தானிய மல்கல்
விளம்பினர் கண்டவர் விண்டிடு மென்சொல்
லுளங்கொடு போய்க்கொணர் மின்னெனலுற்றான்.

ககஅ

தந்தைமொழிப்படி தநயர் பதின்மர்
அந்தவளம்பதி தன்னை யடைந்தார்
உந்திடர் யாது முருதினோ யோனைத்
தந்தவனவ்விடை தங்கமறித்தான்.

ககக

இத்தடநாட்டி னிருந்துணவெய்த
ஒத்தாடனேக லுறும்பிற ரோடும்
விதகவிசிர வேல ரெகிப்தாம்
அத்தகுநாட்டி னடைந்தனரன்றே.

கச௦

(வேறு.) அணிதிள ரெகிப்தநாட்டுக் கதிசுரூபுயர்ந்தவென்றித்
திணிபுய யோசேப்பந்தத் தேயத்தோர் பெறவுண்பண்டந்
தணிவறவிற்பின்னர் தன்றிருத் துணைவர் சார்ந்து
மணிநில நேரேதாழ்ந்து வணங்கிடக் கண்டானன்றே.

கசக

காண்டலு மனையார்தம்மைக் காதலந் துணைவரென்றே
ஆண்டவ னறிந்தபோது மறிந்திலான் போலக் காட்டி
வேண்டலா வெஞ்சொலன்றார் தம்முடன் விளம்பிகீவிர்
யாண்டுகின்றடைந்தீரென்றேயுரைசெய்வீரெனக்கிங்கென்றான்.

கசஉ

தொகும்புக முண்ணறன்னைத் துணைவனென் றறியாரைய
மிசுநதிரூக் காளுனுடி விட்டிவ ணடைந்தோமென்றார்
தகுந்திறந் செமமலன் ஓர் தமைக்குறித் தாங்குதன்பார்
புகுநத்சொப் பனததால் வேயர் நீரெனப் புன்றுநோக்கி.

கசங

மிடைவள நாட்டத்திங்கன் மேவிய திறவுநோக்க
அடைதர லுற்றீரென்றா னையனே யடியேமன்ன
நடையின ரல்லெமெய்தந் தானியம் நாடிவந்துன்
புடையினிற் கொள்ளவீண்டு போந்துநின் சமுகமுற்றேழ்.

கசச

அண்ணல்நின் ருசராமயா மனைவரு மொருவன் மைந்தர்
நண்ணுநின் மொழிபோல்வேய ரலேமென நவின்றுநின்றார்
தண்ணிய மனத்தான்மேலுந் தடுத்துநீரொற்றந்தாமே
எண்ணிய திறவுநோக்கி யேகவே வந்திரென்றான்.

கசடு

பெருமையிற் சிறந்தகோவே பிறக்கெழிற் காளுடைபில்
அருமையாவொருவ னீன்ற வாறிரு புதல்வரும்நேரம்
ஒருமக னம்முளில்ல யோக்கெழிலினாய மைந்தன்
தருமவன் றன்பாலுள்ளா னென்னவே சாற்றினாரே.

கசசு

விளையும் மாற்றக்கேட்டு மிக்கவளுக்கிவிர்
உளைவுறப் புகுந்தவொற்ற ருண்மையான் சோதிப்பேனல்

இளையவற் கொணர்ந்தாலன்றி யேகுதற் கொட்டேனென்று
வளையவன் சிலைவேந்தாவி மீதினில் வகுத்தேனுணை.

கசஎ

பருவுற வவளைக்கூட்டி வருவதற்காஃதும்பி
லொருவனேபோகவேனோ ருரைத்தசொல் லுண்மைதன்னைத்
தெருளுறக் காணுங்காறுஞ் சிறையினி லிருமின் பொய்தாரம்
கருதிய படிநீர்வேவு காரரென் பதுமெய்யாமே.

கசஅ

எனவுரைத் தவரையோசேப் பேசுமாச் சிறையில் மூன்று
தினமுறச் செய்தம்மூன்றார் தினத்தினி லவரைக்கொங்
மனத்தினி லென்னையாளும் வானவற் கஞ்சுகின்றேன்
இனிதினி ருய்யவேண்டி வியம்புமென் வாய்மை கேண்மோ.

கசஆ

சேருளோர் நீரேல்நீவிர் நோந்தவிச் சிறைசெய் சாலைச்
சாருறற் கொருவன்றன்னைத் தந்துமற் றுள்ளீர் துந்தம்
ஊருநீஇப் பசியால்வாடு மும்மனோர்க் குணையிசைச்
சீருளோ னாகிமன்னுஞ் சேடனையழைத்து உம்மி ஃ

கசஇ

இயம்புமென் னுரைபோல் நீவி ரியற்றில்நீ ரிசைத்த சொற்கள்
நயம்பெறு முண்ணையென்றே நவின்றிடப் படுகவாரும்
வயம்புனை புயத்திர் நீங்கள் மரிக்கவு மட்டெரென்றான்
பயம்பொருமுளத்தோரன்னன் பகர்ந்தசொற்கமைந்தாரன்றே.

கசஉ

ஒதுசொற் கமைந்தோர் தம்மு ளொருவரையொருவர் நோக்கித்
திதுபற்றிடாத நெஞ்சச் செவ்வியந் துணைவன் மேனான்
பாதுபெற்றிடவே வேண்டி யயர்துயர் பார்த்து மனஞன்
மீதுநற்றைய செய்யாது வெம்பழி பூண்டுளோமே.

கசஈ

ஆதலால் நமக்குமிந்த விபத்துவந் தாயசென்றார்
திதிலா வ்ளையோனுக்குத் தீவினை வ்ளோக்கொணு தென்
ரோதினே னன்றோ வென்சொல் லுறுதியை மதித்தலீரிப்
போதிலப் பழிதோன்றிற்றென் றுருபனும் புன்றிட்டானே.

கசஊ

பழுதிலான் மொழிபேர்ப்போனாற் பகர்ந்ததாற் றமது பேச்சல்
வீழுமியோ னுணரானென்றே மேவினார் நெஞ்சத் தெண்ணி
சொழுததும் யோசேப் பன்ன துணைவரை யகன்றோர் சாருற்
றழுதனன் மனத்தை யாற்றி மீண்டிமங்கவர் பாலானான்.

கசே

ஆனபின் சீமியேர்னை அவர்முனே கட்டுவித்துப்
போனவல் வவர்கடத்தம் பொதிகளிற் றுனியத்தை
நூனமற் றிடவீந்தீந்த துவல்விலை தனையுமுன்வைத்
தினமிலாற்றாவு மீந்திட வேவி நின்றான்.

கசஐ

உத்தம னுரைத்தவாரே யுறுபணி செய்வோன் செய்தான்
அத்தருந் தானியத்தை யனையவர் கைக்கொண்டன்றே
கத்தப வெரினிலேற்றிக் கதிகொண்டல் வழிவிட்டாங்கோர்
சத்திர மதனிண்ணித் தரித்தினைப் பாறினாரே

கசஃ

ஆழமங் வமயந்தன்னி லவர்+ளிலொருவ னாங்கே
வறுவே சரியுணற்கு ணிடப்பொதியலிழ்த்து நோக்கிக்
கூறுசொற் படிதானிந்த விஸையுறக் குறித்துக்கண்டே
வீறுசேர் துணைவருக்கும் வினம்பின நவரும் பார்த்தார். கருவ

பார்த்தலு மிசிரவே லின் பாலரங் குள்ளஞ் சோர்த்தார்
வேர்த்தன ரெமங்கிவ்வாறு மேலவன் செயலென் னென்றார்
சீர்த்தநற் செயலோர் காணன் தேயத்தப் பொதிகடம்மைச்
சேர்த்தனர் விரைவ்னோடுத் தாதைதன் சமுகஞ் சொர்த்தார். கருஅ

தன்சையின் வதனநொங்கித் தளர்வுறு முளத்தினோராம்
மைத்தரு மெத்தாய் செல்வம் மலிந்திடு மெறித்து நாட்டின்
முத்தி காரியானோன் முடுகுசா ரணரென்றெம்மைச்
சிந்தையி லெண்ணி வெய்ய சினமொழி பகர்ந்தா னன்றே. கருக

அப்பொழு தடியேம்கோக்கி யையனே யாங்கள் செய்யோம்
உப்பழுதுடைய ரல்லேம் ஒங்குசீர்க் காணென்றே
செப்பும் நாட்டோர் தாதைக் காறிரு சிறுவராகி
இப்புவி வாழ்வுபூண்டோ மொருவனை யிழந்துளோமே கக0

இளையந் துணைவனெம்மை யின்றவன் றனதுமாட்டே
கனையடர் பொழிற்காணனி லுளனெனைக் கிளத்திலின்றோம்
வினேதரும் புகழோனார்மை மேவியதுணர விண்டோ
சினோனோ விட்டேயேனோ ரெழுந்துதும் பதிக்குச் சென்மின். ககக

சென்றுநீர் பசியால்வாட்டஞ் செறிந்ததுங் கேளிருண்ணற்
கின்றதா னியங்கொண்டேகி யீத்தபினிளையோன் றன்னே
யொன்றவிக் கழைத்துவந்தா லெற்றரன் றுண்மையாள
ரென்றுகண் டம்மோடேக இளோனோ விடுவலென்றான். ககஉ

வளங்கொளிர் நாட்டில் நீலிர் வானிகஞ் செய்வதற்கு
முளங்கொளி லியற்றலாகு மென்னவு முரைத்தானென்று
வினம்பினர் பொதிக்கணுற்ற தானியம் வீழ்த்தார் நெஞ்சந்
துளங்கிடத் தாந்தாமீந்த விஸையையுந் துன்னக்கண்டார். ககங

தந்தம பொதிகடம்முட் டானியங் கொள்ளற் கீந்த
அந்தர்ந் கிரயமிண்டு மமர்ந்திடக் கண்டபோதே
மைத்தரு மவரையின்ற வளர்புக ழிசிரவேலுஞ்
சித்தனை கலங்கிமிக்க தெருமர லெய்தினாரே. ககச

இச்சிர மருவுஞ்செய்தி கண்டபி னீன்றதாதை
சித்திர வடிவமைந்தர் திருமுகநோக்கி யென்னைப்
புத்திர வீணாக்கப் புரிகின்றீர் யோசேப்பில்லை
எத்திரத் துய்வேன் சீமியோனுமிங்கில்லை யந்தோ. ககடு

இளையவன் றனையுங்கொண்டே யேகநீர் பார்த்தீர் நெஞ்ச
முளையலிவ் வாறெனக்கீங் குற்றதே யென்றுரைத்தான்

தினவலி மருவானிச்ச தின்புய வருபனென்பேன்
வீரபர னருஞ்சேந்தானை வியன்முடிமனை சேர்த்தி. 1807

எந்தையே துணையோன்றனை பெனதுகை யானிலின்னே
தந்தரு னகையின்னே தருருவேன் நரேனென்றன்
மைந்தரல் கிருகருன்னார் மற்றவர் தம்மையாவி
சித்தக வதனுக்காக வென்றுரை செய்தா னன்றே. 1808

தானையல் சதனைக்கேட்டுத் தமயனே விர்த்தபொருள்
மேதரு மொருகனாகு மினவலே மீந்திருன்னான்
பொதரு நெயிறிறிமை பொருந்திடல் முதியென்றனை
மோதுது துயரத்தோடும் முடிந்திடப் புரிசுவிரே. 1809

ஆதலி னினையோனாகு மம்மகன் நனையும் மோவி
பொதா வ்மெற்குன்னம் பொருத்தறென் சிறிதுமென்றன்
ஒதருகொடிய பஞ்ச முருத்ததக் கெடுப்தி னின்ற
கோதநக் கொணர்ந்த ஆணுவ் குறைவுறச் சருங்கிற்றன்றே. 1810

(வேறு) கொண்டுவந்தன தானியங்கள் குறைத்தகாருமெனக்
கண்ணமாதரை கோக்கியிருயர் கடவுளன் புடையான்
உண்டுவெம்பசி திரவின்னமு முற்றெகிப் திடைசீர்
பண்டிபொற்கொடு வம்மினென்று பார்த்திருந்தனனே. 1811

தந்த தந்தையுரைத்த வம்மொழி தனையுணர்ந் தியுதா
அந்தமிக்கவ னிவனெ டவ்விடையடைய லோமெனில்யாம்
வந்துதன்முத லோக்கலின்றென வரையறுத் தரையே
முதல வோதின னோந்தியென்று பொழிந்து வின்றனனே. 1812

அன்னபொதினில் லோக்கிதற்புக முண்ணல் சீரவனே
டின்னுமிங்கொரு தம்பியுண்டென வனியம்பியிரும
பன்னருத்துயர்யானுறம்படி பண்ணி வீரனெனச்
சொன்ன னன்றிரு மைந்தரக்கெதிர் சொல்லல் மேயினரே. 1813

எந்தை பேயவ னெமைவிளித்துமை யினிதளித்தபெருந்
தந்தையின்னமும் கைகினன்கொல் சகதரி லுங்கனாடன்
வந்ததம்பிய ரின்னமுண்டுகொல் மற்றரீர் சொலுமென்
றித்தவண்ண முசாவினாம்பிக எங்கள் செய்தியையே. 1814

கேட்டதற்கெதிர் மாற்றமங்கு கிளத்தலுற்றனமால்
காட்டமெய்திட வெம்பிதன்னையு மன்னுதன் செழுநீர்
காட்டகத்தற வழுயினென்று கவிற்றவானெனனே
துன்பமுற்றிவ னுன்னமென்றுரை யோதலுற்றனரே. 1815

(வேறு) மீண்டுமெதிர் தாதையை விழித்தடவி யுதா
நன்கெனும் வாயான மிது நியுவி ருய்ய
மென்கெனும் தானியம் வினாத்தகோளென
மன்கெனும் மிது வினாத்தகோளெனும் துய்யியாய். 1816

இங்கிலாண்டின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின்
அங்கிலாண்டின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின்
தங்கிலாண்டின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின்
பெருங்குபழி பெருங்குபழி பெருங்குபழி பெருங்குபழி

கஎக

தாமதமொழிந்தடையி லீதுவரை தனக்குள்
யாமணுகி நல்லவுண் பெய்தி மறுகாலம்
மெழுத மீண்டிடுதல் கூடுதல் மென்ன
காமருவு நல்லுரை நவீற்றியெதிர் நினைநன்.

கஎஎ

அங்கிலாண்டின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின்
குங்குலிய மீன்மது கொழுந்தரு சுகந்தர்
தங்குபொரு டம்மினெடு சாற்றியவெண் போளம்
மங்கில்தெரே பிந்துவிதை வாதுமையின் வித்தும்.

கஎஅ

உந்தமது பாத்திரம் துட்டிற்று கொண்டாங்
கந்தவுயர் செம்மல்மு னளித்திடுதி ரம்பொன்
முந்தற விரட்டிகொடு முந்திடுமின் மீள
வந்தவிலை யுங்கொடு வழிப்படுதிர் மாதோ.

கஎக

உம்பியையு மும்முட னுறக்கொடு நடந்தர்
நம்பியிடை மீளவு நடந்துகொடு வம்பின்
எம்பெரும னவ்விடை யிருந்தமக னேடிவ்
வம்பிலனு மீளவும் வரற்கருள் விளைக்கும்.

கஅ0

ஒதுமக வின்றியுறி லுறுவலென லுற்றான்
காதலர்கள் கொள்ளுவன கைக்கொடு நடந்தே
மேதரு கனிட்டனெடு மேவியடல் யோசேப்
பாதிப னீருஞ்சமுக் மண்ணியய னீன்றார்.

கஅக

ஆங்கிலாண்டின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின்
வீங்குபுக ழுண்ணலுள் விருப்பினெடு கண்டே
பாங்கிலில் விசாரணை பணுந்தலை வணக்கூஉய்
ஈங்கிலாண்டின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின் மீன்களின்

கஅஉ

ஆதலினி மாரந்தரை யழைத்தென தகத்திற்
போதருத லுற்றிவர் புசித்திடுவ தற்காம்
திதகலு நல்லுணவு செய்வியென வன்றாற்
கோதல்புரி வுற்றன னுயர்ந்தபுக ழோனே.

கஅக

(வேறு) அன்னசொற்படியே கூட்டியுணையவு னன்னகும்போதிற்
துன்னுமல் விசுவேலர் துயரமுற் துன்னத்தஞ்சி
முன்னாப் பொதிகடம்முட் கண்டபொன் முடிப்பா னம்மைப்
பன்னருஞ் சிறையுத்தேறல் காதலையும் பறிக்குமாநே.

கஅச

இன்றியா மழைக்கப்பட்டுக் கொண்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு
தொன்றிய தலைவன்பாதுற் துதுதுது துதுதுது துதுதுது

அன்றியாம் நிறுத்துத்தந்த அகலிலை யதனையாக்கன்
சென்றசத் திரத்திலெங்கள் பொதிகளிற் றெரியக்கண்டாம். ௧௮௭

ஐயனே யதனையின்கே கொடுவந்தோ மதவுமன்றிச்
செய்யதர னியங்கள் கொள்ளச் செழும்பொருள் வேறுமுன்னோம்.
மெய்யதா முன்யாமீந்த விலையாகம் பொதியு ளுய்த்த
வெய்யனை யாரோவென்று விளங்குற வுணரோமென்றார். ௧௮௮

அவ்வுரை யனையன்கேட்டே யாறுத லடையினஞ்சீர்
இவ்விடை துமதுசெம்பொன் என்னிடத் தெய்திற் றன்றே
செவ்விய வுமக்கு முங்கடந்தைக்குந் தேவனுனோன்
உவ்வியன் மறைவை யுங்கள் பொதிகளி லுறுவித்தானே. ௧௮௯

என்றவ னவருக்கோதி யேகியே சிமியோன் றன்னே
அன்றவ ண்மைத்து வந்தே யவர்கள்முன் னாகவுய்த்துத்
தன்னிசை யோசேப்பில்லுட் டென்னவாந் கவரைப் போக்கிச்
சென்றடி விளக்கவென்று செழும்புனல் கொடுக்கத்தான். ௧௯௦

வேசரிக் குணவுமீந்து மெய்யினாப்பாறச் செய்தான்
போசன மருந்துஞ்செய்தி புக்கவர் கேட்டபோதே
தேசமர் யோசேப்பங்கெ செவ்வனண் பகலிலென்று
ஆசுறமீகைநல்கி யெதிர்கொளந் கணிசெய்தாரே. ௧௯௧

அண்ணலங் கானபோதே யனையகா ணிக்கை கொண்டு
மண்ணக நேரே தாழ்த்து வணங்கினா ரன்னமாந்தர்
எண்ணிய புசுமானன்றோர் நற்கசெய்தி தன்னை
எண்ணுறக்கேட்டு மீண்டு மின்னருள் கொண்டு நோக்கி. ௧௯௨

உருத்தக முதியோனாகி யுத்தையாக் குளனென்றீரவ்
விருத்தனின் சுகமென்னினும் மேவினன் கொல்லோவென்றான்
கிருத்தகு நினதுதாச னாகுநஞ் செய்யதாதை
பெருத்தந் சுகமோடினனு முளனெனப் பேசெத்தாழ்த்தார். ௧௯௩

சாற்றிய மாற்றக்கேட்டுத் தகவுனோ னதன்பின் றன்கண்
ஏற்றின னோக்கித்தன்னை யின்றவளுதரந் தன்னிற்
சேற்றிய வறுசன்றனை நோக்கிகீர் தொக்கானென்று
போற்றிய துணைவனிர்த இளைஞனோ புசல்மினென்றான். ௧௯௪

செவிரற வுசாவியந்தச் சிறுங்னை நோக்கிமைந்தா
உயிரை கட்டாட்சமுன்மெ லுறுமென வுரைத்தன் னோனால்
வயிறெரி வுற்றவாற்றால் மனத்தினை யடக்கலாற்றான்
வெயில்விரி மாடமொன்றுன் விரைந்துபோய்த் தனிபுக்கானே. ௧௯௫

புக்கிருந் தழுதான்பின்பு புனல்கொடு வதனந்தன்னை
அக்கணங்கழவி யுள்ள மடக்கென புறப்பட்டுண்ண
மிக்கவான் கொணர்மினென்று விளம்பினன் விளம்பலோடுத்
தக்கந் பணிசெய்மாக்கன் தகவுறக் கொடுவந்திட்டார். ௧௯௬

இலங்கெழிலெகிப்துநாட ரிசைசுர்தெபிசையரோணே
கலந்திருந்துண்ணற்குள்ளம் வெறுப்புறுங்கருமத்தன்னால்
கலங்கினரவற் குமற்றை யவர்க்குமந் காடர் சட்டும் .
விலங்குந் கள்ளாண் வெவ்வேறிடங்களில் மேவ கைத்தார். ககரு

வதமி லொழுக்கஞ்சான்ற விரேவே லினிதினீன்ற
காதலர் முதலில் மூத்தோனினையவன் கடையுமாக
ஒதும் வயதுபோலும் றுண்ணுதற் கிருத்தப்பட்டார்
ஆதலி னாணைக்கண்டோ ரதிசய மெய்தினுரே. ககரு

தருத்திறல் யோசேப்பாகசே தனக்கிடப்பட்ட ஆணற்
பகிர்ந்துதன் றுணைவர்க்கீத்தான் பகருமைம் மடியேயாக
மிருத்திடு கூறுபெய்ய மினுக்குமுன் விரும்பியிட்டார்
புகுந்திவா றுண்டுபான மருந்தியு மகிழ்ச்சிபூசதார். ககரு

(வேறு) ஆவ்சதன்பின்ன ரண்ணைன்மனையி னும்பணித்தலை வனையன்று
பாங்குருவழைத்து நீயிவர்கொண்டு படர்தரத் தக்கதா னியத்தை
சங்கிவர்பொதிக ணிறைத்திடுவ லையுமெய்சவய்த் தினையவன் பொதியில்
வீங்குமென்வெள்ளிப் பானபாத்திரமும் மேவுறவைய்யென விதித்தான்.

கெடியசெம்புகழோ னியற்றெனத்தனக்கு நிகழ்த்தியபடியவன் புரிந்தான்
விடியவில் மறுநாளவர் ஈருமெழுந்து வேசரிசுளிற்பொதி தொகுத்தக்
கடிநகரகன்றார் கடந்தவர்தூரங் காணுமுன்றன்மனைக்கண்ணம்
அடியவர்க்கதிபன் றினையிறையருள்சேர் அண்ணலும் வருகவென்றழை
த்தான். ககரு

வருகவென்றழைத்து வழிகொடுபோமம் மனுடரைவிரைவினிலணுகிப்
பெருகநீர்நன்மைக் கெதிரிடரியற்றிப் பிழைசெய்தீர் தலைவனிற்பானம்
பருகவுந் குறிகள் பார்க்கவும்வைத்த பாத்திரமதுவன் றேருவெனவே
தருகநீயவர்க்கு மாற்றமென்றுரைத்தான்சாற்றுசொற்படியவன்சார்த்தான்.

அன்னவந்தம்மைத் தொடர்ந்து போயவ்வா றவன்பிடித் தண்ணல்முன்-ந
னக்குச்
சொன்னவப்படியேசொல்லின்னேட்டத்தோயிலாரஞ்சியெம்மடிகேள்
இன்னசொல்லிவ்வா றிசைத்ததென் னினைய செயல்மிது தூரமெங்களு
க்கே

முன்னமெம்பொதிவாய்க் கண்டவப்பொருணின் முன்னியாங் கொண்
ர்ந்ததோர்ந்திலையோ. உ0க

மருடபுமினையேம் உன்பெருமுதல்வன் மனையினிற் பொன்னைவென் னி
யினைத்

திருமெத்திமை செய்துவட்கொல்லோ செம்மனின் னடியரேமிடத்தப்
பொருடனைக்கண்டா லதனைவைத்திருந்த புன்மையோன கொலையுணக்
கடவன்

அருடருமுளத்தோயடிமையாயாமு மருவ முனக்கெனவறைந்தார் உ0உ

உம்முரைபோலப் பாத்திரமெடுத்த ஒருவனையானைக் கவான்
செம்முறையுடைய ராகமற்றுள்ளீர் செல்லவீ ரெனவான் நெரித்தான்
தம்முறப்பொதிக னவரவழித்திட்டார் தருமுறை சே தனைத்த
விம்முறதுயரங் கூர்தரப்பென்புமின்பொதி யிடத்தினி வெடுத்தான். ௨௦௬

எடுத்தவப்பொழுதவ் விசிரவேல்மைந்தர் இயம்பருந் தயரொடுங்கலங்கி
உடுத்ததம்முடையைக் கிழித்துவேசரிமேல் உற்றதத்தம்பொதியுயர்த்தி
நடுத்தகைவின்றி மீளவுமெகிப்து நகரிடை நடந்துசென்றுந்நர்
தொடுத்தீர்யோசேப்பப்பொழுதனவுந்துலங் ததன்மனைவயின் னெருக்கான்

அவ்விடைபூதா துணைவரோடெய்தி அவன் உ முன்னரே வீழ்த்தான்
செவ்விடையனையா னவரையிப்படிநீர்செய்ததென் என்னையையனையான்
இவ்விடை நீவிரியற்றியதாகு மிச்செயல் குறியினால் நசமா [கருந்
நொவ்விடை யறவோர் திறனறியீரோ துவலுந்நெனக்கென துவன்முன்.

துண்ணென பூதா நடுக்கமுற்றத்தத் தோன்றல்பொன் மலரடி தொழுதங்
சண்ணலே யென்னசொல்லலாமெதனால் அடியரேஞ் சத்தார்ப்பன போ
பண்ணவ னெமது பாசகம் விளங்கப் பண்ணினவ பாத்திரம் பொருயன்
நண்ணிடக்கண்ட வகெனொகி நாமும் அடிமைகண்ணிக்கென நவின்முன்.

சோத்திரமிடையச்சொற்பநிம்பொழுதத்தோன்றலிச்சொல்லெனக்கடாது
பாத்திர மெடுத்தோ னடிமையையாவுன் பசரு மவ்வுடி மையா மொருவன்
மாத்திர மென்பால் வைசமற் றுள்ளீர் அனைபுரும் வழிபடார்ந்தகநர்
கோத்திரமுறுகாட்டுந்தைபால்மகிழ்வாய்க் குறுதுந்நெனவுரைகுறித்தான்

ஒப்பறு முதல்வ னருள்படைத் தயர்ந்தோன் உரைத்தசொற் கேட்ட லும்
பூதா [ட்டி

செப்பரும் புகழ்சேர் அண்ணலே சினத்தீர் தையனென் செப்புசொற்கே
தப்பருங் கருணை யின்றெமக் கருள்வாய் சான்றசீ ரெகிப்தரசாளும்
அப்பெரும் பார்வோனரசுகீயெனன அணிதகவ்ளவ் குன்றுனையே. ௨௦௮

ஐயரீயும்மை யளித்தவனுளனோ அதுசருமும்கிணு முளரோ
மெய்யதாவெனக்கு விளம்புதிரென்று வினாவிய பொழுதினி லடியேய்
கைய்யுழப்புளனா யெந்தையாண்டுள்ளான் நரைமுதிர் போதவ னளித்த
செய்யவோரரியசிறுவனுமவன்பாற்சிறப்புடனிருக்கின்றனென்றோம்.

அம்மகன் முன்னே னொருயி ரிழந்தான் ஆதலா லின்றவ னத்தச்
செம்மகன் மீது கேசமிக்குள்ளான் என்னவுஞ் செப்பின மிறைநீ
தம்மகண்ணி மீண்டுநீர் உருங்கால் துவன்றவம் மசனையுங் கூட்டி
சம்மகனாட்டி. அண்ணலகவென்று நம்மொகி நவின்றையென்றே. ௨10

யாங்கனப்பொழுதெம் மிறையுனைகோக்கி இனியவம் மதலையைய யெந்தை
பாங்கரினன்று பிரிக்கிலப்பயந்தோ னொருயிர் யறியுமென்றுரைத்தோம்
ஆன்கருத்தகைசால் அண்ணலீகோக்கி அவனையிங்கழைத்தவந்திகளோல்
நீங்கனென்முதத்தை கோக்குவதில்லை யெனவெதிர் கிசுத்தினையாமாஸ்.

எந்தைமுன்னதன்பின் யாமடைந்தணுகி வந்தலே யன்றுகீயெமக்குத்
தத்தசொன்முழுதுஞ் சாற்றினோமீண்டுந் தக்கவெந்தாதைகீரினனுஞ்

சிந்தார்த்திக்குழுவிப்புகளெனும்பிற சென்றுநம் ருனியங்கொண்டு
வந்துகண்ணிடுவீ ரெனவெமைநோக்கி வுருத்துரைசெய்தனனன்றே. உக௨
என்றவன்மொழிகேட் டெம்முடனினவல் வுகிடினேகலாமன்றி
ஆன்றவன்சமுகத் தனுருரேமணுகி அவன்முகங் காண்பரிதென்றேம்
சான்றவன்முதியோ னெங்களைப்பார்த்தென் ருரமாமவளிருபால
ரின்றவச்செய்தி யறிகுவி்ரொருவன் என்னைவிட்டேகலுற்றனனே. உக௩
வெந்தொழில்வில வகு பிறவேயிறந்தான் மெய்ம்மையாவெனவயிர்க் கி
றேன்

அந்தநாள்முதலா ய்த்தினமளவு மவன்வரக்காண்கிலே னந்தே
இந்தவோர்ப்பாலன் றனையும்பிரிக்க எண்ணினீ ரேருழியூறு
வாதுறிலெனனை நரைதிறை மூப்பில் மலிதயரோடு மாய்விப்பீர். உக௪

என்றவனுரைத்தா னவனுயிரிந்த இளையமாமகனுயிருடனே
ஒன்றுறப்பிணிப்புற் றுத்தாலிறைய ஒதுமித்தனைவனெம்முடனே
சென்றிலனெனறு கண்டபோதாவி சிதைந்துவிழ்ந்திறந்தீடும் யாமே
துன்றியமூப்பி லெந்தையையாவி துயருறத்தொலைத்தவராவோம். உக௫

இன்னமொன்றுரைக்கக் கேட்டியெம் மிறையான் இந்த வோரினானுந்
காக

முன்னமென்றதைக்குத்தரவாதி முடுகுற விவனையீண்டுன்பாற்
துன்னவல்கிடுவெலுழியிலெஞ்ஞான்றந் தோழுளோளுவேனெனவே
பன்னலுற்றேனாலாதலால் விட்டிப் படருவதெனக்கரிதன்றே உக௬

ஆதலினிந்த இளைஞனேத்துணைவ ரானவர் தம்முடனனுகிப்
போதரவிடுதற் சருளபுரி லென்றுன் பொன்னடிபோற்றுகின்றே னூல்
ஒதருமிறையே யீட்கிவற் றாக உனக்கியானடி மையாயுறுவேன்
குதிலனுருனெலெந்தையா வகடையுந்துயரையேகாண பல்யானென்றான்.

(கேறு) பொங்கருளையோசேப்புள்ளம் புகன்றசொற்கேட்டலோடும்
வெவகனல் முகத்தினுற்ற மெழுகென வருகித்தன்னை
அங்குள வனைவர் முன்னு மடக்கரி தாயவாற்றால்
இங்கெனை விட்டியாரு மகல்கவென் றியம்பினானே. உக௭

அளிக்கொரு கடலேயன்னான் அருந்துணைவோர்க்குத் தன்னை
வெளிப்படச் செய்போதாரும் பாங்கரின் மேயதில்லை
களிக்கட களிற்றுவேந்தன் முதலினோர் கேட்பக் கண்ணீர்
துளிப்படச் சத்தமிட்டே யழுதனன் றுயரங்கூர. உக௮

கண்மலர்ந் தழுதம்மிடகோன் காதலந் துணைவர் தம்மை
உண்டல ரருளானோக்கி யொப்பருந் துணைவீர் யானே
கண்ணுறும் யோசேப் போர்தீர் உயிருடன் கம்மையின்ற
அண்ணலந் தாதையின்னு முளன்கொலோ வறைந்ரென்றான். உக௯

என்றவ னீயம்பக்கேட்டே யிடருதக் கலங்கிமாற்ற
மொழியினே யேனுமோதா தாமரின் கணம்போனின்றா

தந்திசை யோனாவண்ண துணைவரை விளித்தென் மாட்டே
சென்றற வருந்நென்ற னவர்களுஞ் செறிந்துநின்றார்.

உ.உ.௪

உற்றுழி நீவிர்மேனா ன்றுவிலைக் கெசிப்தார் கையில்
வீற்றின யோசேப்பென்று விளம்புநர் துணைவன் யானே
சற்றமே விதனமெய்தீர் சகத்தினும் மரபுவை
அற்புதன்சீவரட்டைச் சாகவே யெனெழுந்நுய்தான்.

உ.உ.௨

பஞ்சமேதொடங்கியீராண் டாயது பரக்கேண்மின்
அஞ்சவே விதைசெளிப்பு மறுத்தலுயில்லா வாடும்
விஞ்சவே கொடுமாண்டைந்ரு மேலுமுண்டினுநீருய்ய
மிஞ்சபேரிடச்சை செய்ய விமலனிங்கெனெழுந்நிடான்.

உ.உ.௧

நீவிரோ வல்லவிந்த நிறைவள நாட்டத்தென்னைத்
தேவனே பார்வோனுக்குத் திருத்தரு தாதையாவும்
மேவவன்ருடும்புந்நின் மேலதிபதியேயாவும்
ஒவிலா தெகிப்துக்கெங்கும் உயரதிகாரியாவும்.

உ.உ.௪

மிக்கசீர் மருவச்செய்தான் விரைந்துநீ ரெந்தைபாற்போய்
தக்கதே வெனக்குச்செய்த தன்மையைத் தெரியச்சொல்லி
மக்களோ டவர்கன்மக்கள் மந்தையானிரைகளாதி
ஒக்கவான் னெவெலாங்கொண் டுண்டிற வுரைசெய்வீரே.

உ.உ.௫

ஆசில்சீர்க் கோசேனாட்டில் அடைந்தெனக்கணித்தேயாக
வாசமெய்திடலாமைத்து வருடநீள்பஞ்சமின்னுந்
தேசமெங்கெங்குமுண்டார் தெறுங்கலிமருவாதம்மை
நேசமாப் புரப்பென்று நிகழ்த்தினெனெனவுஞ் சொல்வீர்.

உ.உ.௬

பாருமென்வாக்கேயும்முன் பகர்வதென்பதனையின்னே
நீருமென்னதுசென்றனும் நேர்முக மாகக்கண்டர்
சீருயரெகிப்துநாட்டிற் சிறந்தவென் மகிமையாவுஞ்
சாரமற்றனைத்துங்கண்ட தன்மையாவெந்தைக்கோதி.

உ.உ.௭

சற்றுமேதானாவண்ணஞ் சடிதியிலிந்நனாட்டி
லுற்றுற வருகவென்றே யுவந்தழைத் திடுமினென்னஞ்ச்
சொற்றுளமுருகினின்ற துணைவனைக் கழுத்தைக் கையாற்
பற்றியே கண்ணீர்சோரப் பரிவுட னழுதான்மன்னோ.

உ.உ.௮

தம்பியுமுளங்கசிந்து தம்முனென் கழுத்தைப்பற்றி
வெம்பினின்றழுதான் பின்பம் மேதரு யோசேப்பாங்கே
பம்பிய. துணைவரயார்க்கும் பரிவொடு முத்தமீந்திட்
டம்பிணைவிழியுஞ்சோரப் பற்றினின்றழலுற்றானே.

உ.உ.௯

அன்னதுகிசழ்த்துபின்ன ரவனுடன் துணைவரானோர்.
பன்னினர் சிற்சிலமாற்றம் பாருவோன்மனையிலண்ண
றன்னருந்துணைவர் அகத்த சங்கதி, தெரிந்ததீத
மன்னனு மற்றனோரும் கிங்கிச மிநீர்நாரானே.

உ.உ.௧௦

தொழுது மகிமைசென்ற ஸாயக ஸாருன்பெய். ஜென்குப்
வ்ரூமிய மோசெப்பென்னும் மெதகு புகழோன்றன்னை
முழுதள மகிழ்ச்சிகூர்ந்து முகமலர்ந்தினிது கண்டான்
செழுநய லாறுபாயுஞ் செவ்வநாடுடைய கோவே.

௩௧

நீதுரு நிருபனந்த அண்ணலெகோக்கி நீதின்
விதகநத் துணைவர்தம்மை விளித்துநீர் பொதிகடம்மைக்
கத்தப வெரினிலேற்றிக் கவினுயர் காணுந்நம்
அத்தநீர்க் குடும்பமோடு மழைத்திவ ணடைகிறென்னே.

௨௩௨

நண்ணுநீ ரெகிப்தினுள்ள நன்மைறைய யளிப்பேனீயிர்
எண்ணுமிந் நாட்டினைய செழுமையை யினிதுண்பீரால்
பண்ணுறு மழலைமக்கள் பாரிக ளுடனுத்தந்தை
கண்ணுற விவர்த்தேயித்தக் கடிநகரடையுமாறே.

௨௩௩

வேண்டிய சகடங்கொண்டு மேயழைத் திடுமினென்பாய்
ஆண்டு பொருள்கடம்மே லாதாமொழிமினென்பாய்
நண்டியிச் சூரிலிந்நாட்டு நன்மைசன் யாவூர்ரே
புண்டினி துறுவீரென்று புகன்றுளே னெனவுஞ் சொல்வாய்

௨௩௪

இன்றியா னிசைத்தவாறே யியற்றுவித் திடுகவென்றான்
நன்மெனவிசிரவேலர் நண்ணவேவிரையலுற்றார்
வன்றிறல் யோசேப்பண்ணல் மன்னவன் பணியினிலே
சென்றிடு முருள்கள்வாய்ந்த தேர்களை யுதவினானே.

௨௩௫

ஆற்றினா நல்சுலுற்ற னுக்கவ ரணைவோருக்கும்
மாற்றுவத் திரமுமீதான வளர்புக முதுசன்கையிற்
சாற்றுமுந்நாறுவெள்ளி தந்துமாற் றுடையைந்து
ஏற்றுசெஞ் சுவக்குமாறே யின்புட னுதவினானே.

௨௩௬

ஒட்டையான் பத்தினந்நாட் செசித பதார்த்தமொட்டைப்
பெட்டையீ ரைந்தின்மீது பெயர்ந்தடை சின்றமார்க்கக்
கட்டச் வண்ணற்கான வுணப்பொருள் கருத்தோ டேற்றி
இட்டமுற் றுடையதாதைக் கீமினென் றீந்திட்டானே.

௨௩௭

சந்தபின் றுணைவர் தம்மை யிசைவன ரேந்தல் கோக்கிப்
போந்திடும் பதவைதன்னிற் புரியலீர் கலகமிக்க
சாந்தமோ டடைகிறென்று சாற்றியே யனுப்பிவிட்டான்
ஆந்தக வுடனன்னோர்தம் மணிசக ரடைந்திட்டாரே.

௨௩௮

செயிரதற் சமதுதாதை செழுமுககோக்கி யொசெப்
புதிருட னின்னும் வாழ்வற் றுறைந்துளான் சீர்த்தி யோவக
யயிலவனை யெகிப்துநாடு புரந்துளானெனவே சொற்றார்
பயிலுந் துணைசோர்ந் தன்னோர் பகர்மொழி கம்பிலானே.

௨௩௯

ஹெத்தா மயர்யோசெப்பு வகுத்தவை யனைத்துமேலுக்
தத்தனை யாணுமேறிச் சார்தரத் தனக்கன்கன்னுள்

உத்திய சகடமுன்னு வற்றமை காண்டலானும்
முந்துறு மகிழ்ச்சிகூர்ந்து முழுதுளம் பூரித்தானே.

உச௦

மனக்களிப்புற்றுச் சீர்த்தி மல்கிய விசிரவேலன்
நெனக்களிப் போதுமன்பா மென்மக னின்னுமுள்ளான்
உணர்கரு மரணமென்பா ஹருண மவனைநக்த
வனக்குலஞ் குழெகிப்பில் மருய்யே காண்பலென்றான்.

உச௧

(வேறு.) இனைத்துமான பின்னாய் விசிரவே நனக்குள
உனைத்தினோடு மன்றுபோந் தடைந்து பேர்செபாய்னே
சனைத்தலத்தி லின்றவன் நனக்கன்பான தேவனை
நினைத்திறைஞ்சி நேசமோடு பலிகணல்கி ரின்றனன்.

உச௨

அவ்விராயி லீறிலா வண்ணல்காட்சி யாகியச்
செவவியோனே நாமமே செப்பிநின்று கூவவே
நிவ்வியோப்பி னாரான் செறித்தொண்ட னாமியான்
நுவ்விசால பதியினின்க ணிங்ஙனுற் றுளெனென்றான்.

உச௩

அன்னகால மேலவன் அறையும் யானுன் றத்தைதே
வென்னவோர்தி நீயெகிப் தினுக்கு நண்ண வஞ்சுநேல்
உன்னினின்று பெரியசாதி யொன்றையந்த நாட்டிடை
துன்னகல்கு வேனுனைத் தொடர்ந்தியானும் வருகுவேன்.

உச௪

சீரூது மீண்டுநீ திரும்புமா நழைத்திவண்
சேரல்கு வேனியோ சேப்பு நின்றன் விழிகளைச்
சாரநின்று மூடுவான் நனதுகையி னாலென
சுரமுற்ற சிந்தையோ டிவையிசைத்தல் சேட்டனன்.

உச௫

(வேறு.) பின் பிசிரவேலென்போன்பேர்சேபாககர்நின்றுமுற்பட்டாளுல்
அன்புசெறி புத்திரர்கள் எகிப்தியர்கோ னன்றனுப்புஞ் சகடததாங்கண்
இன்புதரு மொழிச்சிறுவர் மனைவியர்க டந்தையெனு மிவரை யேற்றி
முன்புதமக்குளவாடுமுதலனைத்துக்கொண்டெகிப்பில்முடுகினாரே.

உச௬

இவ்வாறன் தீசிரவேல் புத்திரரும் பௌத்திரரு மிசைத்து நண்ணச்
செவ்வாறு புடையெறிநீ ரெகிப்துவளம் பதியசுதற் சோந்தானன்றே
தெவ்வாறு மடுபடைக்கைத் திறற்பார்வோ னரசியற்றுந் தேயத்தான்
எவ்வாறுமளப்பரியோனருளொடுற்றவிவர்கடொகையெழுபாளுமே.

உச௭

மன்னுவளம் பல சிறைந்து வயங்குமெழிற் கோசேனில் மரீஇய பின்னர்
துன்னுபுக ழீசிரவேல் தம்வருகை துடர்ந்தெகி யுணர்த்த யூதா
வென்னுமகன் றனைவிடுத்தா னிவனெழுத்து படர்ந்தேயியிசைத்தபோதே
மின்னுமெழிற் தேரேறி விறல்யோசேப் பீன்றவன்பால் மெவினானே.

(வேறு.) மேவியவன் றனை யின்றோன் கழுத்தைக்கட்டி விடாதமுதான்
வெருநேர மதன்பின் றுதை
ஆவியென வினியவந்த மகவை கோக்கி ஆ! மகனே யுயிருடையோளாய்
நீ யித்தப்

பூவினினல் வாழ்வுபெற்றாய். இன்னேயானுன் பொன்வதனந் தனைக்கண்
ணற் பொலியக் கண்டேன்

சீவியமோ டினியான்வாழ்ந் திருக்குமாறு தீர்த்தாலு மென்னவென்று செ
ப்பினனே உசுக

ஆத்தகைசேர் யோசேப்பு துணைகூராதி யாகிரின்றோ ரனைவரையும் பார்
தப்போது

வேந்தனிடம் யானடைந்தும் வரவையோதி மேய்ப்பர்சுனீர் வீரவுமந்தை
நிரைகளாதி

யேந்துதன முள்ளவைகள் யாவுக்கொண்டே யீண்டினீ ரெனுமாறு மிசை
ப்பே னிந்தப்

பூந்தலத்தோர் மேய்ப்பரினமீ துள்வெறுப்புப் பொருத்துபவ ரென்பதின்.
னே புரிந்து தேர்மின். உரு

ஆதலினால் வேந்தனுமை யழைத்துதுங்கட் காந்தொழில்யா தெனக்கேட்
கு மதற்கு நீங்கள்

தீதகல யாமெங்கன முன்னோர் போலெஞ் சிறுவயது முதல்மேய்ப்பர் செ
யலாலென்றே

ஒதலுற்றால் வளங்குலவுங் கோசேனாட்டில் உயர்வாழ்வு பெற்றவனீ ரு
றையுமாறே

மோதலுறு மடற்படைக்கைப் பார்வோனென்னும் முடியுமன்பா லடைவு
ரென மொழிந்திட்டானே. உருக

மொழிந்ததற்பின் யோசேப்பர் நாட்டையாளும் முடிமகிப னிருஞ்சமு
க மூடுகி வேந்தே

கழிந்துசெழும் விளைவுகன்று பசியால்வாடுங் காணுனின் நெந்தையொ
டென்றுணைவர் யாரும்

பொழிந்தருளு நின்றயைபெற் றாய்யுமாறு போற்றுமந்தை முதற்றமசெப்
பொருளுங் கொண்டே

வழிந்தமது மலர்ச்சோலை மருவுங் கோசேன் வளம்பதயி னிடையாங்கு
வந்தாரென்றான். உருஉ

என்றுரைத்துத் தன்னுடனன் றழைத்தாங் கேரும் இருந்துணைவ ரைவரை
யு மெதிரே காட்டி

நின்றனனா லப்பொழுதங் கவரைவேந்தன் நீர்புரியந் தொழில்யாது நிகழ்
த்து மென்றான்

பொன்றயங்கு மணிமுடியோ யடியரேம்யாம் போற்றியகம் முன்னோர்
ம்மைப் போலத்

மந்தை யுடனானின் ரெருதி தம்மைச் சோர்வறவே மேய்க்கின்ற
தொழில்பூண் டெள்ளோம். உருரு

அந்நாட்டிற் கொடுமஞ்சு மானவாற்றால் ஆடுகட்கு மேய்ச்சலங்கின் ரு
தலாலே

எந்நாட்டுங் குறைவின்றிப் பரந்துசெல்லு மிசைகிளரு முடிவேந்தே செ
ழுமை யெய்தும்

இந்நாட்டி னிடையடைந்தோம் யாங்கன்வைகற் கிசைந்தவளம் பதியாகு
ந் யோசே நென்னும்

உந்நாட்டை யெமக்குதவத் தயைசெய்யென்றே புனைப்பரவு கின்றோமெ
ன் றுரைசெய்தாரே. உருசு

வடிசடர்வைவ் வாட் டடக்கை நிருபண்ணார் மாற்றத்தேட் டியோசே
ப்பின் வதனேநாக்கிப்

படிபுகழு மிருக்கானான் பதிவின்றுனைப் பயத்தோனை முதலோருன் பா
லீ னெந்நூர்

கெடியவளம் பெறுமெகிப்து நாடுமுற்றும் நின்முன்னே யீண்டுளது நினை
வின் வண்ணம்

தடியமரும் வளம்பதிபுக் கவர்கள் வவாக் கடவருறை வதற்கிசைவு கண்
டு மாதோ. உருது

கல்லவளஞ் செழிகோசேன் நாட்டுவாழ்வு நண்ணலா மெனதுநிரை மந்
தை காக்க

வல்லரவ ரென்றுகண்டால் அவற்றைக்காத்து வரும்வர்க்குத் தலைவருமா
ய் உரலாமென்றான்

எல்லையில்லா இறையருள்பெற் றுயர்ந்த யோசேப் பீன்றோனை யெகிப்தி
யர்கோன் சமுகந்தன்னிற்

செல்லவிட்டா னப்போதச் செம்மலந்தத் தேர்வேந்தன் றனக்காசி சிறக்க
வீந்தான். உருக

அவ்வடிவா ளடல்வேந்த னுனக்குச் சென்ற அகவைதொகை யாதென்ற
னவனு நோக்கித்

தெவ்வடி தாழ் வயவேந்தே செகக்கணையான் நிரிந்துழன்ற சமைதூற்று
முப்பா னாகும்

இவ்வடியே னுள்ளுன்னோர் காட்போலல்ல இறப்பவற்பல் கிலேசமுமுற்
றிறத்தென்றே

எவ்வடிவு மற்றபரஞ் சோதிதாசன் இறைவனுக்கங் காசியின்னு மியம்பி
ப் போனான். உருஎ

தரைவேந்தன் பணித்தபடி யோசேப்பேகித் தத்தைமுதலானோர்கள் சார்ந்
துவாழ

உரைசான்றவப்பெருநாட்டிராமசேசென் றுற்றபதியினிற்காணி புதவிய
ன்னார்

நிரையார்ந்த மந்தைகளோடாங்குவைக நேருவித்து வேண்டுவன கொடுத்த
துக்காத்தான்

நிரைகான்ற கடலுலகிற் றேயந்தோறுஞ் செப்பரிய கொடும்பஞ்சஞ் செ
றிந்ததன்றே. உருஅ

வன்றவளம்பயிலெகிப்துங் காணாநிடம் எய்துகொடுங் கருப்பதனால் இளை
த்தேபோன

சான்றகிதி யவற்றினிடை யுள்ளவெல்லாக் தானியங்கள் கொண்டொர்க்
டரக்கைப்பற்றி

ஆன்றவுணர் வுடையோசேப்பரசனில்லத் தடைவித்தானவ்விருநாட்டவ
ருந் தம்பாற்
கான்றபொருளைந்துமற்ற பின்பவ்வன்னல் கடிமனையின் நிருவாயிற் க
ண்ணுற்றாரே. உகுக

அயகணுகி யெகிப்தியர்க ளனைத்துளோரும் அண்ணலேயாகாரந் தருவா
யுன்முன்
எங்களுயிர் போவானே நெமதுகையி் விருந்தசெம்பொன் றொலந்ததெ
ன விசைத்தார் யோசேப்
புங்களிடம் பொருளின்றே லாடும்மாடும் உண்டதறிந் தருவேனென் று
ரைத்தானன்றார்
தங்களிடத் துறுமவற்றைக் கொடுத்துவேண்டுந் தானியங்கொண் டெயிர்சி
ன்னாட் டரிக்கப்பெற்றார். உகுக

தரகதமு மானிரையின் றொசையுமாட்டின் றொகுதிகளுக்கத்தவருந்துந்
றயாவும்
வரவரவேற் றவனுணவு வழங்கவுண்டோர் வருடமில்வா றவர்கழித்தார
மற்றையாண்டில்
தரவெமக்கு யாதுமில்லை நிலமுமெங்க டம்முடலுமேயொழியத் தந்தோ
ம்யாவும்
பரவுபெருந் தகையோயெம் பாரும்யாமும் பரிந்தழியநீபார்த்தல் பான்
மையாமேக. உகுக

வள்ளலே யெமையுநிலங்கலையுங்கொண்டு மாறாகத் தானியங்கள் வழங்கு
வாய்நீ
என்னலாவுயர்கீர்த்திப் பார்வோனென்னும் இறைக்கெமது நிலங்களுடன
டிமையாவோம்.
கொள்ளவே கொண்டெமது சீவன்பாரிற் குலையாதுய்ந்திடவுநிலம் பாழா
காமல்
உள்ளசீ ருடனுறவு மெமக்கின்னேநீ உதவுவாய் தானியமென் றுரைத்து
நின்றார். உகுக

பஞ்சமிசவதிகரித்த வாற்றால்யாரும் படுவருத்தந் தனைத்தாங்கார் பகர்த்த
வாதே
தஞ்சகல வயல்கிலமும் விலைக்குநல்கித் தழனியம்பெற் றுயிர்தரித்தார் த
கும்பார்கோளும்
வெஞ்சமரவயவேந்தன் றனதாயவ்வுர் வியனிலங்களிவ்வாறு மேயவாகுந்
சஞ்சமென வேதியர்க்கு வேந்தனீந்த தரைகளே விலைப்படுத றவிர்ந்தமா
தோ. உகுக

வனங்குலவு மெகிப்தினெல்லே யொன்றுமுன்னா மற்றையதுவரைக்குமு
ள்ளோர் தமையுஞ்சேர
வினங்குபுகழ் யோசேப்பங் கவ்வுங்காட்டின் மேவுமெனக் கூட்டியவர்
தம்மைகோக்கி

அளந்துதவுதானியத்தா னிலத்தோடு மீட்டை அடல்வெத்தற் கடினமனையா
கக்கொண்டேன்

கிளந்தபெரும் பழனிமிடை துமதுபாலிற் கிடைத்தவித்தைத் தெளித்திரி
ன்னுங் கிளத்தக்கேண்மோ. உகச

விளைபயனி லைந்திலொரு கூறுசெய்கோல் வேந்தனுக்கங் கிறைகொடுமி
ன் மிகுநாற் கூறும்

உகையமுயன் நியற்றுதொழிற் பிரயாசத்துக் கூதியமாய்துமக்குமனை மக்க
ளாகி

உகையவருமுந்தமார்க்கு முணவாமாறு வைத்திடுமினெனவவர்க்கு வகுத்
தானனனார்

உகைகனதா யெமைக்காதாய் கடாட்சம் வைப்பாய் காகலனுக்கானர்
வோங் காண்டியென்றார். உகச

அரசிற்றையிற் காள்வரைக்கும் யோசேப்பிட்ட அம்முறைபோலெந்திலொ
ன்றும் அந்நாட்டின்கண்

பரசிடுவே தியர்நிலங்கட் கிறையங்கிஸைப் பகர்த்தசெழுங் கோசேன்மா
நாட்டில்மேலோன்

விரசதயை பெற்றிசிர வேலர் வைகி மேவு சுதந்தரம்படைத்து விருத்திமி
க்கார்

சிரசெனமண்ணினர்க்காய் சிரவேலாங்கே சிறப்பொடுபன்னேழ்வருடஞ்
சீவித்தானே. உகச

நலங்கினருமவையுள் முழுதுதாற்று நாற்பத்தே ழாகுமவ னுடையாவி
விலங்குறுமக் காலமணித் தாயபோதம் யிக்கவன்றான் மேனாள் விழைந்
து நல்கும்

வலங்கினர்யோ சேப்பென்னும் மகனைக்கூவி மகனேகேள் சவச்சேம
மெம்முன்னோர்பால்

துலங்குறயான் பெறுமாசை துன்றப்பெற்றேன் சொற்றிடுமென் மாற்றங்
கடொகுத்துக்கேண்மோ. உகச

என்மீதிற் கருணையுனக் குண்டாமென்னில் இந்நாட்டி லென்னுடலைப்
புதைத்திடாமற்

பொன்மேவுங் காணனி லெந்தைமுன்னாப் போற்றியவெம் முன்னோரை
ப் புதைத்ததானந்

தன்மாட்டிற் சேமஞ்செய்வதற்காவென்மேற் றையயினொடு சத்தியமுகங்
காட்டந்தாக

நின்னீங்கை யென்றோடைக்கீழ் நீவையென்றான் கின்பணிபோனிசுழ்த்த
வலென்றவனுஞ் சொன்னான். உகச

பன்னியசொற் படிக்காண யிடுகவென்று பகர்ந்திடனு மாணையிட்டான்
பண்புனோனும்

மின்னுமெழிற் பரியங்கத் தலைமாட்டின்சார் மிகுமுதியோன் சாய்ந்து பி
ன்பு மேவினான்

அன்னதன்பின் அவன் வருத்த மடைந்தமாற்றம் அங்கொருவன் சொலவ
றிந்து யோசேப்பன்று

தன்னிருமா மைந்தரையுமுடனே கூட்டித் தனையின்றோன் றன்சமுச
ஞ் சார்ந்தானன்றே. உசுக

(வேறு) வந்தசெயலாங்கொருவன்வருத்திடலுமிசைவேல்மகிழ்ச்சிகூருஞ்
சின்தையுடனெழுந்திருந்தத் திருமகனை முகனோக்கி யாவும்வல்ல
எந்தையரன் காணாவி லுலுசென்னு மிருந்தலத்திலென்கருக் காட்சி
தந்தருளி யெனக்கினிய தண்ணனியால் நல்லாசி தன்னையீது. உஎ௦

வந்ததிக மாயுனிலிம் மாநிலத்தில் அநேகசனம் மல்கச்செய்துன்
சந்ததிகு நித்தசுகந் தரமாவித் தலமதனைத் தருவேனென்றான்
இந்தவளம்பதியினில்யா னெய்தமுனீ யினைவிருசுதருமென்றான்
மைந்தரினி யுருபன்முதல் வருத்தமகார்போலுரிமை மருவுவாரே. உஎக

இங்கிவரின் பின்னே யெய்துமிள மக்களுனக் கெனக்கொள்ளன்னொர்
தவகடங்கள் துணைவரது சுதந்தரத்தே தத்தம்பேர் சாரநிற்பார்
பொங்குடதா னினெறெழுந்து காணாம பொன்னாட்டெப் பிராத்தாவென்
னத்

தங்குதலந் தனக்கப்பாற் சார்வழியிற்சகவாழ்வை யிராகேல் நீத்தான். உஎஉ

அவளுடலைப் பெத்திலகேமாகுமெப்பி ராத்தாவுக் காமார்க்கத்தே
சவமுறுமச் சேமமுய்த்தே னெனச்சாற்றிப் பெளத்திரர்கடமை யாரென்
றான்

இவர்களுந்தாயித்தலத்தி லெம்பெருமா னீந்தவிரு குமாரரென்றான்
சுவமுதியோன் ஆசில்க அவரையென்முன் தருகவென்று சாற்றினானே. உஎ௩

மிருமுதியோனாயிசை வேல்வழிகளொளிமழுங்கி மேயவாற்றால்
தகவுடையோளவ்விரண்டு தனையரையுஞ் சமீபமதிற் சாரச்செய்தான்
முசமுறுமச் சிறுவரையம் மூப்பாளன் முத்தமிட்டுத் தழுவிமுன்பாம்
புசழ்புனையும் யோசேப்பின் பூங்கமல மலர்வதனம் புரிந்துநோக்கி. உஎ௪

மணக்கினிய மகனையுன் வாண்முகத்தைக் காண்பதற்கு வாயாதென்றே
யுனக்கலக்கம் பெரிதுமுத்தே னுன்புதல்வர் தங்கனையு முவந்துகாண
எனக்கினிய பெருந்துணையா யிதுகாறும் புரந்தளித்த எந்தையாகும்
பனற்கரிய பரஞ்சோதி பரிந்தருள்செய்தனென்று பகர்ந்திட்டானே. உஎ௫

சாருமுளத்தன்பொடவன் சாற்றியசொற் கேட்டனனான சாண்காப்பட்
சேருமிருபாலரையும் பின்னிஹத்தி முன்னாகச் செறித்துவையம்
நேருவே தாழ்ந்திறைஞ்சி நிமிர்ந்தவன்செவ் வலக்கைநேர் மனசேயெ
ன்னும்

பேருடையோனுறவிடத்தெப் பிராயீரு மெய்தவுய்த்தான் பீடுனோனே. உஎ௬

வேறு.) புலத்தணர்வுடைய மூப்போன் புத்திபூ ருவமேயாக வலக்கையை யினையோனுத்த மாங்கமேல் வைத்துமூத்தோன் தலைக்கு மெலாகமனனத் தன்னிடக்கையைவைத்தே உலத்தயர் யோசேப்பென்னும் மைத்தனை முத்தவாழ்த்தி.

உஎ௭

எந்தையோடன்றான்றதை யிறைஞ்சிய தேவுமன்னை உத்தவென் சந்நதாட்டு மகிழ்ந்துகாதவனு மென்னை எந்தலல்லிடர்க்குமிட்ட தூதனுமெனவாண்ணல் இந்தநற்பாலந்தாசி யீட்டிடக்கடவனன்றே.

உஎ௮

சான்றவென்பெயருமென்மூ தாதையின்பெயருமென்னை ஈன்றவன்றைதுபேரு மிவர்க்கிடப்படுவவாக தோறுபல்வளஞ்சால்வைப்பிற் றென்கமிகப்பொலிவரென்ற ஆன்றலை லுணர்வின்மிக்கான் அவர்களை வாழ்த்தினானே.

உஎ௯

இசைவளரிசிரவேலன் நெப்பிரா யீமின்சென்னி மிசைவலக்கரத்தவைத்தல் வெறுத்ததைமாற்றிவைக்கும் னையொடு யோசேப்பந்த நற்கரத்துக்கியெநதாய வசையறுமுனன்றிந்த மைத்தனை மூத்தானென்றான்.

உ௮௦

அவ்வுரைகேட்டுத்தாதை அஃதிபாணுணர்வேன்மைத்தா தீவ்வுழர் மகவுமாங்கோ ரிருங்குலத்தந்தையாகிப் பெளவநீ ருடுத்தபாரிற் பல்குவானினாயசேயே செவ்வினினவனில்மிக்குத் திரள்சனமாவனென்றான்.

உ௮௧

இம்முறை அவரை வாழ்த்தி யீசிரவேலரானேர் தம்முளாங்கொருவர் தம்மைச் சார்புறவொருவர்கோக்கிச் செம்முறையெப்பிராயீ திருசதருமனாசேபோல எம்மிறை யுனையுமாக்கு மெனறுவாழ்த்துவரென்றானே.

உ௮௨

அன்னநன்மொழிகளோதி யன்றவரிருவோருக்கும் மன்னியவாசீர்வாதம் வழங்கியே மனசேபென்னப் பன்னுமம்மூத்தசேயைப் பார்க்கிலுமுயர்வுதோன்ற முன்னவனறலைமைகொண்டோன் முதன்மையை இனையோற்கீத்தான்.

உ௮௩

மற்றிவை நிகழ்ந்த பின்னர் மைத்தனைத் தந்தை கோக்கி இற்றிடு மரணகால மெனக்கணித் தாயதன்றே தற்றுதும் பக்கமாகத் தூயவன் வதிந்துமிண்டும் உற்றுதும் முன்னோர் வாழ்ந்த வுயர்தலத் துமை யுப்ப்பானே.

௧௮௪

நின்றுணை வரினுமிக்கு நேர்ந்தியான் கட்கத்தாலும் வன்றிறல் வில்லினாலும் வல்லெமோ ரியர்தங் கையில் நினறியான் கவர்ந்த பங்கை நினக்கியா னருளினேனால வனுளத் தன்புதோன்ற இனிதுரைத் தருளினானே.

௧௮௫

இயம்பிய பின்னதந்த வ்சிரவே லேனையோராம் வயம்பெறு மக்கடம்மை வம்மினென்றழைத்துக்கட்டு

நயமடெற வருகாலத்தில் நடப்பவை தெரிவிப்பேனாயான்
பயாபெறு முணர்வீர் என்று பகருமென் வாய்மை கேண்மோ. ௧௮௬

உருபனே யெனது மூத்த புதல்வனீ யுறுமென் சந்தி
வருமுந் பலநீயானுப் மதிமையின் பிரதானத்தோ
டருவலி விசேடமானாய் அசுசியென் மஞ்சத்துய்த்தாய்
மருவறுஞ் சலனநீரை மானினை பீடுறாயே. ௧௮௭

எறுள்வலிச் சீமியோனு மிலேவியுந் துணைவ ரன்னார்
நெறுபடை வாஞ்களெவய்ய கொடுமையின் கருவி செம்மை
யுறுமென துளமேயனனார் மந்தணத் துடன்பா டெய்தேல்
மறுவ்வென் மேன்மையேநீ மற்றவர் குழுவொன் றேலே. ௧௮௮

மற்றவர் குரோதங் கொண்டோர் மனிதனை உதைத்து நெஞ்சில்
உற்றிடு மகங்காரத்தா லுயர்மதிலிடித்தா ரன்னார்
தூற்றவுககிரமாங் கோப மொடுதுறுங் கொடுமை துன்பம்
பெற்றிடு மூர்க்கந்தானும் சாபமே பெறுவமாதோ. ௧௮௯

கூறிய வவரையான்யாக் கோப்பினத் தேயநின்று
வேறுறப் பிரிப்பேனெங்கள் மேலவ னருளா லுய்வுந்
நேறிய பெருமைசாலு மிசிரவேல் மரபோற்ருள்ளே
மாறிடச் சிதறடிப்பேன் மற்றவர் தம்மை மன்னே. ௧௯௦

தகவுறு யூதாவேநின் சகோதரர் துதிப்பா ருன்னை
மிகுவலி நின்கையொன்னார் வெரினிடை யிருக்கு முன்னைச்
சுத்தலத் துயிர்த்தோன் றந்த சந்தி நின்னதாகும்
தொகுபுகழோனே நீபோர் சோர்வறு சிங்கசாபம். ௧௯௧

இரையனைக் கவர்ந்து மேலிட்டெய்தினை மகனே நீயோர்
பொருமடற் சீயமென்னப் புகல்கிழச் சிங்கமான
மருவ்யே பதுங்கினோளாய் மற்றுநீ கிடந்தாய் நின்னை
வருமுறை டெழுப்புதற்கு வல்லவர் யாவரம்மா. ௧௯௨

துதிவளர் மகிமைச் சீலோ துன்னுமல் வளவுந் செங்கோல்
நிதிகளர் வாழ்க்கையோனே நினைப்பிரிவதும் நியாய
அதிபதி நின்பொற்பாசம் அசல்வது மில்லையாகும்
நதிபதி சூழ்பாருள்ளோர் நண்ணுவர் நின்பாலன்றே. ௧௯௩

கரந்தனின் பெண் டிராட்சக் கொடியிடைக் கட்டல் செய்வாய்
பரந்தெழுந் செழுமையாமக் கொடிகளிற் பரங்கள் சேர்ப்பாய்
சுரந்திடு மிரசந்தன்னிற் றுகிலையு மதன்செந்நீரில்
உரந்திகழ் தருநின்னங்கி தன்னையு முறத்தோய்ப்பாயே. ௧௯௪

பன்னரு மழுகுவாய்ந்த பாலநின் கண்டிராட்ச
வின்மது வதனற்செய்ய நிறத்தினை யெய்திகிற்கும்
கன்னிறங் குலவுமிக்க நகைதிகழ் தினது பற்கள்
மன்னுவெண் பாலினாலே வெளுப்பினை மருவுமாதோ. ௧௯௫

திருக்கள்ளர், செயலோமினன்போன் தென்கடற் கடலில் வாழ்வான்
மரக்கல மெய்துகின்ற துறைமுக மாகிவரும்
பெருக்கமெய் தவனதாகப் பேசிட மெல்லோசோன்
வரைக்குமெய் திகுவதாக மருவலுற் திருக்குமன்றே. ௨௧௭

ஈசகார் பொதியிரண்டுக் கிடைபடுத் திமெபலத்த
வேசரி போல்வானாகும் மெய்யினைப் பாறல்வேட்டுத்
தேசமர் நாகிவந்து சுமந்திடத் திண்டோன் சாயத்த
மாசிவாழ முயஞ்செய்யோனாப் வரியினைக் கொடுத்தானன்றே. ௨௧௮

தான்கி ராவேவென்னச் சாற்றுகோத் திரத்துன்னோனும்
எனாந் நியாயங்கேட்டு மிறைமையைப் பூண்பன்னனும்
தோணமே லவன்மல்காந்து விரும்படி ராத்திற் கொத்தத்
கோணாறு வழிசேர்பாம்புக் கொடுவிரி யனுமேபோல்வான். ௨௧௯

திருத்தருத் தேவனேநீ செயுநிரட் சிப்புக்காச
அருத்திகொண் டிருந்தேன்வெய்ய அடுபடைக் கூட்டம் வந்தே
உருத்திகுத் காத்தென்னோனை யுடற்றியே செய்கு மீற்றிற்
செருத்திற் லவனும்பெற்றச் சேனையைச் செயிப்பனன்றே. ௨௨௦

உரைபெறு மாசேரெனபோ னுணாவது செழுமுனாகும்
தரைபெறு வேந்தர்மெச்சத் தருமவை வினைவப்பாளுல்
புரையினப் தலிதன்னிட்டம் பொருந்தநற் பிணையாம் பொன்மான்
விரையுநன் மதுரவாணி யினையவன் விள்ளுவானே. ௨௨௧

தேவருன் பெறும்யோசேப்புச் செழிப்புறக காய்க்குங்கோடு
கூவலி ௭ மருக்கிற் சாய்த்து குலவியே காய்க்குற் கொம்பு .
மேவுறுங் கிளைகள் பித்தி மிசைசெலும் பகைத்தன்னுனை
வெறுஞ் சிலைக்கைவீர ரிடருந் வருத்தினாரே. ௨௨௨

ஆயினும் யாக்கோப்பேததி அடிதொடும் வல்லதேவின்
செய்வான் கதத்தினாலுஞ் செகத்துநின் பாலிற் சேராது
மேயநற் சகாயஞ்செய்த மிக்ககினை ருதைபோற்றுந்
தாய்வெம் பெருமானாகுத் தோயிலா முதல்வனெனும். ௨௨௩

உயர்ந்தவா னின்றதோன்றும் கலமுமா ருத்திபன்னின்
கயங்களுந் தனகர்ப்பங்க ணணனிரி கணமைதாமும்
வியந்திட வருளியாசி வினைக்குமவ் வல்லோனாலும்
வ்யந்திக ளவன்கை வல்வில் மறத்தொடு நின்றுதன்றே. ௨௨௪

திருமுறப் பெற்றதன்னான் செய்யகைப் புய்மாங்குந்தே
வருமுறு கிரிசேவல்மா மரபினின் மேய்ப்பனானே
தரணியந் தலத்தினுந் தேவந் வுதித்துமோனாலு
உருமுறுகின்ற வன்கல் லோங்கலு முதித்ததன்றே. ௨௨௫

உத்தையி னாசிரிசாத முயர்புகழ் முந் பிசாக்கன்
தத்திடு மாசேகாதந் தமியிவச்சிதமே யாகும்

முந்துதித் தியமாம்வெற்பின் முடிவிடத் தெல்லெகின்று
வந்திடு கின்றவாரும் வகுத்திடு மவைகள் மன்றே.

௯௦௬

அன்னவை தாமேமிக்க வணிகளர் புசுழியோசெப்
பென்னுமம் மைந்தன் சென்னி யிடத்தினுந் துணைவனானே
றன்னைவிட்டகன்றவன்ன தகைமையோன்றனது சென்னி
மன்னிய வுச்சிமீதும் மரீஇநிலை கிற்பமாதோ.

௯௦௭

பென்யமீன் கோணம்பொலப் பிறுவான் காலெதன்னிற்
றன்செழு மிரையெதுக்குஞ் சார்வுறு மாலைப்போது
முன்செழும் பொழுதுதன்னிற் கொள்ளையில் முயன்றுபெற்ற
பொன்களைப் பகிர்வானென்று மிம்முறை புசுறிட்டானே.

௯௦௮

இன்னநல் லாசிபெற்றோர் யாவரு மிசிரவேலின்
பன்னிரு மரபுனோராம் பண்பினி லுயர்ந்த தாதை
அன்னவர்க் காசினல்கும் பொழுதிலவ் வவருக்காங்கே
மன்னுமவ் வாரசிகசேர்ப இம்முறை வாழ்த்தினானே.

௯௦௮

பேர்த்துமக் கவரைநோக்கிப் பெருந்தகை முன்னோர் பால்யான்
சேர்த்திடப் படுமக்காலஞ் சேர்ந்ததா பிரசாங்கானு
ணர்க்கிடை மக்பெலாவி லுற்றிடுங் குகையாங் கொன்று
சீர்த்திடக் கிரய நல்கி வாங்கினன் சென்ற நாவில்.

௯௦௯

(வேறு.) அன்னவனைத் தேவியுட னதிலடக்கஞ் செய்தார்கள்
என்னையினி தளித்தவனே டிவ்வுலகி னெனையின்ற
அன்னையையு மதிற்சேமஞ் செய்தார்க ளாங்கதிலே
பன்னுதகை யிலேயாளாம் பாரியையும் புதைத்தேனே.

௯௧௦

அத்திரமா நிலமுமதி லாங்கிருக்குங் குகையு மெத்தின்
புத்திரர்பாற் பெற்றுளவாற் புசுலுமெப்பி ரோனிடங் கொள்
இத்திரமாங் குகையினிலே யென்குலமுன் னேருடனே
வைத்திடுவீ ரெனையுமெனப் பண்சதுரையும் வழங்கினனே.

௯௧௧

மைந்தருக்கு மற்றிந்த மாற்றமுரைத் தாயபின்னர்
தந்தைதன திணையடியுஞ் சயனமதின் பிசை சேர்த்தான்
உந்துமெழின் மாமேனி யொருவியுயிர் நீங்கியபின்
முந்துறுதன் குலத்தவரா முன்னோர்பாற் சேர்த்துண்டான்.

௯௧௨

சகந்தனில்மிக் குயர்வாழ்வு தந்தையகன் றிடலுமன்னான்
முகந்தனில்வீழ்ந் தழுதரற்றி முத்தமிட்டு யோசெப்பு
சகந்தமிடப் பணித்திட்டான் தொண்டினராம் பண்டிதர்கள்
உகந்தபரி மளவருக்க மூட்டினரவ் வுடலினுக்கே.

௯௧௩

நறுகாற்றம் பெய்தார்கள் காற்பதுநா ளிவ்வாறே
உறுமேற்றம் படைத்தவந்த உத்தமற்கா வதுகாறும்
பெறுமூற்ற முறுந்தொழிலோர் பெய்தனரங் கெகிப்தியர்கள்
துறுமாற்ற லுடையவற்கா வெழுபதுநாட் டியருழ்த்தார்.

தன்பூது மங்காட்க டொலெந்ததன்பின் யோசேப்பு
கொன்பயில்வா ளடல்வேந்தன் குடும்பமுற்றூர் தமைகோக்கி
அன்பணிசீ ருளத்தினெந்தை யாவகெனைக்கடவுய் முகநோக்கி
இன்பகலா வென்மகனே யிகவாழ்வை யொருவுகின்றேன். ௧௧௫

பொற்காணு னெனுநாமம் பொருத்தவளம் பதியினில்யான்
எற்காக வெட்டுவித்த இருங்குழியி லென்னுடலை
நற்காம ருறுஞ்சேம நண்ணு வப்பா யென்றுகாத்தச்
சொற்காணை யிடுகவெனச் சொல்லியிடு வித்தானே. ௧௧௬

ஆமதனல் யானுண்டே யஹுவியெந்தை தேகமதைச்
சேமமுறச் செய்ததற்பின் நிரும்பியரு குவலென்றே
மாமருட வேந்தினுக்கு வழத்த மென்றான் வழத்ததுற்ருர்
நீமருவிப் புதைத்தபின்பு மிாடுவென்ற னிருபனுமே. ௧௧௭

காவலன்பால் விடைகேட்டிக் கவினுடையோன் காணுநா
மேவலுக்கா வெழுந்தானவ் வேந்தனகப் பணிமுதியோர்
யாவருமிக் குயர்வளஞ்சா லெகிப்துவளம் பத்யசத்தே
தாவலுறு முதியோர்கள் சகலருமன்றுடனெழுந்தார். ௧௧௮

அவன்குடும்பத் தனைவோரு மன்புசெறி துணைவருமத்
தவம்பெறுசீர் நற்றூதை தன்னகத்தி லுள்ளோரும்
கவன்றெழுந்தா ருடனேகக் காதலரா டானெனவே
துவன்றவிவை கோசேனில் வைகவழி கோக்கினரே. ௧௧௯

உந்திசெறி பலவித முடனடல்வாம் புரவிகளின்
பந்திகளு நிரைநிரையாய்ப் படர்த்தவர்க ளுடன்கூடி
முந்திவழி சென்றதனல் முக்குதிரள் பெரிதாயிற்
றிந்தவகை யவர்யோந்தா னிருந்தியின் கரைகடந்தார். ௧௨௦

யோர்தானி னைக்கரையி லுரைகெழுசீ ராதாத்தாம்
போர்தாவுங் களமதனிற் புருந்துமிகப் புலம்பினரால்
ஆரார்வ முறுப்புலம்ப லந்தாடர் கண்டெகிப்தா
மூரர்க டமக்குளில் தொருபெரிய புலம்பலென்றார். ௧௨௧

(வேறு.) சாரமக் காரணத்தத் தலமாபேல் மிசிராயீமாம்
பேருறப் பெற்றதாகும் பேசிய குகையில்மிக்க
சீருறுந் தந்தைதேகம் புதைத்தியோ சேப்பன்றந்த
ஊரகன் றனைவரோடு மெகிப்துநா நெற்றனன்றே. ௧௨௨

இணையிலா னருள்சேர்தாதை யிறந்தபின் யோசேப் பென்போன்
றுணைவருட் கலங்கித்தாமுன் றுயருறப் புரிந்தகுற்றம்
பணைவயப் புயத்தானெண்ணிப் பகைநிச மாவ்டுகொண்டே
அணைதரு திமைசெய்வா னமக்கென வஞ்சினாரே. ௧௨௩

(வேறு.) அஞ்சியவன் பாலடைந்துன் றுணைவர்திமை அன்றுசெய்தார் அ
வருனக்குப் புரிந்ததொன்றும்
கெஞ்சிருத்தி வையாது பொறுத்தன்னோர்க்கு நீயருள்செய் திடுகவென வு
ரைத்தே னென்ற

விஞ்சுபுக னுன்றதை சாருனுன்பால் வினம்புமென் விதித்துள னுந்
தை தேவே

தஞ்சுமெனப் பரவடியேந் தீமையாவுந் தக்கோய் நீ பொறுத்தியெனத் தா
ழ்ந்தோமென்றே. ௩௨௪

சொற்றமன் மறிந்துரைமி னென்னவேகித் துதுவர்கன் யோசேப்பின் கு
ழ னண்ணி

மற்றவர்கொல் னுரைவருத்தார் கேட்டபோதவ் வள்ளல்மனம் நெகிழ்ந்
துருகி மலர்க்கண்முத்தம்

உற்றியிய வழுதள னுற்றுணைவந்தாமு மொருங்கணுகி யுயர்கீர்க்கி யடை
யவண்ணல்

பொற்பதமுன் புவிமிசைவீழ்ந் திறைவின்னேவல் புரிதெரழும்பர் யாங்க
ளெனப் புகன்றாரன்றே. ௩௨௫

ஆங்கதகேட்ட வனவரை கோக்கியஞ்சீர் அமலனுக்கு யானிணையோ வ
ந்துஞ்செய்கை

திங்கெனினு மிங்கொரீர் காணுமாறே திரன்சனத்தைப் புரந்திரட்சை செ
ய்யவெண்ணி

ஒங்குபுகழ் மேலவனே செய்தானஞ்சீர் உம்மையுமும் மக்களையும் புரப்ப
லென்றே

பாங்குளநன் மொழியகுகள் னாகருமாறு பககந்துள்ளந்தேறுவித்தான் ப
ண்டினோனே. ௩௨௬

(வேறு) திறைவனுஞ்சால் செழுமெகிப்து நீண்டடிவ் யோசேப்பு துணைவ
ரோடும்

உறைதலுற்ற னவன்வாழ்நா னொருநூற்றுப் பத்தாண்டவ் வுரையால்மிக்
கோன்

ஆறைதருசீ ரெபிராயீ மருள்முன்றூந் தலைமுறையா மகாருங்கண்டு
குறைவறுதே வருள்படைத்திக் குவலயத்தில் நல்வாழ்வு குலவவாழ்ந்தான்.

மனசேயின் றருள்கதளும் மாகிரின் புத்திரரும் மன்னற்காலி.

யெனவுயர்ந்த யோசேப்பா மேந்தல்மடி யினில்வளர்ந்தா ரினைய வள்ளல்
முனாகவுறந் துணைவரைநா முகநோக்கி எனக்காயுள் முடிவண்ணிற்றுல்.
மனதிகளுக் கெட்டாத வானவன்பே ரருளுந்மேல் மன்னுமாதே. ௩௨௭

கப்படியுத்தேவனரு ளினிதுதவ் உமமையநாட டிடைப்பவனறு
தப்பபுறந் குலத்துமன்னோர் தமக்களித்தே னென்றணை கற்றிருநின்ற
அப்பெருசாட் டகத்தணுகப்பண்ணுவன வதுநிசமா மனையபோதே
இப்படியவ் தென்பையுந் கொடுபோமி னிதற்காணை யிடுமினென்றான்

(வேறு) துதெம்பசம் னுதவருளி னாவெகிப்தின்

மீதவருயாந்து விளங்குபுகழ் யோசேப்பு

சுதன் இவ்வந்தனியினிவ்வுலக வாழ்வொருவிப்
பேரதுவ் குலமுதியோர் போந்தவிடம் புக்கானே.

கூகூ

ஆவியகன்ற உவனுடலுக் காங்கனையார்
மேவும்நறிய மிகுந்த சுகந்தபூய்த்துத
தாவும்மெகித்துத் தலமதனிற் பேழையினில்
ஏவும்மொழிதவறா திட்டுப்புரந்தனரே *

கூகூ

மன்னும் பெருமகிமை வானவனா லுய்யுபெற்று
பன்னும் புகழ்படைத்தோன பாருந் தீய்குறையும்
தன்னுந் துணைவர்பெருந் துண்புந் துணவருவவ
முன்னவ் கெவரும் முடுகிப் புலையினரே.

கூ

ஏதமீற ராகேலெம் மொறையென மீளினேல்
காதலுந் நல்குந் கவின்படைத்த கணமணிமே
பூசலத்தை நீயொருவிப் போனா லுணைப்போல
ஆதரவி னோடுமெமை யாரே புரப்பாரே.

கூ

பண்டெம் மகிமைப் பரனாளி னாலே
தண்ட கனவைக் கருணையிலேவ கேட்டுளத்தல்
கொண்ட பகையாற் கொடுமைசெய்தோ மாய்நூர்
மண்டு தயைபுரிந்த வண்ணமினலுந் காண்போமோ

கூ

அன்றிகும லேலிக் கறிவிலே முனரோவிற
தன்றுபெருந் தீமைத் தொழிலைநக தூயோனே
அன்றுமறாதே யருளியின் தணர ரிபை
எனறிவ் விபலுலகில் யாவகளினிக் காண்பதையா.

கூ

போந்தொப் பரியபஞ்சம் பூசலத்தை மாயாமல்
வேந்தற கரெடுப்பும் வீழ்ந்துந் காரையரும்
இந்திப் பெருஞ்சீ ரெகிப்தவன நாட்டொடெமைச்
சுரந்தத் துடன்புரந்த தன்மையினாலுக் காண்போமோ.

கூ

வெந்தொழிப்பாமுனமேல் வினைத்தபகை யுள்ளம்மதெம்
எந்தையுயிர் போம்பின னிடர்செய்வா னென்றேயித்
கிணை கவங்குஞ் செயங்கண் டென மததேறறிந்
தந்த வுனது தயையும் மறப்போமோ.

கூ

இன்ன பலவு மிசைத்திரி வேலரந்த
மன்னு மெகித்தியரும் மன்னவனுந் கேட்டுருகத்
தன்னு விழிமாரி சேர வழுதரற்றி
இன்ன லெனுமாழி யிடவீழ்ந் தழுந்தனரே.

கூ

யோசேப்பின் சரிதமுரைத்த படலம் முற்றும்.

ஐக்க காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

EXODUS CHAPTER I.

2. யாத்திரைக் காண்டம்.

க. சிறைபுரிபடல்.

இனையறு மகிமைசான்ற எம்பிரா னருன்பெற் றய்த்
பணைவயப் புயயோசேப்பு பாருல கொரு வினாவுல்
துணைவரு மிறந்தாரன்ன காலையத் தொல்குலத்தில்
அணைதரு முதியோர்யாரு மாருயி ரகன்றாரன்றே.

பெருத்தசீர் படைத்துமேன்மை பிறக்கெழி விரகேவல்
விருத்திபெற் றோக்கி மென்மேல் மிகுபிர பலத்தராநூர்
மருத்தி+ழ் மலரஞ்சோலை வளைதருமந்தன் னாடல்
வுருத்திகழ் மரபினோரா லுரைபெற் றிறைந்ததம்மா.

அப்படி நிறையுநாளி லந்தான் னாட்டினாக்கே
தப்பறு யோசேப்பண்ண றனையறியாதோ ஞாய
கைப்படை வேந்தனந்தக் கவினுயர் தேயத்தோரை
இப்புடை வம்மினென்றே யினிதழைத் தகரை நோக்கி.

யாருநீர் கேண்மினெம்மி விரகவேல் மரபினோர்கள்
சிறுமப் பெருகிமிக்க பிரபலஞ் சிறந்தோராநூர்
போருறில் விரோதமுய்த்தெம் பொருந்தலர்க் காப்போராற்றிச்
சேருமிந் நாட்டை கீங்கிச் செல்லவுங் கூடுமன்றே.

ஆதலாற் பெருகவொட்டா தவர்களை யுபாயத்தன்னாற்
பேதுற கடத்தவம்மி னென்றனன் பெருமானியவா
றோதலா வவருமுன்ன மொருப்பட லுற்றன்னாந்தம்
மீதினிற் பாரமேற்றத் தலைவரை விதித்தார்மன்றே.

இப்படி யவர்பீதோழு மிரர்மசே செனவுமோதும்
அப்பெரும் பண்டசாலை நகரங்க ளையிரண்டுங்
கைப்படை யடுபோர்வேந்தன் காரண மாவந்நாளில்
தப்பற வவரைக்கொண்டே சமைந்திடப் புரிவித்தாரே.

நெருக்கமங் கவரெவ்வாறு நேரநப் புரிந்தபோதும்
பெருக்கமிக் கிரகேவல் பெற்றன ரெகிபுநாடர்
தருக்ககத் தகன்றுமேலுந் தாமவ ருன்னத்தனைக்
கருக்கவெம் பணிசுடம்மைக் கடினமாப் புரிவித்தாரே.

சாந்துமிட் டிகையுக்கொண்டு தருக்கொடும் பணியினாலும்
போந்துவெம் பழனந்தன்னிற் புரியுமெத் தொழில்களாலும்
தாந்தம் துயிரைத்தானு மனையவர் வெறுக்கத்தக்க
தாந்துயர்க் கொடியவேலை யவர்செயச் செய்தாரந்தோ.

அன்றியுஞ் சிபிரான் பூகாளம்பெய ருடையராசித்
துன்றெபி ரேயச்சாதி மருத்துவத் தொழில்செய் மாத

சென்றாறு யிருபத்தம்மை யழைத்துப், செப்துதாழ்த்தி
வென்றிசெஞ் சிலைக்கையேந்தன். விளம்புதல் மேயினானே. ௬

மருத்துவ மடவீரின் கைகெட்டியேயுநர்
பெருந்தெரு நோவினோம் பிரகவா தனத்தின்மீதே
இருத்திடப் படுமப்போழி லீனுமாண் டக்கடம்மைக்
கருத்தொடு கடிந்துகல்குள் கதைகளைக் காத்திரென்றுன்.

அஞ்சிநிக் கொழைச்செய்ய அவுன்பணித் திட்டபோதும்
விஞ்சிய மகிமை சான்ற மேலவற் றஞ்சியந்தச்
செஞ்சிலை துசலாரக் காண் சிறுகர னவர்கடா மு
முஞ்சிட வறளினேடு மூயிர் பெறப் புரிந்து காத்தார். கக

பூவினு நொய்யதாரிப் புன்புலி வாழ்க்கைநகச்சி
யாவிலும் பெரியசெல்வ மிழந்திடற் கிசையார் நல்லேனா
கோவினுக் கஞ்சாரன்ன கோதையர் யாவும் வல்ல
தேவினுக் கஞ்சிச்செய்த இச்செயல் கிறந்ததம்மா. கஉ

கோதுறுப் கொடுங்கோல்வேந்தன் குறித்தவான் சிசுக்க டம்மைக்
காதுத லொழிந்தாரன்ன காரிகை மாறென்றோர்ந்து
ஒதமென் பணியின் வண்ண முஞ்றல் ரொழிந்தவாற்றிற்
கேதுமற் றெண்ணையென்றே யிசைமினென் றழைத்துக்கேட்டான்

தொன்படை வேததையாங்க கொம்புலூர் கோக்கியைய
நின்பெரு நாட்டிலுள்ள நேரிழை மாசர்போ லல்லூர்
வனப்பி ரேயமாத றுளரியா மருவமுன்னே
பொன்பெறு மீசக்கமமைப் பொறையுயிர்த் திடுவரென்றார். கச

வாய்ந்தநற் குணத்தோரான மருத்துவமகளிர்க் கெம்மான்
 வந்தநற் கருணையெதா னிசிரவேல் மரபினோர்
 பூய்ந்தந் நுதலிவை பபிற் பல்விமிக் குயர்ந்தாரம்மா
 காய்ந்தவாள் வலியால் லிக்க காவலனைக்கண்டான், கடு

காண்டலு மெதித்தார் கோமான் குடிசைக் கருத்தால் கோக்கி
மாண்டரு மெனதுநாட்டின் வைகெபி ரேயமாதர்
பூண்டதங் கருப்பழந்திப் பொறையுயிர்த திம்போதெல்வா
ஆண்டனை யரையுத்தெண்ணீ ராற்றினு வரிமெனென்றான்' ௧௬

சிறைபுரப்படலம் முதலும்.

2. மோசே அவதரித்த படலம்

வலந்திக ழிலேவியென்போன் மாபுனோ. நெருவனந்த
நலந்திகழ் மாபினுன்கோர் கங்கையை வேட்டுற்றானால்
பொலந்திக ழுனையமென்சொற் பூங்கொடி வயிறுவாய்த்தோர்
பலந்திகழ் குமரன்றன்னைப் பாரினி லுயிர்த்தான்மனனோ.

நன்றவாண் மதலையேனி வழிலுனோ நெனவேகண்டு
முன்றுமா மாதங்காத்த மறைத்திட முடியானாகி
ஏன்றவோர் நாணற்பேழைக் கிடும்பையின் புரவுமிட்டச்
சான்றசீர் மகவையுள்ளே சார்வுறத் தனிகவத்தானே.

கைத்தனன் யாருங்காண வகைமறைத்தெடுத்துக்கொண்டு
நத்திலைகதிநீரத்தில் நாணலூயெத்துப் போனான்
அத்திலைகிசமுமாற்ற மறிந்திடு நசையுளானாய்ச்
சித்திரமதலை தெளவை கோக்கினன் சேனினின்றான்.

வளங்கிள ரெகிப்துவேந்தன் மாமக ணதிரீரட
வளங்கொடு படர்ந்தங் காயல் கரையினி லுலாவிற்த
அளங்கெழு நாணலூடா மத்தருபேழைதன்னை
விளங்கயில் மருளுங்கண்ணான் களிப்புற விரும்பிக்கண்டான்.

காணலு மரசனீன்ற கன்னியக்கரையினின்ற
பூணலமுடையதாதி யொருத்தியைப் புரிந்துகவி
நாணலம்பேழைதன்னை நண்ணிசீ கொடுவாவென்றான்
கோணலம் பிறைபோனெற்றிக் கோதைபோய்ச் கொடுவந்திட்டான்.

வள்ளையல் குழையான்பேழை திறந்துமா மலர்க்கண்ணலே
பள்ளையனோக்கினான் பின்னாவாய் திறந்தங்கண்ண
ளுன்னநெக் குருகுமவண்ண மழுததவ்வரற்றுமோசை
கொள்ளரு மிரக்கமன்னாளுனத்தினிற் கொடுத்ததன்றே.

நெஞ்சக மிரங்கியந்த நெறித்தபைங் குழலி யிந்த
விஞ்செழின் மதலையீண்டு மேவெயி ரேயராணோர்
சஞ்சிறு குழவியென்று சாற்றின னதுசேட்டாகவம்
மஞ்சனின் தெளவையந்த மங்கைதன் மருங்கிலானான்.

(வேறு) மாடாயல் கவளைப்பார்த்திம் மதலையை வளர்க்கவல்ல
கோடாயைத் தருவல் வேண்டிற் கடனைக் கொணர்க் வென்றான்
சேடாய படிவம் வாய்ந்த சிற்றிடைச் சிறுமியன்ன
நாடாயைக் கொடுபோயந்த நரபதி மகன்முன் னுய்த்தான்.

* அந்நிறை தவிர்த்துக்காணு னகத்தினி லிரெவேஸர்
முநுற நடத்தும்பாலன் மொழிதகக் கிடந்தகாட்டு
படுமயல் கிறையரீக்கிப் புரமசா னுன்மண் ணோர்சேந்
கிடவிடுஞ் சுதனுள்ளேட்டி லெப்தனைத் தவடியுமாதோ.

† மயல் பிசாகு.

முன்வந்த தாயையந்த முடியுடை கிருப னீன்ற
மின்வந்த மருங்குனங்கை விழித்தந்த மகணங் கீகின்
பொன்வந்த மனைபிற்கொண்டு போய்வளர்த் திடுக வெற்கா
வென்வந்த தெனினுஞ் செம்பொன் யானுன்க் கீடலென்றான் ௧

கொலையொக்கும் படைவேர்தின்ற குமாரிசொற்பம யே கொண்டு
சிலையொக்கு துதல்சேரன்னை செழுமனை யசுத்திற் சேர்ந்தே
கலையொக்கு மதியாமென்னக் கலின்பெற வளர்சதபின்னர்
மலையொக்கும் புயங்கள் வாய்ந்த மைத்தனை மீட்டுமிந்தான். ௧௦

கரைபொங்கும் நெடியசெய்ய கடல்புடை சூழுகாட
ஹரைபொங்கு மகளுக்கன்ன னொருபெருங் குமரனான்
திரைபொங்கும் புலவிற்கொண்ட செயலினால் மோசே பேரிக்
வரைபொங்கு மருமத்தானுக் கெனவவள் வகுத்திட்டானே. ௧௧

பீடுற்ற வணையமோசே பெரியவ னானபோதற்
காடுற்று நலியாகின்ற தன்குலத்தவர்பா னண்ணி
வாடுற்று வருந்தியாக் கே மற்றவர் சுமக்கும் பாரம்
நீடுற்ற சுமைகள் மேற்சண் பரப்பின நெறிக்கேற்றும். ௧௨

ஒங்குந்தன் குலத்தினோடு மோரெபிரேயன் றனனை
ஆங்குற்ற வெகிப்துகாட நொருவனின் றடித்த னோக்கிப்
பாவகுற்றார் யாருமின்மை பார்த்தவன் றனைச்சேதித்து
வாங்கும்வெண் மணலால்முடி மரபிமானங் காத்தான். ௧௩

நடொன்று புயத்துவள்ள லெழுந்தனன் மற்றைநாளும்
நாடெங்கும் நோக்கிநோக்கி நடந்திடு ஞாங்கிரிற்றன்
மாடங்கு னிரண்டுபேர்தன் மரபினோர் கோபவெந்திச்
சூடுண்டு விவாதஞ்செய்தல் கண்டனன் றுடர்த்து நண்ணி. ௧௪

நீடுந்தன் மரபினோரில் நீதிகேடியற்றி நின்ற
ஆடுந்தின் புயத்தினோனை யண்ணலங் குமரனோக்கிப்
பீடொன்றுந் துணைவனாகப் பிறங்கிய விவற்கிவ்வாறே
கேடின்று விளையும் வண்ண மடித்ததென் கிளத்துகென்றான். ௧௫

என்றத்த வள்ளல்கேட்ட வெல்லையி லவனும் யாகர்
நுன்றுனை யிறைவனாவு மெங்குளை நியாயத்தீர்க்க
நின்றுள்ள முதல்வனாவு நியமித்தா ரெகிப்தினோரைக் [௧௬
கொன்றிட்டபடியே யென்னைக் கொல்வதுன் கருத்தோவென்றான்.

சுளிப்பட்டங் சுணையனோடுஞ் சொற்செவிப்படலங் குற்றம்
வெளிப்பட்ட தெனவெயந்த விழுமியோ ன்ச்சுக் கொண்டான்
சுளிப்பட்ட மதமால் யானைக் காவல னைனை யோர்த்து
துளிப்பட்ட வுதிரஞ் சிந்தக்கொலையெய்யச் சூழ்ச்சிபார்த்தான். ௧௭

மோதுபோர் வேந்துக்கஞ்சி முகத்தினை விலகி மோசே
மீதியா னாட்டிக்கோடி விரவியோர் கிணற்றின் பாய்கர்

திதிலா திருத்தாலு செப்புமக் காட்டி னுற்ற
கோதிலா மன்றமோனீன்ற குமாரிக னெழுவர் வந்தார். ௧௮

குமுத்தை கிசர்க்கும்வாயார் குளிர்புனை பத்தருடே
அமுதத்தை முகந்துதங்க ளாகெட் கூட்டப்பெய்தார்
சமுசத்தி னின்றமேய்ப்பார் தடைபுரிந்தனைய கீரர்
தமதுற்ற மந்தைக்கூட்டத் தாமவண்முயன்றாண்டி. ௧௯

அப்போதங் கெழுத்து மோசே யவர்களைத் தடுத்துமற்றிம்
மைப்போது நிகருங்கண்ணர் மந்தைகள் பருகமாறே
ஒப்போதி லுதவிசெய்தா னெண்ணொடி மகளிர்தம்மை
இப்போதும் புலியிலீன்ற இரேகுடேல் மருங்குசென்றார். ௨௦

ஆணிப்பொன் னனையசெவ்வி யரும்பெரும் புதல்விமாறாக்
காணுற்ற பொழுதவ்வீன்றேன் கண்மலர்ந்தினிது கோக்கிப்
பாணித்த லின்றியின்று மீண்டதென பகர்மினென்றான்
பூணுற்ற கடகக்கையார் போற்றுதம் பிதாவை கோக்கி. ௨௧

உரைபொங்கு மெகிப்துநாட னெருவனங் குற்றே நெம்மை
வரைபொங்கும் புயத்து மேய்ப்பார் வன்மைக்கு விலக்கிற்காததுத்
திரைபொங்கு முதகந்தனைச் செங்கையால் மொண்டமொண்டெந்
தரைபொங்கு மந்தைக்கூட்டித் தயையிகப் புரிந்தானென்றார். ௨௨

அங்கன்றார் தருசொற்கேட்டே யப்பெருந் தாதை கோக்கி
எங்கன்ற னுள்ளன்னேனே எப்படிவிட்டிங் குற்றீர்
இங்கெனேனே மென்பான மருந்தவு மழைமினென்றான்
கொங்கன்ன மொழியார் போயக் குமரனைக் கொடுவந்தாரே. ௨௩

அழைத்திட்ட பொழுதம் மோசே யாங்கணுற்றவன்பால் வைகத்
தழைத்திட்ட வுளத்தனாடு சம்மதித்திருந்து ளானால்
வழைத்திட்ட விரேகு வேல்கன் மெல்லியம் சிப்போருளை
உழைத்திட்ட கருத்தினோடக் குருசிலுக் குதவினானே. ௨௪

வன்புக்க மதியுணுணம் விசித்திர வதன நங்கை
மண்புக்க புகழ்மோசேக்கு மணமகளாடு வாழ்ந்தே
என்புக்க முறைமைசாலு மில்லற நடாத்துகாளில்
கண்புக்கங் குரியமைந்த னெருவனை கல்கினானே. ௨௫

(வேறு) இன்னியற் சிறுவன்பாரி னிடையவ தரித்தபோதே
அன்னிய தேயந்தன்னி லாம்பரதேசியாகி
மன்னினே னெனவேகூறி வாய்த்தவம் மறற்குக் கோச்சோம்
பன்னிய காமமென்று பகர்ந்துகந்திருந்தான் மாதோ. ௨௬

தண்ணறங் கூபச்சாரிற் நங்குல முதல்வன் மேனாங்
நண்ணுகின்ற போழ்தில் நலங்கிக ழிலாபா கின்ற
பெண்ணை முடைபுறன்ற பெற்றிபோ லிலரு புள்ள
உண்ணுதற் கமுதமுட்ட உறுவதை புலந்து கண்டான்.

ஆங்கதன் பின்புசின்னானகன்றபின் னெகிப்து காட்டுப்
பூங்கழல் மன்னவிர்தப் பூவுல செருவினன
தாங்கருங் கொடியதான பணியினம் தரித்தவரடி
ஒங்குற மிரிவேன ருள்ளகைத் தோல்மிட்டார்.

௨௭

மோசேயவநரித்தபடலம் முற்றம்.

௩. மோசே காட்சிபெற்ற படலம்.

தாங்கருங்கொடும் பணியினம் தனாவொடு வருந்தி
ஆங்க ணீசிர வேலிடு மப்பெருமோலம்
பாங்குரண்ணிடு மன்பரைப் பரிந்துகாத் தருன்செய்
ஒங்கு மற்புதன் நிருச்செவிச் சூயர்ந்தது மனனே. க
இனையகாலையி லெம்பிரா னுபிரகாமும்
தனயனானவீ சாக்குமற் தன்னவன் றந்த
புனையுநல்லிசை மகவுமென் றிவரொடு புரிந்த
அனையபேருட ன்படிக்கையை யருளிநா னினந்தான். ௨
உருக்க மோடுறு மன்பருக் குவந்தருன்மாரி
பெருக்கமெய்திடச் சுரந்துகாத் தருளுமெம் பெம்மாண்
நெருக்கமுற்றி டா துயச்செய நினைந்துதண் ணளிசேர்
திருக்கணங்கடையவரிடை சேர்த்தின னன்றே. ௩
மெத்துசேர்செறி மீதியா னாட்டுவே தியனும்
எத்திரோவெனும் மரதலன் மந்தையி னினத்தை
வைத்தகாப்பொடு மேய்த்தனன் உனத்தினின் கடையிற்
கொத்தினேறக்கொண்டமோ. சேகுறு குற்றன் ௪
எய்துபோகிலொ ரேப்பென வியம்புமப் பெரிய
தெய்வமால்வரை யதனிடையே சேர்த்தன னாகே
துய்யமேவவன் னுதவன் துலங்கிடுந் சுவாலை
வெய்யவந்தியில் முட்செடி பொன்றிடை விரவி. ௫

நின்றகாட்சிதற் தருளினை. நேர்ந்தத னருகே
ஒன்றியப்பொழு துற்றதை நோக்கினன் மோசே
துன்றமக்கினி யெரிந்தது சுவாலையா யெனினும்
அன்ற முட்செடி வெந்தி டா தமர்ந்துன தம்மா*.

௬

* தன்னுமிர வேலெனஞ் சனங்களுக்காகக்
கொருக்கினி யெகிப்தினமேற கெழுமெம் பரமன்
வனிருஞ்சின முதித்தென மருவிய தம்மா
முனரி மாமுனை போன்றெழு முனரிபுண் முனரி.

௭

மண்டமென்புடை மிரவேல் மரபுய வெகிப்திற்
கண்டகர்க்கு வெய்துறு மென்னுமக் கருமம்
விண்டிபுடற்கருங் காட்டியால் வினக்கதுற்றதுவம்
முண்டகத்திடை முனைத்தசெக் கேழ்வினார் முனரி.

அன்னகாட்சியைக் காண்ட ஹ் மணித்தினோபுடையான்
துன்னியில்வநி சூழத்தினைத் துவக்குறப்பார்ப்ப
லென்னவுன்னியங் விருந்தைகக்குருசிலக் கயலில
மன்னவேகின்ன் வருஞ்செயல் வானவன் கண்டான். ௭

கன்றுமவ்வழற் செடியிடைக் கடவுன்மோசேயே
என்றுகூவின னப்பொழு திறைவனையடியேன்
கின்றனேனிவ னென்றன னிமலனிதலத்தற்
றுன்றுறேலய விக்ந்து தாயதமன்னே ௮

அடியினீயிடு கழவினை யகற்றிநின்றிக
படியிலிவ்ருனைப் பயந்தவன் றனக்கியான் பரமன்
நெடியவன்பனா மாபிரகாமுக்கு நிமலன்
வடிபெரும்புகழ் மன்னுமீ சாக்கினின்மலனே. ௯

இசைபடைத்துய ரிசிரவேற் கிறைவனே யென்றான்
வசையிலண்ணலவ் வானவன் றையெதிர்நோக்கி
அசைவுறுங்கருத் துடலுளம் வெருவினைசைனல்
திகையுறம்புக முவன்முக மறைத்தனன் செந்தான். ௧௦

இங்கவண்ணலை நோக்கியே யெம்பிரானெகிப்திற்
றங்கலுற்றவென் சனம்படு துயரநான்பார்த்தும்
அங்குவெம்பணித் தலைவருக் குடைந்தவரற்றும்
பொவரு மோலமென் செவியிடை பொருத்திடக் கேட்டும். ௧௧

அந்தவீசிர வேலரற் காற்றலராங்
கொந்துசொர்வுறீஇ கோன்மைகளகன்றிட நோனார்
தந்தவெந் துயரான்மிகத் தளருமல் விடர்கள்
முந்தவோர்ந்துளே னாதலால் மொழிந்திடக் கேண்மோ. ௧௨

(வேறு)மெத்தமிடர்கெடவகரை எகிப்தினின்றும்மீட்டேகிவிறந்நானாணர்
எத்தியரே மோரியர்தின் பெர்சியர்க ளீயியரே பூசர்கைகுந்
துத்தமொடு மின்னறுந்தேன் பெருகுமெழி றலங்குநிலக் கொருகாணும்
உத்தமமாந் தலத்தினிடை யுறுவிக்க வுளங்கொண்டென்றுளேனே. ௧௩

சாற்றிடக்கே ளீசிரவே லோலமென்றன் சங்கிதியிற் சார்த்ததாமால்
ஏற்றமுட னெகிப்தியரக் கொடுக்குதலா லவருமுக்கு மிடருங்கண்டேன்
போற்றுக்கவினெகிப்தினிடைபுருத்தவரையழைத்தகன் றுபோகுமாறே
ஊற்றமுதும்படைப்பார்வோனுழையுனைத்துதனுப்பவன முற்றேனென்
ருன். ௧௪

எம்பெருமானிசைத்தமொழி தன்செவியலெய்ததலு மெழில்சால்மோசே
அம்பொனணி மணிம்குடத் தடற்பார்வோ னகத்தணுகுமதற்குய்ச்சுப்
பம்புமிசிராவேலர் தமையெகிப்தி னின்றழைத்துப் பட்டுதற்கும்
இம்பருன தடியேன்யான் வலியுளனே இயம்புகளீ யெந்தாயென்றான்.

என்றவரை யழைத்தவந்த பிண்பித்த நீங்கிரிநீழ் நேர்தலுற்றத்
துன்றுதெய்வ பூசனேரீர் துடர்நதகுழிதச் செய்திடுவீர் துவகையானே
இன்றுநின்றையனுப்பலுற் ற நெனிப்தற்கிவகடையான மிதுவேயென்
றான். ௪௯

முன்னவனை நோக்கியெழில் மோசேயா னாங்கிரி வேலர்முன்போய்
மன்னுறுதுங் குலமுதலோர் வழிததெய்வ மாயபிரான் மருவிலும்பாற்
றுனனுகவென்றேனைவிடுத்தா னெனவவர்குச் சொலும்போதத் துயோ
னமம்
எனையெனைக் கேட்பரெனில் யானிசைக்கும் எதிர்மாற்றம் யாவதென்
றான். ௫௦

எம்பெருமா னான்ருள யிருப்பவனீ யெழுந்தேகி யிரிவேலர்
பம்புறுழிப் போய்த்தானா யிருப்பவனுய்ததனென்று பகருவாயீர்.
வம்பாறு மாயிரகா மீசாகு யரககோப்பாம் வருபேர்சான் றார்
தம்பெருமான் யேகோவா சார்வீத்தானென்னையென்று சாற்றுவாயே. ௫௧

அறைதருமிங் கிதுதானே யனவரதமென் னும மாகுங் கண்டாய்
பொறையினறி குறியெனக்காய்த் தலைமுறைகடோறுமிதுபொலியுமன்றே
குன்றஹரீ போயிரி வேல்மரபின் முதியோரைக் கூட்டிச் சேர்த்து
முறையுறவங் கன்னவர்க்கு மொழிதருநென் மாற்றமதை மொழியகே
ண்மோ. ௫௨

உங்கன்குலத் தந்தையா நக் கொருதேவன் ஆபிரகா மீசாக்கோடு
பொவகுபுகழ் யாக்கோப்பாம் புரிதவர்க்குப் புங்கவனும் புனித ஸூர்த்தி
எங்கடவுள் யேகோவா எனக்கினிய காட்சிதந்து காட்சமும்மேற்
றங்கவைததந் தமங்கெய்திற் தருவர்புரி தருமிடர்கடம்மைக் கண்டே
௨௦

அவ்விடர்நின்றமைக்கி யடற்கானா னியர்முதலோ ரமர்த்தவாழ்ந்
திவ்வியபாலொடுதேனும் பெருகுசெழுந் தலமாகுந் தேயத்தன்னிற்
செவ்விறுனீர் நல்வாழ்வு சிறுதிருக்கச் சேர்த்தியருள் செய்வேனென்றே
இவ்வகைசொற்றேனென்ன வியமபுகளின் வாக்கையவரினிநாக்கேட்பா
நீயெழுந்து நின்குலத்து முதியோர்க ளுடன்கூடி நெறிக்கொண்டாங்கே
போயெகிப்தர் பெருகான்பா லெயிரேயர் புங்கவனும் புகழ்யே கோவா
மேயெமக்குக் காட்சி தந்தான் யாமவற்கு மிக்கபலி விழைவினோடும்
நயவனன் தனில்மூன்று தினநடக்க எமக்கு விடை யீடுவனபீர். ௨௨
வில்லடர்கின் றாதலத்து விறற்பாரீவோன் கிவர்துதன்முன் விளங்கவெ
ன்னை

வல்லபங்குண்டாலொழிய வழிபோதற்குமக்குவிடை வழங்கமாட்டான்
அல்லலறு லெகிப்தை ரத்திலனைத் ததிகயமும் காட்டித்தண்டம்
மல்லலறுந்புரிந்திடுவெல்மற்றதன்பின் னுமக்குவிடை வழங்குமன்றே. ௨௩

சொற்றிடக்கே எரீரேவேற் புத்திரரித் தென்னுடர் தோயிலன்பு
பெற்றிடயான் புரித்தருளுவ லாக்ககரைப் பிரித்தகன்று போம்போ சொ
ன்றும்

அற்றவெறுக் கையொடக லாமலரி வையரயலார் பற்றம்மில்லு
பற்றவார்பால் வெள்ளி செம்பொன் னுயர்பணித் து சதவுமென வுற்றத்
கேட்க.

கேட்டபொழுதவ்வவைகள் கிடைத்திடுமாதீத்திடுவர் கிடைத்தலோசே
வாட்டமற் வவ்வவர்தாம் வழங்கியவின மூலமொழி மைதாநாமுந
தோட்டமெலரிமதர்க்கட் சதைகளுமுன் மகிழ்ச்சிகனி துணனுமாநே
பூட்டவுப்ததிடவுதவிக் கொள்ளையிவ்வாறெகிப்தினிடை புரிக்பவன்றன்

உரு

(கேறு.) அப்பொழுது மோசே அவர்களெனை நம்பார்கள்
செப்பிடுமென்சொற்குச் செவிதரகேமாட்டார்கள்
ஒப்பரிய தேவனுனக்குத் தரிசனத்தில்
இப்புவியில்வந்த தில்லையென்பரேயெ ஈறுரைத்தான்.

உக

அன்னபொழுதைய ன்னையவனைப் பார்த்தாரளி
உன்னலர்க்கை தன்னிலுறுகின்றதென்னையெ ஈறுன்
மன்னுதண்டமென்று வகுத்தரைத்தான மற்றதனை
இன்னிலத்தின் மீதே யிடுகவென ஈறுனம்பெருமான்.

உள

செருத்தனுரைபோலக் கவினிடையோ னவ்வூற்றம்
திருத்தலத்தினுக்கே சேரவிட்டான் சேர்த்திடலுஞ்
சருப்பமதேயாகித் தருககோலசைத்ததம்மா
வெருக்கொடங்கு மோசே விலகியகன்றோ ஈனனே.

உஅ

ஒடுமவன்றன்னை ஒப்பில்லான்பார்த்தருளி
நீடுமிதன் வாலே நீகையாற் பற்றெனவே
சேடுமையோனாங்கு செங்கையாற் பெற்றிடக்கைக்
கோடதுவாய்மீண்டக் குரிசில்கரத் துற்றதுவே.

உக

உற்றதன்பின் மேலோலுரவோனைப் பார்த்தருளி
மற்றிதனூற்றங்கள் வளிமுன்னோர் தம்பெருமான்
கற்றலத்திற் காட்சி நயந்தளித்ததன்மையெனப்
பெற்றிடுவெண்ணம் பெரிதென்று பேசினனே.

க.1)

பேசலுற்றபின்னும் பெரியோனைப்பார்த்தருளித்
தேசணிப்புகையைத் திருமார்பிற் சேர்த்தெனவம்
மாசணுகானோத வைத்தெடுத்தபோதுறைந்த
வீசுமழையேபோல் வெண்குட்டம் பெற்றதுவே.

க.2

மீண்டுமதன்மார்பில் விரவுதரீ கையிடுவன
ஆண்டுகைவகந்தக் கர்மறுகைபோலாகிப்
காண்டகவங்கந்தக் கர்மறுகைபோலாகிப்
பூண்டவெழில்பெற்றுப் பொலிவுற்ற மன்னியதே.

க.2

உணையவன் கம்பா தோதுமுத லற்புதத்தில்
மன்னுந் சுவாசம் வையாதேபோனாலும்
பன்னுனீன்ற மந்தை யதிகயத்தைப் பார்த்திடுங்காற்
பின்னையவருன்னைப் பெரிதனத்திலேமதிப்பார்.

௩௩

அந்திவற்றைக்கண்டு மவர்களுனை கம்பாரேல்
வீங்குதிரையாற்றின் விரிகீரைக் கையிலள்ளி
ஒருகுதிரைமேலாவ குலர்ந்ததரை மீதுகுப்பாய்
திவகறுமாசெண்ணீரஞ்செந்நீராய் மாறுமென்றான்.

௩௪

இன்னபடிபெம்மா னிசைத்தாலுமம்மோசே
முன்னடியேனுன்முன் மொழிந்தபடியெங்கோவே
பன்னுகிறேன்மீண்டும் பகர்வாக்குவல்லபின்
மென்னிடத்தில் வாக்குமென்னாவும் மந்தமென்றான்.

௩௫

ஆயவரைகேட்டே யாங்கவனைப் பார்த்தருளித்
தூயபெருமானிதொல்புவியில் மாந்தருக்கு
உயதுதலானையார் உய்ப்பேசா ஆமரையுஞ்
சேயகொலிகளாச் செவிடரையுந் தந்ததியார்.

௩௬

விழியுடையானேடு குருடனையும் மேகினியி
னுழியடைவித் தோனயா ருணர்ந்திடுகயானென்றே
வழிபடர்ந்து செலகீ மற்றனது வாயில்நின்றே
மொழிதிரமாயோதும் முறையுணர்த்துவேன்யானே.

௩௭

இன்னவண்ணந்தேவ னியம்பலுற்றா னென்றாலும்
அன்னவண்ணல்நெஞ்சி னகததிலச்சந் திராமற்
பன்னுபுழ்மேலோய் படருவதற் கேற்றிடுவோன்
மன்னையவ ணனுப்பித் தவிர்த்தருள்வா யென்னையெனா.

௩௮

ஒதிநிளாளுன்கேட்டே ஒப்பிலா வான்கருணைச்
சோகியானந்தச் சுடரப்போ தததோன்றல்
மீதிலடர்சோபம் விரவவவன மனைநோககிக்
கோதிஷ்ரை யவற்குக் கூறத்தொடங்கினனே.

௩௯

(வேறு.) ஆரோனெனு மத்தரு லேவியனுன்
ஊரூதர முற்ற பெருந்துணைவன்
உாருகிய லாசக மோதவலான்
ஆறாடெதிர் கோட்டுணை யண்ணுகிறான்.

௪௦

கண்ணுற்றிடு கன்னெறி தன்னிலுனைக்
கண்ணுற்றிடி னெஞ்சு களித்திடுவான்
எண்ணுற்றசொ லீயவன் வாயிடையான்
பண்ணுற்றிடு மாறு பகர்ந்திடுவேன்.

௪௧

உனசொற்சன முன்னவ னேடுதிடுவான்
மன்னுற்றநின் வாயது முற்றவனே

பன்னூற்றிடு பண்ணக னியகனாக்
கென்னக்கன் துந்துய ரெம்யிறைவன். ௪௪

மேலுத்திறலோனை விழித்துகெடுங்
கோலுன்னெடு கொண்டு படர்ந்தவெய்ய்,
சாலுந்தை சார்தரு மற்புதீ
எலும்படி பேபுரி வாயிதனாள். ௪௫

என்றோதலு மாதுல னில்லிவிவன்
சென்றரெழில் சேரு மெகிப்தில்கமர்
நன்றருயிர் வாழ்வினை கண்ணினரோ
அன்றோடுவனல் காணு மபேட்டையுனான். ௪௬

கனூட்கொண்டவ ணண்ண வெனக்கருனால்
விடைதந்தருன் வாயென வேண்டினனாள்
தடை பின்றுறு சார்தமொ டவ்யிடைநீ
அடைபுற்றிவ் னானென வோதினனே. ௪௭

(வேறு.) அன்பினாலிறை அணிகொள் மீதியா னொகாட்டினும் அவனை
நோக்கியே

உன்பிராணனை காங்கவேதொடா வற்றயாவரும் ஒருங்குமாயந்தனர்
துன்புறுதெகிப் தடைக்கீயெனச் சொல்லினான் மனைத்தோகைதன்னையும்
இன்பமாமகார்தமையும்வாகனம் ஏற்றியெயெகிப்தெய்தவெய்தினான். ௪௮

வேலைகுழெகிப்தடையு மாறவன் விரவலுற்றவப் போது மேலவன்
கோலையுத்தரல் கொண்டுபோயினான் குறுகுகின்றவக் குரிசென்னையக்
காலையினவன் கடவுளைக்கியான்களையும்வாகையுக் கவினெகிப்தர்கோன்
பாலையெய்திரீ பன்னலுக்கமே பழுதிவாவன் திடைபடைப்பையே. ௪௯

அன்னவன்மன்க்கடினமாக்குவேன் அவன்சனக்களை அகலவேவிடான்
மன்னவன்றனை யனையபோதுநீ மருவலுற்றவன் வதனநோக்கியே
இன்னவீசிர வேல் கிரேட்டளும் எனதுசேயெனை யிறைஞ்சுதற்கிவன்
றன்னைநீவிடு தவறிலுண்முதற் றனையொருயிர் தன்னைநீக்குவேன். ௫௦

என்னவோதினே நென்றுநீயவற் கியப்புவாயென வினிதிசைத்தனன்
அன்னவாசகக் கேட்டவன்பட ரனையநீனெறி தன்னிலங்கினே
மன்னுசத்திர மொன்றில்லைகுழி மகிமைசாலுமெம் பரமனக்கவன்
முன்னராகியே யவனதாருயிர் முடியுமாறட முன்னினனோ. ௫௧

கருத்தமோடது கண்டபோதவன் மனைவிதன்னயல் மன்னலுற்றதோர்
சருக்குமன்னுகற் கையினிற்கொடு காதல்மாமாற் கக்கணத்திலே
விருத்தசேதனஞ் செய்துகேறிடும் மிக்கதோலவன் காலில்விசியே
இரத்தமுய்த்திடற் கானகெவ்வனீ பெனக்கெனாகவற்கியம்பிநின்றான். ௫௨

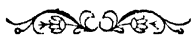
ஆயபோதவன் றன்கதைத்திலன் அனவிலாவிறை யனையகாலையக்
சேயமாமினை வல்லிக்கெனனை நெடுக்கனாலயல் தின்றுகோக்கியே
மேயதாகுழிவ் விருத்தசேதன யனைவினாலெனக் குதிரய்விசற்
காயகாதல் னுபினையென அக்குகின்பொழி யறையலுற்றான். ௫௩

ஒப்பிலண்ணலாரோனையுற்றநீ உம்பிதன்னையோ ரேப்பெனாவும்
ஆப்பெருந்திரு வெற்பிலெய்துதற் கடைருவாயென வன்னுமேசியே
செப்புமவ்விலைசென்றுகண்டுமன் சேர்ந்துமுத்தமுஞ் செய்யலுற்றான்
தப்பிலாளிறை காட்சியாடியாஞ் சகலசெய்தியுந் தானியம்பினான். ஓச

இயம்பியானபின் பிருவரும்படர்ச் தெகிப்த்துநாட்டினாயிரவேலரில்
வயங்குமூப்பினோர் எவரையும்புடை வம்பினென்றழைத்தன்றதம்மிடை
பயன்றாற்றிதை தந்தவாக்குசன் பகரலுற்றபின் பலவுமற்புதம்
வியநீதிடப்புரிந்தார்கள் கண்டவர் மிக்கநல்விசுவாசமேவினார். ஓச

இடரில் வைகிய விசிரவேலரில் விருவர்கெல்லுமற் புதமுமோர்ந்துதம்
படரொழித்திடற் கிறைகடைக்கணற் பார்த்துளான்படும் பாடியாவையும்
கடவுணைக்கினான் கண்ணாலெனக் களறும் வாசகங் காதினெய்யுடலும்
புடவிநேந்தலை தாழ்த்தளப்பரும் புங்கவன்றனைப் புசுழ்ந்துபோற்றினார்.

மோசே காட்சிபெற்றபடலம் முற்றும்.

ச. மோசே தூதுசேன்ற படலம்.

வரைபொரும்புயத்துமோசே மற்றது நிகழ்ந்தபின்னர்
உரைபெறுமாரோனென்றால் குற்றதன்றுணைவனோடு
புரையறு சருவஞானப் புங்கவனுரைத்தவாரே
கரைபொருகடலந்தானைக் காவலன் சமுகஞ் சார்ந்தான்.

சார்ந்தவன்றன்னோக்கித் தடவரை நெடியகாளில்
நேர்ந்தெனக்குரியதான பூசனைநெறியினற்ற
ஆர்ந்தென்சனத்தையினே யனுப்புகவென்றுனக்குக்
கூர்ந்தசீர் கிளர் யேகோவா கூறினன்விடுகவென்றான்.

என்றலுமெகிப்த்துநாட் னிரசிரவேல் மரபினோரைச்
சென்றிடவிடற்குரீவிர் தெரித்தியேகோவாவார்
துன்றிசைமுதல்வன்யாவின் துணிவுறவறிந்திலேனல்
இன்றிசைத்திடுகுஞ்சொற்போல் யான்விடவில்லையென்றான்.

இவ்வுரையணையன்கூற விருவருமெகிப்துவேந்தே,
செவ்வுரைகெழுந்தேவன் தெரிசனைமக்குத் தந்தான்
வெவ்வரைமலிகாளின் கண் விரைந்துமுத்தினத்திலேகி
அவ்விடைபலிகணல்க விடையெமக்கருளுவாயே.

இத்தைய புரிகவென்றே பிரந்தனமுன்னேவேந்தே
அத்தலைமருவோடுமன்னில் அடர்பெருக்கொன்னேகோயும்
வைத்திடுவாளுமுந்த வானவன்சினக்கொண்டெங்கள்
கொத்திடைவிடுவெனன்றே தெரிதரக்கறினாரே.

பன்னுமவ்வுரையைக்கேட்டுப் பார்த்திபன் மோசேயாரோ
 னன்னுமன்னவரைகோக்கி யிச்சனம்புரியும்கேலே
 தன்னையின்றியற்றுவண்ணந் தடைபுரிக்கின்றீர் கீரும்
 தன்னியங்கவர்களோடு சுமைகளை யெடுமினென்றான்.

என்றான் பணிசெய்வீப்போர் யாராயும் விழித்துகோக்கி
 இன்றுதொட்டிசிரவேல ரிட்டிசையயற்றற்காகத்
 துன்றுவை யுதவீரன்னார் தத்தம்தொழிலையாற்றச்
 சென்றுகொண்டயற்றுமாறு தேடிடக்கடவர்க்குமாதோ.

முன்னமக் கவர்களுஞ்செய்து முடித்தவகளுவையாக
 இன்னமுயியற்றல்வேண்டும் இதிற்குறைசிறிதமொட்டிர்
 தன்னுமாலசியமிக்காரர்தலாற்ற டுடாந்துகாளிற்
 பன்னுதந்தேவனுக்குப் பவியிடவேண்டுமென்றார்

ஆங்கவர் சமர்க்கு வேலை யதிகமே சமத்தல்வேண்டும்
 தீவாறவர்களுவகப் பணிகளைச் செயலும்வேண்டும்
 வீவகுதினபுயத்திர் அன்னார் வளம்பிடும் பயனில்மாற்றம்
 பாகுருற் செவியற்கொள்ளா திருமெனப்பணித்திட்டானே.

மன்னவன்பணித்தவாறே வன்பணித்தலைவர்கண்ணிப்
 பன்னினரவருமெவ்வெவப் பழனவகடோறுககொய்தே
 துன்னரித்தாள்கனாடி வையினத்தொகுத்தற்காக
 அன்னகாடெந் கும்வெவ்வே ருத்திரிவுற்றாரம்மா.

இப்படி யியற்றுநாளி விடும்பணித் தலைவர் துன்னித்
 தப்பற விதித்தவாறே தரும்பணிமுடித்தல் வேண்டும்
 எப்படி நேற்றமின்றும் இயற்றுமை குறைந்ததென்றே
 செப்பியன்னவர்கள் மெய்யிற் சினந்தடித்தனர் எனறே.

அடிபடத் தளர்ச்சிகூர்ந்தே யாற்றலா திசிரவேலர்
 குழ்கனிற் றலைவர்யாருங் கூடியொன்றாகச் சென்று
 வடிசுடர் வைவான் வேந்தில் வாயிலின மருங்கு நண்ணி
 டெடியவெந் துயரினோடும் தின்றுமிக் கோலமிட்டார்.

ஒலமிட்டலற் வேந்தே யுன்னடி யேங்களுக்குச்
 சாலலிவ்வாறு செய்த றருமமோ வைநல் காமல்
 ஏலவிட்டிகையை முன்போ லீமினென்கின்றார் தங்கள்
 மேலதாய்க் குற்றம்நிற்க அடித்திடும் விதமென்னென்றார்.

அறைந்தசொற் கேட்டுவேந்த னவரையா லசியமிக்கு
 கினைந்தளி ரதனலன்றோ கீர்பலி யினைதந்தேவ
 னுறைத்துழி யேகியீதற் குத்தரவுதவக் கேட்டார்
 குறைந்திடா தெவ்வாறேனுங் கொடுத்திடல் வேண்டுமென்றான்.

வஞ்சுவான் வேந்தனிந்த வாசக முரைத்தபோதே
 அஞ்சுறு மிடுக்கண்டம்மே லாகிய தென்னவனார்

செஞ்சிவ லுணர்ந்து மற்றக் கிருபதி சமுத்தத்தனை
விஞ்சிய துயரிதேடும் விட்டகன் நேகிறாரே.

௧௩

விதிர்ப்பொடு மின்மர்ந்தத்தில் மேயமோ சேயோ ாரோன்
எதிர்ப்படக் கண்டுவி ரின்றயகன் விழிகள் முன்னும்
வீதிப்புறம் பணிசெய்மாக்கன் விழியினைகளுக்கு முன்னும்
மதிப்புறநின்ற எவசன் வாசனை கெடுக்கலுந்தீர்.

௧௪

எங்களை வதைத்தல்செய்யு மேதியை யவர்கள் கையில்
அங்குரீர் கொடுத்தகாற்றால் அனவறு மகிமை மேலோன்
உங்களை கோக்கி நீவிருநூற்றுமிக் கொடுமைக்காகத்
தங்கிய நியாயந்தீர்க்க வென்மெதிர் சாற்றினாரே.

௧௫

மாற்றமங்கதனால் மோசே மனத்தனர்வடைந்து தேவைப்
போற்றினன். நொழுது நின்று பொருவிலோ யிவர்பாற்றுன்ப
மேற்றுவித்திட்டவாறென் எனையிவர் பாற்போவென்று
சாற்றியுய்த் திட்டதன்மை யென்னெனச் சாற்றுவாயே.

௧௬

காணலந்துறவன் முன்னுன் காமமே கொண்டுகண்ணி
எணல மொடியான் புக்க வதுமுத விவர்கடம்மை
வாணலமுடையான் சால வருத்தினன் விடுவிப்பினோர்
கோணலங் குளத்தைநீக்கக் கொடுத்திலே யெந்தாயென்றான்.

௧௭

கூறிய மாற்றஞ்சேட்டுக் குரிசிலை கோக்கித் தேவன்
ஊறிய தயையில் வேந்தற் குநூற்றுமென் செய்கையெல்லாம்
தேறிட விரைவிற்காண்பாய் திறல்கெழு மென்கை வன்மை
மீறிமெதலுற்போக வவர்களை விடுவன் மன்றோ.

௧௮

தூர்த்தியே விடுவன் கண்டாய் சொல்லுவலின்னுங் கேணீ
உரத்தினே யானையாது மொப்பிலா யேகோவாவாம்
வரத்தினு பிரகாமாதி மரபினின் முதல்வர் தம்பேர்த்
திரத்தினுலன்றி யென்பேர் செப்பியான் றேன்றிலேனே.

௧௯

அஞ்சியராகிமேனாள் வர்வதிந் திருந்த காட்டை
மன்னிய காணியாக வழங்குவ வென்றன்னோர்க்குப்
பன்னினே னிகரெகிப்தார் பணுமிடர் பொருதாரற்றத்
துன்னிய வோதைகேட்டச் சொல்லினை நினைக்கலுற்றேன்.

௨௦

ஆதலா விரிவேல ராமவர் தமக்கு நீபோ
யோதலா முரைசேன் யானே ஒப்பிலா யேகோவாவாம்
குதினா வெகிப்தரும்மேற் சுமத்திடுஞ் சுமைக்குகீகிப்
போதலாம் படியேயும்மைப் புரத்தருள் புரியுமாதே.

௨௧

ஒங்கிய கரத்தினுலு முரத்ததன் டனையினுலும்
ஆங்குமை மீட்டெனக்கே யாஞ்சன மாக்குவேன்யான்
ஈங்குநாந் தேவாய்கோ வாவியான்எகிப்தார் தும்மேற்
நீக்குறச் சீம்த்தும் பாரத் தீர்க்கும் பரன்யான் நேர்வீர்.

௨௨

மிக்கவா பிச்சாமாதி விளம்புதங் குலமுன்னோர்குப்
புகுதத் தருவென்று புகறையாந் வாக்காநீத
அக்கலி னாட்டுக்கும்மை அழைத்ததைக் காணியாத
தக்கவா றருள்வென்று சொற்கு வவருக்கென்றான். ௨௫

தேவினம் மொழிகளெல்லாந் செவ்வியான புன்ருண்கேட்டிம்
ஆவியின் குறைவினாலும் அதிகமாக அடியபாரம
மேலிய பணிகளாலும் மெலிந்ததா ல்லெ லெவர்
தாலிலா னுரைத்த சொற்குத் தஞ் சலி சாய்த்திலாரே. ௨௬

தக்கவெம் பரமன்மோசே தன்னைப் பார்போன் பார்போய்
மிக்கவென் சனத்தைப்போக விடச்சொலென்றுரைத்தானன்றோன்
இச்சுவல் சனமென் சொற்கேட் டிலர்பார் சமர்த்தி லென்சொல்
அக்கதிர் முடிப்போர்கே தன் கேட்பனோ வையவென்றான். ௨௭

சனங்களை விடுத்தாகத் தற்பரன் மோசேயாரோ
னெனும்பெய ரவர்கடம்மோ டிகைத்தனாபியுத மன்றி
மனுந்திர னிரிரவேலின் மரபினி லுன்னோர் யார்க் கும்
மினுங்கதிர் முடிவேந்துக்கும் கேறுதற்பனையு முய்த்தான். ௨௮

(வேறு.) ஈடுபெறு மெகித்திறைவன் பாலாந்தேவி னிருஞ்சனத்தின் மரபு
சிறி தியுட்புற்றும்

சேடுபெறு மீசிரவேல் மக்கடம்முட் சேட்டமைந்த னுருபனின் செ
கத்திலின்ற

நீடுவற்ற புததிரர்க ளனோருபல்லு நிடித்துமெச்சு ரோன்கார்மி மியியோ
ன்சேய்கள்

குடிபுசுழ் யேமுவேல் யாமினோகாத் சொல்யாகின் சோகாருஞ் சவுலுமா
மே. ௨௯

சீராருமுற்பத்திக் கிரமம்போலச் செனித்துகின்ற இலேவிமைந்தர் கேர்
சோன் கோகாத்

மேராரியென்பவரா மிலரையின்றோன் மிகுமாயு ணுற்றுமுப்பத்தேழில்
வீந்தான்

வராருங் குலம்விளங்கக் கேர்சோனீன்ற இனியமக்கள் விபினியுடன்
மே யியாம்

பேரார்கோ காத்தின்றோ ரயிராமிச்சார் பீடுமெப் பிரோனாசி யேலுமா
மே. ௩௦

தந்தையின்வாழ் நாளனவு கோகாத்தெய்திக் சகவாழ்வு தணந்தனன் மேரா
ரியீன்ற

மைந்தரெழில் மகேலிமுசி யென்போராரும் வயங்குமயி ராந்தன்னை வழ
ங்கினோனோ

டிந்தநிலந் தனிலுதித்த யோகேபெத்தா மேந்திழையை வேட்டாரோன்
மோசேயென்னும்

அந்தவிருபாலகரை யருளினவைய மதினுற்றுமுப்பத் தேழாண்டான் குந்
ருன். ௩௧

நிகழ்ததியலித் சாரீன்ற கேயர்கோராக் கேப்பேக்கு சிதிரியென - நின்ற னோராம்

மிகுத்தபுசமுசிபே லுதவுமைத்தர் மீசாயே வெலிச்சாபான் சிதிரியாமால் இகத்தமின தாபீன்ற தனையசான்ற எழினகசோ னிருந்துணைவி யெலி சேபானைப்

புழத்திரஞ்சே ராரோனென் றுரைக்குமண்ணல் புவிவாழ்வு சிறக்கமண ம் புரிந்துவாழ்ந்தான். ௩௨

நலத்திகழு மனைவாழ்வு நண்ணுநாளில் நாதாபுமபியூவு மெலியேசாருங் குலத்திசழ் மைத்தர்களாய்ச் சகத்தங்குற்றார் கோராகின் புதல்வரச்சீ ரெ ல்க்காணை

பலத்திகழு மபியாசாப் பென்போராரும் பன்னிய வாரோனனித்த வேலி யேசார்

வலத்திகழும் பூத்தியேல் சதையைவேட்டு மானிலந்திற் பினிகாசைவழ ங்கினானே. ௩௩

தணிவறுசீ ரிலேவியின்மாமரபினுள்ளோர் தங்கன்குலத் தலைவரிவர்தாமே யசுவார்

அணிபெறுமவ் வெகிப்தினினின் றிசிரவேல ரானோரை வழிநடத்து மெ னவேயாரும்

பணிவுறுமித் குபர்க்கிமைப் பரமனாகே பணித்தருளு முதன்மையினே ப்படைத்துளோர்கள்

திணிபுயவா யோன்மோசே யெனவேயித்தச் செழுங்குலத்துட் டெரித்த வத்தச் செவ்வியோரே. ௩௪

(வேறு.) எம்பெருமான் மோசேயை யின்னருளாற் பார்த்தெகிப்தார் தம்பெருமான் நன்னுழைசீ சார்ந்தெனது வார்த்தைசொல்வாய் வம்பலவென் றலும்பான் வாய்ச்சமர்த்தி லேனென்சொல் அம்புலிவேந் செவ்வையோ வங்கீகரிப்ப னென்றே. ௩௫

செரல்லுதலும் மோசேயே தொல்லெகிப்து நாயகற்கு

வல்லதெய்வமாக வகுத்தேனுனை யும்முன்

மல்லலுறு மாரோன் வருந்திர்க்க தரிசியென

நல்லவென்சொல் யாவும் நவின்றிநிதல் வேண்டுமன்றே. ௩௬

சசிரவேற் புத்திரர்களேகலிடை நல்குகவென்

ருசறுசீ ராரோனவற்கறைதல் வேண்டுமியான்

தேசறுவை வாட்கைத் திறல்வேந்துளக் கழனம்

முகறவே கொள்ளும் முறையே புரிந்திடுவேன். ௩௭

அன்றியுமிந் காட்டென் னடையான மற்புதங்கள்

துன்றிவிளங்கத் தொடர்ந்து செய்வ லவ்வேத்தன்

நன்றியுற நீவிர் நவிறுமந்த கல்லுரைக்குத்

தன்றுணைக்கா தியத் தனதுளத்தி லெண்ணமுருன். ௩௮

யானெகிப்தினின் மீதென் னிருங்கரத்தை யோங்கிமிக

லானதண்ட மீத்தென் னடர்சேனை யாஞ்சனத்தை

ஈனமற நீக்கியேகுதற்குச் செய்திமெல்
கான்வெண் றெண்ணை வகுத்தறிவு ரங்கெண்ணெயன்.

கக

தேவீனுரைபோலச் செய்யவந்த, வேந்தனி ஸ்முன்
மேல்யியற்றினரவ் விறன் மன்னன் தன்சமூகத்
தாவியபோதகவை சாய்ந்த தென்பான் மோசேக்கு
ஒவிலடலாரோ னொருமூன் றதிகழுற்றான்.

ச(1)

(வேறு.) எய்துவள்ளறனை கோக்கிபெய்ந்திறைவிபுதுநாணுமைகோந்தியே
செய்திரற்புதமதொன்றை யாமுமெதிர் தெரியகோக்கெனல் செப்பிலுல்
வெய்தினுமமுனுற் கோலமுன்னரிட விள்ளுவாப்தரையின் மீதவன்
பெய்ததன்மெணி யாகிநீளுடல் பிறக்குமென்ன விவைபேசினான்.

சக

இறைவனோடுமொழி செட்டெழுந்தவரெகிபுதுநாணுமையெய்தியே
அறைதருஞ்சமூலவற்கு முன்னு மவனயலினுற்ற பணியாளரங்
குறைமூந்திரன் சனத்தின்முன்னுமுறு கோலயிட்டருகில் மன்னிரார்
நிறைதருஞ்சன நடுங்குகொஞ்சயர நெடியசிம்மமகதாயதே.

சக

கண்டவந்திருப னகநனுள்ளபல கல்விமாண்களாபு மங்குறை
கொண்டமாந்திரிகர் தமையுமங்கருகு கூவிநீர்புரிவிச் கொல்லென
விண்டகாலையவ னாமெகிபுதுநகர் மையமாயமுணர் விஞ்சையோர்
தண்டமாசனம தாகுமாறுதெரி சாலவித்தையினியற்றினார்.

சக

தண்டமொவ்கொருவ ராகவுய்ப்பவவை தம்மைமெய்மிறைவொருநன்
கொண்டவண்ணல்விடு கோல்விழுங்கியது கோதில் ஞானபரன் முன்ன
மே

விண்டவாறுவிறல் வேந்தளங்கடின மேவுமாறுவினை வித்ததால்
அண்டிமற்றிவ ரறைந்தசொற்னை யவன்செலிப்புக் கடுத்திலான்.

சக

விஞ்சருட்கடவுள் விரவுவீரனை விழித்தெகிப்தியர்கள் காவலன்
கொஞ்சகங்கடின மாயதாலிரவேலேநீக்கிட நினைப்புறன்
அஞ்சரத்திரை நதிக்குவைகலிடை யனையசோமகனடைந்திமம்
நஞ்சகஞ்சரவ மாயகோல்கைகொடுகண்ணியங்கவனையெதிர்கொள்வாய்.

வீங்குதெண்டிரைய மாகதிக்கயவில் வேந்தாண்ணரிம வனவிலே
பாங்குருந் திரிரவேலர் தம்முயர் பரம்பரன்நெடிய படர்வனத்
தாங்குசற்குவழி பாடியற்றல்செய வனையதன்சனமி வணிககர்
நீங்குதற்குலிடை நீகொடென்றுரை நிகழ்த்தநின்முன்னையுய்த்தனன்.

இறைவனோடுமொழி யேற்றிலாய்செலியி லிதவரைக்குமெறி செங்கடற்
றறைவவென்கையுறு கோல்கொடாற்றினிடை தன்னுநீரினை யடிப்பல்
யான்

நிறைவதானபுன லுதிரமாகவதி னேருமீன்களுமிறப்பன
குறைவில் புன்மணமெழுப்பலிப்புனல் குடிக்கயாவரு முன்கொளார்.

இன்னகற்செய்வி வெண்ணையேகடவு னென்றுதேர்தியென வெம்பிரான்
சொன்னவாறுணர்க வெண்கநின்முன்வரு துணைவனோடு மெருகசெடிய
கோல்

தன்னையுஞ்சொடு கடந்துகீழ்செறி தடக்கென்கவெவை தமக்குமேல்
உன்னடற்கையினே யோங்குசெம்புனை தாவவாறுதமெனையுமே. ௪௮
அவ்வெகிப்திடை மரத்தினுற்சமைத லானபந்தர்தொறு நடர்கலின்
செவ்விலள்ளமவை சோறுமோதரிய செய்யசோரியது வேயுறும்
வெவ்வடற்பட்டைகொள்வே ட்கோர்தியெனலின்வைகீயெனலினம்பினுன்
இவ்வுரைப்படி யெழுத்துசென்றவ ரியற்றீருதிரமாயதே. ௪௯

சலசரங்கள்மடி தன்மையர்லந்திய சலமனைத்துயிரு புன்மணம்
உலவியுண்ணவுசகாமலுற்றதக னுள்ளமாயசெறி விஞ்சையோர்
பலசலாதிபரு மங்கனப்படி பயின்றசாலமுறை யிற்செய்தார்
இலகுமெம்படை யடற்கர்த்தாச னிருதயங்கடினமானதே. ௫௦

நெஞ்சகங்குட னமானதாலிவர் கிசுத்துசொற்செலியிலேற்றிலான்
வஞ்சவாணிநுபன ன்றெழுந்து தனிவாழ்மனைக்குமுக நோக்கினுன்
விஞ்சதாசமற வத்தலரதவர்கள் வேறுவேறுதரவாக்கினார்
இஞ்சிருமுழி வெகிப்திலேழ்பக விறத்தல்கிவையியன்றபின். ௫௧

மேலவன்றனது சொற்கொள்வள்ளை லிழித்தெகிப்துநகர் காவலன்
பாலடைந்தெனது சனமெனக்குவழி பாடியற்றலி பன்னுசொற்
போலலிட்டிடுத லொழியிலுன்னகர் பொருந்துமெல்லைகளைத்தினும்
சாலமிக்கணுரு தவனையேலினி தண்டமேபெரிது தருகுமேன். ௫௨

வண்டுகண்படு தடந்துறைக்கணலை மல்குமர்நதி வழங்கவே
மண்டுகங்கள ளின்றிவந்துனது மனையினுஞ் சயனவறையினும்
எண்டகுத்தகைய மஞ்சமாமவை யிடத்துமேவல்புரிதொண்டினோர்
அண்டமிழ்களினு நடருகின்சன மமர்ந்தசாரினுமெப்பினும். ௫௩

பிண்டி கொண்டுபிசை உள்ளமேலுநனி பேரிடம்பெறுதலரியவாய்
மண்டியேறிவெவாருமன்னவைகள் மனைநின்னுடலில் மற்றுனை
யண்டிநின்றசன மீதிலுன்பணிசெ யனைவர்தமேலுமிவர் தருவவே
கண்டிடென்னவென்துறையிப்பொழுதுகளதுவாய்க்கெய்வன்முனே

நின்னருத்துணைவ னைக்கரத்தினேசி னெடியதண்டமதை கீட்டியே
பன்னலர்த்தட மனைத்தின மீதுமலை பாயுமானதியின் மேலுமீன்
துன்னிடுங்குள் மனைத்தின்மீதுமெதர் தொடரவோங்கிவன நாடெலாம்
உன்னருந்தொகைகொ ணைக்கமல்கிட வுஞற்றவேசொல்லெனவோதினான். ௫௪

உவமையற்றபர னுரையைவ்வினவலுரைசெய்ததகைகொள் முன்னவன்
தவலருந்திரு வெகிப்தினீரிலை தமக்குமேனெடிய தண்டினை
றுவலுமன்னபணி வழுவருதாச னோக்கிநிற்கவெதி ரோக்கினுன்
தவனியின்குல் மெழுந்துவந்தகார் தன்னையெனகணு மறைத்தவே. ௫௫

சான்றமாயையுணர் வோருமாய்ந்ததம சாலவித்தையி னெகிப்தினுஞ்
ஞான்றுகூலா லிதங்களேறியிசை நண்ணிடப்புகிதலுற்றனர்
ஊன்றுவேளிருப் னொற்றுரைக்கவிறை யுய்த்தவீரையைழைத்துநீர்
கான்றதேரையை விலக்குமற்றுமது கடவுளைப்பரவமென்றான். ௫௬

ததிடுபுறக்கிவ்வு அருள்வழாதொழுது தோன்றல்மேம்படுத வெண்ணிலும்
ததிடுபுறம்ப்படை யடற்கைமாரிடுப தணலேர்கதிலிலன்றிதும்
பதியினும்பிலணுகாததன்றவுயர் பரணெயப்பொழுதியான்றொழு
மதியிலெண்ணினை உழுத்துகென்னவதுகாண்பெறாணமைன்னனே-கிது
ஒற்றுரைப்பவன வேந்தைநோக்கியெம தொருபரம்பொருளை பொப்பவர்
மற்றியாருயில ரென்னுமுண்மையை உருததேயுணருமாறுதே
சொற்றவாறுறுக வரியினம்பெருகு துறைநதிக்கணுறவன்றியே
உற்றமற்றுழி யகன்றுபோவவென கோதிமுன்னவனொடேகிஞன். ௬௧

(வேறு) கானவன்றன்னோக்கி மன்னவந்தாக மோசே
ஞானவன்புடனேபோற்ற நாதுணுமனையபோதே
ஆனவன் பரவிக் கேட்ட தன்மைபோற்புரியுமாறே
ஆனவன்புற்றுநின்ற னப்படி நிசுழ்த்ததன்றே. ௬௦

வியன்மனை களினுமுற்ற கிராமங்கடோறும் வீழ்கீர்
வயல்கிலக்களினுமேய மரையெலா மழிந்தவம்மா
மயல்பெறு முளத்தந்தோடர் மற்றவை ருகையாச்செய்தார்
அயலுறந்தருந்துர்க்கந்த மாயதகநாடெங்கெங்கும். ௬௨

கொன்னுதி யடல்வேல்வேந்தன் குறைந்ததன் விடராக்கென்றே
உன்னுதல் புரிந்துமிண்டு முளமுரங்கொண்டிடுவொற்றர்
பன்னுமல் வுரைகன்யாதும் பரிந்தகேட் டிடல்செய்தில்லான்
மன்னுமெம் பரமன்சொன்ன வண்ணமே நிசுழ்த்தமாதோ. ௬௩

மல்லலம் புயமோசேயை வானவ னோக்கியாரோன்
வல்லதன் கைத்தண்டோங்கி வைப்பினுண் மிகன்மேல் மோதச்
சொல்லுக அடித்தபோதித் தொல்லைமா நாடெங்கெங்கும்
எல்லையில் திரன்களாண் பேன்குல மெய்துமென்றான். ௬௪

இறையருள் மொழிபோல்மோசே பியம்பின னெழுந்தங்காரோன
அணைகடற் புவியின்றான்மே லடித்தன னடித்தலோடும்
குறைவறு பேனாய்மாதர் விலங்கெனுங் குழாங்கன்மெய்யில்
நிறைவலி னெகிப்தில் கையத் துகளெலாம் கோத்தமன்னோ. ௬௫

எஞ்சலில் மாயதுண்ணு லினிதுணர்ந்தவருந் தத்தம்
விஞ்சையின் புணர்ப்பினாலே விலாக்கைகளியற்றாமாறு
கெஞ்சுற முயன்றுகூடி நினைத்தவக் கருமம் வாய்க்கத்
தஞ்சமர்த் தறவேபார்த்துத் தந்திடமுடியாரானார். ௬௬

தருக்கிழி மாயம்வல்லோர் சார்ந்தபேன் நிரணக்கண்டே
திருக்கினர்மருடவேந்தே தேவனின் விரல்தென்றார்
செருக்கினர் படையானையன் நெரித்தவாறுகெஞ் சுற்றே
பெருக்கமுற் றடையோர்சொன்ன பேச்சினை மதித்திலானே. ௬௭

மதிப்புறுதாசன்கைக வளர்புகழ் மோசே தன்னைத்
துதிப்புறம் பரமன் கடையீ ருழ்படை வெகிப்தகாடல்
கதிப்புற மணுகுமாங்கே காண்கைகறையாம்போதில்
வதிப்புற கடத்தன்னோனுக் கியம்புமென் வாய்மை கேண்புறாண

பூசனையென்பா ணண்ணிப் புரியவென் சனத்தையுப்பாய்
நேசமோ டஹப்பிலாயேல் தின்னிநின்றொழும்பர் மேற்கூழ்
வாசமாந் சனங்கள்மேனின் மனைகளில் மருவ்மல்க
முசுளியினக்கடம்மை முந்தற வனுப்புலேனல். ௬௮

மண்டெழிலெகிப்துகாடர் வாழ்மனைகாடுமுற்றும்
வண்டுகணெருக்கமுற்று வைருவயானேயிந்தத
தெண்டிரைவளாகந்தன்னிற் றேவெனநீகாணற்கா
லிண்டவென்சனம் வாழ்சார்பில் விசேடமொன்றியற்றுவேனே. ௬௯

விரவுவெம்படையாயாள்செய் விசேட மக்கோசேனாட்டிற்
சரகமெய்திடாது காத்தென் சனங்களின்றிரட்கு முன்பாற்
பரவுமச்சனங்களுக்கும் வேற்றுமைபண்ணுவேனல்
அரசலிக்கருமம் நாளையாமென வறைகவென்றான். ௭௦

அவனாந்தரந்நான் மேலோனப்படியியற்றினாற்சொற்
றவலறத்தும்பியீட்டஞ் சால்வளநாட்டித்புக்கு
துவலருக்கேடுண்டாக்க நோன்புயவரசனுள்ளக்
கவலொடவ்வொற்றந்தம்மை விளித்தனன்கடிதுகோக்கி. ௭௧

நீங்கணற்பலியையுங்கணிநுமலன்றனக்கிந்நாட்டே
பாங்குறச்செய்திரென்று பணித்தனன்மோசேவேந்தே
யாங்கனெம்பெருமானுக்கா விநிம்பலியெகிப்துகாடர்
காங்குளவெறுப்பைநல்கு மாமெனவறிதியின்றே. ௭௨

அவ்வகையாகநல்கும் பலிகளையகர்க்கண்டால்
தெவ்வகையாயெம்மேற்கல் லெறிசுவர் தேவன்சொற்போல்
வெவ்வனமதனில்மூன்று தினங்களில் விரலியாங்கே
செவ்வியமுறையே நல்குவோமெனச் செப்பவற்றான். ௭௩

காணவனருள்சேர் மோசே வழங்கிய மாற்றங்கேட்டுக்
கோனவன்றன்னோநோக்கிக் குறுகிநீர்வனத்தினூடே
யானவப்பலிகணல்க வனுப்புவல+லப்போகீர்
காணவண்டினத்தைநீக்கக் கடவுளைப்பரவுமென்றான். ௭௪

நாளையவ்வாறுசெய்வேன் நாதநீகஞ்சஞ்செய்யுங்
கோளையுட்கொள்ளெலென்றக் கோமகன்சமுக்கீங்கிக்
காளையங்கிறையேவேண்டக் சழிந்தனசரும்பரியாவும்
ஆளையுமமொல்யானை யவனுனக்கடினமாளுன். ௭௫

பரம்பரன் மோசேதன்னைப் பார்த்துநீ பார்போன்பாற்போய்
நிரம்புமென்சன்மெற்போற்ற நீவிவேலாயேனீடென்
சரம்பரியினம்வாலைப்பக் கனசதமந்தையானும்
வரம்பெறுயிருகசுதி வர்க்கமேல்மன்னுங்கண்டாய். ௭௬

நின்பெருகாட்டினாகே நிறையுமவ்விலங்குட்குக்
கொன்பெறு கொடியநோயுண்டாகும்க் கோசேனாட்

என்பெருஞ்சனங்களுக்கு மெகிப்தியர் தமக்கும்பேதம்
முனபுறகவரதொன்றும் முடிந்திடாவண்ணக்காப்பென். எய

இன்றுபோய் காணையேகா னெகிப்தினிக்கருமஞ்செய்கேன்
என்றமவ்லியற்றுங்காலங் குறித்துளெனெனவுமின்னை
சென்றுகீயானிப்போது தெரித்துளெனெனவுந் தெவ்வை
வென்றறும்படைக்கையாற்ற வின்னெனவினம்பிகுளே. எய

வருத்தவப்படியே தேவன் மறுதினத்தியற்றலுற்றான்
எகிப்தியர் மிருகவர்க்கம் யாவும்னெழுந்தவம்மா
மிருத்திமெகிரவேலின் விபஞ்சுலத்தவரவாகத்
தொகுத்தவல்லிலங்கினென்றத் துறந்திலதுயிராமன்னே. எக

ஆயவப்புதுமை நோக்க அடுத்திற் படைக்கை வேந்தன்
வேயரையனுப்பிக்கோசேன் விபன்கரகத்தமல்கி
மேயவவ்லிகிரவேலர் விலங்கழியாமெகண்டா
தீபெனெஞ்சுரமதாகச் செயப்படலுற்றதன்றே. அர

விட்டிலன்சனத்தையேக வேந்தெனக்கண்டபோதே
மட்டிலெம்பெருமானெற்றார் மாழகநோக்கிச்சுள்ளை
சட்டிமெடலேதன்னைத் துணைக்கரநிறையவாரி
வட்டவொண்குடைக்கைவேந்தன் வைகுமச்சமுக்குசேர்மின். அக

மருவியபோதுமோசே வைத்திமெடலேதன்னை
யிருவிசும்பினுக்கு நேரே யிறைக்கலிவாறுசெய்தார்
நிருவினங்கெகிப்தினெங்குஞ் செறிதருந்துளியாகி
வெருவுறவவண்வாழ்மாந்தர் விலங்கினத்தொகுதிமெய்யில். அஉ

வீக்கமுமெரிவுமிக்க கொப்புளம்விளைக்குமென்றான்
ஊக்கமோடெழுந்துமோசே யொப்பிலானுரைபோற்செய்தான்
தாக்கமாம்வருத்தமிந்து சார்ந்தகொப்புளமவ்வாறே
மாக்களும் விலங்கும் நொந்து வருந்திடமலிந்தவம்மா. அக

மல்குகொப்புளங்கள் மாயை வல்லவர் தங்கன்மேலும்
பவ்வனமிகுமக்காட்டின் பால்நாரனைவர்க்கு
சொல்லரு மெரிவுநல்கித் தோன்றலும் பற்பல் மாயம்
வல்லவர் மோசேமுன்னர் நின்றிடம் வலிபற்றாரே. அச

தனக்கிணையற்ற மேலாக் தற்பரனெகிப்து வேந்தன்
மனத்தினைக் கடினமாக மன்னுவித் தனனம் மேலோன்
வனப்புறு மோசேக்கன்று வருத்த சொற்படியே யந்தச்
சனத்தினை விடுக்கென்று சாற்றிடக் கேட்டிலானே. அடு

துதுசெல்பகனை யையன் துயிலொரிது யெழுந்தவைகற்
போதுகீ பார்வோன் முன்னர் போந்துகீன் கனத்தெனக்கா
ராதனை புரியும்வண்ண மனுப்புக் சனத்தையென்பாய்
காதினே யதற்கீயாதக் காவலன் மறுக்குமென்றால். அக

மன்னநின் மேலுமற்றன் பணிவிடை மாச்சன்மேலும்
நின்னது சனங்கன்மேலும் கேருமெல் வாதைதானுந்
துன்னிட லிவெலன்ன தொழிலின விப்பாரீதில்
என்னெதிர் நிதகவல்லா ரிவரென வுணர்வை யென்பாய்.

அ௭

நானில மேனீயின்றி காசுமாய்ப் போகுமாதே,
யானென தங்கையோங்கி யீண்டுநின் சனத்தோடுண்ண
சுனமிக் குறகேசெய்யு மிடப்புரி கொள்ளுகோயால்
வனவெற படைக்கையோனே யுற்றவாதிப் பவன்றே.

அ௮

மன்னநின் தனக்கு மற்றென் வல்லபங்காட்டி மாறும்
என்னது காமம்பூரி யென்கணும் விளக்குமாறும்
நின்னையா னிறுத்தலுற்றென் நீயெனதடியாகத
துன்னுமென் சனங்கடம்மைத் துயருற விரோதங்காட்டி.

அ௯

மீட்டுமென் னுரைபோலேக விடாமலுன் னகங்காரத்தைக்
காட்டுதல் புரிகின்றாயிக் கலினுய ரெகிப்து தோன்றும்
நாட்டொடுத தில்லாததிமை நண்ணுகன்மழையை நாளை
வாட்டுற லிச்சேரத்தில் வரும்படி புரிலிப்பேனே.

௧௦

வீட்டினிற் சேர்த்துருமல் வெனியுது மனிதாயாரும்
நாட்டுறு மிருகம்யாவும் நண்ணுகன்மழையாற தேகக்
கூட்டுறு முயிர்வீவுண்மை கூறியலிதளுல் நீகின்
ஆட்டினமுதல் சேர்க்க அனுப்புத ஆளிப்போதே.

௧௧

என்றெபிரேயர் தேவனியம்பின னென்பதாக
வென்றிவெஞ் சிலைக்கையாற்கு விளம்பென வீளம்பலுற்றான்
அன்றவேந் தடியார்தம்முள் அமலனுக் கஞ்சினோர்கள்
சென்றுதம் மடியார்தமமை விலங்கினை யகத்துட் சோத்தார்.

௧௨

தேவனன் னுரைத்தமாற்றஞ் சிந்தையால் மதித்திலாதோர்
யாவருந் தமக்காவகேவ வியற்றுகின் றவர்களாய்
சேவுகர் தமையுமுற்ற திரள்லிலங்கினையுஞ் சேர
மேவுற வெளியிலன்று விட்டுவிட்டனர் கூளன்றே.

௧௩

மானவர் லிலங்குவார்க்கம் வளர்பயிர்த் தொகுதியென்ன
ஆனவெல் வெவற்றின்மேலு மடர்ந்த கனமழையே வீழ
வானம தெதிராய் நின்று வன்கரமுயர்த்து கெனனு
ஞானவெம் பரமன் மோசே நன்முகநோக்கிச் சொன்னான்.

௧௪

முடியுடை நிருபன்காண முன்னுற மருவியன்னான்
கெடியதன் கைக்கோல்வான கேருறவேங்கி நின்றான்
இடிமுழக் குடனங்கெங்கு மிழிதரக் கல்லின்மாரி
படியினி லுய்த்தானன்று பரஞ்சுடர் முதல்வன் மன்னே.

௧௫

வெங்கனல் புலியின்மீது வேகமாய்ப் பரந்ததெங்கும்
அங்கழல் கலந்தகல்லின் வருடமிக் கதிக்கோரம்

பொதுகிட வீழ்த்ததம்மா புருத்தலி கொடுமைபோலச்
செவகடல் காட்டோர்போதுஞ் செறிந்தல திதன்முன்னடிமா. ௧௩

பொழிந்தகன் மாரிதன்னுற் புக்கிப்புக் கொதுங்குஞ் செய்கை
யொழிந்துமை தானந்தன்னி லுற்றன வுயிர் மெல்லாம்
அழிந்தன விருக்கசால் மாமெனா முரித்தவம்மா
இழிந்தகன் மழையின் வெம்மை யியம்பலா மளவிற்குமோ. ௧௪

அங்கட வீசிரவேல ரமர்ந்தவக் கோசேனாட் டற்
பொங்கடற் றொழிற்கண்மாரி பொழிந்தல திறைபேரன்பால்
வெங்கடற் களிற்றினேன்மை மெலிந்தடலொற்றார் தம்மைக்
செங்கடற் சேர்ப்பவ்நோக்கு யினையன செப்பவற்றான். ௧௫

புரிந்தனேன் பாவமின்னே புங்கவன் நீதியுன்னான்
பரிந்தும் வெய்யவாய திவினாபயிற்று மாற்றால்
விரிந்தலில் வெகிப்துநாட்டில் மேபவென் சனமும் யானும்
பெரிந்திடும்படியேயான திவின யாளர்க்கடைர். ௧௬

உற்றது போதுத்தேவ னுருமுறு முழக்கமோடு
தற்றகன் மாரிதானுட் தொலைத்திடப் புரியுமாதே
மற்றவற்பணிந்து கேள்பின் வகுத்ததுஞ் சனத்தை நீலிர்
சொற்றவாதேகவுய்ப்பேன்சொலுநதடையினியின்றென்றான். ௧௭

வேந்தனை மோசேபார்த்திவ் வியனசுரொரீயுயானின்ற
போந்திடு மளவிற்கையைப் புங்கவற் செநர் விரிப்பேன்
வேந்தழ லுருமினோதை விலகிடுங் கல்லின்மாரி
பூத்தலத் தினியின்றையன் புலியிதென்றதனா லோர்வாய். ௧௮

ஆயினும் நீயுமுன்பா லமர்ந்தன வடியா யாரும்
தூயனுக்கஞ்சிராங்கு மென்பது துணிந்து தேர்தேன்
திவின யினையாயென்று செப்பியன் றவன்பானின்ற
போயினன் பெருமானன்பு பொலிவறப் பொருந்தினோனே. ௧௯

குறித்தலிப் போதினீன்வாற் கோதுமை குரல்களீன்றும்
கெறித்தகை சணல்கள்பூத்தும் நிறைதவினழிந்த காவகே
தெறித்த கோதுமையுங்கம்புந் திருத்த முனையாவாற்றார்
பொறித்தழந் கல்லின்மாரி பொழிந்துழி யழிந்திலாவே. ௨௦

பொற்புறு மோசேயந்தப் புரவன் சமுந்தன்னில்
கிற்புற லொழிந்தேயந்த நீணசுரொருவித்தன்கை
அற்புத னெதிரேகின்று விரித்தன னம்முழங்குங்
கற்பொழி மழையு மோய்ந்த கனமழை புலியிலோய்த்த. ௨௧

இத்தய ரொழிந்தபோதே யிறைவனுங் குடிசையாரும்
மெத்திசை யிறைமோசேயால் விண்டகம் மாற்றம்போலத்
தத்தமதுளத்தைச்சகலக் கடினம் தாக்கிச் சார்த்தார்
கோத்துறுஞ் சனமன் றேகக் கொடுத்திலன் விடைபக்கோலே. ௨௨

(வேறு) மொய்தபுகழ்ப் பரஞ்சோதி மோசேயை முகனோக்கி முடிப்பா
ரவேண்டுன்.

மெய்தபல வடையானம் விளக்குதற்குமவியன்மேலோன் யானையென்ன
யததுளத்தி னீருமுணர்ந்தறிவதற்கு முற்றெக்ப்தி ஊருற்றுகின்ற [308]
மொய்ததலிலென கிரியைகளைப் புரையறயான் அவர்நடுவிற் புரியாநின்ற.

அற்புதங்கடம்மையுநின் அரியமகார் அவர்புதல்வ ரானோர் காதில்
உற்றுறீ விவரமதா வுணர்ந்திவைக்கு மாறுமம்மன் னுள்ளந்தனை
மற்றவன்றன் பணிபுரிவோர் மனத்தையிக்கடினமதா வகுத்தேனின்னுங்
கொற்றமிகு மவ்வடிவாட் கோமான்முன் உறுகவெனக் கூறினானே. 309

தூதுரைப்போன் றுணைவனெடுஞ் சுடர்மகுட வயவேந்தன் குழல்நண்ணி
மோதமுடற் படையோயென் முன்னிலை வினெதாது முனைந்தாழ்த்தாத
திதியிசப் பொருந்தவையென் செனமெனக்கு வழிபாடு செய்யுமாறு
போதறீ விடுதலினு எல்லையெங்கும் நாளாவிட்டில் புசுச்செய்வேனே.

உன்றந்தை யாதியவுன் குலமுதலோ ருலகிலுற்ற வதுமுன்னாக்
இன்றளவுங் கணுடலரங் கதற்கிணையா விருநிலத்தை முழுதும்முடித்
தன்றியடற் கனமழைக்குத் தப்பிமுனே துற்றவைதய்த துறலுமன்றிப்
பொன்றாரிர்கோள் மரங்கனெல்லாம் புகுந்தவைகள் தின்றழிவு புரிய மா
தோ. 310

மன்னவரின் வாழ்மனையும் மற்றுனது பணிசெய்வோர் மனையுமிந்சப்
பொன்னகரத் தவர்மனையும் புகுவவட ரினப்பதங்க் மென்னலின்னே
பன்னரிய பெருஞாணப பரஞ்சுடரா மெயிரேயா பரன் யேகோவா
சொன்னனென றுரைதொகுத்தத் தொடுகழலோன் முகமகன்றத் தோ
ன்றல் மீண்டான். 311

அவ்வுழிரின் தவனாகல ஆங்கணுறும் பணிபுரிவோர் அரகை கொக்கித்
தெவ்வடுபொரடல்வேந்தே செப்பிடச்சேன்செக்குக ணணியாகவெம்முன்
எவ்வளவு மிம்மோசே யிருந்திடுவான் இச்சனந்தந் தேவை யேத்தச்
செவ்விலை ளல்குகவெகிப்து சேதமுற்ற துணர்ந்திலையோ செப்புகென்
றார். 312

தூதுவந்தோர் தம்மையந்தத் தோன்றலழைத் தும்பரனைத் தொழுதற்காகப்
போதுநீ யார்யாராக்கேசுமவர் யானறியப் புகன்மி னென்றான்
ஒதுமிறைக்குந்தவநா முருற்றுவதால் மந்தைநிறை பொருள்களோடெந்
திதத்தி ரிளைஞர்முதி யோர்சிறுவர் சிறுமி னெஞ்செல்வோமென்றார்-313

வேந்தனவர் தமைநோக்கி விழித்திருமின் உமைத்திங்கு மேவுக்கண்டார்
பொந்திடுதற் கும்மையுமும் புதல்வரையும் எவ்வாறு போக்கு வேன்யான்
ஆந்தகைமே லவனுமும்மோ டவ்வாறே யமர்சுமற்றவ் வானேவன்று
நந்திடுவ லாடவர்க்கே யேகலிடை இதுவேநீர் விழைந்ததென்றான். 314

தன்னுமடல் வேந்தனிலை சொல்லிமுன்னின் றெற்றந்தமைத் துரத்திவிட்
டான்

பன்னுதகை யேகோவா மோசேயைப் புரந்தருளிப் பதங்கமற்றிம்

மன்னுசெழு நாட்டினிற்சன் மழைச் சூழியாகற்றாதுங்கூலத்தாலின்னே உன்னுடைய செடுங்கரத்தைபோங்குசெனத்தண்டறையச் செய்க்கினுனே.

அன்றுபகற் பொழுதுமுற்ற மன்றுமுதுங் குணகற்றைய்காட்டின்கண் சென்றெதிர்வீ சிடவந்ததான் நிருமுதல்வன் எவலிலச் செறிந்தொன்று துன்றுபல திரனாகத் தொகைக்கடக்கா விட்டிவர்களைச் சொர்வற்றிய ஒன்றுவனம்பெருகுதமவ் வுயர்காட்டெவ்வெல்லையுமொய்த்தற்றமாதோ.

இக்கொடிமை யாயவீட்டி விதற்குமுன்னும் பின்னுநிலில் யிருளே மொய்க்கப்

புக்குவைப்பை முசமுழுதம் புனதத்துமுன்கண் மழைச் சூழிந்த பொகாது எக்கலின்சொன்பயர்களை யு மெம்மரத்தி னகனிசையுபெய்தியுண்ட மிக்கமரங்களிற்பழனமேயபயிர் களிற்பசுமையித்தனதே. ௧௧௧

தனக்குவந்தகொடுமையினைத்தனவேந்தனப்பொழுது தனக்காறவி மணக்கவல்கொண்டொல்லையினில்குலத்தாகவய்வொற்றிவதனகோக்கி உணர்கரியவும்பரற்குமுமக்குமெதர் பரறுபுரியுற்றேனகபர னனக்குறுமில்லிடரசலலிவ்வொருகாற்பிழைபொறுததும்யிறையைப்பொற்றி. ௧௧௨

இம்மரணம்மாத்திரமே யெனக்காலவேண்டுமினென் திரக்கின்றேனென் றம்மரணியேண்தெது மவன்சமுதமொரினுமோசே யமலன்பாதஞ் செம்மனத்தினொடும்பரவத் தேவுரத்தோடையினை கீசச்செய்தான வெம்மிசுமம் மேல்காலவ் விட்டில்களைச் செவகடலில் கிசற்றனதே. ௧௧௩

எகிப்துளம்பதியினெல்லே யெவ்விடத்துமழையிடர் மிகமேயிறா மிகுத்திருந்தசலபமெல்லாம் வீந்தொழிந்தசொன்றொளிதும் மீத்தல்லை பகுததுணர்த்தற்கரியவனப் பார்த்திபெனஞ்சினைக்கமனப்படுத்த மாற்றல் வகுத்தகுலத்திரவேல் மரபினர்களைகலடை வழங்கலானே. ௧௧௪

ஐயனியைவரிசூழ்த்தற்பி னடல்மோசேமுக்கோக்கி யகல்வாணாந் தையதனையொங்கிடுக காரிருளிக் கலிளுட்டின் கண்ணுண்டாமல் வெய்யவிருள் பரிசிக்கத் தக்கதுவாய் விரலிபெய்தும் மேவுமென்றான் துய்யவன்சொல்லவழுதத் தொன்றல்புரிந்தனனநிலிரத் தன்னிற்றன்றே. ௧௧௫

மருள்புகுந்தவயவேந்தன்மனமதென வெகிப்துளம்பதியில்மல்கும் இருள்புகுந்துமுன்றுநின் மிருத்தன லெவருமறுமுக்கண்டில்லார் தெருள்புகுந்துதுயிலொழிந்து சேக்கையினைத்தீர்ந்தலரா லெவருத்தேவன் அருள்புகுந்தகோசேனாட் டகனமனைக டொறும்வெளிச்ச மமர்ந்ததம்மா.

வல்லிருளக்காற்றமல் வரவழைத்துமோசேயை மன்னினோக்கிச் செல்லுதற்குலிடகொடுத்தேன சிறுகருடன் கீரடந்து தேவைப்போற்ற வல்லபடிசென்றிடுமின் மந்தைகளும்பசுக்கிரையும் மன்னுமுக்கண் இல்லகத்தின்சாரகிறுவி யெகிப்தினென்றிவ்வாரியம்பிடுனே. ௧௧௬

அந்தமொழியவன்கூற அடல்மோசேயெதிரோக்கி யரசேயெவ்கண் லித்தைகெறிபரற்கிடுமவ் வியன்பலிக்கும் கெந்தகைபலிக்குமேற்கத் தத்திடுவ வெவையெவையென்றியோமத்தன்மைபிறைசாறுமந்தைமே உந்துகிறைத்தொகுதியினை யெருங்களைத்தந்தவறம லுடன்கொண்டோ

உந்துரைத்தாயெயேசாவா வியம்பியதன்னுரைபோலவ் லிறைவனுள்ளம்
துந்துமிகு அனையதாயுதப்புகிறந்தாளுதவினா ஸமலற்போற்றச்
சென்றிம்மினென்றிரேவெருக்கு லிடையருளிச்செய்யானாதி
நின்றவடவ்மோசையை நீ அகல்ககாணையினி கேரிலென்றான். ௧௨௪

தரைவேந்தனியவாறு சாத்தியசொற்செலிப்படலுஞ் சற்றேறக்கவ்
வுரையார் தவெழில்மோசே யுரைத்திடுநின் னுரைசால்கன்று உன்று
சுரைசேர்ந்தபெருங்கடல்போற் கடுஞ்சேனைபுடைகுமூழ் காவல்வேந்தே
வரையார்ந்த விநிலத்துன் வடினமினிக் காணென்சொல் வாய்மையென்
றான். ௧௨௫

யேகோவாமோசையை யெதிர்நோக்கி இன்னுமொருவாதையந்த
மோகோவாமவன்மேலும் மன்னுகுகளின்மேலும் வருவிப்பேனாற்
சேகோவானதன்பின்பு செலவிவ்வுமைப்போகச்செய்யுமப்பேர்
தோகோகீ ரோடுமென்றிவ் குருதபடியுமைமுழுதாத்தாத்துவானே. ௧௨௬
அன்னபொழுதாண்மக்க ளனைவருந்தம்மயலாணுமவந்தம்பாலும்
மின்னைய துன்னிடையார் யேலியாதம்மயலாராம் மின்றுமாட்டுந்
துன்னுவெள்ளிபொன்னிவீற்றாந் துலங்குபணிதரக்கேட்கச் சொல்லென்
றோதி

மன்னெசிப்துகாடர்சம்பால்மற்றிவ்மேல்விழிக்கருணைவரவுஞ்செய்தான்.
பணைதெறுபோர்வயவேந்தன் பணிபுரிவோர்பார்வைக்கும் பகர்சனத்தின
வகைகளுக்கு முன்மோசேமகாபெரியோனினென்றுமதிக்கப்பட்டான்
தகைமருவுமடற்பார்வோன் சமுகமதைபொருவுமத்தச் சமயமன்றோன்
நகைமருவுமுளத்தினொடு சின்மாற்றமெதிர்நோக்கிநலின்றுளானே. ௧௨௭

அம்மவறியையனிக்காட் டகடுவெற்றானெழலும் தணு கம்போது
தெம்மடிபோரடல்வேந்தன் நிகழரியாசனயிவ்முற்செம்மலாதி.
இம்மிகு காட்டினிற்றிரிகை மருங்ஞெழுமேந்திழைதந்தலைச்சனீரும்
எம்முதற்பேரெடுவிலங்கி னெத்தலையீற்றினமுமிற்றிடுவெவென்றான்.

ஒல்காதபுகழெகிப்தில் முன்னேனும்பின்னேனுமொருகாலத்தும்
இல்லாதபெரும்புலம்பலெய்திடுமாங் கிரேவெல்மரபினோருட்
செல்லாதெம்மணிதருக்கும்விலங்கு கட்டுத் தெம்முறையாயோர்காயேனும்
நில்லாநாவைசப்பதிலேரித்தனருள் விதர்பமிதுநீர்காண் பீரே. ௧௨௮

தக்கலிற்வேந்தேயுன்றன்பணிசெய்யிவ்யாருஞ் சார்த்துபோற்றி
யிக்ஃலிவ்யாவரையும் கொண்டகல்கவென்மென்முன் விளம்புலாரால்
இக்கலினாட்டினையதன்பின் யானகன்று செல்வனெனலிவ்வீரோதி
உக்கிரமாஞ்சினத்தொடுவேந் துறுஞ்சமுகமதையவனொருவினானே. ௧௨௯

அற்புதமிக்கென்னாலவ் காவதற்கேயெகிப்துகாரரகணுக்கன்
சொற்செவியிற்சேரானென்றெம்பெருமான் மேகசேக்குச்சொற்றுளானால்
ஒற்றரவ்வேந்துறுஞ்சமுகத் துளுற்றினரவ்வகையனைத்து மொப்பில்பெம்
மான்

முற்றவனெஞ்சினக்கடினமாக்கியுதலவர்க்குவிடை உறுவுநலாமின். ௧௩௦

மோசே துதுசென்றபடலம் முற்றும்.

௫. பஸ்காவிரதப்படலம்.

ததுசென்றோ நிருவரையுந் தொல்வெளிப்துவனகாட்டிற் றாயோன்பார்ந்திம்

மாதமிருவிசேடமதாம் வருடத்து முதல்மதியாம்வருத்த கண்ணிங்
மேதருமித்திங்கனிடைமேவியபத் தாத்தினத்தில் விழைவிலேனும்
நிதந்துயிசிவோற் செனமியற்றுஞ் செயலுளது தெரிக்கக்கண்ணோ.

வீடுதொறுந்தலைமையினராயிருப்போர் வீடொன்றுக் கொவ்வோர்குட்டி
ஆடுதெரிக்கதென்கொவ்வோர்மனைவிலான்குறையிலதையுண்ணக்
கூடுமயலகத்தவனோ டொன்றெடுத்துக்கொளக்கடவர் குறித்தவாயின்
நீடுதொகையுணுவளவுக் கனவெயாய் கிசுழ்த்துபுந் நோவேண்டும்.

அப்பறங்கள் பழுதறமோராட்டை யினக்கடாக்கனையாவேண்டும்
செப்பமுறுஞ்செம்மறியில் வென்னையினிலேனுமதைத் தெரிந்தென்க
கைப்படுத்திப் பதினாண்டினங்காறுங் கட்டிவைத்துக் களறுமொங்
வொன்

றெப்பெரியசபையினரும் அந்தியினிற்சேதித்த வியற்கையரிமால்.

சேதிக்கும்போதுதிரஞ் சிறிதெடுத்துத்தாமமுது செயுமில்வாயிற்
போதுற்றநிலைக்கால்களிரண்டினிலும் பொருந்தியமேற்படி யின்கண்ணும்
மீதுற்றுவிழத்தெழிக்க மென்றசையை யங்கியிடை வெதுப்பியவிலிற்
நீதற்றபுளிப்பிலடை கசப்புறவேரையினோடுந் தின்கமாதோ.

பச்சையதாயன்றாகறும் பானீயத்தவித்தமன்று பறங்கடத்தம்
உச்சிதமாஞ்சிரமுதலாமுறுப்புக்கன யனலகத்தே வெதுப்பியுண்
கமிச்சமதாயவற்றிலொன்றும் மிகுமிரவுவிடவனவுமேவொனாது
அச்சவையுண்டேடமுறில் அனலகத்திலுதறகனமாகவன்றே.

அன்றியுதம் இடைக்கச்சை யரைக்கைசத்தம் மடியினையிற் றொடுதோ
லாக்கித்

துன்றியகைக்கோல்பிடித்தே நீர்துன்னியிருத்திவுணுத் துப்பிராக
மென்றிடும்போதினிதனை விரைவாகப் புசித்திதெல் வேண்டுகண்மர்
என்றமுறுந்தனிமுதலா மெங்கோமான் பஸ்காவிரதத்தேவிரே.

அவ்விரவிலெகிப்தன்னிநாட்டகத்திலெவ்கும் யானனுயொக்காக்குற்ற
ஒவ்வொருவன்றைச்சனுட னுறுவிலக்கின் றலைப்பெருங்கொன்றுமா
ய்த்தே

இவ்விதமாய்ப் பிரபுக்களெவர்களைபுத் தண்டிப்பல் யானே தேவன்
செவ்விரத்தம்பொழுதுஞ் செருமான்க்கண்டையானமாகச் சேரும்.

அங்காமங்கடையானமனைக்கண் டெவ்விலிட்டப்பாலாவென்
கொக்காரமுலர்ப்படப்பை ருவவும்க்காட்டகர்மேனாக்கொடியதரிமச்
சங்கரவாழையுப்பார் சாராதென்பதையறிவீர் சாற்றுமித்
யீக்காதின்முய்கு ருக்கமொங் குறியாகவருத்துக்கொண்மின்

உத்தினத்திற்றலமுறைகடோறுமக் குவிரத முறவேசெயமின்
 நித்தியமாயியமமதா கீரதனையாசரித்தல் நெறியேயாமால்
 சுத்தமுறும் புளிப்பிலப்ப மெழுநாழந்துய்க்கமுதற்றினத்திண்கண்ணும்
 ஷவத்தபுளிப்புறுமாதும் வளமணையினத்தினில் கீர் ஷவக்கொளுதே. ௧

ஒதற்றவித்தினக்க ளுடுபுளித்திடுமப்ப முண்போர்யாரும்
 திதற்றவீரவேற் சபையினின்றுஞ் சேதிக்கப்படுதல்வேண்டும்
 போதற்றமுதற்றினத்து மேழாநாட்போதினுமே புரிசுவீரால்
 பேதற்றவுணக்கரும மலாதவற்றிற் பிறிதியற்றல் பெற்றியன்றே. ௧௦

உங்கன்பெருஞ்சேனையையா னுயரெகிப்துநாட்டினினின் நெருங்குசெ
 ல்ல

இங்குபுறப்பலேக்குமித்தினத்தி லியற்றுவதா லியம்புமிந்தப்
 பங்கமில்சீர் விரதமுறல் பாண்மையதாஞ் சதாகால நியமமாசத்
 தக்குறதுந் தலமுறைகடொறுமிதனைத்தவருமற் தகக்கைக்கொள்வீர். ௧௧

முதல்மாதம் பதின்மூன்றாச் தினத்தந்தி முதற்றொட்டு மொழியத்தின்க
 ளாகின்புலேழாந்தினமட்டாகவே புளிப்பிலப்பமருந்துங்காலம்
 இதமாசப்புளித்தவுணவெதுவுமுண்ணும் பரதேசியெனினுமீக்க
 சுதமாகக் சுதேசியெனினுமிதச் சபையின்றற் தொலாததல்வேண்டும். ௧௨

புளித்தவுணவெதுவெனினும் புசியாமற் புளிப்பறவே புரிந்தவப்பம்
 சுளித்திருக்கீஞ் சகலமனைக் கண்ணுமுணல் துமர்யார்க்குங் கடனென்
 பாயென்

றளித்தபெருந்திருக்கருணை யமலனுரைத்தனனவ்வாறன்றுமோசே
 லிளித்திசிரவேலரினுண் முதியோரையோரிடத்தே விழைந்துகட்டி. ௧௩

(வேறு) உங்களுக்குடம்பப் படியேநீ ருற்றவாட்டுக்குட்டிதெநிந்
 திங்கப்பசக்காலினைச்சேதித் தீசோப்பதனின் கிளைத்தண்டை
 அங்கைப்படுத்திக் கண்ணமதிலந்தவுதிரமதிற்றேய்த்துத்
 தங்கும் மனையின் வாயிலின்மேற் சாரும்விட்டந்தனின்மேலும். ௧௪

இரண்டுநிலைக்கால் மீநினுமே யெய்தும்படியாத் தெளித்திடுமீன்
 திரண்டுகுடும்பமொடுநீவ்ரீ சேரிண்மனைவாய் வெளியில்வரா
 திருண்டகங்குல்விடிவளவுமெவருமிருமினயேகோவா
 மருண்டமனஞ்சே ரெகிப்தியர்பால் மருவியவரை வதைத்திடுமால். ௧௫

மற்றப்பொழுதும் மனைவாயில் மருவுமுதிரங் காண்டோறுஞ்
 செற்றங்கண்ணுருமவனீவீர் சேருமனைக்கண் சேரவிடா
 தற்புற்றிரவீற் றனிமுதல்வருங்கும் மில்வாய் கடந்துசெல்லும்
 உற்றுங்குலத்தோர்க்கிஃதென்று மோவாசியமமெனக்கொள்வீர். ௧௬

விள்ளவரியபெருமகிமை விரவுத்தகைசேர் பெருமுதல்வ
 ணுன்னக்கருணையதனாலே யுரைத்ததிருவாக்கின்படியே
 கொள்ளுமக்குத்தருநாட்டிற் குறுகிவதியும் போதினில்கீர்
 தள்ளவரியவிவ்விரதந் தனைக்கைக்கொள்வீர் தவருதே. ௧௭

இன்னபடி கீர்புரிசாளில் இதுகீரியற்றவெண்ணையென்றும்
பின்னக்குகிக்குழுக்குவத்தோர் கேட்பாரென்னிற் பெருமுதல்வன்
முன்னரெகிப்பதையுத்துழியெம் முகல்கடந்து புரந்தனித்தான்
அன்னகருணைக்கற்றிழையோமென்றறைவீரவர்க்கென்றான். ௧௮

பன்னவரிய தனிமுதல்வன் பணியைக்கடவாவெழில்மோசே
சொன்னமொழிகேட் டெதிர்தாழ்த்து தொழுதாங்கிசிரவேல்மரபோர்
அன்னபரனங்கிருவருக்கு மறைந்தமொழிபோல்வழுவாமற்
துன்னியியற்றிமுடித்தார்கள் துயரமனைததற் தொலைந்திடவே ௧௯

இருஞ்சேர் கங்குல்மத்தியினிலெம்மனெகிப்துகடர்புரக்கும்
மருஞ்சேராசஞ்சனமேல் மன்னுத்தலைச்சன்முதலாகப்
பொருஞ்சேரநாட்டெவ்வெவர்புற புதல்வர் விலங்கின்முதற்பறளும்
அருஞ்சேர்பவரைப் புரந்திவொனடித்தானெவருத் துடித்தெழுந்தார். ௨௦

புல்லாருறையுமந்தகெடும் புன்மாளாட்டினிடைருணவ
மில்லாதிருந்த மனையிலையிறை வந்தாட்டெல்லையெக்கும்
எல்லாவிலவத்தறவோரும் இரங்கிப்புலம்புமாரதனவு
சொல்லாவடங்காப் பெரும்புலம்பல் துன்னிற்றந்தத் துன்றிரவில். ௨௧

பலகாவிரதப்படலம் முற்றும்.

௧. மீட்சிப்படலம்.

தற்றிடுகங்குவி னன்ன துணர்ந்திடு தொல்லை யெகிப்திறைவன்
ஒற்றையங்ங் னழைத்தமந்தம்முட னெல்லையி னீவ்ருவண்
உற்றிடுமென்சன மத்தியி னினறெழ லுற்று நடத்தொருவிச்
சொற்றுளவப்படி பூசனைகீர்தொழு துயவனுக்கிடமின். ௧

மன்னிய மந்தை யினத்தையு முந்தொறுவர்க்க மனைத்தையுரீர்
பன்னியவப்படி கொண்டு படர்ந்திடுபாதையை கோக்கிடமின்
என்மிசை யாசியு மோதிடுவீரென இம்முறை யவ்விறைவன்
துன்னிய வீரர வேலவணின்று தொலைந்திட வோதினனே. ௨

இன்னகர் வாழ்பவ ரெம்மவர்பாரு மிறத்தன ராமெனவே
புன்னின ரீரிர வேலரையிச்ச பதைப்பொ டனுப்பிவிடற்
குன்னி யெழுப்பினர் முன்பிசைபிண்டிபுனிப்பினையொன்றுவதன்
முன்னுடை யிற்கொடு தோளிகை யிட்டவர் முந்திகடந்தனரே. ௩

முத்தற பொற்ற னுரைத்தது போலவ முதுகாரத்தவர்பார்
றத்திடு வீருயர் வெள்ளி பொனின்பணி தருமுடை யென்மிவர்க்கு
புத்தியுடன் பரவுற்றன ரெம்மிறை புரிதைய மந்திவரமேல்
உத்திட வுய்த்தளி னல்கவி காறவ ருடையன வெனவினரே. ௪

(வேறு.) லீலிலங்கு மிராமசே சகன்றிர வேலரினஞ் சிறுரேயல்லால்
ஆறிலக்கம் புருடர்கடர் தப்போது சக்கோத்தி வணுகிரால்
வேறுகிலத் தன்னியர்பல் லோராடு முதலான மிருகவர்க்கம்
தடிலக்க கிருத்தவையும் கூடகடர் திடவக்கே குற்றினேரே

௩

ஆங்கவர்கள்கொபெடர்ந்தஅரிச்சண்ணம்புளிப்படையாதிருத்தவாற்றால்
வீங்குபுளிப் பிலாதவடை வேலித்தா ரவரெகிப்தை விரைவினோடும்
நீங்கிவழிச் சென்றதனால் நெறிக்குணவு பிறிதொன்றும் நேர்ந்திலாரால்
ஒங்குமெகிப் தினிலிவரவாழ வற்றாண்டுநோனாற்றி நெடுமூப்பானே. சு

இவ்விரவி லெங்கேமோ நெகிப்தினினின் றீசிரவேல் மரபினோரை
அவ்விரைவி னகலுவித்து நடத்தலுற்றா னச்செயலா லணையகவருல்
திவ்வியனாமவற்கெனவேயாசரிக்குஞ்சிறப்புடைத்தாய்ச்சேர்ந்ததினினோர்
செவ்வீதினிற் றலமமுறைகடொறுங்கைக்கொன் தேவநிசிறந்தவீதே. எ

சொல்லரிய பரனெகிப்திற் றாதுசென்றோ ரிருகவரையுந் தோகுத்துநோக்கி
வல்லபசுக் காலிதியை வகுத்துரைக்கக் கேண்மினுங்கள் மரபின்கண்ணோ
ரல்லவரா மந்நியரு ளெவனெனினு மதனையுண்ண லடாதேயாகும்
கல்விருத்த சேதனஞ்செய் தன்றியுண் லடிமைகளும் நண்ணொணாதே. அ

உற்றபர தேசியமுடங் குறும்பணிசெய் பவனுமதை யுண்ணொணாது
துற்றமனை யகத்துவைத்துத் துய்ப்பதன்றி வெளியினிடை சொற்பமேனும்
மற்றனையபசுக்காவாம்மாமிசத்தைக்கைக்கொண்டு வரவொண்ணாது [மின்
சொற்றவதனென்பினொன்றுந் துணிசெய்தலடாதென்றுந் தொகுத்துத்தேர்

மன்னியதுங் குலத்தவரும் மற்றிதனை யாசரிக்க வழுவொணாது
அன்னியனா மொருவனுன்பா லமர்ந்தினை யதுசரிக்கு மவாவற்றானேல்
துன்னியதன்புதல்வரொடுஞ்சொல்விருத்தசேதனத்தைத்தொடர்ந்துசெய்த
பின்னிருந்து சுதேசியைப்போற் பெட்பினுடன் கைக்கொள்ளப் பெறுவ
ன் மாதோ. க0

துற்றவீதிப் பிரமாணஞ் சுதேசிகட்கு மும்பாலிற் றொடர்ந்து நண்ணி
யுற்றபர சேசிகட்கும் விசற்பமின்றி யொன்றேயா யிருத்தல் வேண்டும்
மற்றிதுபோற் புரிமினென வானவனும் மாற்றமெலாம் வகுத்தஞ்ஞான்று
சொற்றனன்பபடியவர்க்கோர்வன்றியினையோருந்தொடர்ந்துசெய்தார்.

கொத்திலகமலர்ச்சினைக்காக் குலவெகிப்து கரட்டினின்றுகுறித்தவாறே
ஒத்திருக்குமுயர்புடையோரொருவருமற்றுயர்ந்தருளுமொருங்கோமான்
மெத்துபுச்சீசிரவேல் வியன்முறைபச் சேனைகளாய் விழைவினோடும்
அத்தினமே புறப்படுவித்தன்னமலற் காரொப்பா ராயுக்காலே. கஉ

மற்றதன்பின் மோசேயை வானவன்பார்த் தீசிரவேல் மரபினுள்ளும்
உற்றபல விலங்கினுள்ளும் கருவினிலுந் துதித்தமுதற்பேறியூவும்
பற்றினுடனெயுனக்குப்பிரதிட்டை புணல்வேண்டும் புகரக்கேண்மோ
துற்றவையனைத்துமென தாமெனவே துன்றருளாற் சொல்லினானே. கக

குதிலன்னன்நிரவேற்றொருதிமுன்போய் நமர்க்காள் சொல்லக்கேண்மின்
திறநீர் செறிந்தனிறை வீடாகு மெகிப்தினின்று தேவனும்கை
மீதுயர்தன் கைப்பலத்தால் மீட்டசலச் செய்தனனாள் வுட்டுநீங்கிப்
போதுறீ ரித்தினத்தை மறவியின்றிப் புதுச்செய்தல் புரிஞ்ஞீரே. ௧௭

இவ்வாழி பெறுமதியி லித்தினத்தே புறப்பட்ட மியப்பக் கேண்மின்
எவ்வாறு மனக்கரியோ னின்பாலுந் தேனும்ல்கு மெழில்சேர் நாட்டைச்
செவ்வாறு நினைக்கருள்வ லென்றாணை செய்ததுகா னுணராநி
தெவ்வாழி பெறுவதுமாந் தேயமதிற்சேரவுனைச் செய்யும்போதே. ௧௮

அம்மதியிலாசரிப்பீ ரொருநாளும் புளிப்பிலப்ப மருத்தல் வேண்டும்
எம்மகிமைத் தனிமுதல்முன் னேழாகா னனுட்டிப்பொன நிருக்குமன்றே
அம்முளிப் படைகாணப் படுதலுண்பா லாகாது புளித்தமாலும்
உம்மணிகாட்டெல்லையின் கணெவ்விடத்துமுருதபடி யொழிக்கமாடுதோ.

அத்தினத்துன்புதல்வனைப்பார்த்தன்றெகிப்துகாட்டினையானகன்றபோது
நித்தியநின் மலனெனக்கு நிகழுவித்த அச்செயலி னிமித்தமாக
இத்தினத்து மியற்றலென்க இஃறவன்விதிப் பிரமாணமென்று முன்வாய்
வைத்திடவு முன்னகையிலோர் அடையாளமாகவுமே மருவுமாறும். ௧௯

உன்னிருகண் களுக்கிடையே யுற்றிஃதோர் ஞாபகமாந் குறியேயாயும்
மன்னிகை கைப்பலத்தால் வானவனின் நெகிப்துவளம் பத்யினின்றே
நின்னையெழுந் திடப்புரிந்தான் கீயதனாண்டதொறும் நிகழ்த்தல்சால்
துன்னுகிரமப்படியே சோர்வின்றி இந்நியமம் தொடர்ந்துசெய்வாய். ௨௦

முன்னிறைவ னுனக்குமுன்றன் குலத்தினர்க்கு மாணையிட்டு மொழிந்த
வாறே

உன்னையடந் காணுந் குறைகாட்டிற் சேர்த்தனை யுனக்கேதந்த
பின்னுதரத் துதித்தமுதற் பேறனைத்தும் விலககின்முதற் பேறியாலும்
பன்னரியபெருங்கருணைப்பரம்பொருட்குப் பிரதிட்டைபண்ணுகாயே

அவற்றிலுறு மாண்கனெல்லா மனவில்லாத் தனிமுதல்வ னுடையவாரும்
கவிறுசுன்றகத்தவத்தின்முதற்பேறாய் கண்ணுமொவ்வொன்றினையுநடி
இவற்றினையொவ் வோராட்டுசுருட்டிகொடு மீட்டிடுகவின்றேலன்ன
எவற்றினையுந் கழுத்தொடிப்பாயெம்மனிதமுதற்பேறும்மீட்டல்வேண்டும்

பின்னாகி லுங்குலத்துப் பிள்ளைகளி் தென்னையென்றற் பெருமைமூர்த்தி
அன்னாவி னுமடிமைத் தனவீடா யமர்த்தவக்காட் டகத்தினின்று
தன்னாருங் கைப்பலத்தாற் புறப்படச்செய் தனென்கைத் தரணியாரும்
மன்னாந்முதல்வனருள் வாசகம்போ லெமக்குவிடை வழங்கானுகி. ௨௧

நிலைத்தமன வலிகாட்டி நின்றதனால் நிமலனக்காட்டகர்க்கு எல்லாத்
தலைப்புதல்வர் தமையுமிரு கைகளுக்குட் டலைப்பேறு தமையுமுற்றத்
தொலைத்தனன்மற் றதனால்தான் தோன்றுமுதற் பேருமான் டொருதியெ
ல்லாம்

அலைத்துவமான் திருமகிமைமயலனுக்குப் பவியாக அளிக்கின்றேனே. ௨௨

மிக்கவென்றன்புதல்கருக்குள் மேவுதலைப்பெறணித்து மீட்டுன்றேனல்
தக்கபுழையேகோவா வெகிப்துகார் தலைபாங்கன் தணக்கச்செய்த
அக்கருணைக்கிதுவுன்னைக் கடைபாளமாகவுநின்னிருகண் ணும்
மிக்கதுதற்குறியாவும் மேவுதவென்றவனிடத்தில் விளக்கவென்றான். ௨௬

வெங்கடலம்பெருந்தான விறவ்வேந்தனிலர்க்குவிடை நல்கிமீண்டும்
இக்கடல்வெஞ்சமரில்வந்தா லிவர்கலங்கியெகிப்துறவுக் கடமென்றப்
பொங்கடல்கொன்பெவிஸ்த்தர்தலவழியணித்தாய்ப் பொருத்துகிலும்போ
க்கிலாது

செங்கடலத்துறைவனத்திற் றேவவரைச்சுற்றிவழி செலச்செய்தானே. ௨௭

அணியணியாய்பனையோர்கனக்கேரின்றெழுந்தனராக் ிணையகால
திணிபுயயோசேப்புமுன்னாட் டேவருளாற் காணாரீ சேருங்கால
அணிபெறவென்னென்பையுங்கொண்டடைதிரென ஆணைசெய்வித்திரு
ந்தவாற்றால்

தணிவறுசெம்புகழ்மோசே தானதையுங்கொண்டவழி சார்ந்தானன்றே.. ௨௮

சுக்கோத்தினின்றுமெழுந்து சுரமதன்பாலெல்லையினிற் றெருமேதாயிற்
புக்கார்கள் பாளயத்திற் புங்கவனங் கவர்க்கிரவும் பகலும் போத
மிக்காமெல்லிடைநடத்த வியன்மேகத்தறியிலொளி விளக்கியல்லில்
அக்காலவழிகடத்த அக்கினித்தாணிஹமாகி யவாழ்முன்னசென்றான். ௨௯

இகலுடைய கடியமனத் தெகிப்திறைவன் சிறையிடைசின்றிசிரவேலைப்
புகலரியவல்லமையால் மீட்டுவழிகடத்துமுயர் புனிதமூர்த்தி
பகலிடையுற்றற்குவழி படருவிக்கப் பணித்தமுகின்றம்பமோடு
மிகலுறுகாரிருளிரவில் விதித்தவங்கித்தறியினையும் விலக்கிலானே. ௩௦

(வேறு) மேலவன் மோசேதன்னை விழித்துகீர்மீண்டுசென்று

கோலமார்மித்தோலுக்குங் கொள்கடலினுக்குமுடே

சீலமார்பாகால்சீபோன் செழும்பதிக்கெதிரதான

பாலமர்பியகிரோக்கிற் படர்கிறுத்தகனின் பாக்கே. ௩௧

பரவையங்கரையின் கண்ணே பாளயமிறங்குமாறு
விரவுமீசிரவேலர்க்கு வினம்புக வெகிப்துகாட்டின்
புரவலனவரிந்காட்டி னகத்துளார் புறஞ்சூழ்வெங்கான்
மருவுறவடைத்துக்கொண்டதென்னவே வருப்பானன்றே. ௩௨

அப்பொழுதிவர்கடம்மைத் தொடர்தர அவனுள்ளத்தை
வெப்புறகடினமாக்கி மேல்வன் யானையென்ப
தப்பிடையேந்தனலுமவன்படையினைத்தினலும்
இப்பதியவர்க்கென்மேன்மை தெரிதரவியற்றுவேனே. ௩௩

என்றுரைசெய்தானிவ்வாறவர்களுமியற்றலுற்றார்
சென்றனரென்னுஞ்செய்தி செலிப்படலோடும்வேந்தும்
நின்றனரெழுந்தகண்ணெஞ்சகழ்பேதித்தன்றோ
இன்றுகம்பணிசெய்யாம லேககாழிடவென்னென்றார். ௩௪

எனையம்பதிகன்யாவு மீனையிலாவெளித்துன்னாட்
 னேனைவத்தொன்றிரும்வைகாளுமுவிற்றந்தத்துவேந்தன்
 காணையுற்றதலுவலோரைத் தடுத்திடக்கெடுத்தேருந்த
 சேனையககடவினோடுஞ் செங்கடல்போகச்சென்றான்

கஉ

(வேறு.) தெரிந்துகொண்டவறுதுறுமணடுருங்கொடேருமன்னபெருக
 ட்டுனே

திரிந்துகின்றபரி யிரதம்யாவு மணிசெய்துசாரதிச்சேரவே
 வரிந்துகொண்டசிலைவைத்தகைக்குரிசில் வன்மனகொடு தொடர்ந்தன

பிரிந்துசென்றவர்கள் மிக்கவல்லமை பெறக்கிடத்தெழுதலுற்றுனார். கஉ

பாய்பரித்தொகை யனேத்துமாவிரத பந்தியுங் குதிரைமறவரும்
 காய்சின்ன்கதுவு டபதாதிசுமர யெகிப்தியர் சடற்றுறை
 வாயடைந்திசிர வேலர்பாளயம் வதிந்துகைகு மலமயந்தனிற்
 போயடர்ந்தனர். னிவர்கள் கண்டுகனிபொவகுமச்சமுனமெய்தினார். கஉ

(வேறு.) உற்றுடற்றறிது கேகபோளாடிசோடீடவனியோடிடேல்
 அறபுதன்சமர மலந்தமக் கதலியாபுடற றமிழி ரேறு
 முற்றுமவழி தடுக்கவகசுதி முநி முநியோல் பையுபால்
 துறடர்நடபொடி சுந்தமீதுணி துள்ளியிடுகு புரமியே.

அலகில்வெங்கொடுமை யாறிாந்துசெப ல்நாடாடாகாவிபெ
 சலகமிககவரை யகிலநாதரிட கடுகரீதபுரிசிரவே
 உலாவாரிதய னுடுகொண்பெடர் அறகாடாநிடுவதரதும்
 பலகலங்கனென வுலவினதபரி பரதயிட்டுவரு மிரதமே.

மீறலைத்தொழுந்துகீகடுவேலைய்க் கரையினனுபொப்ப
 பாறகைக்குதிப்பின்றித்தபெருமற்புதன்சையழுங்கவே
 கோறலைப்புரி தருங்கொடும்படைகள் கொண்டெய்ததெழுபதாதிகள்
 ஆறலைத்துவரு கன்வரின்றிர்கனாகுமெனவடர்வற்றவே.

ஒடுபாய்பரியினோதையுங்கு அந்தமுநிரதவோகையுந்
 சாடுவான்வயவரோதையும் பொருலில் சமரயா முறவினோதையும்
 நீடுகாகனபொலிகுமோசைபொடு நோகமண்தேரைகிமெல
 ஆடுசெங்கடலிரவாரமு மடவகரினதெதிரநீர்த்தவே.

(வேறு) இவதவெம்படைகள் கைகொண்டுவகைபெய்தி, ரீசேனை
 ல்லய்யக் கொதுங்கு பேலோன எனத்தெநர் விரவுஞ்செய்கை
 உலகினுத் தமர்க்குத்திமை புறப்புரித் தலைவே செய்ப
 அலகையின் கொடியதானை மடைந்தன வாயதம்மா.

காண்டரு மகிமைபேலோன் கருணபெற் றெழுமின்றோயேன்
 துண்டடர்நடுகீ ரென்னில் வரையுபாய்ப்ப செந்தே
 மூண்டெழு மெகிப்தர்தம்மை முனிதுகை ரீட்டித்தென்ன
 ரீண்டசெஞ் சலதியார்த்து நெடுந்தரை பெரித்ததன்றே.

க

அஞ்சியெம் பரணோக்கி யனையவ ரோலமிட்டு
வஞ்செழில் மோசேமுன்னர் விரவியெமகெகிப்தில்
எஞ்சிடம் பிரேதச்சேம மிடுஞ்சுழி யில்லையென்றே
துஞ்சிடக் காணுக்கெம்மைத் தொகுத்தழைத் திட்டதத்தோ ௩௮

இன்னகீ யெமக்குச்செய்த தென்னியாம் வனத்திற்சாத
றன்னினு மெகிப்துநாடர் தம்பணிபுரிதல் நன்றும்
அன்னவர் பணித்த வேவலாற்றிட விடுகவென்றே
முன்னராக் குணக்கியாங்கள் மொழிந்ததின் ரோசொல்லென்றார். ௩௯

அன்னவ னவரைநோக்கி யஞ்சலீ ரமல னுங்கட்
கின்னநம் றினத்திற்செய்யு மிரட்சையை யிருந்துகாண்மின்
துன்னுமில் வெகிப்துநாடர் தொகுதியை யொந்போதத்தும்
மன்னவிப் புலியினீவிர் மற்றினிக காண்பதின்நே. ௪௦

எகரைத் திருமெய்ஞ்ஞான இறைவனிட் தினத்திலுங்கட்
காகவே யினையசெவ்வ ரனைவரு மடியுமாறு
வேகமாஞ் சமரஞ்செய்து வியனருள் புரிவனீவிர்
சாகலீ ரோலஞ்செய்த றவிர்திரென றுரைத்தானன்றே. ௪௧

ஆசிலெம் பரன்மோசேயை அப்பொழுதழைத்தின்னேரீ
நுசிரவேலர்தம்மை எழுந்துமுன் னடகசச்சொல்வாய்
சேசுறுதண்டமோங்கிச் செநகரீட்டியிந்த
வீசுதெண்டிஹைகொன்முநீர் வேலையைப்பிரியச்செய்யே. ௪௨

அப்பொழுதிரவேலர் அத்தியின் மத்தியூடு
செப்பமாயுலர்ந்துதோன்றுந் தரைவழிசெல்வரன்றே
உப்பெருந்தெவ்வரும்மைத் தொடரநெஞ்சரமதாக்கி
ஒப்பிலான்யானையென்ப துணர்த்துவுலவருக்கென்றான். ௪௩

போதுறுமிசிரவேல்முன் போந்தவப்பொருவில்தேவ
துதுவன் பின்னையானான் துலங்கியமேகத்தம்பம்
ஒதுறுமிவர்கள்முன்னின் ரொதுங்கிப்பின்னிரவில்முற்றும்
திதுறுந்தெவ்வர்கிட்டா திடையினிற்சேர்ந்தம்மா.* ௪௪

கெய்யவர்கொடுஞ்சேனைக்கு மேகமுமிருளுமாகத்
துய்யவனருளால்வந்த மேகத்துண்டுன்னிற்றாமாற்
செய்யவீரிரவேல்மக்கள் திரளுக்கங்கிரவினுடம்
மொய்யெழிற்சோதியாகி யவ்வடைமுடுகிற்றன்றே. ௪௫

*இருதிருத்தவர்க்குமுட0 யெய்தியமேகத்தம்பம்
ஒருபுறந்துயோர்மற்றை பொருபுறந்திப்போரென்றும்
புருவநடுநித்திற் து வானவன்மகிமைபோடும்
பரிவுறத்தோன்றுந்துய்ய பத்திராசனமேபோலும்.

கரத்தினையோசையென் னகற்பனைபோனீட்டுற்றான்
உரத்தகீழ்காற்றினாலே யொப்பிலானிரவுமுற்றும்
அரத்தவாரிதியையன்று விலகியாங்குலர்ந்தவைப்பு
வரத்தருமாற்றலுளீரில் வந்ததுபிரிவுமன்றோ.†

கக

கறங்குதெண்டி ரைகீர்வாரிக் கண்ணவிரவெலர்
வறந்தவைப்பதன்மேலாக்கே வழிக்கொண்டு கடக்கலுற்றா
இறங்குமப்பதவைதன்னி விருபுடைமதிலாமென்ன்
சிறந்தகீர்பிரிந்துகிற் கச் செங்கடல்நின்றதன்றே.†

கக

(வேறு.) பாடலத்திரளுமோடுகீழிரத பந்தியுற்றாகவயவருங்
கூடமொய்த்தடலெகிப்தரும்கெடிய கடலவாரிகடுவாயினார்
ஆடவ்வஞ்சகரை அற்புதத்தறிகன் வழியதாயமலனங்குபார்த்
தீடழிந்தவர்கலங்குமாறுதன தெறுன்வெளிப்படவியற்றினான்.

கக

உருங்கழன்றுவிழஉற்றகீழிரத முறுவருத்தமுடனுய்த்தமம்
மருள்புருத்தமன வஞ்சரஞ்சுவயர் வானவன்செயலினோடுவோம்
அருள்புரிந்தவர் தமைப்புரக்கவன வற்றவானவனடர்ந்துவெஞ்
செருவெமக்கெதிர்வினோத்துளானிஃது திண்ணமென்றவர்கள்செப்பினார்.

கக

இருணிறைந்தகடு நெஞ்செகிப்தியருமிரதமும்புரவிமறவரும்
அருணவெங்கடலி னிடையமிழ்ந்தவுனடற்கரத்தையெந்நீட்டெனத்
தெருணிவந்தவுள வெஹற்றனோடனவில் தேவுரைக்கவவளீட்டினான்
தருணபானுவெமுகாலியிற்சலதி தனதுமுந்துநிலைசார்ந்ததே.†

கக

† கொலுதிரண்டொழுஞ்சுவவாட் குறுகலர்குழுமுன்னுவத்
தலைதிரண்டொழுஞ்சுவலோன் சனஞ்செலச்சார்பதபாதை
அலைபுரண்டொழுஞ்செவ்வலையதனிடையாதோற்றம்
மலையிரண்டுமன்னும் வனநகிபோதுமாதோ.

கக

உலங்கினர்செக்கர்முந்நீர் நன்னிடகினைநாரம்
விலங்குறறுற்றங்கடேமேவிய் பெரிப்பன்னம்
கலங்குறப்பொருவெவ்வவாட் கடுந்திறலெகிப்தாடா
குலங்கனின்னங்கன்பய்யுங் குழியெனக்குலவிற்றம்மா.

கக

† நிகுதியமகிமையேலோன் ிடருணடைந்தவேலை
பத்திபந்தலத்தினுடு வருமிடர்கடந்துமிக்க
பத்தியினொழுக்கக்கொண்டு படந்தருமிரவெலர்
முத்தியையேரேக்கிச்செல்லும் மூதுணர்வானரோத்தார்.

கக

† முன்னினங்கொடு படர்ந்தசேனைனை முடுகிமுட்டானிகடுகியே
வன்மனங்கொடுதொடர்ந்தசென்றவடல் வஞ்சகெஞ்சடைபெகிப்தியா
தன்னருங்கடலி னீடுமாழயிசைதொக்கமிழ்ந்தியிடர்ந்துதல்
பன்னருங்கொடுமை பண்ணினோர்நக பாதலத்தில்விழலொத்ததே.

கக

மீக்கினர்ந்தபொருதிசிரவேற்றிரை வென்றுகொண்டடைகுலோமெரு
கோக்கிமண்டுவருநேரலரேவரு நொந்துகிந்தவிலைமுழிஞர்
ஆக்கியப்புலன மாதியாவையு மழிக்குமச்சருவ வல்வன்
தாக்கிவிந்துபொரி லெதிரணிந்தபொரு சமரவித்தகர்க்கன்பாவே.

கக

நரமற்றமன வஞ்சர்வெம்படைகள் பாவுமீர்திடுதெவின்றியே
காரமிக்ககடல் கலீவண்ணிறழிவு கண்ணினிரிரவேலர்நீள்
திரமுற்றட லெகிப்தர்சேனைகள் பின்ன்களாகியெழிர் சேர்தல்கண்
டாரமிக்கருடமக்களித்தபர னதிசயச்செயல் விவந்துளார். சஅ

இந்தவல்லமை யியற்றல்கண்டபொழு தேகனுக்குமிகவஞ்சினார்
அந்தநல்லிறைவன் மீதுமவ்விறைவ னடியனாகியகல்வழிதொறும்
முந்தறத்தமை நடத்துதற்குவரு முதல்வனாகுமவன்மீதுமே
சிற்பதைபூவிச வாசமுற்றிசிர வேலரவ்விடை செறிந்துளார். சக

(வேறு.) ஒதக்கடலினகத் தொன்னலர்ச்செற்றரருள்தம்
மீதுற்றிடப்புரந்த மேலவன்றன்மீதினிலப்
போதன்றிசிராவேற் புத்திரரும்மோசேயுங்
கீதக்கவிதை கிளத்திப்பரவினரே. ௬௦

தேமகிமையோடுஞ் செயங்கொண்டாறதலினால்
யாமகிழ்வினோடு மிசைந்தவனை வாழ்த்துகிடோஞ்
சேமவயமாவார் திறப்புரவிகீரர்களுந்
தாமழியவன்று சலந்தியுட்டள்ளினனே. ௬௧

அத்தனெனதுவன்மை அவனெனதுகீதமன்ன
ரித்தனெனைப்புரப்போன் நிமலனெனக்கன்னவனவ்
வித்தற்கொருகோவில் மேவுவிப்பெனெந்தைபான்
இத்தற்பரனதனா லிவனையான்வாழ்த்துவனே. ௬௨

எங்கோன்பெருவீரன் யேகோவாவன்னவன்பேர்
துங்கவெகிப்தியர்கோன் தூண்டிரதசேனையைநீ
ருங்கவுய்த்தானனனோ னுயர்சேனைநாதருமச்
செங்கடலில்மாண்டார் செறிவாரிமூடியதே. ௬௩

அலக்கணுற்றுக்கற்போல ஆழத்திற்புக்கார்நின
வலக்கரமெம்பெம்மானே வலிமிக்குயர்ந்துளதார்
சொலற்கரியவப்பெருங்கை துன்னியவேந்துன்னலரைச்
செலற்குவிடாதிங்கடையச் சின்னபின்னமாக்கியதே. ௬௪

மாறாய்நின்முன்னெழுந்த மாற்றலரைத்தேவேநின்
வீரார்மகத்துவத்தால் வியக்கவிழ்த்தனையால்
சீருவுகைத்திடுமுன் சீற்றவங்கிவைத்தானே
ஆரவனவ்வீழங்கு மப்பரிசினுங்கியதே. ௬௫

துன்னியநின்நாசிச் சுவாசத்தால் நீர்குவிந்து
வெள்ள மதுகவைபோல் மேனியிந்து நின்றனதால்
பள்ளமிருமிச்செம் பரவையிடை நின்றசைவர்
றுன்பெருநீர் முறைவுற்று நின்றதுவே. ௬௬

தொடர்வேண் பிடித்திடுவேன் சூறையிட்ட வப்பொருள்பங்
கிடுவேன் னுண்களிப்பே னெனதுகட்கம் வரங்கிடுவேன்

அடுபோர் புரிந்தழிக்கு மன்னவரை யென்னையெனக்
கொடுமா மனப்பகைஞன் கூறிநின்ற னப்பொழுதே.

கௌ

பரனே யுனதுசண்ட பவனத்தை யேவினையத்
திரமே வடையலரைச் சேர்த்தாழி மூடியதால்
உரமேவு சிந்துவினா நெற்றிமெவ் வியமென
அரமூ டலர்கடிதங் கணிகோரு மூழ்ந்தனரே.

கௌ

(வேறு.) ஏண்பராக் கிரமர்க்குள்ளே யாருளை யொப்பார்த்தேவே
மாண்புயர் தூய்மையோனும் வழிபடு பத்தியோடு
காண்படு பவனுங்காட்டு மதிசய கரணமாகுஞ்
சேண்பொலி செல்வரின்கே யொப்பவர் சிலர்வே றுண்டோ.

கௌ

வலக்கர மதைநீ நீட்ட வைப்பவர் தமைதங் கிற்றால்
தலக்கணீ மீட்டுக்கொண்ட சனத்தினை தயையினாலே
நலத்தக நடத்தலுற்றாய் நடவையைக் காட்டியேயுன்
பலத்தினு லவர்கள் வாழப் பரிசுத்த தலத்துககுய்த்தாய்.

கௌ

சாற்றியிம் மூற்றங்கேட்ட சனத்திரள் நடுக்குமிக்க
ஏற்றமார் பெலிஸ்த்தர்நாட்டை யெய்திடுந் திகிலேசோயின்
ஆற்றலம் படக்கைவேந்தர் அங்குளங் கலக்கமாகார்
போற்றுமோ வாயின் திண்ணம் புயத்தினர்க் கெய்தும்பிரே.

கௌ

நலத்தரு காளுனென்ன நலின்றிடுகின்ற அந்தத்
தலத்துறு குடிசனாவார் சகலருங் கரைந்துபோவார்
கலக்கமிக் குழக்குமாறு கடும்பயந்திடுவ மன்ன
வலத்தினர் தங்கன்மீது வந்துவீழ்ந்திடுவ மன்னே.

கௌ

இறைவரின் சனங்களாகு மிவ்வழி செல்லுங்காறும்
சிறையினீ மீட்டுக்கொண்ட திரள்களே கடக்குமட்டும்
குறைவில்லின் புயவன்பாலே குலவிய கல்லாமென்ன
அறைதரு மவர்களையாரும் அசைவற இருப்பரன்றே.

கௌ

ஆசறு கடவுனீரின் அடியரைக் கொடுபோ யன்னார்
வாசமெய்துதற்கு கேர்த்து வைத்துள தலமுமெம்மை
மாசறவாண்ட நின்கை வரித்தது மாகுந்தய்ய
தேசறு நினதுகாணிச் சிலம்பிடை காட்டுவாயே.

கௌ

இறைவனும் யேகோவாவே யாவையு மென்றென்றைக்கும்
முறைதவா தரசாங்கின்ற நெனக்கவி மொழிந்தனானால்
அறைபுக ழாரோன் தங்கை யாமிரியாமென் றேதங்
கறைகெழு வேற்கணல்லான் மிருதங்கந் கைக்கொண்டானே.

கௌ

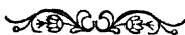
ஆங்கவன் கையிற்கொள்ள அரிவைய ரெவருங் கூடித்
தாங்களுந் தத்தங் கையில் மிருதங்கந் தாங்கியென்ன
பூங்கொடி மருங்குல்மென்சொற் பூவையின் புறப்பட்டாங்கே
பாங்குறு கடனஞ்செய்து படர்ந்தனர் பரிவினோடும்.

கௌ

† நயமொழி மிரியாமந்த கங்கையர் தமைநீரிந்த
வயமலி கடவுள்மீது வழத்தி ரினியகீதஞ்
சய்மவன் கொண்டான்வாசித் தானையுத் தரகமீதாம்
வயவனு மடியமுந்நீர் வாரியுட் புருத்தானென்றான்.

சுஎ

மீட்சிப்படலம் முற்றும்.

எ. வனம்புகுபடலம்.

(வேறு) வீசுறுமத்தியின் மத்தியினென்னவர் வீயச்செய்
மாசறுதேவனை வண்கவிபாடி வழத்தியபின்
பேசுறுமந்த விடத்தினினின்று பெயர்ந்தேகி
ஈசிரவேலொடு சூர்வனமெய்தின நெழில்மோசே.

சு

முத்தின்மாக வனத்தினடந்தனர் மொண்டின்னர்
எத்திசையின்கணு மெய்தரிதாயிவர் மேராவாம்
அத்தலமண்ணினர் வாரிகசந்துறு மதனாலே
இத்தருநாமம தெய்தியிருந்த விடமன்னே.

உ

ஆதரவோடு முணற்கரிதப்புன லதனாலே
எததொக மறற்குணலாமென் வெழின்மோசே
மீதவர் யாவரும் வெங்குறைகூறினர் மேலவன்முன்
போதரலுற்றவ னேலமதோடு புகன்றனனே.

ந

அப்பொழு தெம்பெரு மான்மரமொன்றை யவன் காட்டக்
கைப்பற நீரிடை யன்னவனன்னது கடிதிட்டான்
துப்புறு மின்சவை துற்றுளதங்கு தொருந்தோயம்
வெப்புறு தங்கள் விடாய்கெடவுண்டவர் மேவினரே.

சு

(வேறு.) ஆண்டுபெருந்தனிமுதல்வனவர்களுக்குப்பிரமாணம்நியமமாங்கு
வேண்டுவன விதித்தவரைச் சோதித்து மிக்கவுங்கள் விமலனாயான்
துண்டுறுசொற் கேட்டெனது பார்வைக்குத் துய்யனநீர் தொடர்ந்து செ
ய்தே

காண்டருமென் கற்பணகேட் டென்நியம மனைத்தினையுங் கைக்கொள்
விரேல்.

டு

யானெகிப்து நாடர்களுக் கெய்துவித்த வாதைகளில் யாதுமுங்கள்
மேனனுதற் கிடென்யானே மேவுசுகமும்க்கருளும் மேலோ நென்றான்
பானமுறு நீருற்று பன்னிரண்டு மெழுபதுபே ரீந்தம்பாங்க
ரானவெலீ மெனுந்தலத்தை யதன்பிண்ணிப் புனல்மருங்கி லமர்த்தா
ன்றே.

சு

† மிரியும், திர்க்கதரிசனஞ் சொல்பவனாதலால் நயமொழி மிரியாம் என்று கூறி
யது.

(வேறு.) திருமலிசெவ்வ வெகிப்துவனம்பதி தீர்த்தவர் செலலுற்றே
இருமதியும்பதி னைத்தினமுந்தொலை வெய்துபி னேலீமாம்
வருபதிவிட்டத னுக்குமதற்கெதிர் மன்னிய சேயாம்
ஒருபதியிற்கு மிடைப்படுசென வனத்திடை யுற்றனரே.

௭

இவ்வன மூடவ ரெய்தியிருந்திடு மேல்வையி னிற்குறைசொற்
றவ்விருமுன்பினர் தம்மையுகோக்கி யடுத்தடி சேர்கலன்மாட்
டெவ்வழிலாவுண வுண்டு தெவிட்டியிருந்த வெகிப்திடைகாம்
திவ்விய ஞாயிறை தன்கையினுலயிர் தீர்த்திடி னன்மையதே.

௮

இத்தொகை கொண்ட பெருந்திரளாகிய இச்சனமத்தனையும்
மெத்து பசித்துயர் மேயுயிர் வீவுறுவித்திடு மாறுமலர்க்
கொத்துறு சோலையெகிப்தி ஹருவகை கொண்டெழுற்றெமைகீர்
வைத்திடலுற்றனி ரேகொடிதாமி வனத்திடை யென்றனரே.

௯

அன்னது காலையி லொப்பறு மெய்ப்புகழ்ந்தனம்மோசே
தன்னை யழைத்துண வந்தாரின் றிழி தந்திட கல்குவல்யான்
இன்னசனத் தினவீதமடைந்தவை யீட்டுக மற்றிதனால்
என்னுரை மீறுவரோ விலரோ விவரென்பது தேர்குடலே.

௧௦

பெய்கவினுற்ற வுணக்களை மற்றவர் பெறுபொழுத்தாரும்
வைகலின் மற்றைய நாளினிரட்டி வரும்படி கொண்டிட்டி
மைதபவெத்தன மாக்கியவற்றினை வைத்திலுளர்களை
செய்தவருக்கருள் செய்திடுமொப்பறு தேவுரை செய்தனனே.

௧௧

(வேறு.) மொழிந்தநம்மிறைசொற்கேட்டு மோசேயு மாரோன்றனும்
பொழிந்தவெஞ் சொல்லீர் கேண்மின் புங்கவ நெகிப்துகாடு
கழிந்திட வும்மைமீட்ட கருமயிக் கதிர்கொள் பானு
ஒழிந்திடு மாலப்போதி ஹற்றுநீ ருணருவீரே.

௧௨

நின்மலன் மகிமைதானும் விடியலில் நீவிர் காண்பீர்
அன்னவர் குறைநீர்கூறல் அவன்செவிப் பட்டதம்மா
மன்னுதல் குறையை யெம்மேல் வைத்துநீர் சுளிந்துமாற்றஞ்
சொன்னதற்களியேம் யாமெத் துணையர்கொல் சொன்மினென்றார்.

௧௩

அன்றியு மோசேவீ ரருந்துதற் கிறைச்சிமலை
துன்றிய பொழுதும் வெய்ய பசித்துயர் தொலைந்துபோகத்
தின்றிட வட்டம் வைகல் சேர்ந்திடும் போதும் பெம்மான
நின்றருள் செய்யும்போழ்தில் நீரிஃதுணர்வீரன்றே.

௧௪

தேவனீர் தனக்குமாரச் செப்பிய குறைதேர்ந் துன்னான்
யாவர்கா மெமைகீர்சொல்ல இயம்புதல் குறைகூற்றெல்லாம்
மேவனத் தமக்கேயல்ல மேதினி முதலயாவும்
காவருண்மொழியால் கல்கும் காதனுக்கெதிரா மென்றான்.

௧௫

தாவறு புகழ்சேர் மோசே தமயனைநோக்கி நீவிம்
மேவரு சனத்தைக்கூட்டி விமலன்முன் வருககென்றான்
ஏவல்போலவனுஞ் செய்தா னெதிரவர் வாணப்பார்த்தார்
தேவனின் மகிமைச்சோதி முகில்மிசை திகழ்ந்ததம்மா.

௧௬

சூசறு மோசேதன்னைத் தூய்வேனோக்கி யின்னோர்
பேதறு முறையீடோதும் பெற்றினன் கேட்டேன்கிப்
போதுறமனவில் கீவீர் மாமிசம் புசிப்பீர் வைகல்
மீதுகன் கப்பமுண்ட விமலன்யா னோர்வீரென்றான்.

கவ

என்றபின் மாலெப்போதி லெண்ணறல் குழம்புனெய்தி
அன்றவர் பானயத்தை மூடின தென்பின் வைகல்
துன்றிய வமயந்தன் னிற் றுற்றகூடார மெங்கும்
ஒன்றிய பனியின் றாவல் ஊற்றுவிழ்த்திருந்த தன்றே..

கஅ

அறைந்தவப் பனியின்மாரி யகன்றபி னக்கானெங்கும்
உறைந்திடும் பனியின்கட்டி யொத்தசிறுநண்டை வைப்பில்
நிறைந்தன கிடத்தல் கண்டார் நின்றவீசிரவேல் மாந்தர்
செறிந்திடு மதையாதென்று தெரிந்திலராகி நின்றார்.

கக

அன்னதை யிஃதென்னென்றே யவர்தமில் வினாவ மோசே
இன்னதே யிறைவனீவி ரினிதுணற் கீந்தவப்பம்
முன்னவன் விதிபோல் துமயில் முடுகினர் கணக்குமன்னோர்
தின்னுமல் வளவுமொக்க அளந்துகீர் சேர்மினென்றான்.

உ௦

கோதுமுணவைமிக்குங் குறைத்துமேசேர்த்தபோதும்
பேதமதின்றிவேண்டுமளவதாயுறப்பெற்றாரால்
போதிருள்புலருமட்டும் புகன்றசொன மீறிவைத்த
தீதுறுசேடங்கீடந் துன்மணஞ்செறிந்ததம்மா.

உக

சேடமங்குறவைத்தோரைச் சினந்தனன் மோசேவெய்யில்
நீடவத்தெய்வவுண்டி நின்றிலதுருகின்றன்றே
சேடமரிதனையாரூந் தினத்திருமடங்கதாகக்
கூடவங்கீட்டிமோசே யறிதரக்கூட்டினாரே.

உஉ

அவ்வுரைகேட்டுநோக்கி யடுத்தநாளமலற்கேற்ற
திவ்வியதினமாயின்றே சுடவடத்தேவையான
எவ்வுணவுகளுமாக்கி நானோக்காயெய்துமூணுஞ்
செவ்விதினமைக்கவீது தேவனதுரையேயென்றான்.

உ௩

அவ்வகையவருஞ்செய்தார் அங்குவைத்திட்டசேடஞ்
செவ்விதாய்க்கிருமியின்றித் துன்மணஞ்செறியாதாகி
அவ்வவர்க்குதவிற்றம்மா அப்பெருமேழாநாளில்
இவ்வுணவேரீருணமின் வேறுநீரெய்திரென்றான்.

உ௪

இத்தகுமொழியையெண்ணு தெழுந்தவர்தம்மியற்சில்லோர்
அத்திருவைகற்கண்ணுஞ் சேர்க்கவென்றடைந்துகற்றி
எத்திசைவபுணங்காணு திருந்தனரிறைவனாகே
மெத்தியபுகழ்மோசேயை விழித்திவைவிளம்பலுற்றான்.

உ௫

இங்கெதுவரைக்குமீவி ரெனதுகற்பனைகளோடு
தங்குமென்பிரமாணங்கடமையுமாசரித்தலொல்லீர்
உங்களுக்கோய்வுநானே யுதவியவதனுலுண்டி
அங்கிருமடியேயாரூந் தினத்தினிலளித்தல்கண்டீர்.

௪

மிக்ருயரேழாம்காளில் மேவுதந்தானந்தோறும்
புக்கிருப்பதுவேயன்றிப் புறஞ்செவ்வாகவென்றான்
தக்கவத்தினத்திலோய்நது தவந்நரவரும்பெற்ற
அக்கவினுண்வுமன்னு வென்பெயரறைந்திட்டாடு.

௨௪

வாய்ந்தவவ்வுண்டுகொத்த மலியளவுண்டையாகி
யேய்ந்தவெண்ணிறமேகொண்ட தின்னும்பிரசந்தானே
தோய்ந்தவப்பண்ணிகாரத் துறுஞ்சுவையகையதாகப்
பாய்ந்திடுமதுரமுற்ற பண்டமாயிருந்ததன்றே.

௨௮

முதல்வனதுரையான்மோசே முன்னவன்றன்னைநோக்கிக்
கதமுநநமக்கிவ்வுண்டி கடவுண்கிபதெமயின்னோர்
திதமுணர்வதனுக்கேற்ற ஞாபகமாகிநிற்க
உதவவோர்பாததிரததோர் படியிறைமுன்னுய்யென்றான்.

௩௬

பின்னவனுரைபோலாரோன் பேணிநொப்பில்மேலோன்
றன்னதுசமுக்கத்தன்னிற் சாட்சியின்பேவழமுண்டன்
மன்னவய்த்தனனாக்கானான் வளம்பதிமருவுமட்டிம
அன்னவூணிரவேலரயின்றனரையெட்டாண்டிம

௬௦

(வேறு.) பின்னிரவேலம் பிரான்செலச
சொன்னசொற்படி துற்றவனமொரிது
இன்னலின்றி யிரிவிதிமாமென
மன்னுமந்த வனத்திறுத்தாரரோ.

௬௪

தோயமின்றித் துயரொடவர்கன்மோ
சேயகததினிற் சென்றுவாதாடநீர்
ஏயவாது புரிவதென்னென்னுடன்
துயதேவனைச் சோதிப்பதென்னென்றான்

௬௨

தாகமன்னவர் தங்களுக்குற்றதால்
ஏகனன்பற் கெதிர்குறைகூறிகீ
யாகநாமுஞ் சிறுருமாடாடுமே
சாகவ்வழி சார்வித்தென்னெனா.

௬௬

அறைவதாமொழி காதிலடையவே
இறைமுனோலமிட் டென்செயலாமிகர்
குறையென்மிசை கூறிக்கொடிதுகல்
லெறியவெண்ணினரென்றனசெவ்வியோன்.

௬௮

தீதுதீர்மனச் செம்மலைப்பார்த்திறை
ஒதுமீசிரவேலருன்னுடன்
போதுமாறு புரிந்துதெரிந்துகீ
முதுனெர்சிலர் முந்துறக்கூட்டியே.

௭௦

நேலமீது வீரவியடித்தநின்
கோலையுன்கையிற் கொண்டுகர்முன்கெலக்
கோலையோரெப் படுக்கலிந்நல்லினின்
மேலையங்குநின் முன்னுறமேவுவேன்.

௭௪

நின்றவெற்பினையேயடிக்கீரிவர்க்
கின்றணற்கக் கிருத்துபுறப்படும் .
என்றுதேவ னிசைத்தலுமப்படி
சென்றுமற்றவன் செய்தனனென்பவே.*

கூ௭

(வேறு.) வாதினையியற்றலாலும் வானவன்றனையம்மாந்தர்
சோதனைபுரிந்ததாலும் துலங்குமப் பதிக்குமற்றிவ்
வேதினேநோக்கிமாசா மேரிபாவென்னும்பேர்கள்
கோதினேவிழையாமோசே குறித்தனனாகுமன்றே.

கூ௮

இங்கிதுநிகழ்ந்தபின்ன ரிரிவிதியினிற்றம்மோடு
பொங்கடலாமலேக்கர் போர்செய்ப்புகுதனோக்கிச்
சிக்கமுடற்ருநாணுந் திண்புயதான்சேய்தனனை
அங்கெதிரழைத்துமோசே அன்னவன்றன்னைப்பார்த்தே.

கூ௯

கோரமாராமலேக்கர் குறுகின்பொருதற்கம்ம
வீரரைத்தெரிந்துகூட்டி வெஞ்சமர்வினாத்திகாளைச்
சாரல்மால்வரையினுச்சி தனிவிறைகோல்கைதாங்கி
நேரதாய்நிற்பல்யானக் கெனவிவைநிகழ்த்தினானே.

கூ௧௦

என்றலும்பொரற்குவேணடுஞ் சேனையை இவனுங்கூட்டிச்
சென்றமலேக்கரோடு செருவினவினாத்தகாலே
நின்றிடுமோசேயாரோ னாரெனநிகழ்த்தும்பேரார்
குன்றினதுச்சியெய்தி யெதிருறக்குறுகினுரே.

கூ௧௧

தேவனதருளேபெற்றோன் திண்கரமுயர்த்துங்காலே
மேவருமிசிரவேலர் வென்றனர்தாழ்த்துங்காலே
மேவலர்வென்றாரனனேன் வியன்கரந்தியிர்த்தலாலே
தாவருகற்கீழுய்த்தாரதன்மிசைதங்கினானே.

கூ௧௨

பெரும்புகழாரோணாராம் பேரினோரிருபாகத்தும்
இருந்தனர்மோசேசெங்கை இரண்டையுந்தாங்கினாரால்
வருந்திருப்பருகிமேல்பால் மறைந்திடுமளவுயிவ்வா
றருந்திறலவன்செங்கைகன் அசைவொரீஇயமார்த்தவம்மா.

கூ௧௩

ஆந்தகவெண்ணியிவ்வாறடுக்கவினவர்கன்வைகப்
போந்தவெஞ்சமருக்கஞ்சாப் பொருதிறல்துனின்மைந்தன்
நாந்தகக்கூர்வாய்க்கந்த நண்ணலருணவேயாக
நந்தடல்வாகையெய்தி யிரும்பகைதொலைத்தானன்றே.

கூ௧௪

அப்பொழுதிறைவன்மோசேக் காமலேக்கியரென்றோதும்
இப்பெயர்மைவானின்கீழெங்கணுமிராதவண்ணந்
தப்பறத்துடைப்பல்லீயோர் புத்தகந்தன்னிற்றீட்டிக்
கைப்படைதுனின்மைந்தன் காதினுமுரைத்தியென்றான்.

கூ௧௫

* (வேறு.) அடித்தலுமதினின்றங்கே அற்புதவருவிழற்றி
வெடித்தெழுமுதந்தாகம் விண்டுவெவருமுண்டார்
படித்தலமுதலுயர்வு பகர்மொழியுதலுந்
முடித்திடுமுதல்வந்தே முடித்திடற்கரியதாமோ.

என்றலும்மோசேயாக் கோர் வேதிகையிறியித்த
வன்றிறலாமலேக்கர் வானவன்பீடத்துக்குத்
துன்றலராயவாற்றூற் றலேமுறைதோறும்னூர்
பொன்றிடவமலன்வெம்போர் பொருமெனப்புதலுற்றே. ௪௬

இப்பெரும்பதிக்குநாமம் யேகோவா நிசியாமென்றே
செப்பினனிதனின்பின்பு செறிதிருமீதியானும்
அப்பெயர்நாட்டினின்றே யங்கவன்மனைவிமக்கள்
ஒப்பருமாமனின்னோ ருற்றதுமுறைக்கலுற்றும். ௪௭

மோதுவெம்படைக்கைப்பார்வோன முன்னுற வெகிப்தில்மோசே
துதுசென்றிட்டபோது தொக்கதேவியைமகாரை
சுதரு*செனகன்பாலி வருக்கவுய்த்தேகிக்கானான்
போதுறக்கழைத்திலானாய்ப் புறப்படலுற்றுளானே. ௪௮

(வேறு.) மீதியானகர் வேதியனெத்திரோ
சோதிவானவன் தொக்கவிசிரவேற்
சாதியாரைத் தயைசெய்துமீட்டதே
யாதியாவையும்கறிந்தானரோ. ௪௯

ஆயசெய்தி யறிந்தவன்மீட்டுமோ
சேயனுப்பிய தேவியைமக்களை
யேயவன்படங் கெய்தியிருந்தகான்
மேயதெய்வ மலேமுன்விரவவே. ௫௦

கூட்டியெய்தினன் கூறும்செய்தியைக்
கேட்டெழுந்தம் மருகன்கிளர்மகிழ்
வோட்டமாமனை யுற்றுவணங்கியே
மூட்டுமென்பொடு முத்தமிட்டானரோ. ௫௧

ஆமவெல்லையணையவர்த்தம்
சேமமோதத் தெரிந்தபின்செவ்வியோன்
மாமனோடும் மனைவிமகாரொடும்
பூமலிந்திடு பாளயம்புக்கனன். ௫௨

(வேறு.) தற்பரனெகிப்துநாட்டிற் றங்களுக்காகச்செய்த
பற்பலசெயலும்மீளும் நெறியிற்றும்பட்டபாடும்
அற்புதன்றம்மைக்காத் த அருளும்மாமன்சேட்க
மற்புயமோசேயென்னும் வன்னலங்கடைவிற்கொன்னான். ௫௩

மருகனங்குரைத்தமாற்றம் மாதலன்கேட்டுநெஞ்சிற்
பெருகுறமகிழ்ச்சிபூத்திப் பெற்றியினும்மைமீட்ட
ஒருபரன்வாழ்கவனன ஒருகனே தேவர்யார்க்கும்
பெருமுதலென்பதின்ன பெட்பிணுணர்ந்தேனென்றான். ௫௪

என்றபினிவன்சர்வாங்க தகனமாம் பலியையேகற்
கன்றுமுன் கொணர்ந்தாளுரோ னனைத்துள முதியோரோடுந்
துன்றியமாமனோடுந் தூயவன்சமுகந்தன்னிற்
சென்றிருந்தசனந்தன்னைத் திருத்தகவயின்றனன்தே. ௫௫

மற்றைநாட்சனங்கட்குற்ற வழக்குகணியாயந்தீர்க்க
உற்றனன்மோசேகால முதற்பகலெரழியுமட்டுந்
துற்றவன்மருங்கிலன்னோர் யாவருந்துன்னிநின்றார்
மற்றவையனைத்துங்கண்டு மாதலனவருக்கலுற்றான். ௫௬

கெழுந்தகைமருக னேகீ கேட்டியிங்கியற்றலென்னை
அழுக்குறவொருவனீயே யமர்த்ததென்சனங்கயாரும்
எழுந்தவெங்கிரணபாணு வுதயமுன்னெய்திமேல்பால்
விழுந்திடுமெளவும்பாவகே நிற்பதென்விளம்புகென்றான். ௫௭

மேலவன்பால்நியாயம் விசாரிப்பித்திதெற்காவென்
பாலிவண்படர்வார்யாதுங் கருமமுண்டாகிற்பார்த்துச்
சீலமுற்றுளநியாயந் தீர்த்தியான் தேவனைனோர்க்
கேலவேவிதித்துநின்ற யாவையுந்தெரிப்பலென்றான் ௫௮

என்றிவையுரைக்கக்கேட்டே யெத்திரோவ வனைநோக்கி
நன்றலவிதனைகீயே யொருவனாய்நடத்தலீது
துன்றுமிக்கதிகபாரச் சமையதாம் நீரிவ்வாறு
நின்றிடல்சுகத்துக்கினம் நிகழ்த்துமென்வாய்மைகேண்மோ. ௫௯

சொற்றிடுமுபாயஞ்சொல்வல் தூயனுமுனதுபாலில்
உற்றிடுஞ்சனங்கட்காக ஒப்பிலான்பால்நீயுற்று
மற்றவர்கருமமெல்லாம் வருவித்துவானோனீயுங்
கற்பிதபிரமாணங்கள் யாவையுங்காட்டுவாயே. ௬௦

தொழுதகுமுதல்வரைய தூயவனருள்பெற்றுள்ளோய்
ஒழுருறவவர்கட்கேற்ற வழியையுமுணர்த்தல்செய்வாய்
பழுதறவவர்கள்செய்யற் பாலனகிரியையாவும்
வழுதறவவர்களோரும் வகையுணர்த்திகமன்னோ. ௬௧

இன்னமுமுரைக்கக்கேண்மினிச்சனத்தொகுதிக்குள்ளே
முன்னவர்கஞ்சுகின்றோர் மொழியுமெய்யுள்ளோர்கஞ்சிற்
றுன்னியபொருளினுசை தொலைத்தவர்சமர்த்தராகும்
அன்னவர்த்தெரிந்துகொண்டே தலைவராவமைக்கமாதோ. ௬௨

ஆயிரர்க்கதிபராயும் தூறெனுந்தொகையுளார்க்கு
மாயிருந்தலைவராயும் வருககுமைம்பதின்மர்க்காங்கே
ஏயநன்முதல்வராயு மெய்திடும்பதின்மர்கட்குச்
சேயநற்சிரங்களாயுஞ் செறிந்திடவவரைச்சேர்ப்பாய். ௬௩

சேர்த்திடுமவரோளஞ் சிறியகாரியநியாயந்
தீர்ப்பாற்பெரியயாவும் நின்முனேசேரவுப்பார்

சேர்த்தவம்முறைபோற்செய்யிற் சுகமெனத்தெரித்தானென்
வார்த்தைகட்கிணங்கமோசே வழுவுறயாவுஞ்செய்தான்.

சேயநற்றலைவராகச் சேர்த்திடப்பட்டுளோர்கன்
ஆயவம்முறைமைதப்பா தனைவரும்புரியலுற்றார்
தூவனருள்பெற்றோங்குந் தோன்றல்பால்யடைபெற்றாங்கே
மேயமாதலனுந்தன்னூர் விரவிடமிண்டானன்றே.

கடு

வணம்புகுபடலம் முற்றும்.

அ. பத்துக் கற்பனைப் படலம்.

தங்கிய வெகிப்துநாடு தனையகல் வுற்றமுன்றூர்
திங்கனின் முதலாம் நாளிற் சீர்பெறுமிசைவேலர்
அங்குறு மிரிவிதிமா மத்தல மகன்று சேர்த்தி
பொங்குற நின்றசேன வணத்திடை புக்கார் மன்னே.

இந்தமால் வரையின் முன்னு விறுத்தன் ரிவர்கன்மேலாய்
முத்திய சருவஞான முதல்வன்முன் னிவர்த்தான் மோசே
அந்தவான் சிமயத்துற்றங் கவனையெம் பெருமா னோங்கிச்
சின்னையுட் டெளியும் வண்ண மினையன செப்பலுற்றான்.

உ

தூன்றுமென் பணிகள் மீறத் தொண்டன மோசேயேகேள்
நன்றுணர் யாங்கோப் பென்போன் நங்கிய மரபினோரை
ஒன்றீ விளித்துநோக்கி யுரைப்பதற்காக வுன்பால்
இன்றியா னியம்புமாற்ற முளதவை யினிதுகேண்மோ.

க

செங்கட னுட்டினோர்க்குச் செய்தவென் செயலினோடு
தங்கட னு் சிறைகள்மீது சகுந்தங்கள் சுமப்பதேபோல

வெவன துயரீங்கி ணண்ணல்க் கடாதுநூற்
உய்வரு மாறுநல்கு மொப்பிலா ஒருவனாக
செய்வன தபைகள் காண்பார சோதவக் காணத்துடோ
தெய்வதச் சுகங்குன்றற் திருத்தக நின்றதன்றே.

க

எழிகட ளைத்ததெவ்வா மிருங்கடல் கடச்சேயேவோன்
செறிதபை யருளப்பெற்ற செனத்திரள் நடந்துசேரும்
நெய்கடை வரவுபார்த்து நியிந்தெதிர் நிறபரென்னப்
பொறிதகழையை தெய்வப் பொருப்பினைப் பொலியக் கண்டார்.

உ

காண்டன நெடுநாண்கிர் கடும்பனி புரிந்துவெய்ய
வேண்டலர் கொடுமையாலே மிதநய முழிந்தோவென்.
ருண்டெதி றலர்க்கண்மாரி சோரிதர உழுவாரென்ன
நீண்டிழி யரிவிபாய நெடுங்கிரி நின்றதன்றே.

க

உங்களைச் சுமந்தென்பால்யா னுறுவித்த வதையும் நீவிர்
அங்குளந் தெளியும்வண்ண மனைவருங் கண்ணீரே. ச

ஓதுமென் னுரைக்குநீவி ருன்னவா றமைந்துளீரேற்
போதுமென் னுடன்படிக்கை புரிந்துகைக் கொள்வீராகில்
மோதும் புதிதீர்வைய முழுதுள சனங்கட் குண்ணீர்
தீதுறலற்ற செல்வ மெனக்கெனச் சிறந்துவாழ்வீர் ௫

வையக மெனதே முற்று மாயினும் மற்ற நீரென்
செய்யவா சாரியப்பே ரரசுமோர் தீதுஞ்சேராத்
துய்யநற் சனமுமாகித் துன்னுவீ ரென்றே நென்னு
உய்யவங் கவர்க்கு நீபோயுரையென வுரைத்தான் மாதோ ௬

பொற்பினு லுயர்ந்தமோசே போய்முதி யோர்கடம்மை
முற்பட வரச்செய்தங்கு முடிவிலா யெகோவாவின்
கற்பித மொழிகன்யாவங் களறின னனைத்துளோரும்
அற்புதனுரைபோற்செய்வோ மனைத்துமென்றிடித்துச்சொன்னார். ௭

அவருரை தேவன்முன்னே யறைந்தனன் மோசேயையன்
இவருளை யெந்தநாளுந் துணிந்திட யானுன்னேடு
துவலுமங் வாய்மைதன்னை நொடித்திட வரும்ப்போது
தவழ்தரு கரியமேகந் தனில்வெளிப் படுவவென்றான். ௮

திரும்பவு கோக்கிமூன்றாந் தினத்திவ ரெவர்க்குமுன்னு
இருந்தவிச் சீனாவெற்பி னிடையிறங் கிடுவல்யாருந்
திருந்துடை தோய்த்துச் சுத்தஞ் செயச்செய்தின் றுதியாவங்
வருந்திரு மூன்றாநாட்கு வாய்ப்புற இருக்கச் சொல்வாய். ௯

பருப்பதத் திவர்த்திடாமற் பராரையைத் தீண்டி டாமல்
இருப்பதற் கெச்சரித்தோ ரெல்லேசற் றிலுமவைப்பாய்நீ
திருப்பொலி யதனைக்கிட்டித் தீண்டுவோ நெவனென்றாலும்
உருப்பொலி வொழியுமாறு கொலையுண லுண்மையாமே. ௧௦

ஒருகையு மதனைத்தீண்ட வொணாதெத் தொருவன்தொட்டால்
தருமுரை நிசுமாமன்ன தன்மையோன் கல்லாலேனும்
உருவவெய் கணையாலேனு மொறுத்திடப் படுவானாக
பிருகமே நரனையென்னும் விகற்பற வீத்தல்வேண்டும். ௧௧

நீண்டிடுத் தொனியெக்காளம் நிகழ்த்திடும் பொழுதில்யாரும்
ஈண்டிமால் வரையின்பாங்க ரெய்திநின் றிடுகவென்றான்
ஆண்டகை மோசேயங்ங னவர்கன்பா லணித்தாய்கண்ணி
வேண்டுமா செளசமன்னார் மேவுறச் செய்வித்தானே. ௧௨

பொருந்துறு முடைகடோய்த்துப் புனிதஞ்செய்தனர்கள் யாரும்
இருந்தவங் விரைவேலர் யாரையுமோசே கோக்கி
வருந்திரு மூன்றாநாளை உரவுபார்த் திருமின்மாதை
விரும்புற மருவுஞ்செய்கை விலக்கிடல் வேண்டுமென்றான். ௧௩

(வேறு.) விடுங்கதி ரெழுமல் வேலைமுன்னுநான் மேவியபாணயத் தெவரும்
கடுங்கிட இடியின் முழக்கமுமின்னும் நண்ணியகாளமா முகியும்
கடுந்தொனி யுறுமெக்கானவோ சையுமக்கடிவரை மிசையெழுந்தனவால்
நெடுமபுக ழிறைமுன் சனங்களை மோசேநேர்மின்னெ றப்பொழுதெழுது
தான். ௧௪

சீனமால்வரையின் சாரலிலவர்கள் சேர்த்தெதி ராகிநின்றனரால்
ஞானநாயகனன் கக்கினியாகி நண்ணின் னுதலினுலே
ஆனவார்தமா மடர்தருஞ்சுள்ளையகத்தெழும் புகையெனவாகி
வானமுந்திசையும்மறைதரச்சலவிமருங்கெலாமவனோந்துகொண்டதுவே*

அப்பெருஞ்சிகர அரிவியங்கிரியித் கதிர்ந்தொழுமுதுமெக் காளத்
தொப்புறுமொலிநீ ரெங்கொடுமேலு மொலித்தவ குரைசிலமோசே
தப்பறுங்கருணைக் கடவுள்முன்னுரைத்தான் றற்பரன்னவன் தன் குஞ்சு
செப்புறுந்திருவாக்குத்தரஞ்செவியிற் றெளிவுறச்செப்பலுற்றான். ௧௫

உன்னதச்சிகரச் சீனமால்வரையி னுச்சியிலச்சயனிற்ங்கிச்
சன்னிதிமுன்ன ராகெனமோசே தனையமுதத் திடவவன் சார்த்தான்
அன்னவன்றன்னை நோக்கிநீயிறங்கி அச்சனம் பார்ப்பதற்காக
என்னயலெல்லை கடந்துவந்தனேக் கிறந்திடா தெச்சரித்திடவாய். ௧௬

தக்கவென்சமுகஞ் சார்மறையவர்கள் தற்பரிசுத்தமேசெய்து
தொக்குறல்வேண்மெலதிவண்ணிலென் றறுசினமடுமெனச்சொன்னான்
பக்கமுற்றெல்லேபணித்ததைப்புனிதம் பண்ணநின்மொழிப்படிபகர்ந்தே
னிக்கிரிதனிலவர் தேறுதல்புரியா ரெனவிவனப்பொழு திசைத்தான். ௧௭

எம்மதாமிறைவ னனையனேநோக்கி யிறங்கிநீயெருக பின்புன்
நம்முனாமாரோன் நன்னுடனிர்த்தத் தடவரை மீதுவந்திடிக
இம்மகாசமுகந் தன்னிலவேதியருஞ் சனங்களுமெல்லேயைக் கடந்தால்
அம்மயானவர்மேல்விழுந்துதாக்குவலென் றறைந்தனன்மீண்டெங்கம்மா

மின்னிடேதோன்றி விளங்குகாமேகம் மீதிருந்திழிந்திட விரலத்
துன்னிடுஞ்செய்ய கனலிடதுன்றிச் சுலவிந்தெழுந்திருந் துமன்
தன்னிடமதனை வினமுடில்கவரத் தானதனிடமபிடிந் திடவக
கனனெடுங்கிரியி னிருந்தபைங்கொண்ட ௧௮ மீதெழுதெனக் கயிறும்.

பத்திமைறெறியின் வழிபடுபவராய்ப் பகர்பெருந் தொகையினராகிச்
சுத்திசெய்புனித மேவியசனங்கள் தொடர்ந்துமு னுண்ணினான்மே
மெத்தியகடவுள் மகிமைமேல்விரவி விளங்குமச் சிகரவேதண்டம்
முத்தியந்தலத்தின் காட்சியாமென்ன மொழியொணு வியப்படடந்ததுவே.

முன்னுறவுரிபா ரன்றிமற்றவரும் முடுகொணு முறைமையதாபித்
துன்னின்பலருந் னாரின்றிதைஞ்சந் துய்மைபெற்றயிர்க்கை தலங்கும்
வன்னியும்புகையும் மலிந்துளிபடாத வந்தலால் வான்பலியதனைச்
சின்மாற்றுவதச் சமைத்தவேதிகைபோற் கிறந்தது சீனமால்வரைபே. ௧௯

முன்னவனுரைத்த மொழியெலாங்கேட்டம் மூதுயர்கிரியினின் நிழிந்தே
ஆன்னவ னிரவேலர்பாலனுகி யாங்கவர்க் கவ்விறை யுரைக்கச் [என்
சொன்னவையனைத்துருசோர்வறயாருந் தொகுத்துணர்ந்திடும்படிசொன்
பின்னரொப்பரியோன் சுற்பனைபத்தும் பெட்புறப்பேசலுற்றனனே. ௨௦

(வேறு.) பன்னுமனையசுற்பனைகள் பத்துமடைவீற் பகர்ந்திடுவாம்
உன்னையடிமைத்தொழில்செய் துற்றவெகிப்தை யொருவிடச்செய்
தின்னபடியேநடத்திவரும் யேகோவாவா மிறைநானே
என்னையொழியப் பிறதேவ ரெய்தாதொழிக நீயன்றே. ௨௧

(வேறு.) உன்பண்ணியவெவ் வருவத்தையெனினு முயரவானகத்தினி
ற் கீழே [குங்

மண்டலமதனில் வைப்பினின் கீழாஞ்சலத்தினில் மன்னுமெப்பொருட்
கொண்டிடும் பிரதியுருவத்தை யெனினுங் குறித்துநீ யியற்றவு மவற்றைத்
தெண்டனிட்டிடவு மவ்வவற்றினுக்குச் சேவனைசெய்யவும் வேண்டாம்

உன்பரன்யேகோ வாலியான்பிதாக்க ளுளுற்றமக் கிரமத்தையென்னில்
அன்பறமக்க ளானவரிடத்தில் மூன்றுநான் காந்தவே முறைக்கும்
முன்புறந்தேக்கு மெரிச்சலுள்ளேனல் முடுகுமென்னன்பராயென்சொற்
கன்புவைத்தமைவோர்க்காயிரம்வரைக்குமருள்புரிந்திடுபவளுவேன். ௨௩

(வேறு.) உன்னுயர் தேவனுகி யற்றிடும் யேகோவாவின்
மன்னிய நாமம்வீனா வழங்குதல் புரியேல் மற்றத்
தன்னிகரில்லான தன்பேர் தனையப வழக்கத்துய்க்கும்
அன்னவன்றனைத் தண்டி யாமல்விட்டிடுவதன்றே. ௩௦

(வேறு.) ஒய்வுநாடனைத் தூயதாக்கொள்ள உன்னுகமூவிருதினத்தும்
வய்வுறும்வேலை எதனையுற்புகி இந்தவே ழாந்திருவைகல்
தேய்வறும்புகழ்சே ரெம்பிரான்ருளையச் சிறத்திடுமொப்பிலாத் தேவின்
தூய்துறுமொய்வு நாளசேடாகுஞ் சொற்றவித்தோமறுதினத்தில். ௩௧

உற்றுநீயெனினு முன்மகனெனினு முன்மகளாயினும் பணிசெய்
கிற்பவனெனினும் பணிசெய்வாளெனினுங் கிளத்துகின்விலங்குகளெனி
லும்

இற்கடைவாயி விடத்தினில்வதிதந் திடும்பரதேகியெயெனினுந்
துற்றிடும்வேலை யெதனையென்றுலுஞ் சொற்றவத்தினத்தியற்றொனாதே.

தற்பரனாகுந் தனிமுதல்விசம்பைத் தலத்தினைச்சலநிதியதனை
மற்றவையிடத்து வதிரும்பொருள்களனைத்தையும் வைகல்மூவிரண்டில்
உற்பவிப்பித்து மற்றையதினத்தி லோய்ந்திருந்தனனதனாலவ்
வற்புதனாகிவதித்ததைத்தூயதாகவே புரிந்தனனன்றே. ௩௩

(வேறு.) உன்பெருந்தேவனுகி யுறுகின்றயேகோவாவங்
கன்புவைத்துனக்கேயாக அருளுமத்தேசந்தன்னில்
நின்பெருமாயுண்டி நனைத்தருபிதாவோடுன்னை
இன்புறவீற்றதாயென்றிவர்களைக்கனஞ்செய்வாயே.

குறைந்துயிரழியும்வெய்ய கொலைத்தொழில்செய்யாபாக
 திறம்பியல்விபசாரத்தைச் செய்திடாதிருப்பாயாக
 இறம்புகழ்க்களவுச்செய்கை வியற்றுதலொழிவாயாக
 பிறன்றனக்கெதிர்பொய்ச்சாட்சி பேசுதறவிர்த்தமாதோ.

கஉ

(வேறு.) மற்றொருவனமாமனைக்கு வாஞ்சையுறேல் அவன்றதை மனை
 விதன்னை

உற்றபணிசெய்பவனைப் பணிபுரியுமொண்டொடியை முதமன்றான்
 பெற்றமதைக்கத்தவத்தைப் பின்னுமவற்குள் உவநையெனினுய்ப்பெட்ட
 லற்றிடுவெனவிந்த வாசகங்கனவர்க்குளாலருளினே.

கஉ

(வேறு.) இடிமுழக்கொலியுங் காகளத்தொனியு பெரித்திடமின்னல்நெ
 ளியும்

நெடியவான்சிலம்பினேந்தெழும்புகையும் நின்றவச்சனமெலங்கண்டு
 கடிதுளத்தஞ்சி யுகன்றுநம்மொடுநீ சுளறுகதேவுரையாத
 படிதவிர்த்திடுவாய் பகரினாமழிவோமென்றுமோ சேயுடன்பகர்த்தார்.

கஉ

அதற்கவனீவிரஞ்சலீரும்மை யாண்டவன்சோதனைசெயவும் [ருன்
 விதிர்ப்பொடுபாவம் விலக்கியேதன்மேல் விழைவுறுமெண்ணமுங்களுந
 உதிக்கவுமிய்வாறுற்றனனெனச்சொற் றறுஞ்சனஞ்சேணில்நின்றிடத்தா
 ன்

அதிர்ப்புறவமல் னிருந்தகார்மேக மதற்கயலண்ணினனன்றே.

கஅ

(வேறு.) அன்னபொழுதத்திலந்த மோசேயை யளக்கரிய அண்ணல்கோ
 க்கி

மன்னிசிரவேலருக்கு வழத்திடச்சொல் மாற்றமதை வருத்துக்கேண்மொ
 இன்னதினத்துங்களுக்கு யான்வானத்திருத்தின்னபடியேயாகப்
 பன்னியதையனைவீரும் ஒருங்குழீறிப்பாங்கினின்று பார்த்துளீர்.

கஉ

எனக்குமுனீர்வெள்ளியிறற் பொன்னதிறற் தேவரும்குறியற்றொழுது
 மனக்கிசையவேதிகையை மண்ணதிறற்செய்ததன்பால் மருவிவீர்
 புனத்துலவுதமதாடு மாடுகளைப் பொலிதகனபலியதாகவும்
 நினைத்திடுதோத்திரப்பலியதாகவுமே நெறியினுடனீட்டுவீரால்.

கஅ

நின்றிடுமென்திருகாமம் நீர்நினைவுகூர்வதற்கு நெறியதாகத்
 துன்றிடுமெத்தலத்தினிலுந்துன்னியும்பால் துமர்காகிதுடர்த்துசெய்வென்
 என்நனக்குச்சிலையதனால் வேதிகையையிறுதுவதற்கெண்ணமுண்டெல்
 ஓன்றுமுளியிட்ட கல்லாலுருற்றலீருளியிடுகிலசத்தமாமே.

கஉ

நீங்கள் மிசையேறுதற்கு நோந்துகொண்டென்னில் நெறியன்றாகும்
 ஆங்கணுங்கணிசுவாணந்தோன்றிலுமாமதனால் மேலதாகப் [ன்
 போங்கதிக்குவேதிகைமேற்படியேறிப்போகவுள்ளம் பொருத்தொண்டெ
 ரோங்குமென்வாய்மொழிகளிலை யுரைத்தியவர்க்கெனமேலோ னுரைத்
 தான்மாதோ.

கஉ

திருவாக்குப்புராணம்.

PART II.

THE GOSPELS AND ACTS.

Will shortly be published

Specimen pages.

சுவிசேட காண்டம்.

INTRODUCTION.

க. சுவிசேட வரலாற்றுப்படலம்.

ருவனாநர் திகழ்தாச் சிறந்தெஞ்ஞாந்துத்
மயோடு சருவவல்லமையுந் தோன்ற

புலனாநு புலனாநு யாவையு மருளிக்காக்கும்
ஒப்பருங் கருணைசாது மொருவனைப் பரவி வாழ்வாம்.

(வேறு.) வானாதிபெயற்றினையும் மட்டில்லாவல்லமையால் மகிழைமுர்த்தி
தானாகாலமதிற் றந்துநார் தமைத்தனைப்போ லருளித் தன்னை
மானாதிப் பரிசுத்த நிலையலகை வஞ்சனையால் வழுவிச் சாபம்
ஆனாதிப்பொழுதுமுற அடைந்தவர்க ளருந்துயர முழந்தகலை.

அருள்புகுந்த வுனத்தினனா யவர்க்கருள்செய் தச்சாப மடர்தபாவ
இருள்புகுந்த வவர்குலத்துக் கெய்துமிடர் கெடவலகை யிரியவென்றே
தெருள்புகுந்து நார்தழைக்கச் செயத்தனதோர் செயவர்கள் மரபிற்றேன்
றும்

பொருள்புகுந்த திருவாக்குத் தத்தமொழி புகன்றுயர் போக்கினானே. ௧

(வேறு.) அன்றியுமனைய மைந்த னருள்செய்தத் தமராஜேரை
ஒன்றியபாவவாரிக் குய்திடப் புரக்கத்தோன்றி
நின்றிடுஞ் செய்கைதன்னை கெடும்புனல் மிசைநல்லோரை
அன்றுகொண்டெயர்ந்த காவாயறிகுறியாறுஞ் சொற்றான். ௨

செய்பவந் தொலைத்தாட்கொன்மோன் நேவனின் மகனெயென்னும்
மேய்விசுவாசிகட்குத் தாழையா யச்சேய்மேவல்

சுவிசேடகாண்டம்.

உய்விசு வாசிகட்டுப் பிதாவென பொருபேர்பெற்ற
தய்யவாபிரகா மென்னுந் தோன்றலாற் துலங்கச்செய்தான. ௭

துவந்தருமளியால் வையத் துறுநரர் சமக்குட்பாரப்
பவந்தெறு பலியேயாயப் பன்சுத னெய்துஞ் செய்கை
உவந்தருள் பிதாவுக்கோசே யாய்ப்பலியாசவுற்ற
அவந்தெறு செயவினீசாக் காகுமுற் குறியாற் சொற்றான் ௮

ஆறிரு தாசர் தம்மால் அமலனின் சனக்கள் பாரில்
வீறியலுறவே மல்க வியன்பரன் சுதன்செய் மேன்மை
ஏறியபுகழார் மேலோ னிருஞ்சனக் தொகவீராருய்க
கூறிய குமரர் நல்குவ குரிசிலாற் குறித்திட்டானே. ௯

திருப்பொலி யனையதெய்வச் செய்தனைச் சீடன்வெள்ளி
விருப்பினால் விற்றுமிந்த மேதினிபுரக்குஞ் செய்கை
உருப்புறந் துணைவர்விற்று மூவந்துதன் சனத்தையெய்ய
சுருப்பினி லெகிப்திற் காத்தோன் கருணையாற் காட்டினானே. ௧௦

மட்டிலுத் தமர்வான்காளுன் வளம்பதி மருவவானின்
றொட்டிலுற் ததன்பின்றோன்றித் துயரற நடசதுஞ் செய்கை
பெட்டியி னுற்றுமேன்மை பிறங்குகா னுணக்கேக
இட்டிறை சனத்தையுக்கு மேந்தலா லியாபினானே. ௧௧

மேக்குமர் மகிமையேச விசைவொடு தனைப்பார்ப்போர்மேற்
முகக்குறுங் தருணைகல்கச் சிலுவையிற் சிறக்குங்காட்சி
நோக்கினர் தழுவாய்ப்பாம்பின் நோதகு விடத்துக்குய்ய
மீக்கினர் தூற்றஞ்ச வியாழத்தால் விளக்கினானே. ௧௨

முகபேய் முனையெவென்று முத்தியங் காணுநாடு
பேசுதன சனத்தைமேலோன் பிள்ளைசேர்த் திடுமெச்செய்கை
தேசலாக் காணநாட்டிற் செருக்கடந் திசிரவேலை
தேசவாம் பொருட்பேர்வீர னிருத்தலாற் நெரிவித்தானே. ௧௩

பழிபடுறணமெய்திப் பரன்சுதன் பிரேதசேமக்
குழியினில் மூன்றவைகல் குறுகிப்பின் குலவுத்தன்மை
அழிவறந் கடலுளோர்மீ நகட்டில்முத் தினம்வை கிப்பின்
பெழிலுற வெளிப்பட்டோளு லிசைவுற விளக்கினானே. ௧௪

போதகம் புரிந்துலாவிப் பொருவிவற் புதங்கள் செய்து
மேதகுமிறைசேய் மீண்டும் விண்ணெழுந் தருளுமாறு
திதறவனையசெய்கை செய்தெவியாமுன் விண்ணின்
மீதுறவுயர்ந்துசென்ற வியப்பினால் விளக்கினானே. ௧௫

பொருளினே விளக்கப்போதுங் நிழலெனப் போந்தவின்ன,
தெருளுமுற் குறிகளாலே தெரித்தமன்றித் தன்பா
லருளினையடைந்த திாக்கதரிசிக னாடேராலும்
மருளினையகற்றத் தன்சேய் வருவதை வருத்தற்றானே. ௧௬

சுவிசேட வரலாற்றுப்படலம்.

பூரணத் திருமெய்ஞ்ஞானப் புங்கவன் குணமேனாட்
பாரணங்ககற்றத் தெய்வப்பாலக னுதிக்குமித்தக்
காரணச் சுவிசேடத்தைக் கருணையா லுரைத்தானென்றால்
யாரான் திதனின்மேன்மை யியம்பிட வல்லாரம்மா.

இம்முறை பலவாற்றாறு பிறையவன் நெரிந்தகின்ற
செம்முறைப்படியே யந்,ச் சேய்ச்செகத் துதித்தபாறத்
தம்முறைப்படியே மேல்பார் தங்கிய பழையதெய்து
எம்மிறை துதந்தாமு யிரியியம்பினர்க ளென்றே.

மேலவன் குமரன்முற்றம் விளக்கிநின்றபாய் விண்ணின்
பாலவ னுதையமான படரொளி ளுலவுநீரும்
துள்ளத்தற்கதோர் பாறை கொச்சமுன் கடந்தத் தெய்வப்
பாவுன் மேலாய்கின்றப் பாண்மைப விளக்கித்தமமா.

கிளக்கருஞ் சருவஞானக் கிருபையப் படவுடன்துள்
துளக்கருங் கருணைசால் துடைத்தவர் பல்லார் பெருள்
விளக்கமா யுரைத்தகாற்றே மேய்யோ வாழ்மன்ன
கொளத்தருஞ் சுவிசேடத்தின் காட்சியாய்க் குலவினானே

விண்ணகம் திறந்துநிற்க விளம்புதற் கரியதாய்
பண்ணவ னுவிதானும் பறந்திழி புறவம்போல
நண்ணுருப்பரித்துத் தெய்வ நம்பிநிறங்கி யிந்த
எண்ணுநற் செய்கிச்சேற்ற இனியசான் றாயிற்றம்மா

தெரிதரு விளக்கமாகத் தெரிததய்ய விவையுமறை
விரிதருங்ககனமுநி மேயச ரீந்தானும்
உரியவிப்பெரியவுண்மை யுறுதியைவிளக்கிநின்ற
கரியதாமென்னில்மேலும் களறவேண்டிவதென்னம்மா

இத்தருசுவிசேடத்தை யெம்பிரானருள்பெற்றுய்ந்த
உத்தமரெனுமத்தேயு வொடுமார்க்குலாக்காய்க்க
வித்தகயோவானென்போர் வீற்றுவிற்றிடவாழ்புந்நோர்
புத்தகக்களிலேதிட்டிப் பூதலத்துதவினாரே.

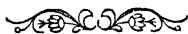
இருந்தவம்முறைகளுன்ரு ளிசைவருநூக்காவென்ன
வரும்பெயராயுள்வேதன் வரைவினினுட்பமாகப்
பெருந்தகைமருவுதேயோப் பிலுவினுக்குரைத்ததால்போற்
பொருந்தமற்றவர்களுலும் புகட்டியிண்டறையலற்றும்.

தேவினுரைக்கப்பட்டித் தேவனினருளேசால்
மேவினார்மதுவாக்கால் விளம்பிடப்பட்டும் மண்ணோர்
நாவினாலவிவற்கெட்டா நலங்கொளிச்சுவிசேடத்தைப்
பாவினாலமைக்கவுண்டும் பான்மைபே தமைப்பாலாமே.

ஆயினுமவ்வந்துல்க ளுறைந்தவவ்வுண்மையாய்ந்து
கோயினில் வருந்தும்பாலர் துக்கநல்லவிந்தந்தன்னேத்

தோயினிதும்பதார்த்தந் துவட்டியீந்திடலேபோல
வாயினிவந்தசொல்லால் வல்லனவகுக்கலுற்றும்.

சுவீசேடவரலாற்றுப்படலம் மூற்றும்.

2. யோவானுற்பவித்த படலம்.

மாற்கு. க : க.

உலகெலாம் பரவியேத்த ஒப்புயர்வற்றுமேலாய்
விலகிலார்புகழான்மிக்க மேலவனருளாற்றந்த.
அலகிலாவருளியேசக் கிறிஸ்துவாமனையவன்னல்
நலமதாஞ்சுவீசேடத்தி னுரம்பநவிலலுற்றும்.

யோவான். க. க.—கஅ.

ஆதியில்வார்த்தைவைகிற் றவ்வார்த்தைதேவன்பாலில்
மேதகவிருந்ததந்த மேம்படுவாக்குத்தானே
கோதில்மெய்ப்பகவனாகுங் குறித்திடுமதுமேனானிற்
நீதிளானந்தனானத் தேவின்மாட்டுற்றதன்றே. ௨

வருமதன்சிருட்டியன்றி மற்றில்லைத்தனிற்சீவன்
மருவியதனையசீவன் மாந்தருக்கொளியாய்மன்னிற்
நிருளிடையனையசோதி யிலகியதிருளங்கத்தப்
பரவுறுஞ்சோதிதன்னைப் பற்றிக்கொண்டதுமற்றின்றே. ௩

(வேறு.) ஒருமனுடன் யோவானென் றுயர்பரனாலனுப்பப்பட்ட ளெனான்
சான்றாய்

வருமவன்றன் னாலெவரும் விசுவாசம் வைக்கவந்த வொளியைப் பற்றித்
தருமொருசான் றிட்டனைத் தருமொளிமற்றவனல்லன் சாற்றுமந்தத்
திருவொளியைக்குறித்தன்னான் சாட்சியிடுவதற்கேயாச் சேர்ந்தானன்றே

உலகமதிலுறுமனிதரனைவரையுமொளிரச்செய்பவனேமெய்யா
மிலகுமொளி யவனுலகத்தெய்தலுற்று னுலகவனா லெய்திற்றந்தத்
தலமவனையறிந்ததில்லைத் தனதுசொந்தந்தன்னில்வந்தான்சார்ந்தவன் னான்
கலகில்சொந்தமானவரோ வவனையங்கீகரிக்குநெறியற்றாரன்றே. ௪

தன்னுமந் தன்னில்விசு வாசமும்ய்த்துத் தன்னையங்கீ கரித்துளோராம்
அன்னார்க ளெவரோமற் றவரெவருந் தேவமைந்தராகுமாறு
மன்னுநின் றிடுமுதன்மை வழங்கலுற்று னிரத்தமா மிசேச்சைமாந்தர்
துன்னுநின் றிடுமிக்சை யிவற்றுவன்றிறையவனாற் றேன்றினுரே. 5

அவ்வாக்குமானிடனாய்க் கிருபையொடுசத்தியமா மவற்றல்மல்கிச்
செவ்வாக்கந் தரவெமக்குட் சேர்ந்துறைந்தான் செய்யபிதா வினுக்கோர்
பேரும்

The Angel appeareth. யோவானுற்பலித்தபடலம். to Zacharias.

உவ்வாக்கமுடையவனுக்கேற்றதவாயுறமகிமையாகுமத்த
எவ்வாற்றுமிணையிலறா பெய்துமவன் மகிமைவினையாக்கண்டோமே.

இத்தகையோன் றனைக்குறித்திக் கெனக்குப்பின் வருபவனென்முன்னு
முன்னா

னத்தகையோனாதலின லென்னினமேப்பாடுடையோ னாகமென்று
சத்தமிட்யொன்குறித்ததுச் சாற்றியவத்தகுதியுள்ளோ னிகனையென்று
வித்தகையோவானென்போன் சாட்சியிட்டுகெளிப்படுத்தியசம்பிருணை.

குறித்தபிரமாணவகை மோசேயாற் கொடுக்கப்பட்டுவராமேயுக்
கிறிஸ்துவின்றன் மூலமுதாய்க் கிளர்த்தனவாக் கிருபையுஞ்சுத தியமும
ன்னேன்

தெயித்தபரி பூரணச்சாற் கிருபைமென்மேற் சேர்த்தனமாற் றெமையெ
ன்றும்

நிறுத்தவனுங் கண்டிலு மாற் பகத்தோர்பே ருஞ்சேயே நிபந்திடுகனே

லுக். க. ௫.— ௮௦.

யூதேயா காட்டேரோ துற்றிறையா யரசுபுரித்துறைந்த னாளின்
மீதேயாந் கபியாவாம் வேதியமா வகுப்பினிடச் சகரியாடுகன
ரோதேர்சால்மறையவனங் கொருவனுற்று னெனவிசபேததெயுட்பெறாள
மாதாரோன்மரபினுளான் மற்றவற்குமனையவளாய் வந்திதானமன்னு ௧௦

செப்புமிவரிருவோருந் தேவனுக்குமுன்னீதி சிறந்துளோராய்
ஒப்பில்பரன்கட்டலாக ணியமங்களனேத்தும்வடா தொன்றி வாழ்ந்தா
துப்பிதன்மெல் விடையெவிச பேத்துவந்தி யாதலினுற் சுதர்ப்பெற்றநா
இப்பெயர்கொளிருவோரும்முநிர்த்தவயதுடையருமாயிருந்தாராக ௧௧

தன்வகுப்பின்முறைப்படியே சகரியாதற்பரன்றன் சமுசந்தன்னில்
மன்னியவேதியத்தொழிலை மரீயுய்யற்றிகருநாளில் மறையோர்க்காயகெ
துன்னியவவ்வழக்கம்போற் றாயபரன்பரிசுதத தானத்தற்றி
இன்னுமென்றுபமதை யிடுவதற்குச்சீட்டுப்பெற் றெய்திருணை. ௧௨

புரிந்தவனற்றுபமிடம் பொழுதெவரும் புறம்பர்சுழீஇத் துதிசெயதுறா
விரிந்தபுகழிறைதுத னொருவனறம் வேதிகையின் வலப்பாலோனாய்த
தெரிந்தனன்பொழுதுகண்டச் செய்யகேறியினனுள்ளத் திகிலுற்றுஊற்
புரிந்தவனையப்பொழுதப் பரன்னாதன்பார்த்துரைகன்பகர்காணானை. ௧௩

வேதியநீயஞ்சேலுன் விண்ணப்பமுவந்தேற்றுக் கொண்டாயிற்று
திதிலொருபுத்திரனைச் செறிந்திரெண்மனைக்கிழத்தி சிறக்கவீவாள
ஒதியவம்மகனும் யோவானென் றுரைத்திடுக வனையதாலே
மேதினியின் மீதுணக்குச் சந்தோஷங் களிப்புமுண்டாம் மேலுக்கேண்
மோ. ௧௪

அவன்சகநமதினியித்த மநேகர்மனக் களிப்பையடைந் திடுவாராவார்
துவன்றிதெற்கெட்டான்றன் கோக்கினுக்குப் பெரியனெனும் கோன்மை
சால்வான்

துவன்றுதிராட்சததிரசம் தனைமதுவைத்துய்த்திமெத் தொழில்மற்றொல்லா

சுவின்றி தொங்கருவிலுறு நாள் முதற்றாயாவியினுநண்ணுஞ்சால்பே. கரு
ஆகிரிசெவெல்மரபு ளநேகர்தமை யவந்தேவனகத்திற் சாய்ப்பான்
சேரியதந்நையருளதகைச் சிறுவர்முனங் கட்டளையை மீறுஞ்செய்கை
சேருமுவர்தமைநீறி செந்தவர்ஞானத்தினுக்குஞ் செறியச்சாய்த்தே
நேரிறைவற்கமைதகக சாறியொன்றை யாயததம் நெறியிற்செய்ய கசு

அன்னான்மற்றெலியாவி னாவியொடுபலமுமுடை யவனாய்த்தோன்றி
முனனாயெய்திடுவெனென மொழியுற்றருள்தகை முகத்தைகோக்கி
இன்னேகின் மாற்றமதை யானெனனென்றுணிந்துடுவல் விருத்தன்யானே
என்னேசமனையவனும் முதியவனெயென்றிவனு மியம்பினானே. கசு

இன்னவைசேட் டிறைதூத னிவனுக்குத்தரமாக யானென்பெம்மாண்
றன்னுயர்ச்சந்தியினிற்குங் காபிரியேல்சார்ந்துனுடன் சம்பாவித்தது
மன்னுசுவிசேடமதா மறறிவற்றைநினகசறிய வகுக்குமாறே
இன்னதினத் தியானனுபப்பட்டுள்ளேனேற்றபொழுதென்சொற்காலும்
மேயவெனதுரைகளே வீசுவாசித்திலையதனால் விண்டவென்சொல்
லாயவிவைநிறைவேற்ற மாசுமட்டுமொழிதிற்றன் றாமனாகி
யேயமர்கவென்றுரைத்தான் சகரியாவினைககாததே யிருந்தயாருந்
தாயதிருத்தலததிலவன் றுமதித்ததற்காச்சரியந் தனையுற்றே. கசு

(வேறு.) தாமவேதிகை யகன்றுவந்துவெளி தன்னிவாசத மிழ்ந்துதற்
காமவல்லப மகன்ற வன்பயில்க ளாலுரைக்குமவ னாகியே
பூமனாகியெதிர் நிற்கவகருகி லொன்றிநின்ற குழுவாமவர்
தாமவன்பரம னாலயத்திலொரு தரிசனைக்குளுள னென்றுளார். உப

பூசனைக்குரிய தாயகாலமது போயபின்புநெறி புக்கவன்
வாசமெய்திவதி தத்தபின்மனைவி வயினிடைக்கரு வன்புறத்
தேசமன்னுரார் நடுவணிர்தையகல் செயலிநாளில்ருள் செய்தனன்
நேசமெய்துபர னென்னவைவந்துமநிகேர்த்துளாள்மறைவி னீள்களுள். உச

(வேறு.) திங்கள்கு விரண்டாப்போதிற் சீர்திகழ் சுவிலேயநவில்
அங்குள நாசரேத்து ரதனிடை தவிது வேந்தன்
புங்கநற் குலயோசேப்பு புரிந்துவேட் டிடவேகின்ற
பொங்கதெழில் மரியான்பால்முன் புகல்பான் றாதன் வந்தான்.

கடவுளங் கணுப்பவந்த கபிரியே லென்னுந் தாதன்
மடமயி லுனையசாயல் மங்கையை யினிதுநேரக்கிப்
படர்ப்புரி பூணச்செங் கிருபைகொள் பாவாய்வாழி
அடர்தரு மகிமைசான்று மமலனுன் னுடனுற் றானே.

மங்கையர் தமக்குளாசீர் வதிக்கப்பட்டவனீ யென்றான்
அங்கவ ளவனைக்கண்டங் வவன்சொலார் கலங்கியிந்தப்
பங்கமி றேவதுதன் பாங்கினின் றென்றே நேரக்கி
இங்கருள் வாழியென்ன தகைத்ததோ வெனச்சிந் தித்தான்.

தூதுவன் வவனோகோக்கித் தோகைநீ யஞ்சேல் தேவன்
மாதையயடைந்தாய் பார்த்தீ வயிறுவந்த தொருநற் சேயை
ஆதரம்பெருந வீவாய் அம்மகற் றியேசுவெனநே
யோநிடுகின்றதொரு மொருபெயர் குட்டுவாயே.

௨௫

அம்மகன் பெரியோனா வனோகிறான் உல்லதேவின்
செம்மக னென்னுநாமஞ் செப்பிடப்படுவான் கோவன்
இம்மகலினுக்குத் தாயை யெனப்படுக தாயீ நெனப்படுந்
செம்மல் விற்றிருந்த சீயச் திருத்தவிசுருள்வன் மாதோ.

௨௬

மற்றவன் யாக்கோப்பென்போன் மாரிசைச் சதாராலதன்
கொற்றவனாகியான் கொளுமவ னாகிருக்கைச்
தூர்நிடு முடிபின்றென்றே யோநினனவ்ருங் கேளவற்
பெற் றிலே னெவ்வாறுமிப் பேச்சென வ்ளம்பியுள்ளே

௨௭

தூதனாகவனோ கோக்கித் தூயசேமாவி யுளான்
மீதமா தரும்யாவுகரும் மேலவன் பலமுன் மீதே
மேதக கீழல்காது முன்னரிடை வீரவாதாய
தாதலிற் தேவன்மைத னெனப்படு மறிபின்னே

௨௮

இன்னுமொன் துரைக்கோணீ யெலிசபேததெனமுன்
மின்முதற் வபடுவோர்சேய் விரலினன் கருவில வந்த
என்னுமன்னவளுக்காரும் மரியிடு வெனவாயிற்று
பன்னரும பரமனாலே பணங்குஞ் செயறு முண்டோ

௨௯

என்றன் னையபோதப் வேந்திழை யவனோ கோகலித்
துன்றிய மகிமை முந்தி நோனடிவன் யானீதோவாய
இன்றிசைத்திடுமுன் ரொற்போ லெனச்சற்க கடவதெனருந்
அன்றதன் பின்பத்தாத னைமுந் மொருயிளுனே

௩௦

அவகொரு நாளிலந்த ஆயிழை ருநிச்சி சாயுந்
பொங்கெழில் பூதாநாட்டோர் புரத்தினே விரைந்து நண்ணித்
தங்கிய சகரியாவின் தன்னதத் தெலிசபேத்தாம்
மங்கைதன் ருன்னராகி வாழ்த்துதல்மேயிடுனே.

௩௧

மற்றவன் வாழ்த்தக்கேட்டம் மடமயல் கருபபந்தன்னி
ஹ்முள புருணந்தாநிற் துரைசெழு மெலிசபேத்தாம்
வீபாற்றொடி தூயவாயிப் புரணமடைந்தே யந்தச்
சிற்றிடை மரியானென்றுந் தெரிவையை மகிழ்த்துகோக்கி

௩௨

அரிவையர் தமக்கு ளாகிவருகப்பட்ட உணியாமுன்
கருவினிற் கனியுமாசிக் கவினுடைத திறைதா யென்றுன்
வருவதற் கெதனிளுலே வாய்த்துந் வாழ்த்துமோசை
இருசெவி யுறக்களிப்போ டென்வயின் சிசுதுன் ளிற்றால்.

௩௩

வருவிசுவாசந்தன்னை ஷவத்திடு மவனே வாழ்வு
பெருகுது மவளாமன்ன பெட்டினை யுடையாளுக்கம்

கொருபெருங் கருணைமூர்த்தி யுறத்தெரி வித்தமாற்றற்
திருவுற வாய்க்குமென்று தெளிதரச் செப்பினுனே.

கூச

அப்பொழு திகளென்னுன்மா வமலனைப் புகழுகின்ற
தோப்பிலென் னிரட்சாமூர்த்தி யொருவன்மீ தளியேனாவி
யிப்பொழு தன்பினோடு மிருக்களி கூர்வதாமால்
அப்பர னடியனேன்றன் சிறுமைபார்த் தருளினுனே.

கூடு

இற்றைநாள் முதலாவெல்லாச் சந்ததி யினர்கடாமும்
மற்றெனே வாழ்வுபெற்றா ளென்னவே வகுப்பர் தூய்தா
யுற்றிடு நாமமுள்ள வல்லமை யுடையானெற்குப்
பொற்புறு மகிமைசாலு மவைகளைப் புரிந்தான்நே.

கூசு

தயவுறுமவனிரக்கந் தலைமுறை தொறுமவற்குப்
பயமுறுகின்றோர் மீது பற்றிநின் நிவெதாகும்
புயமதனாலே யன்னுன் பலத்தவை புரிவோனாகி
வயமுறு மிறுமாப்புற்றோர் மனங்களைச் சிதற்த்தாக்கி.

கூஎ

சயமுறு மவரைச்சீயத் தவிசினின் நிறியத்தள்ளி
வயமுறுமவரை மேலாய் வைத்துவெம் பசியுளோரை
நயமுறு நன்மையாலே பூரண நண்ணச்செய்து
வியனுறு செல்வார்தம்மை வெறியராய் விட்டான்மாதோ.

கூஅ

எங்குல முதல்வர்க்கன்ன னிசைத்தருள் வாக்கின்வண்ணம்
அங்கனா பிரகாமுக்கு மவன்குலத்தவர்க்கு மென்றுந்
தங்கரு னுதவவெண்ணித் தாசனா மிரிவேலைப்
பொங்கிய கருணையோடும் புரந்தனென்றாள் மன்னே.

கூக

அங்கிவை நிகழ்நதபின்ன ரணியிழை மரியான் மூன்று
திங்களவ் விடத்தி னண்ணிச் செழுமனையினுக்கு மீண்டாள்
பொங்கெழி லெலிசபேத்து பூரண கருப்பமாகித்
திங்களவ் குழவியென்னைச். சிறுவனை யுதவினாள்.

சூ0

புங்கவ னையொருக்குப் பூரணதயைசெய் தானென்
றங்கவ ளயலார்குற்றத் தவர்களுங் கேட்டேயந்தப்
பைங்கெளியனைய செஞ்சொற் பாவையினோடுங் கூடப்
பொங்கிய மகிழ்வாலுள்ளப் பூரணமெய்தினாரே.

உருத்தகு மனையமைந்த னுதயமா யெட்டாநாளில்
விருத்தசே தனஞ்செய்தற்கு மேயகேளன்ன னுக்குத்
திருத்தகு தந்தைபேராற் சகரியாவெனும்பேர் செப்ப
அருத்திகொ ளன்னையிப்பே ரன்றுயோவானு மென்றாள்.

சூ2

இந்தநல் லுரையைக்கேட்டோ ரெலிசபேத் தினைப்பார்த்தேயுன்
பந்தமானவரு ளிப்பேர் படைத்தவ ரில்லையென்னுந்
தந்தைதன் வதன்னோக்கிச் சைகையாலென்னு பேருன்
மைந்தனுக்கியவுள்ளம் வைத்தனை யுரைநீயென்று.

சூந

